

BURMESE
CLASSIC

အာဇာနည်

ဝစ်ဆင်ရေး ဖိုးညွှန်

ဒုတိယအကြိမ်

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

အောင်ရတနာစာစဉ် - ၁၁

နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ဝစာမကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ❖ ပြည်ပဘက်ကို ပုဆိန်နိုး အဆိုပြုငါးပါးများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေးအရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ❖ နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာ အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ❖ အမျိုးသား ပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ❖ နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ❖ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ❖ စိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံ၍ အခြား စီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ❖ ငွေကြေးစီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ❖ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ❖ နိုင်ငံတော်၏စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- ❖ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်တရားမြှင့်တင်ရေး။
- ❖ အမျိုးဂုဏ် ဓာတ်ဂုဏ်မြှင့်တင်ရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ❖ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ❖ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြှင့်တင်ရေး။

မိုးညှင်း

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

အမှတ် (၁၀၉)၊ သူရ (၂) လမ်း၊ (၉) ရပ်ကွက်၊
တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၅၇၀၀၉၂

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	● ၂/၂၀၀၄ (၁)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	● ၁၁၄/၂၀၀၄ (၁၀)
ထုတ်ဝေသည့်အကြိမ်	● ဒုတိယအကြိမ် ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ
အုပ်ရေ	● ၅၀၀
မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း	● စိုးအောင်
ဖလင်	● ဦးထွန်းဆိုင်
ထုတ်ဝေသူ	● ဦးဆန်းမြင့် အောင်ရတနာစာပေတိုက် (မြ - ၀၃၈၉၇) အမှတ် ၁၀၉၊ သူရ ၂ လမ်း၊ ၉ ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပ
မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းသားပုံနှိပ်	● သန်းထိုက်ရတနာအောင်ဆက် မြ (၀၅၁၃၁)၊ အမှတ် ၈၄၊ လမ်း ၅၀၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
တန်ဖိုး	● ၈၀၀ ကျပ်

မာဂါဏ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	မောင်လှိုင်ဝင်း၊ အင်တက်ဘီအပိုင်စီးမှုကြီးသို့	၁
၂။	ဖိုးဉာဏ်၊ ဤအမှာကို ဖတ်ပါဦး	၁၃
၃။	အခန်း (၁) ဟဲလို့... အာမင်	၂၀
၄။	အခန်း (၂) အေသင်မှ ပဲရစ်သို့	၂၆
၅။	အခန်း (၃) အပိုင်စီးခံရပြီ	၃၂
၆။	အခန်း (၄) အင်တက်ဘီလေဆိပ်ဝယ်	၄၄
၇။	အခန်း (၅) အကျဉ်းသားနှင့် လဲမည်	၅၃
၈။	အခန်း (၆) အစွဲရော့နိုင်ငံတွင်	၅၉
၉။	အခန်း (၇) မိတ်ဆွေဟောင်းနှစ်ဦး	၆၄
၁၀။	အခန်း (၈) ခရီးသည်အချို့ ပြန်လွတ်	၆၇
၁၁။	အခန်း (၉) စစ်ဆင်ရေးတွက် ပြင်ဆင်	၇၂

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၂။	အခန်း (၁၀) အင်တက်ဘီ ဝစ်ဆင်ဇေး	၈၈
၁၃။	အခန်း (၁၁) ခွင့်လွတ်ပါအာမင်	၁၀၉
၁၄။	အခန်း (၁၂) အပျော်ဆုံးနေ့	၁၂၇
၁၅။	အခန်း (၁၃) ကာကွယ်ရေးရန်ပုံငွေ ထည့်ကြခြင်း	၁၃၉
၁၆။	အခန်း (၁၄) မစ္စစ်ဘိုလော့ ဘယ်မှာလဲ	၁၄၃
၁၇။	အခန်း (၁၅) အင်တက်ဘီမှ တုလသို့	၁၅၉
၁၈။	အခန်း (၁၆) ယူဂန္ဓာနှင့် ကင်ညာ	၁၆၈
၁၉။	အခန်း (၁၇) စာအုပ်ရေး၍ ရုပ်ရှင်ရိုက်မည်	၁၈၉
၂၀။	အခန်း (၁၈) ညီအစ်ကိုဘဝမှ ကမ္ဘာ့ရန်သူဘဝသို့	၁၉၃

ရိုးညွှတ်၏ ဆင်တယ်ထိ ဆိုင်စီးပွားကြီးသို့

မောင်လှိုင်ဝင်း

ကျွန်တော်တို့ လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ် သတင်းစာတိုက်သို့ ဆင်တယ်ရှားရှား ရောက်ရှိလာသော လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုမှာ (၁၉၆၉) ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။

အမေရိကန် ခရီးသည်တင် လေယာဉ်တစ်စင်းသည် ဩဂုတ်လ (၂၉) ရက်နေ့တွင် မိုင်ယာမီမြို့မှ နယူးအော်လီဇန်းမြို့သို့ ပျံသန်းနေစဉ် လက်နက်ကိုင်ခရီးသည်တစ်ဦးက လက်နက်ပြကာ ကျူးဘားနိုင်ငံ၊ ဘာဝနာမြို့သို့ ရှေးရှုမောင်းခိုင်းလေသည်။ ထိုလေယာဉ်တွင် ခရီးသည် (၄၈) ဦးနှင့် လေယာဉ်အဖွဲ့သား (၆) ဦး ပါရှိသည်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ်အတွင်း ကျူးဘားသို့ ဤကဲ့သို့ အပိုင်စီးခေါ်ဆောင်သွားသော လေယာဉ်စင်းရေမှာ သခု လေယာဉ်ပါဆိုလျှင် အစင်း (၄၀) ရှိသွားပြီ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဟိတလီနိုင်ငံ၊ ရောမမြို့မှ ဂရိနိုင်ငံ အေသင်မြို့သို့ ပျံသန်းသွားသော 'တီဝဗလျူအေ' ခရီးသည်တင် အမေရိကန် ဂျက်လေယာဉ်တစ်စင်းသည် အဒရိယတ်ပင်လယ်ပြင်ပေါ်၌ ပျံသန်းနေစဉ် ပါလက်စတိုင်း ကွန်မန်ဒိုခေါ် ခရီးရှည်ချီတပ်သားများ၏ အပိုင်စီးမှုကို ခံရသည်။ ထိုလေယာဉ်တွင် ခရီးသည်နှင့် လေယာဉ်အဖွဲ့ဝင် စုစုပေါင်း (၁၁၃) ဦး ပါရှိသည်။ ဆီးရီးယားနိုင်ငံ ဒမတ်စကတ်မြို့တွင် ထိုလေယာဉ်ကို ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ခရီးသည်နှင့် ယာဉ်မှောင်းအဖွဲ့ဝင်

ထို့ကို လေယာဉ်တော်မှ ဆင်းသက်စေပြီးနောက် လေယာဉ်၏ ရှေ့ပိုင်း
ထိခိုက်မှုကို ဇာတ်ခွဲဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်။ ဩဂုတ်လ (၂၉)
ရက်နေ့တွင်ပင် အပိုင်စီးခံရခြင်းဖြစ်ပြီး ထိုလေယာဉ်ကို ချေစွဲထားရာ
အစွဲတူ အမည်ပေးထားသော ပါလက်စတိုင်းတပ်ဦးအဖွဲ့က အပိုင်စီးခြင်း
ဖြစ်ရာ အဖိုးသမီးတစ်ဦးက ဦးဆောင်သည်ဟု ဆိုသည်။

လေးစင်းပြိုင် အပိုင်စီး

သူတို့နိုင်ငံများတွင် လေယာဉ်ပျံ အနုကြမ်းသမားတို့ ပေါများလှ
ချေသည်။

(၁၉၇၀) ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလ (၆)ရက်နေ့က ဖြစ်သည်။
အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသမှ အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့
သို့ ဂျက်လေယာဉ်လေးစင်း ပျံသန်းလာကြစဉ် အနောက်ဥရောပ နယ်မြေ
ပေါ်အရောက်၌ လေယာဉ်ပေါ်၌ ပါလာသော အာရပ်ပြောက်ကျားတို့က
လက်နက်ပြ ခြိမ်းခြောက်ကာ အာရပ်နိုင်ငံများသို့ ပြန်မောင်းစေသည်။
ထိုလေယာဉ်များတွင် ဂျမ်ဘိုဂျက် လေယာဉ်ကြီးတစ်စီးလည်း ပါဝင်
သည်။

ထိုလေးစင်းအနက် အစွဲရေးလေကြောင်း ကုမ္ပဏီ 'အယ်လ်အာ'
ပိုင် လေယာဉ်သည် လန်ဒန်မြို့လေဆိပ်သို့ အတင်းထိုးဆင်းလိုက်သည်။
လေဆိပ်ရှိ လုံခြုံရေးတပ်သားတို့က ပစ်ခတ်သဖြင့် အပိုင်စီးသူတစ်ဦး
သေပြီး ပြောက်ကျားတစ်ဦး ထိမှန်ဒဏ်ရာရကာ အခြားသူသုံးဦး ထိခိုက်
ဒဏ်ရာရသွားသည်။ ဓားစာခံခံရသည်များ လွတ်မြောက်ကာ လေယာဉ်
မှာလည်း အပျက်အစီးမရှိသလောက် ဖြစ်သည်။

အခြားသုံးစင်းမှာမူ ဂျောဒန်နိုင်ငံ သံကန္တာရသို့ ရောက်ရှိသွား
သည်။ လေယာဉ်များကို ပြန်ရလို့လျှင်နှင့် ဓားစာခံသုံးရာခန့် ပြန်လွတ်စေ
လိုလျှင် ဗြိတိန်၊ ဆွစ်ဇာလန်နှင့် အနောက်ဂျာမနီတို့တွင် ဖမ်းဆီးထား

သော အာရပ်ပြောက်ကျားများကို လွှတ်ပေးရမည်ဟု အပိုင်စီးသူတို့က
တောင်းဆိုသည်။

ဗြိတိန်၊ ဆွစ်ဇာလန်၊ အနောက်ဂျာမနီနှင့် အမေရိကန်အစိုးရ
သည် လေယာဉ်နှင့် ဓားစာခံများ လွှတ်ရေးအတွက် သံခင်း၊ တမန်ခင်း၊
နည်းများဖြင့် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြသည်။

ဩဂုတ်လ (၉)ရက်နေ့တိုင် ကြာလာရာ ဂျော်ဒန်သံကန္တာရ
အလယ်တွင် ဓားစာခံ အမေရိကန်နှင့် အခြားလူမျိုးစုံတို့မှာ မဝရေစာဖြင့်
စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေရသည်။ ထိုစဉ်အခိုက် ဗြိတိသျှပိုင် ဘီအိုအေစီ
ဂျက်လေကြောင်းကုမ္ပဏီမှ လေယာဉ်တစ်စင်းသည် လက်ဘနွန်နိုင်ငံပေါ်
သို့ ပျံသန်းရောက်ရှိလာသည်။ ထိုလေယာဉ်ခရီးသည်အထဲမှ အာရပ်
ပြောက်ကျားတို့ ဘူးခဲနဲ့ ပေါ်ထွက်လာပြန်ကာ ဂျော်ဒန် သံကန္တာရထဲသို့
အတင်းအဆင်းခိုင်းလိုက်သည်။ ဓားလုံး ဓားစာခံလေယာဉ်လေးစင်း
ဖြစ်သွားရာ ဆွစ်ဇာလန်လေကြောင်းကုမ္ပဏီပိုင် နှစ်စင်းနှင့် အမေရိကန်
လေယာဉ်တစ်စင်း ဖြစ်သည်။

အထက်က ဖော်ပြခဲ့သော နိုင်ငံ (၃)နိုင်ငံ၌ ဖမ်းဆီးထားသည့်
အာရပ်ပြောက်ကျားတို့ကို လွှတ်ပေးဘဲထားပြီး နိုင်ငံရေးအရ အာရပ်
ပြောက်ကျားတို့နှင့် ဆွေးနွေးကြသည်။ လေယာဉ်နှင့် ဓားစာခံများကို
လွှတ်ပေးရန် နယူးယောက်မြို့ရှိ ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီက တညီ
တညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို အာရပ်ပြောက်ကျားတို့က ပယ်ချလိုက်
သည်သာမက အစွဲရေးရှိ အဖမ်းခံ အာရပ်အမျိုးသားများကို လွှတ်ပေးရန်
ထပ်မံတောင်းဆိုကြသည်။ အစွဲရေးတို့က ထိုတောင်းဆိုချက်ကို လက်မခံ
ပေ။

ဓားစာခံခံရသည်များကို လက်ဘနွန်နိုင်ငံ အမှာန်မြို့တော်ရှိ
ဟေဇယ်သို့ တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ် လွှတ်ပေးပြီးနောက် လေယာဉ်သုံးစင်း
ကို ဖောက်ခွဲဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ရာ ထိုအပိုင်စီးမှုကြီးသည် အပျက်အစီး
အများဆုံး အပိုင်စီးမှုဖြစ်သည်ဟု မှတ်တမ်းတင်ရပေသည်။

www.burmeseclassic.com

စိတ်အေးလက်အေး အမဲဖျက်သူ

လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုသည် ဘိန်းစားထဘီရုပ်သော အမှုကဲ့သို့ လွယ်ကူလှသည်ဟု ထင်စရာဖြစ်လာသည်။ စိတ်အေးလက်အေး ပိုင်ပိုင် နိုင်နိုင် အနုကြမ်းစီးကာ ပြန်ပေးဆွဲပြီး ငွေတောင်းကြသည့်ခေတ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ ပင်ဆီးလ်ဗေးနီးယားနယ်၊ အယ်လင်တောင်း မြို့မှ ခရီးသည် (၄၇) ဦးကို တင်ဆောင်လာသော ဘိုးအင်း (၇၂၇) ထွတ်လေယာဉ်ကို ပစ္စတိုကိုင်း အမေရိကန် အမျိုးသားတစ်ဦးက (၁၉၇၂) ခုနှစ်၊ မေလ (၅)ရက်နေ့က အပိုင်စီးကာ ငွေတောင်းပုံမှာလည်း စိတ်ဝင် စားစရာဝင်။

ပစ္စတိုဖြင့် လေယာဉ်များကို ချိန်ထားသည်။ သူ၏ လက်ဆွဲအိတ်ထဲတွင် ငှက်များ ပါရှိသည်။ ဒေါ်လာငွေ (၅)သိန်းပေးရမည်။ မပေးလျှင် လေယာဉ်ကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်မည်ဟု ထို အသက် (၄၀)ခန့်ရှိသူက အမိန့်ပေး ကြိမ်းမောင်းသည်။

လေယာဉ်ကို ဒါးလက်စလေဆိပ်သို့ ဆင်းစေပြီးနောက် ထိုသူ တောင်းဆိုသော ငွေ (၅)သိန်းမှ (၃)သိန်းကို တောင်းတောင်းပန်ပန် ပေးအပ်လိုက်ကြသည်။

ထိုငွေ (၃)သိန်းနှင့်အတူ လေထီးခြောက်လက်ကိုလည်း ပေးအပ်ရသည်။ အပိုင်စီးသူသည် ထိုငွေများနှင့်အတူ တစ်နေရာရာ၌ လေထီးဖြင့် ခုန်ဆင်းသွားမည်ဟု စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါးလက်စ လေဆိပ်တွင် ဓားစာခံ (၄၆)ဦးကို ထားခဲ့ပြီးနောက် လေယာဉ်သည် တောင်ဘက်သို့ ဦးတည်ပျံသန်းပြီး မကြာမီ ဒါးလက်စသို့ ပြန်မောင်းလာသည်။

ဘာဖြစ်တာလဲလို့

အားလုံး၏ တအံ့တဩပြောသံသည် ဒါးလက်စလေဆိပ်၌ လျှံသွားသည်။

“ခင်ဗျားတို့ပေးတဲ့ ငွေစက္ကူတွေက ဟောင်းလွန်းလို့ဗျ” ဟု လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲသူ ကိုလူဖြူက လေဆိပ်သို့အရောက်တွင် ပြန်ပြော လိုက်သည်။

ဤတွင် ငွေစက္ကူအသစ်များကို လဲ၍ ပေးကြရသည်။

မောင်မင်းကြီးသား ညွှန်ကြားချက်အရ ဟွန်ဒူရပ်စ်နယ်ဘက်သို့ လေယာဉ်ကို မောင်းနှင်နေစဉ် လေယာဉ်စက်ချွတ်ယွင်းသဖြင့် နယူးအော် လိန်းမြို့၌ ဆင်းကာ အခြားလေယာဉ်တစ်စင်းသို့ ပြောင်း၍ စီးနင်းပြီး နောက် ဟွန်ဒူရပ်စ်နယ်အရောက်တွင် လေထီးဖြင့် လေယာဉ်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး လွတ်မြောက်သွားခဲ့လေသည်။

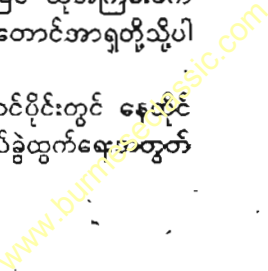
လေယာဉ်အပိုင်စီးသူ အမေရိကန်အမျိုးသားတို့မှာ များသော အားဖြင့် ငွေရလိုသူများဖြစ်၍ ဓားပြဆန်လှသည်။

ခရီးအရှည်သုံး

အာရပ်ပြောက်ကျားနှင့် ပါလက်စတိုင်းအမျိုးသားတို့မှာ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးနှင့် နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးအတွက် လေယာဉ်အပိုင်စီးကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျား ဦးစီးသည် ဂျပန်ရှိ အလန်ဂိုဏ်း၊ အနောက်ဂျာမနီရှိ 'ဘာအာဒါမိန်း တော့ဖ်' ဂိုဏ်းတို့နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိသည့်အပြင် ထိုအကြမ်းဖက် အပိုင်စီးဂိုဏ်းသည် လက်တင်အမေရိက အရှေ့တောင်အာရှတို့သို့ပါ တနယ်ပြန့်လျက်ရှိသည်။

အရှေ့တောင်အာရှ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းတွင် နေထိုင် ကြသော မူဆလင်ဘာသာဝင်တို့သည် မူဆလင်နယ်စွဲထွက်ရေးအတွက်

တောင်းဆိုလှုပ်ရှားနေကြရာ မူဆလင်ချင်း ရိုင်းပင်းကူညီသည့်အနေဖြင့် အာရပ်ပြောက်ကျားတို့က မင်ဒါနေကျန်းတစ်ဝိုက်ရှိ တောင်များသို့ သွားရောက်ကာ ဖိလစ်ပိုင် မူဆလင်သူပုန်တို့အား လေယာဉ်အပိုင်စီးနည်း၊ ပြန်ပေးဆွဲနည်း စသော တိုက်ခိုက်ရေးအဋ္ဌာရသကို သင်ပြပေးနေကြ သည်ဟု သိရပေသည်။

ဆရာကောင်းတပည့်ပီသသော မူဆလင်ပြောက်ကျားသုံးဦး သည် မနီလာမြို့မှ ထွက်လာသော လေယာဉ်ကို (၁၉၇၆) ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၇)ရက်နေ့က အပိုင်စီးကြရာ ခရီးသည် (၆၇)ဦး ပါရှိသော ထိုလေယာဉ် သည် ဒါဗာအိုမြို့သို့သွားရန် ဖြစ်သော်လည်း ကာဂါယဉ်ဒီအိုရှိမြို့၌ သက်ဆင်းရသည်။ ထိုခရီးသည် (၆၇) ဦးကို လွတ်ပေးစေလိုလျှင် ဖိလစ်ပိုင်စစ်တပ်မှ ဝိုင်းရံကြီးတစ်ဦးနှင့် လဲရမည်ဟု တောင်းဆိုကြ သည်။

သမ္မတမားကိုစစ်၏ အစိုးရက ထိုတောင်းဆိုချက်ကို ပယ်ချလိုက် ရာ မူဆလင်ပြောက်ကျားတို့သည် ထိုလေယာဉ်ကို အရှေ့အလယ်ပိုင်း ဒေသသို့ အမောင်းခိုင်းတော့သည်။ ဖိလစ်ပိုင်လေကြောင်းကုမ္ပဏီ ပိုင်သော ဘီအေစီ (၁၁၁) လေယာဉ်သည် ဧပြီလ (၉)ရက်နေ့တွင် ထိုင်း နိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ ခွန်မောင်းလေဆိပ်၌ ခရီးတစ်ထောက်နားစဉ် ထိုသူတို့နှင့် နောက်ဆုံး စေ့စပ်ချက်အရ ဒေါ်လာ (၃)သိန်းနှင့် ပစ္စတို တစ်လက်ကိုသာ လက်ဝယ်ထားရှိပြီးနောက် ဓားစာခံခရီးသည်များကို လေကြောင်းကုမ္ပဏီ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ အီရိယာနှင့် အစားထိုးလဲလှယ်ကာ လွှတ်ပေးလိုက်ပြီးနောက် လစ်ဗျာနိုင်ငံသို့ လေယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားကြ သည်။

ထိုသူတို့ ယူဆောင်လာခဲ့သော ဒေါ်လာ (၃)သိန်းကို လစ်ဗျာ အစိုးရက ဖိလစ်ပိုင်အစိုးရသို့ ပြန်ပေးလိုက်သည်။ ဖိလစ်ပိုင်လေယာဉ် ပျံသန်းခဲ့ရသော ခရီးသည်ခိုင် (၅၀၀၀) ခန့် ရှည်သဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ခရီးအရှည်ဆုံး ပြန်ပေးဆွဲမှုကြီးဟု မှတ်တမ်းတင်ကြရပေသည်။

အကျမြူစက်ရုံဆော်ထည့်မည်

ဘာသာရေးရည်ရွယ်ချက်အရ အပိုင်စီးကြသည်။ နိုင်ငံရေး ရည်မှန်းချက်ဖြင့် အကြမ်းဖက်ကြသည်။ ငွေလိုချင်၍ ပြန်ပေးဆွဲကြ သည်။

အချို့ကမူ လူမိုက်စိတ်ဖြင့် ရမ်းလိုကြသည်။

“ခရီးသည် (၂၇)ယောက်နဲ့ လေယာဉ်မောင်းအဖွဲ့သားတွေ အသက်ရှင်စေလိုလျှင် ဒေါ်လာငွေ (၁၀)သန်းပေးရမယ်”

“မထီလေးစား မလုပ်နဲ့နော်၊ မြန်နစ်လူသတ်ပွဲထက် ဆိုးသွား မယ်”

ထို့... ထိုသော ကြိမ်းမောင်းသံတို့သည် အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ တင်တပ်ဆီနယ်၊ လက်ဇင်တန်မြို့ လေဆိပ်ကောင်းကင်ယံဝယ် ပေါ်ထွက် လာသည်။

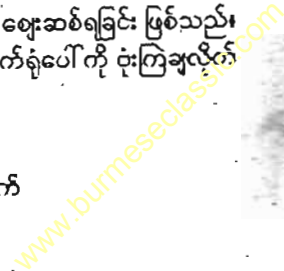
“ငွေ (၁၀)သန်းဆိုတော့ များလွန်းပါတယ်၊ ငွေ (၅)သိန်းနဲ့ ကျေနပ်ပါ” ဟု လေယာဉ်အပိုင်စီးသူတို့အား တောင်ပိုင်းလေကြောင်း လေယာဉ်ကုမ္ပဏီမှ တာဝန်ခံတို့က ပြောကြားသည်။

အာမင်ဟင်မြို့မှ မောင်ဂိုမာရီမြို့သို့ ပျံတက်လာသော ဒီစီ (၉)အမျိုးအစားလေယာဉ်တွင် အမေရိကန်ပေါက် နီကရိုးအမျိုးသားသုံးဦး လိုက်ပါလာကြသည်။ နှစ်ဦးမှာ ဒက်ထရွိုက်ပုလိပ်အဖွဲ့က လိုက်ရှာနေ သော လူဆိုးနှစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဦးမှာ နာရီဦးထောင်မှ မကြာသေးမီ ကလေးကမှ ထွက်လာသော ထောင်ထွက်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

လက်ဇင်တန်မြို့အနီးတွင် အုတ်ခဲရစ်ချ် အကျမြူစက်ရုံရှိသည်။ လေယာဉ်အပိုင်စီးကာ ခရီးသည်များကို ပြန်ပေးဆွဲပြီး မိုက်ကြေးခွဲသူ သုံးဦးသည် ငွေ (၁၀)သန်းကို ချွန်ပွန်းရင် မယူဘူးဟု ခေါင်းမာစွာဖြင့် တောင်းဆိုလျက် ရှိသည်။

ကုမ္ပဏီအနေဖြင့် များလွန်းလှ၍သာ ဈေးဆစ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

“တို့တောင်းတာမပေးရင် အကျမြူစက်ရုံပေါ်ကို ဝှံ့ကြချလိုက် မယ်”

လူဆိုးများ ခြိမ်းခြောက်သံကြောင့် အကျမြူစက်ရုံနှင့် ဓာတ်ပေါင်းဖိုများကို မှောင်ချကာ ဖုံးကွယ်လိုက်ပြီးနောက် စက်ရုံအလုပ်သမားဟူသမျှကို ဘေးလွတ်ရာသို့ ချက်ချင်း ရွှေ့ပြောင်းပေးလိုက်သည်။

အကျမြူစက်ရုံသာ ဗုံးကြဲခံရရင်...

ယင်းမေးခွန်းကို ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်တို့က တွေးဆကြသည်။

ကြိမ်းမောင်းသည့်အတိုင်း ဗုံးကြဲခဲ့လျှင် ငွေကုငွေကုဇာတန်သော စက်ရုံကြီး ပျက်စီးမည်သာမက၊ ဝန်းကျင်ရှိ ပြည်သူ သိန်းသန်းလည်း သေကိန်းကြုံလိမ့်မည်။

ဤတွင် ထိုသူတို့ တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း ဒေါ်လာငွေ (၁၀) သန်း ပေးပါမည်ဟု ကတိပေးလိုက်ရသည်။ ယင်းငွေကို ချက်တာနူးဝါးမြို့လေဆိပ်၌ ပေးရန် နှစ်ဖက်သဘောတူညီကြသည့်အတိုင်း ဒီစီ (၉) လေယာဉ်သည် (၁၉၇၂) ခု၊ နိုဝင်ဘာလ (၁၁)ရက်၊ ဂရင်းနစ်အချိန်ည (၇)နာရီတွင် လေဆိပ်သို့ သက်ဆင်းသည်။ ငွေ (၁၀)သန်းကို လက်ခံပြီးနောက် တင်နရီ၊ ဂျင်ဆင်းလွစွမူးနှင့် မယ်လ်ဗင်ကေးလ်လူမည်းသုံးဦးသည် ကျားဘားနိုင်ငံ ဟာဗနာမြို့သို့ ဦးတည်ပျံသန်းကြသည်။

ကျားဘားနိုင်ငံရှိ တာဝန်ရှိသူတို့က လေဆိပ်တွင် စောင့်ရှုကြိုဆိုကြပြီးနောက် ထိုသုံးဦးကို ထိန်းသိမ်းထားလိုက်သည့်အပြင် ပြန်ပေးဆွဲယူခဲ့သော ငွေ (၁၀)သန်းကိုလည်း သက်ဆိုင်ရာကုမ္ပဏီသို့ ပြန်ပေးရန် ကျားဘားဝန်ကြီးချုပ် ကက်စထရိုက ညွှန်ကြားသည်။

ယာဉ်ဖျိုးခုံသို့

လေယာဉ်အပိုင်စီးရာမှ မီးရထား အပိုင်စီးမှု သင်္ဘောအပိုင်စီးမှု စသည်တို့ ပြန့်ပွားလာခဲ့သည်။ အင်ဒိုနီးရှားပိုင် မိုလုကတစ်ကျွန်း လွတ်မြောက်ရေး ကြိုးပမ်းနေကြသူများသည် ဟော်လန်နိုင်ငံတွင်

မီးရထားတစ်စီးကို (၁၉၇၅) ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလက အပိုင်စီးကာ ဆန္ဒပြခဲ့ကြသည်။ ထိုအပိုင်စီးမှုတွင် ဗြိတိသျှရဲအဖွဲ့၏ အကြံဉာဏ်များကို ရယူကာ ဒတ်ချ်ရဲအဖွဲ့က ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ဓားစာခံတို့အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။

(၁၉၇၅-၇၆) ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားသော လက်ဘနွန် ပြည်တွင်းစစ်၌ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တို့ ပိုင်သော ကုန်တင်သင်္ဘောကို မူဆလင်လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတို့က အပိုင်စီးကာ ပြန်ပေးငွေ တောင်းခဲ့ဖူးသည်။

ပွင့်ပေါင်း

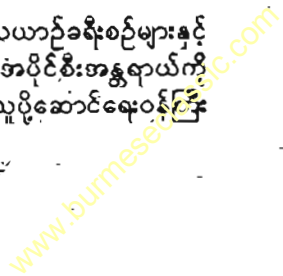
လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုကြောင့် (၁၉၆၈) ခုနှစ်မှ (၁၉၇၆) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လဆန်းအထိ လူ (၈၀၀)ခန့် သေဆုံးခဲ့သည်ဟု ဘီဘီစီသတင်းဌာနက ကြေညာခဲ့သည်။ အမေရိကန်ထုတ် (၁၉၇၄) ခုနှစ်၊ အယ်လ်မနက်အရမူ (၁၉၇၇) ခုမှ (၁၉၇၂) ခုနှစ်အတွင် ဝေဟင် ဓားပြမှုပေါင်း (၃၈၀) ရှိရာ (၂၃၅) မှ အောင်မြင်သဖြင့် (၆၁. ၈)ရာခိုင်နှုန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု သိရပေသည်။

လေယာဉ်အပိုင်စီးအန္တရာယ်ကို ယခင်က ပေါ့ပေါ့တန်တန်ထား ရှိခဲ့ရာမှ ယင်းအမှုများကို မဟန့်တားလျှင် မဖြစ်တော့သည့်အလျောက် အမေရိကန်အစိုးရက စ၍ အရေးယူဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။

ကြိုတင်ကာကွယ်

မြို့ပြလေကြောင်း ကုမ္ပဏီများ၏ လေယာဉ်ခရီးစဉ်များနှင့် လေဆိပ်များတွင် စစ်အစောင့်တပ်များချကာ အပိုင်စီးအန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နေပြီဖြစ်သည်ဟု အမေရိကန် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီး

ပျန်ဗိုလ်ပံက (၁၉၇၀) ပြည့်နှစ် စက်တင်ဘာလ (၂၅) ရက်နေ့က ကြေညာသည်။

ထိုစဉ်က သမ္မတ နှစ်ဆင်ကလည်း (၁၉၇၃) ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၅)ရက်နေ့တွင် ကမ္ဘာ့အစိုးရများသို့ ပြန်ကြားသည့် လေယာဉ်အပိုင် စီးသူများကို လက်ခံအားပေးခြင်းမပြုဘဲ မူလနိုင်ငံသို့ ပြန်ပို့ရေးဥပဒေကို နိုင်ငံအသီးသီးက ပြဋ္ဌာန်းပေးကြပါရန်ကိုလည်း မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် လေယာဉ်အပိုင်စီးမှု အရှိန်အဟုန်သည် (၁၉၇၂) ခုနှစ်ကစ၍ လျော့ကျသွားသည်။ တဟိုဟိုအပိုင်စီးမှုမှ ရပ်စဲခဲ့ရာ အပိုင်စီးမှုသို့ ပြောင်းလဲသွားသည်။

အညံ့မခံ

အပိုင်စီးသူများကို လက်နက်အားဖြင့် နှိမ်နင်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ် စစ်ဆင်ရေးဖြင့် နှိမ်နင်းခြင်းတို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကျင့်သုံးလာကြသည်။

အီသီယိုးပီးယားနိုင်ငံ၊ အဒစ္စအဘာဘာမြို့မှ အက်စ်မာရာမြို့သို့ ပျံမည့် အီသီယိုးပီးယားလေကြောင်းကုမ္ပဏီပိုင် ဖျက်လေယာဉ်သည် လေဆိပ်မြေပြင်မှ ပျံသန်းထွက်ခွာလာပြီးနောက် (၁၃)မိနစ်အကြာတွင် အပိုင်စီးသူ ခုနစ်ဦး ဘွားခနဲ ထွက်ပေါ်လာကာ “မလှုပ်နဲ့၊ ငါတို့ခိုင်းတဲ့ ဆီကို လေယာဉ်မောင်းရမယ်” ဟု ခေါင်းဆောင် အမှူးသမီးက အမိန့်ပေး လိုက်သည်။

ထိုအမိန့်သံဆုံးလျှင်ဆုံးခြင်း လေယာဉ်ပေါ်၌ ပါလာသော အစောင့်တပ်သားတို့က အပိုင်စီးသူတို့ကို စတင်ပစ်ခတ်ရာ ခုနစ်ဦးစလုံး သေဆုံးသွားသည်။ ခရီးသည် (၃)ဦးနှင့် လေယာဉ်မယ်နှစ်ဦး ထိခိုက် ဒဏ်ရာရသွားကာ လေယာဉ်မှာ အပျက်အစီးမရှိဘဲ လေဆိပ်သို့ ပြန်ဆင်း နိုင်ခဲ့သည်။

အပိုင်စီးသူတို့မှာ အီရစ်ထရီးယား၊ ခွဲထွက်ရေးသမားများဖြစ်ကြ ပြီး (၁၉၇၂) ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ (၈) ရက်နေ့က ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အစုရေးလက်သံ

ဩစတြီးယားနိုင်ငံ၊ ဝီယင်နာမြို့မှ ပျံသန်းလာသော ဆဘီးနား လေကြောင်း ကုမ္ပဏီပိုင် လေယာဉ်ကို အာရပ်သုံးဦးက အပိုင်စီးကာ အစုရေးနိုင်ငံ၊ တဲလ်ဇာဗစ်မြို့အနီးရှိ လော့ဒ်လေဆိပ်သို့ ခေါ်ခဲ့သည်။

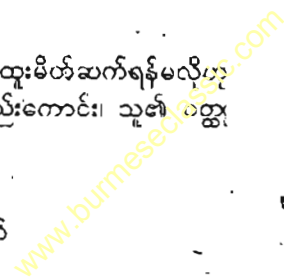
လေယာဉ်ပေါ်ရှိ ခရီးသည် (၉၀)ကို ဓားစာခံထားပြီးနောက် အစုရေးတို့ ဖမ်းဆီးထားသော အာရပ်ပြောက်ကျားများ လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုကြသည်။ အစုရေးလက်ဖြောင့်တပ်သားအချို့သည် လေဆိပ် စက်ပြင်အလုပ်သမားများအသွင်ဆောင်ကာ လေယာဉ်အနီးသို့ ချဉ်းကပ် ပြီးနောက် အာရပ်ပြောက်ကျားများကို ပစ်သတ်နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့သည်။ (၁၉၇၂) ခု၊ မေလ (၉)ရက်နေ့တွင် အစုရေးတို့က လက်သံပြောင်ပြောင် နှိမ်နင်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အစုရေးလေဆိပ်တွင် ရဲစွမ်းပြခဲ့သော အစုရေးတို့သည် ယူဂန္ဒာ နိုင်ငံ၊ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ခရီးရှည်ချီတက်ကာ ယခု လက်စွမ်းပြ လိုက်လေပြီ။

ယင်းလက်စွမ်းပြမှုကို ဖိုးဉာဏ်က သီရေးထုံးဖွဲ့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဖိုးဉာဏ်...
ဖိုးဉာဏ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် အထူးမိတ်ဆက်ရန်မလိုဟု ထင်ပါသည်။ မနန်းစိုး၊ မနန်းစံစာအုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သူ၏ ပစ္စု

တို့များ၊ ဆောင်းပါးများဖြင့် လည်းကောင်း၊ စာသမား၊ ပေသမားအားလုံး သိကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

စာများများဖတ်ပြီး ဖတ်သမျှကို မှတ်ထားနိုင်သူ 'ရှာမှရှား' များတွင် ဖိုးဉာဏ်တစ်ယောက် ပါဝင်၏။

လက်သွက်ခြေသွက်ရေးသားရာ၌ စံပြုရမည်ဖြစ်သော ဖိုးဉာဏ် သည် 'ရသ' မြောက်အောင် ချက်ပြုတ်ကာ စားပွဲတော် တင်ဆက်နိုင်သူ ဖြစ်သည်။

သတင်းစာသမားတို့မည်သည် အချက်အလက်ကို မှီ၍ ဦးစား ပေးလေ့ရှိကြသဖြင့် 'ရသ' ဘက်၌ လျော့နည်းသွားတတ်ကြသည်။ ဖိုးဉာဏ်သည် သတင်းစာဆရာ၊ ဝတ္ထုရေးဆရာ စွယ်စုံရသူဖြစ်၏။ သားငါးဟင်းလျာ ရေတ်၊ ကြက်သွန်၊ ဆီ၊ ဆား၊ မဆလာတို့ဖြင့် စားတော် ချက် ပြုလုပ်ကြသော်လည်း အစပ်အဟပ်ကောင်းသူ၏ ဟင်းက ပို၍ အရသာတွေ့ရသလို ဖိုးဉာဏ်၏ စာသည် ရသအပြည့်ပါသော ဖြစ်ပေါင်းစုံပြုစားသည့် ရသစာပေ ဖြစ်ပေသည်။ ဖိုးဉာဏ်ရေးသော 'အင်တက် ဘီစစ်ဆင်ရေး' ကို ဖတ်ရသည်မှာ လျှို့ဝှက်ရင်ဖို ဝတ္ထုကြီးကို ဖတ်ရ သလိုပင်။

ဤအရာကို စင်စစ်

ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အမှာရေးသားရန် စဉ်းစားလိုက် သည်နှင့် လွန်ခဲ့သည့် (၁၅)နှစ်ကျော်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ သတင်းစာ ခေါင်းကြီးပိုင်း ရေးသားသူများအသင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဝါရင့်သတင်းစာ ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ ပြောကြားခဲ့သော စကားတစ်ရပ်ကို ခေါင်းထဲတွင် ပေါ်လာမိလေသည်။ ထိုခေါင်းကြီးပိုင်း အယ်ဒီတာကြီးက "အခုခေတ် သတင်းစာဖတ် ပရိသတ်ဟာ သတင်းစာကို သတင်းစာအမည်ပါ ခေါင်းစီး စာတန်းမှသည် မည်သည့်ပုံနှိပ်တိုက်တွင် ရိုက်နှိပ်သည်ဟူသော စာကြောင်းအထိ အကုန်ဖတ်ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် သတင်းစာတစ်စောင် လုံးမှာ သူတို့မဖတ်ဘဲ ချန်ထားခဲ့တာကတော့ ခေါင်းကြီးပိုင်းပါပဲ" ဟူ၍ ပြစ်လေသည်။

ထိုဆရာကြီး၏စကားကို ကြားရသောအခါ ကျွန်တော်လည်း တွန့်တော်ကိုယ်ကျွန်တော် ပြန်လည်ဆန်းစစ်ကြည့်မိမှ ထိုဆရာကြီး၏ စကား မှန်ကန်ကြောင်း တွေ့ရှိရလေသည်။ သတင်းစာသမားတစ်ဦး ဖြစ်သော ကျွန်တော်တို့ပင်လျှင် ကိုယ့်သတင်းစာမှ ခေါင်းကြီးပိုင်းကို (အသေအချာ) ဖတ်မိသည့်အကြိမ်မှာ အတော်နည်းလေသည်။ ဤသို့ ဆိုလျှင် ရိုးရိုးစာဖတ်ပရိသတ်အဖို့ မဖတ်ဖြစ်ကြဟုဆိုသည်မှာ ယုံမှား ဖွယ်မရှိပေ။

ထိုနည်း၎င်းပင်၊ စာအုပ်များကို ဖတ်ကြသည့် ရိုးရိုးစာဖတ် ပရိသတ်အများစုကြီးမှာ စာအုပ်တွင် ရှေးဆုံးစာမျက်နှာများ၌ အခန့်သား

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

နေရာယူထားသည့် စာရေးသူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ၊ အခြားသူတစ်ဦးက ဖြစ်စေ ရေးသားထားသော အမှာစာများကို ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ယင်းသို့ ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ စာဖတ်ပရိသတ် တို့က အမှာစာများမှာ စာရေးသူကို သို့မဟုတ် စာအုပ်ကို တစ်နည်းနည်း ဖြင့် အမွန်းတင်ထားသော အကြောင်းအရာများသာ ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ ကြသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် အမှာစာရေး ရန် စိတ်ကူးလိုက်သောအခါ လက်တွန့်သွားမိလေသည်။ ကျွန်တော်၏ အမှာစာကို ကျော်ဖတ်မည်ကိုလည်း စိုးရိမ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အမှာစာ ခေါင်းစဉ်ကို "ဤအမှာစာကို ဖတ်ပါဦး" ဟု ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

ဤသို့ရေးရခြင်းမှာ အကြောင်းရှိပါသည်။ ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကြိုတင်ရှင်းပြထားလျှင် ကျွန်တော်တွင် တာဝန်မကျေမည် ကို စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ စာရေးသူတစ်ယောက်အနေဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်အပေါ် များစွာ တာဝန်ရှိပါသည်။ မိမိရေးသားလိုက်သော စာကြောင့် စာဖတ်သူ၏ အသိဉာဏ်၊ အယူအဆတို့ တလွဲတချော်ဖြစ်သွား စေလျှင် ထိုစာရေးသူတွင် များစွာ တာဝန်ကြီးပေသည်။

ယခု ကျွန်တော်၏ ဤစာအုပ်သည်လည်း အယူအဆ ရှုပ်ထွေး စေနိုင်သော စာအုပ်ဖြစ်ပေသည်။ အစွဲအမူမရှိဘဲ အသေခံတပ်သား များက ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ ခရီးသည်ဓားစာခံများအား ကယ်တင်လိုက်ခြင်းမှာ ကြီးမားသော စွန့်စား ခန်းကြီး ဖြစ်ပေသည်။

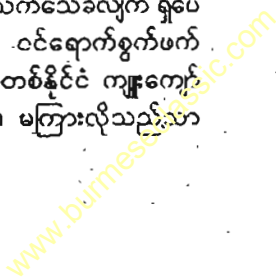
ပိုင်ပေါင်း (၂၅၀၀) ကျော်အကွာအဝေးရှိ ရန်သူများ ပတ်လည် ဝိုင်းနေသည့် အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ကာ ကယ်ဆယ်ရမည့်လုပ်ငန်းမှာ မလွယ်ကူ၊ မမြင်နိုင်ဆုံးသော လုပ်ငန်း ပင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် အစွဲအမူမရှိဘဲ တို့က ဖြစ်နိုင်ကြောင်း လက်တွေ့ ပြသလိုက်ကြလေသည်။

အစွဲအမူမရှိဘဲ တပ်သားများ၏ ဤစစ်ဆင်ရေးမှာ ရုပ်ရှင် ဆန်လွန်းသည်။ ဝတ္ထုဆန်လွန်းနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထုဆန်ဆန် စာအုပ်ရေးထုတ်သူကထုတ်၍ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရန် စီစဉ်သူက စီစဉ်နေကြ ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် အစွဲအမူမရှိဘဲ တပ်သားတို့ သွားရောက်တိုက်ခိုက် ခဲ့သော နယ်မြေမှာ အစွဲအမူမရှိဘဲ တွင်း မဟုတ်ပေ။ ပင်လယ်ပြင်တွင် မည်သည့်နိုင်ငံနှင့်မျှ ပတ်သက်ခြင်းမရှိသော နိုင်ငံတကာရေပြင်ရှိသကဲ့သို့ တုန်းမြေပေါ်တွင် မည်သည့်နိုင်ငံနှင့်မျှ မဆိုင်သော ကုန်းမြေ မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် အစွဲအမူမရှိဘဲ သွားရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့သော ဒေသမှာ အစွဲအမူ မိုင်နယ်မြေ မဟုတ်ရုံမက ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက အချုပ်အခြာပိုင်ဆိုင်သော နယ်မြေဖြစ်လေသည်။ စစ်ပွဲဖြစ်ပွားနေသော ဒေသဆိုလျှင်လည်း တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း ရောက်ရှိသွားရသည့်ဒေသဟု ဆိုချင်ဆိုနိုင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ထိုဒေသမှာ စစ်မက်ခင်းတျင်းနေသော ဒေသမဟုတ်ပေ။ ဘေးငြိမ်းစွာ ကူးသန်းသွားလာနေသော နေရာသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတစ်ပါးနိုင်ငံ၏ ပိုင်နက်တွင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရသော တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အစွဲအမူမရှိဘဲ တပ်သားများ၏ စွန့်စားဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုစွမ်းရည်ကို ချီးကျူးထောပနာပြုခြင်းသည် အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းအား ချီးကျူး ထောပနာပြုခြင်းသဘော သက်ရောက်သွားနိုင်ပေသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် မည်သူကိုမှလည်း မကျူးကျော်၊ မဖော်ကား၊ ငွှန်တော်တို့နိုင်ငံကိုလည်း ကျူးကျော်ဖော်ကားမှုကို ဘယ်သောအခါမှ ခံနိုင်ခဲ့သူများမဟုတ်ကြပါ။ ဤသည်ကို သမိုင်းက သက်သေခံလျက် ရှိပေ သည်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံအပေါ် အခြားနိုင်ငံက ဝင်ရောက်စွက်ဖက် ကျူးကျော်သည်ကို မခံနိုင်ရုံသာမက အခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ကျူးကျော် ဖော်ကားခံရသည်ကိုလည်း မကြည့်လို၊ မမြင်လို၊ မကြားလိုသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ယခု အစွဲရော့ကွန်မန်ဒိုစစ်သားများ၏ အင်တက်ဘီစစ်ဆင်
ရေးမှာ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်း ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယင်းတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံပိုင်
လေယာဉ်များ၊ ပစ္စည်းများ၊ အဆောက်အဦများ ပျက်စီးဆုံးရှုံးရန်မက
ယူဂန္ဓာစစ်သား (၂၀) ပင်လျှင် အသက်စွန့်သွားခဲ့ရပေသေးသည်။
ထို့ကြောင့် ယင်းတို့၏ စစ်ဆင်စွန့်စားခန်းအပေါ် သန့်ရှင်းသော စစ်ဆင်
စွန့်စားခန်းဟူ၍ ပြောရန် ခက်လှပေသည်။

ဤစစ်ဆင်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်း
ရေးမှူးချုပ် ကုဒ်ဝါးဟိန်းကိုယ်တိုင်က "ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံ
တစ်နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုနှင့် နယ်မြေတည်ရှိမှုအပေါ်
ဆိုးဝါးစွာ ကျူးကျော်မှုပင် ဖြစ်သည်" ဟု ပြောကြားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပေသည်။

ဤအကြောင်းများကြောင့် အင်တက်ဘီ စစ်ဆင်ရေးနှင့်
ပတ်သက်၍ အစွဲရော့တို့၏ စွန့်စားခန်းများအပေါ် များစွာ အထင်ကြီးစိတ်
ညွတ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်ရပေသည်။

အစွဲရော့တို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခံရသော ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ အနေ
အထားမှာလည်း သာမန်အနေအထားမဟုတ်ပေ။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသည်
အပြစ်မဲ့လေယာဉ်စီးခရီးသည်များကို အကြမ်းဖက်ပြန်ပေးဆွဲလာသော
အကြမ်းဖက်သမားများကို လက်ခံထားသည့် နိုင်ငံဖြစ်နေလေသည်။

ယင်းသို့ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက လက်ခံထားခြင်းသည် အကြမ်းဖက်
ဝါဒီများအား အားပေးအားမြှောက်ပြုသကဲ့သို့ ဖြစ်၍ နေလေသည်။

လေယာဉ်များကို အကြမ်းဖက်၍ အပိုင်စီးမှုများမှာ များစွာ
အန္တရာယ်ကြီးလေသည်။ အပြစ်မဲ့ခရီးသည်များအတွက် အသက်
အန္တရာယ် နီးကပ်လှလေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုများ
နှင့် ပတ်သက်၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးက ရှုတ်ချလျက်သာ ရှိသည်။ နိုင်ငံ
တကာ ရာဇဝတ်မှုလောက်အထိ သဘောထားကြလေသည်။ လေယာဉ်
ပြန်ပေးဆွဲသူများအား သေဒဏ်ပေးရန်အထိပင် တောင်းဆိုလျက်
ရှိကြလေသည်။

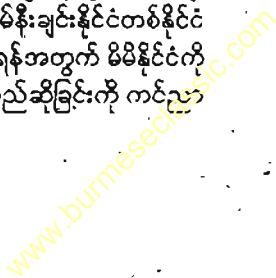
ထိုအခြေအနေမျိုးတွင်မှ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသည် လေယာဉ်အပိုင်စီး၊
ပြန်ပေးဆွဲ အကြမ်းဖက်သမားများကို လက်ခံမိလျက်သား ဖြစ်နေလေ
သည်။

ထို့ကြောင့် အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲရော့ကွန်မန်ဒိုတပ်သား
များက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခံရခြင်းမှာ အကြမ်းဖက်သမားများကို
အားပေးမိသလို ပြုလုပ်ခဲ့သည်အဏ်ကို ယူဂန္ဓာခံရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

အစွဲရော့တို့က အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို ဝင်တိုက်ခိုက်ပြီးနောက်
ခရီးသည်စားစာခံများကို ကယ်ဆယ်လိုက်သည့်ဇာတ်လမ်းမှာ အစွဲရော့တို့
တံလ်အစစ်မြို့သို့ ပြန်ရောက်သွားရုံဖြင့် ဇာတ်လမ်းမဆုံးသေးဘဲ
ကျန်ခဲ့လေသေးသည်။ ယင်းဇာတ်လမ်းမှာ ယူဂန္ဓာနှင့် ကင်ညာနိုင်ငံတို့၏
ပြဿနာပင် ဖြစ်လေသည်။ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲရော့ကွန်မန်
ဒိုတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့မှုကို အကြောင်းပြုကာ ယူဂန္ဓာက ကင်ညာ
လူမျိုးများကို သတ်၊ ကင်ညာနိုင်ငံကို မီးဖြတ်တောက်မှုများ ပြုလုပ်လိုက်
သကဲ့သို့ ကင်ညာနိုင်ငံကလည်း ယူဂန္ဓာသို့ ဓာတ်ဆီဖြုတ်၊ စီးပွားရေးပိတ်
ဆို့မှုများ ပြုလုပ်လိုက်လေသည်။ ကင်ညာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှု
ကြောင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် စက်ရုံအလုပ်ရုံများ ပိတ်ရ၊ ယာဉ်များ မထွက်
နိုင်၍ လမ်းပန်းအဆက်အသွယ်များ ပြတ်ရနှင့် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့ရလေ
သည်။

တကယ်က ဝင်တိုက်ခံရသူက ယူဂန္ဓာ၊ ဝင်တိုက်သူမှာ အစွဲရော့
ဖြစ်ပါလျက်၊ ကြားက ကင်ညာက ကန့်လန့်စင်ပါလာခြင်းမှာလည်း
များစွာ သင်ခန်းစာယူစရာ ဖြစ်ပေသည်။

အစွဲရော့တို့က ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်းမှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို
တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် ကင်ညာသည် သူ့နယ်မြေကို အစွဲရော့တို့အား အသုံး
ပြုခွင့်ပေးခဲ့လေသည်။ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင် အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ
အား အခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် မိမိနိုင်ငံကို
အသုံးပြုခွင့်ပေးသော နိုင်ငံများ မည်သို့ဖြစ်တတ်သည်ဆိုခြင်းကို ကင်ညာ
က နမူနာပြုသလို ဖြစ်နေသည်။

ဝင်ရောက်အတိုက်ခံရသော နိုင်ငံမှာ ဝင်ရောက်တိုက်သွားသူ နိုင်ငံက အလွမ်းဝေးလေသောအခါ သစ္စာမဲ့အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံအား မဲတတ်သည်မှာ သဘာဝပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အင်တင်ဘီစစ်ဆင်ရေးအပြီးတွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ လက်တွဲပြန်မှုကို အစွဲအခွဲအစား ခံစားရမည့်အစား ကင်ညာနိုင်ငံ ခံရလေ တော့သည်။ အဆိုးဆုံးမှာ ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာတို့မှာ အာဖရိကနိုင်ငံချင်း ဖြစ်လေသည်။

တကယ်က အစွဲအခွဲသည် အာရပ်နှင့် အာဖရိကတို့၏ ဘုံရန်သူ ဖြစ်လေသည်။ တိုက်ချင်းတိုက်လျှင် အစွဲအခွဲကိုသာ စုပေါင်း၍ တိုက်ကြ ရမည် ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ အစွဲအခွဲမွေးလိုက်သောမီးကြောင့် အာဖရိက နိုင်ငံချင်း တိုက်နေရကာ အဓိကရန်သူမှာ လွတ်ကင်းနေပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်တွင် အင်တင်ဘီစစ်ဆင်မှုကို အစွဲအခွဲ ကွန်မန်ဒို စစ်သားတို့ တိုက်ခဲ့သည့် ရင်တမမစွန့်စားခန်းကို ရေးသားရင်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်မှုအား ထိပါးစော်ကားခြင်း သည် မည်သို့သော် အကြောင်းများဖြင့်မှ မကောင်း၊ အကြမ်းဖက်ဝါဒီများ ကို အားပေးခြင်းသည် မကောင်း၊ ကိုယ့်အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံအား အခြား နိုင်ငံက လာရောက်စော်ကားခြင်းကို ကိုယ်က သူနိုးစားရိုးကမ်းသလို ပြုလုပ်ခြင်းသည် မကောင်းဟူသော အမြင်ဖြင့် ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အကယ်၍ ကျွန်တော်၏ တင်ပြချက်များသည် ထိုမကောင်းမှု များအပေါ် အားပေးအားမြှောက် ခိုးကျွေးမိသလို ဖြစ်နေလျှင် ကျွန်တော် ၏ ညံ့ဖျင်းမှုဟုသာ မှတ်ယူပါမည်။

ဤစာအုပ် ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အချက်အလက်များ စုဆောင်းပေးသူ ဆရာသမား၊ ရေးဖော်များ၊ ဝိုင်းဝန်းကူညီသူ ဦးတင်ထွန်း (ရန်ကင်း)၊ ဦးလှမြင့် (ရန်ကင်း)၊ ဦးသိန်းကြည်နှင့် ချစ်ဇနီးစိန်၊ သားကြီး ကိုသက်တို့အား ကျေးဇူးတင် မှတ်တမ်းပြုအပ်ပါသည်။

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားရာတွင် BANGKOK POST သတင်းစာ၏ သတင်းထောက်များ ဖြစ်ကြသည့် တဲလ်အစစ်မြို့မှ

ကောလင်းစုစစ်၊ ဒါရက်ဆလန်မြို့မှ ဒေးဗစ်မာတင်၊ ပဲရစ်မြို့မှ အင်ဒရူး ဝီလ်ဆင်၊ အေသင်မြို့မှ ဒေးဗစ်တုန်းနှင့် ကောလင်းလီရွန်း၊ လန်ဒန်မြို့မှ ဝီလျံမီးလ်လင်းရှစ်တို့ ရေးသားသည့် သတင်းဆောင်းပါးများ၊ THE JERUSALEN POST မှ သတင်းဆောင်းပါးများ၊ ဓားစာခံခရီးသည် မရွစ်အူဆီဆာရာတို့၏ ဒိုင်ယာရီမှတ်စု၊ NEWSWEEK သတင်း မဂ္ဂဇင်းမှ သတင်းထောက်များဖြစ်ကြသည့် ဂျေရုဆလင်မြို့မှ မိလန်ဂျေကူ ဘစ်နှင့် မိုက်ကယ်အီလ်ကင်း၊ နိုင်နိုဘီမြို့မှ ကိုမီးဖရင်းဂဲလ်၊ ဝါရှင်တန်မြို့မှ စကော့ဆူလ်ပင်တို့၏ ရေးသားချက်များ၊ TIME မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသားချက် များနှင့် AP, AFP, UPI, REUTER, TASS စသော ကမ္ဘာ့သတင်း ဌာနများမှ သတင်းများကို ကိုးကားရေးသားပါသည်။

စိုးညွန့်
၈-၈-၇၆

သမ္မတ အိဒီအာမင်

အခန်း (၁)

ဟဲလီ အာမင်

(၁၉၇၆) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ လင်းအားကြီး (၃)နာရီထိုးအချိန်။

“ကလင်... ကလင်... ကလင်...”

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသမ္မတကြီး အိဒီအာမင်၏ သမ္မတအိမ်တော်တွင်း မှ တယ်လီဖုန်းခေါ်သံမှာ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသော ညကို ထွင်းဖောက်လှန့် နှိုးလိုက်သလို ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာသည်။ သမ္မတကြီး အိဒီအာမင် သည် အိပ်ရာမှ ကမန်းကတန်း ထ၍ အရေးတကြီး အော်မြည်လျက် ရှိသော တယ်လီဖုန်းကို ကောက်ကိုင်လိုက်လေသည်။

တယ်လီဖုန်းကောက်ကိုင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ဖက်မှ အသံသည် ချက်ချင်း ပေါ်ထွက်လာလေသည်။ ဤအသံကို အာမင် ကောင်းစွာ မှတ်မိလေသည်။ မမှတ်မိစရာလည်း မရှိချေ။ ပေါင်းဟောင်းသင်းဟောင်း မိတ်ဆွေဟောင်းလည်းဖြစ်၊ ယခုရက်ပိုင်းအတွင်းမှာလည်း သူနှင့် အကြိမ် ပေါင်းများစွာ တယ်လီဖုန်းအဆက်အသွယ် ပြုခဲ့ရသူ ဖြစ်လေသည်။ သူကား ဘိုကာဘားလက်မှတ်တစ်ပါး ဘယ်သူမှ မဖြစ်နိုင်ချေ။

“ဟဲလီ... အာမင်”

“ဟုတ်တယ် ဘားလက်၊ ဘာအရေးတကြီးကိစ္စ ပေါ်လာလို့လဲ”

“ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေအတွက် သမ္မတကြီးကို တောင်းပန်ချင်လို့ပါ”

“ဘာ... ဘာပြောတယ်၊ ဘာအတွက် မင်းက တောင်းပန်နေရတာလဲ”

သမ္မတကြီးအာမင်သည် ဘားလက်က တောင်းပန်ပါသည် ဆိုသည်များကို သူ့ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။ မှန်သည်။ သမ္မတကြီးအာမင်သည် ဘားလက်၏ အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ တောင်းပန်ပါသည်ဆိုသည့် အကြောင်းများကို သူ ဘာမှ မသိသေးချေ။

ဘားလက်မှာ အစွရေးနိုင်ငံမှ အငြိမ်းစား ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။ ဘားလက်သည် ယုဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် (၁၉၇၁) ခုနှစ်၊ အိဒီအာမင်အာဏာသိမ်းပွဲပြုလုပ်စဉ်က အစွရေးနိုင်ငံ စစ်မစ်ရှင်၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဘားလက်မှာ စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့် တောင့်တောင့်တင်းတင်း ထွားထွားကျိုင်းကျိုင်း စစ်သားကောင်းကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ သူသည် ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စု လီသူနီးယားဒေသတွင် မွေးဖွားခဲ့၍ ဗြိတိသျှလူမျိုးများနှင့်အတူ ဂျူးလူမျိုးတို့၏စခန်းတွင် စစ်ပညာကို သင်ကြားလာခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

သမ္မတအာမင်နှင့် ဘားလက်တို့မှာ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး သံယောဇဉ် ကြီးကြသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးလည်း မေ့ထားနိုင်သူများ မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် (၁၉၇၁) ခုနှစ်၊ အရှေ့အလယ်ပိုင်း စစ်ပွဲဖြစ်စဉ် သမ္မတအာမင် ဆီးရီးယားသို့ရောက်ရာ၌ ဘားလက်တစ်ယောက်များ အဖမ်းခံရလေသလားဟူ၍ စိုးရိမ်စွာဖြင့် အစွရေးအကျဉ်းသားများကို ဖမ်းထားသည့်စခန်းသို့ သွားရောက်ကြည့်မိသည်အထိ သံယောဇဉ် ကြီးလေသည်။ အမှန်မှာ ထိုအချိန်က ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ဘားလက်မှာ ထိုဒေသနှင့် အလှမ်းမဝေးလှသော ဝိုလန်ကုန်းမြင့်ရှိ တင့်ကားတပ်ကို ဦးစီးတိုက်ခိုက်လျက် ရှိလေသည်။

ဤမျှအထိ သံယောဇဉ်ကြီးသူချင်းထံမှ တောင်းပန်စကား ကြားရသောအခါ သူ့နားသူ မယုံ။ ဘားလက် ဘာပြောနေသည်ကို သူ သဘောမပေါက်ခြင်း ဖြစ်လာရသည်။

ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်
“ဟဲလို... အာမင်...”

အမှန်က ဘားလက်၏ တောင်းပန်စကားကို သမ္မတအာမင် တစ်ယောက်သာလျှင် နားမလည်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မတအာမင် စကားပြောစဉ်တွင် အသင့်ရောက်ရှိနေသော အာမင်၏လူများကမူ ဆောင်းကောင်းကြီး နားလည်ကြလေသည်။ သို့သော် သူတို့တွင် ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီဆိုသည်ကို ပြောနိုင်ရဲသော သတ္တိမရှိ။ ပြောနိုင်လောက်အောင် အင်အားပင် ကုန်ခန်းနေလေသည်။

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

သူတို့ပြောရမည့်စကားမှာ သမ္မတကြီးအဖို့ မင်္ဂလာသတင်း မဟုတ်ဘဲ အမင်္ဂလာသတင်း ဖြစ်ရသောကြောင့်ပင်တည်း။

ယင်းသတင်းကား...

“ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ အင်တက်ဘီလေဆိပ်၌ ပြန်ပေးဆွဲထားသော ပြန်သစ်လေယာဉ်ကြီးမှ ဓားစာခံ (၁၀၅)ဦးကို အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများသည် မကြာမီ အချိန်ပိုင်းအတွင်းက လာရောက်ကယ်တင်သွားသည်။ ပြန်ပေးသမား ခုနစ်ဦးနှင့် ယူဂန္ဓာ စစ်သား (၂၀)မှာလည်း အသတ်ခံလိုက်ရသည်” ဟူသော သတင်းစကား ပင် ဖြစ်လေသည်။

သမ္မတအာမင်သည် ဘားလက်ဆီမှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတို့ တိုက်ခိုက်ခံရပြီဆိုသည်ကို ကြားရသည်နှင့် သမ္မတ အိမ်တော်မှ သံချပ်ကာကားများဖြင့် အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ အလျင် အမြင် သွားခဲ့လေသည်။

သမ္မတကြီး လေဆိပ်သို့ ရောက်လာသောအခါ လေဆိပ်တစ်ခု လုံးမှာ စစ်ပွဲပြီးစ စစ်တလင်းပြင်လို ဖြစ်နေသည်။ မီးတောက်မီလျှံကြားမှ အမ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်များ၊ ဒဏ်ရာရနေသော စစ်သားများ၏ ညည်းညူ သံများ၊ အစွဲရေးတို့၏လက်ချက်ဖြင့် ကျဆုံးခဲ့သော ယူဂန္ဓာစစ်သား အလောင်းများ၊ အပျက်အစီးများ၊ သွေးကွက်များ၊ အူတက်နေသော မီးခိုး လုံးများ၊ စိတ်ပျက် ညှိုးငယ်စွာဖြင့် လှုပ်ရှားနေသော ယူဂန္ဓာစစ်သားများ ကို မြင်ခဲတွဲကြားသိလိုက်ရလေသည်။ အားလုံးကား သမ္မတအာမင် အတွက် မယုံကြည်နိုင်စရာ၊ အံ့ဩထိတ်လန့်စရာ၊ ဒေါသထွက်စရာများ သာ ဖြစ်နေသည်။

သမ္မတအာမင်၏ မျက်နှာ ခက်ထန်တင်းမာနေသည်။ ဒေါသ ကို သူ မထိန်းနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“အစွဲရေးလေယာဉ်တွေ ဒီရောက်တဲ့အထိ မသိလိုက်တဲ့ လေယာဉ်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းစင်မြင့်မှာ တာဝန်ကျတဲ့ကောင်တွေကို ပစ်သတ်ပစ်ကွာ” ဟု အမိန့်ပေးရင်း သူသည် ရင်နှင့်ကြေကွဲစရာ ကောင်း

လှသော အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ ကျောခိုင်းကာ သမ္မတအိမ်ဘက်သို့ လှည့်ပြန်ခဲ့လေသည်။

နောက်နှစ်နာရီကြာသောအခါ သမ္မတအာမင်သည် ဒုဗိုလ် မှူးကြီး ဘားလက်ဆီသို့ တယ်လီဖုန်းပြန်ခေါ်လိုက်လေသည်။

သမ္မတအာမင်၏အသံမှာ တုန်လှုပ်နေသည်။ နှမ်းလျှမော ပန်းနေပုံ ရလေသည်။

“မင်း... မင်းတို့တွေ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်ကြတာလဲ”

“ခင်ဗျားကမှ ကျွန်တော်ပေးတဲ့အကြံဉာဏ်တွေ မယူဘဲ နေတာ ကိုး”

ဤမျှလောက်သာလျှင် သူတို့နှစ်ဦး ပြောနိုင်ကြသည်။ ပြောစရာ ကလည်း ဒါပဲရှိတော့သည်။ စကားကုန်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။ ပြင်သစ်လေ ကြောင်းမှ လေယာဉ်ကြီးကို ဓားစာခံများနှင့်အတူ ပြောက်ကျားများက ပြန်ပေးဆွဲကာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် ဖမ်းထားသည့် ပြန်ပေးဆွဲမှုကြီး ဇာတ်လမ်းမှာ အဆုံးသတ်သွားပြီ မဟုတ်လော။

ထို့ကြောင့် သမ္မတအာမင်က ဘားလက်ကို သူနှင့်တကွ သူ့ ခိသားစုများ ဘုရားသခင် စောင်မပါစေကြောင်း ဆိုတောင်းထောပနာ ပြုရင်း တယ်လီဖုန်း ချသွားတော့သည်။

အခန်း (၂)

အောင်တနင်္ဂနွေ ပဲရစ်သို့

(၁၉၇၆) ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၂၈) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့အတွက် ည (၁၂)နာရီ (၃၈)မိနစ်။

လဆန်းညဉ့် မဟာရာဇာမ္မလာနက်ကောင်းတင်ဝယ် ဆန်းစလကလေးနှင့် ကြယ်တာရာများသည် မရဲတရဲ ချိတ်တွယ်လျက် ရှိကြသည်။ သူတို့၏ အလင်းရောင်များမှာ တဖျပ်ဖျပ် တောက်နေသည်။ ကတ္တီပါနက်ပေါ်ဝယ် စိန်တုံးကလေးများ စီထားသည့်နှယ်။

ဂရိနိုင်ငံ အောင်လေဆိပ်တွင်မူ ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ ခရီးသည်တင် အင်ဂျင်နှစ်လုံးတပ် ဂျက်လေယာဉ်ကြီးသည် ခရီးစဉ်အမှတ် (၁၃၉) အဖြစ် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပဲရစ်မြို့သို့ ဆက်လက် ယုံသန်းရန် လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်ဝယ် စက်ကုန်ဖွင့်၍ ပြေးလျက်ရှိသည်။ တိတ်ဆိတ်နေသော ညကို ဤကြီးမားသော လေယာဉ်ကြီးမှ ထွက်ပေါ်လာသော အသံများက ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

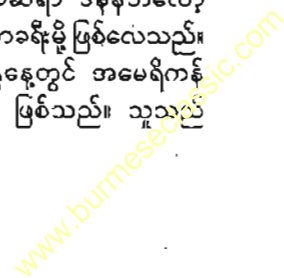
လေယာဉ်ခရီးသည်များကို လိုက်ပို့သူ ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေများသည် လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်ဝယ် တစ်ခိုခိုပြေးနေသော လေယာဉ်ကို ကြည့်ရင်း ရင်တွင်းဝယ် လှုပ်ရှားနေကြသည်။ သူတို့နှင့် ချစ်ရသူ၊ ခင်ရသူများ၏ ခရီးသည် ဖြောင့်ဖြူးသာယာပါစေဟု ဆုတောင်းနေကြပေသည်။ ချစ်ရသူနှင့် ခေတ္တဖြစ်ဖြစ် ခွဲခွာလိုက်သဖြင့် ရင်ဝယ်သိမ့်သိမ့်၊ ဆွေးစိတ်

များဖြင့် လွမ်းသူတို့လည်း လွမ်းနေကြပေမည်။ လေယာဉ်ကြီးထံမှ ထွက်ပေါ်နေသော စက်သံနှင့်အတူ သူတို့၏နှလုံးသားတွင် တဒုန်းဒုန်း လှုပ်ခါနေကြလေသည်။

ဤ လေယာဉ်ကြီးမှာ ခရီးသည် (၂၉၂) ဦးနှင့်အတူ အစွဲရော နိုင်ငံ တံလ်အစစ်မြို့မှ ဂရိနိုင်ငံ အောင်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ အောင်လေဆိပ်တွင် ခရီးသည် (၁၀)ယောက် ဆင်းပြီး နောက်ထပ် ခရီးသည် (၅၆)ဦး အသစ်တက်လာကြကာ ယခုကဲ့သို့ ဆက်လက် ယုံသန်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ယင်းခရီးသည်များတွင် လူမျိုးစုံ ပါဝင်သည်။ အစွဲရော၊ ပြင်သစ်၊ ဗြိတိန်၊ အမေရိကန်၊ ကနေဒါ၊ နယူးဇီလန်နှင့် ဂျပန်လူမျိုးများ စသည်ဖြင့် စုံလှသည်။ အချို့ခရီးသည် များကမူ နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံတွင် နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူထားသူများ ဖြစ်သည်။ အငယ်ဆုံးအဖြစ် နို့စို့ကလေးငယ်တစ်ဦးလည်း ပါလာပေသေးသည်။

အောင်မြို့မှ တက်လာသော ခရီးသည်များတွင် အပြာရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၊ အညိုရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်၍ ခေါင်းကို သေသပ်စွာ ဖြီးထားသော ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ဦးနှင့် အာရပ် လူမျိုးနှစ်ဦးလည်း ပါလာသည်။ သို့သော် ထိုလေးယောက်မှာလည်း အခြားခရီးသည်များနည်းတူ ခရီးဖော်များဖြစ်သဖြင့် မည်သူမှ ထူးထူး ထွေထွေ ဂရုမထားမိကြပေ။

အင်္ဂလိပ်အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ရော၊ အစွဲရောအမျိုးသားမှတ်ပုံ တင်ပါ ကိုင်ဆောင်ထားသည့် တစ်ခေါင်းလုံး ဆံပင်တို့ ဖြူးဖွေးနေသော ခရစ်ဒီရာဘလော့ (၇၅)နှစ်သည်လည်း လေယာဉ်အတက်တွင် သူ့ခါး ဝတ်ကို ပတ်ကာ ကိုယ်ကို ငြိမ်စေရန် ထိန်းထားလိုက်လေသည်။ သို့သော် သူ့စိတ်ကား မငြိမ်ပေ။ သူ့ရင်တွင် လှုပ်ရှားနေသည်။ ဤခရီးကား သူ့အတွက် မင်္ဂလာခရီးဖြစ်လေသည်။ ပဲရစ်တွင် သူ့မောင်တစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံကာ နယူးယောက်မှ သူ့သား သတင်းစာဆရာ ဒန်နီဘလော့ ဆီလာဆောင်သို့ မိခင်အနေဖြင့် သွားရောက်ရသောခရီးမို့ ဖြစ်လေသည်။ သူ့သား၏ မင်္ဂလာဆောင်မှာ လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အမေရိကန် ညီညီထောင်စု နယူးယောက်မြို့တွင် ကျင်းပမည် ဖြစ်သည်။ သူသည်

ပဲရစ်မြို့မှတစ်ဆင့် ခရီးဆက်ချပေးအံ့မည်။ သူ၏ အသစ်စက်စက် ချွေးမလောင်းနှင့် သူ့သားတို့သည် နယူးယောက်လေဆိပ်မှ သူ့အား စောင့်ကြိုနေပေလိမ့်မည်။

အေသင်မှ တက်လာသည့် ခရီးသည်များအနက် အာရပ်နှစ်ဦး ၏ ထူးထူးခြားခြား ကြီးမားနေသည့် လက်ဆွဲအိတ်ကြီးများကို မှ မစွပ်ဒိုရာဘိုလော့သည် သတိထားမိလိုက်သည်။ ယင်းသို့ မြင်လိုက် သည်နှင့် မစွပ်ဘိုလော့မှာ သင်္ကာရနံ့မကင်း ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ယခု သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသော သားဖြစ်သူ အီလန်ဟားတုအား “သူတို့သယ်လာတဲ့ လက်ဆွဲအိတ်ကြီးတွေကလည်း ကြောက်ဖို့တောင် ကောင်းတယ်။ ငါဖြင့် စိုးရိမ်လိုက်တာ” ဟု ပြောလိုက်မိသေးသည်။

ဤလေယာဉ်ကြီး၏ လေယာဉ်မှူးဖြစ်သူ မိုက်ကယ်ဘားကိုစ် (၅၂)နှစ်သည် စက်ရှိုန်ကို မြင့်ကာ လေယာဉ်ပြေးလမ်းမှ လေထဲသို့ လေယာဉ်ကို ဖျံတက်လိုက်လေသည်။ လေယာဉ်မယ်ကလေးများကလည်း ခရီးသည်များအား လိုအပ်သည်များကို ညွှန်ကြားပြုစုလျက် ရှိသည်။ လေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦးမှာ သူ့လုပ်ငန်းနှင့်သူ အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိကြသည်။

ပထမတန်းအခန်းတွင်းမှ လိုက်ပါလာသော ပြင်သစ်အဘိုးအို မိုက်ကယ်မာရီးယာ့စ်ဟင်နရီ (၈၄)နှစ်မှာ သူ့ခုံ၏ နောက်ကျောတွင် မှေးထိုင်ရင်း မိန်းလျက် ရှိလေသည်။

ဗြိတိသျှအမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ပက်ထရစ်ကာဟေမင် (၃၀)နှစ်မှာ ကိုယ်ဝန် (၆)လနှင့် ဖြစ်သည်။ သူမသည် ခရီးသာ ထွက်ရ သည်။ ဗိုက်ထဲဝယ် မအိမလည်နှင့် ဖြစ်နေသည်။ နေမထိထိုင်မသာ ဖြစ်နေသည်။ သို့သော် ထိုဝေဒနာကို အံ့ကြိတ်၍ ခံလာရင်း လိုက်ပါလာ ခဲ့သည်။ နောက်ခရီးဆိုလျှင် ပဲရစ်ကို ရောက်ပေတော့မည်။ ပဲရစ်ရောက် လျှင် ဘာမှမပူရ၊ ခံစားနေရသော ဝေဒနာကို ကုလျှင် ပျောက်ကင်းသွားလေ လိမ့်မည်။

အူဇီတို့အစွဲရေးမိသားစုလေးဦးမှာလည်း ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုည် လိုက်ပါလာကြသည်။ စက်ရုံတစ်ရုံမှ မန်နေဂျာ အူဇီ လျှပ်စစ်ကော်ပိုရေး

ရှင်း အုပ်ချုပ်ရေး အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ ဇနီးသည် ဆာရာ၊ နောက်နှစ်တွင် စစ်မှုထမ်းရတော့မည့် သားကြီး ရွန် (၁၆)နှစ်နှင့် သားငယ် ဘင်ဂျမင်တို့ ဖြစ်သည်။ ရွန်သည် နိုင်ငံခြားသို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ခရီးအဖြစ် လိုက်ပါ လာခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

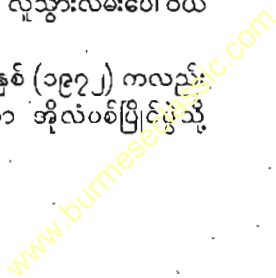
ဆာရာတို့မိသားစုသည် ဒိုင်ယာရီမှတ်စု ရေးလေ့ရှိလေရာ သူတို့ ခရီးစထွက်ကတည်းက မှတ်စုစာအုပ်ကို ထုတ်ကာ ရေးမှတ်ခဲ့ကြလေ သည်။ သူတို့ ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့ကြသည် ဆိုသည်ကို သူတို့မိသားစု ပြန်လည်သိရှိနိုင်ရန် ဖြစ်လေသည်။

အူဇီတို့မိသားစုမှာ ပြတင်းပေါက်အနီးတွင် မရဘဲ သာမန် ခရီးသည်များ စီးသည့်နေရာ၏ နောက် အလယ်တန်းတွင် နေရာရသည်။ အူဇီနှင့် ရွန်တို့ သားအမမှာ လူသွားလမ်းအနီးတွင် နေရာရသည်။ ဆာရာနှင့် သားငယ် ဘင်ဂျမင်မှာ သူတို့နှစ်ဦး၏ အလယ်တွင် ဖြစ်လေ သည်။ လေယာဉ်စထွက်သည်နှင့် အူဇီက စာအုပ်ကို စတင်ဖတ်လေ သည်။ ကလေးနှစ်ဦးကမူ ထိုင်ခုံ၏နောက်မှ တင်စရာခုံကလေးကို ထုတ်ကာ ဖဲချပ်ကစားနည်းကို စတင်ကစားနေလေသည်။

ကနေဒါနိုင်ငံ မွန်ထရီယယ်မြို့၌ ကျင်းပမည့် အိုလံပစ်ပွဲသို့ သွားကြည့်မည့် အစွဲရေးနိုင်ငံ တံလ်အာပစ်မြို့မှ အရပ်ရှည်ရှည်ဖြင့် ရွေ့နေကြီး အာရီကာလီဇာသည် ထိုင်ခုံနောက်ကျောကို မှီကာ မိန်းနေ လေသည်။ သူ့ခေါင်းရင်းဘက်ရှိ အထက်တန်းခန်းတွင် လေယာဉ်မယ် ကလေးတစ်ဦး ရွန်ပိန်အရက်ချိုမြမြကို လိုက်လံတည်ခင်းနေသည်ကို လည်း မြင်နေရသည်။

အရက်ကလည်း ချိုမြမြနှင့် ကောင်းကာ လေယာဉ်မယ်ကလေး သလုကလည်း ချစ်စရာလေးဟု တွေးနေမိသည်။ ယင်းသို့ တွေးနေရင်း မျက်လုံးတစ်ဝက်မှိတ်ကာ အိပ်စပြုနေလေသည်။ နားထဲတွင်လည်း အရက်သယ်လှည်းကလေး ထိုင်ခုံတန်းများအကြား လူသွားလမ်းပေါ်ဝယ် တွန်းသွားနေသည်ကို ကြားနေရလေသည်။

အာရီကာလီဇာသည် လွန်ခဲ့သည့်လေးနှစ် (၁၉၇၂) ကလည်း အနောက်ဂျာမနီ မြူးနစ်မြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲသို့

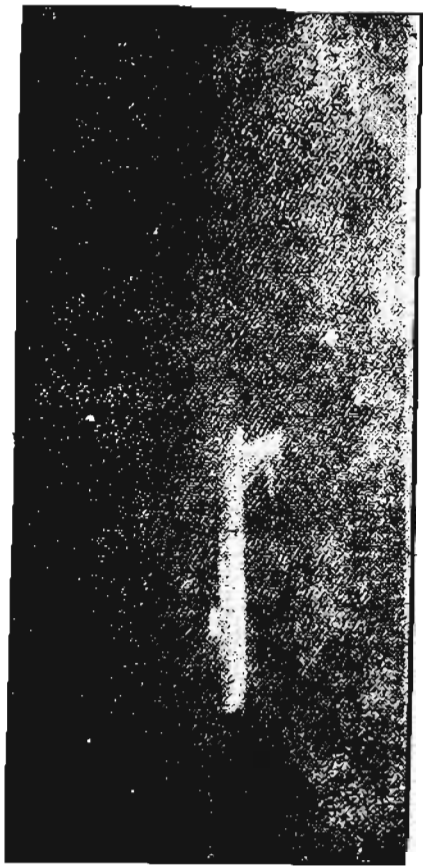
သွားရောက်ကြည့်ရှုခဲ့သေးသည်။ ထိုအိမ်ပစ်ပွဲတွင် အစွဲအားကစားသမားများကို ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများ ဝင်ရောက်သတ်ဖြတ်ခဲ့ရာကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုပွဲပြီးသည့်နောက်ဝယ် ကျင်းပမည့် အိမ်ပစ်ပွဲတွင် အစွဲအားတို့ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်သည်ကို သွားကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်မည်ဟုလည်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။

ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ မွန်ထရီယယ်အိမ်ပစ်ပွဲသို့ ယခုထွက်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ သူသည် မြူးနစ်အိမ်ပစ်ပွဲတွင် အစွဲအားကစားကစားများအား ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ ဝင်ရောက်ဖမ်းဆီး ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ပုံများကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိနေလေသည်။ သူ့ဘေးမှ ပြင်သစ်အမျိုးသား တစ်ဦးမှာမူ အိပ်ပျော်လျက် ရှိလေသည်။

တံလ်အပစ်မြို့မှ ကျောင်းဆရာမ မစွမ်းရည်ဂရောင်သည် ကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု လော့အိန်ဂျလီစ်မြို့တွင် အနားယူရန် သူမခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဘားရ၊ အငယ်ဆုံးသားကလေး (၆)နှစ်အရွယ် ရိုင်းနှင့်အတူ လိုက်ပါလာလေသည်။ ဤခရီးမှာ မစွမ်းရည်ဂရောင်အတွက် ပထမဆုံးအကြိမ် နိုင်ငံခြားသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပြင်သစ် ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ကြီး
“ဤလေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ ...”

အခန်း (၃)

အပိုင်စီးခံရပြီ

အေသင်လေဆိပ်မှ လေယာဉ်ကြီးထွက်လာပြီးနောက် ရှစ်မိနစ် အကြာတွင် ပထမတန်းအခန်းထဲမှ အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ကျယ်လောင်သော အော်ဟစ်သည့်အသံကို ခန့်သည်တို့ ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရလေသည်။ ထို့နောက် အော်သံမှာ ဆက်လက်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ပထမတွင် ယင်းသို့ အမျိုးသမီးအော်ခြင်းမှာ လေယာဉ်ပေါ်တွင် လေယာဉ်တောက်၍ မူးမော်အော်ခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်ဟု အခြားခန့်ဖော်များက ယူဆကြလေသည်။ ယင်းသို့ အော်နေစဉ်မှာပင် လူနှစ်ဦးသည် လေယာဉ်နောက်ပိုင်းမှ ပထမတန်းအခန်းသို့ ရုတ်တရက် ပြေးဝင်သွားသည်ကို မြင်လိုက်ကြရလေသည်။

လေယာဉ်မှူး ဘားကွိုစ်လည်း ထိုမိန်းမ၏အော်သံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ခရီးသည်များအခန်းတွင် မီးလောင်နေပြီဟု စိတ်ထင်လိုက်ပြီး အင်ဂျင်နီယာအရာရှိအား ခရီးသည်များအခန်းသို့ သွားရောက်စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ရန် လွှတ်လိုက်သည်။

ထိုအင်ဂျင်နီယာအရာရှိမှာ လေယာဉ်မှူးအခန်းမှ ထွက်ကာ ပထမတန်းအခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် လက်တစ်ဖက်က ပစ္စတိုသေနတ် အခြားလက်တစ်ဖက်က လက်ပစ်ဗုံးကိုင်ထားသော လူတစ်ဦးနှင့် ဆုံတိုက်မိလေတော့သည်။

ပထမတန်းအခန်းတွင် လိုက်ပါလာသော ပြင်သစ်အဖိုးအို မိုက်ကယ်မာရီယာ့စ်ဟင်နရီ (၈၄)နှစ်မှာ မိုန်းနေရာမှ အော်သံဆူသံများကြောင့် လန့်နိုးလာလေသည်။ နိုးသည်နှင့် မြင်ကွင်း ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေးကို မြင်တွေ့ရလေသည်။ သူ့ဘေးမှ လူနှစ်ယောက်က ပစ္စတိုသေနတ်များကိုင်းကာ မတ်တပ်ရပ်လျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့နေရလေသည်။

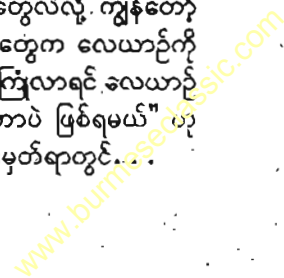
ယင်းသို့ ဖြစ်ပျက်ပုံများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆာရာက သူ့မှတ်စုတွင် ဤသို့ ရေးမှတ်ခဲ့လေသည်။

“ရုတ်တရက် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အော်သံကို ကြားလိုက်ရတယ်။ လေယာဉ်တော့ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီလို့ အူဇီကို ကျွန်မ ချက်ချင်းပဲ ပြောလိုက်မိတယ်”

ကျွန်ကလည်း သူ့မှတ်စုတွင် ရေးသားထားလိုက်လေသည်။ သို့သော် ပထမပိုင်းတွင် သူ့အဖို့ ဘာဖြစ်နေသည်ကို မသိခဲ့ပေ။ ဒါကြောင့်-

“မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အော်သံကြားတော့ လေယာဉ်တောက်လို့ အော်တာဖြစ်ရမယ်လို့ တွေးလိုက်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာ အဲဒီမိန်းမရဲ့ ဆက်ကာဆက်ကာ အော်သံကြားရပြီး လေယာဉ်နောက်ပိုင်းတနေ လူနှစ်ယောက် ပထမတန်းအခန်းဘက် ပြေးသွားတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ (အဲဒီလူနှစ်ယောက်ဟာ ပြန်ပေးသမားတွေဆိုတာ နောက်မှသိရတယ်) ဒီလိုတွေ့ရတော့ တစ်ခုခုတော့ မဟုတ်တာဖြစ်ပြီလို့ ကျွန်တော် သတိထားလိုက်တယ်”

“အဖေက ကျွန်တော်တို့ကို လှမ်းဆွဲပြီး ထိုင်ခုံမှာ အတတ်နိုင်ဆုံး ဝပ်နေဖို့ ပြောလိုက်တယ်။ အမေကလည်း ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီလို့ ပြောပြန်တယ်။ အမေက သိပ်စိတ်ကူးယဉ်လွန်းတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်လိုက်တယ်။ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲတယ်ဆိုတာ ပြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါဖြင့် အခုဖြစ်ပျက်နေတာ ဘာတွေလဲလို့ ကျွန်တော် ဘယ်ကျွန်တော် ပြန်မေးမိတယ်။ လုံခြုံရေးအရာရှိတွေက လေယာဉ်ကို စစ်ဆေးတာ ဖြစ်ရမယ်။ ပြီး... အခုလို အရေးပေါ်ကြုံလာရင် ခလယာဉ်အမှုထမ်းတွေက ဘယ်လိုလုပ်တယ်ဆိုတာကို ပြတာပဲ ဖြစ်ရမယ်” ဟု ရေးသားထားလေသည်။ ဆာရာက ဆက်လက်ရေးမှတ်ရာတွင်...

အူဇိကမူ...

ကျွန်မတို့ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီဆိုသည်ကို မယုံနိုင်၊ ဘင်ဂျမင်သည် စတင်ပိုတော့တယ်၊ ဒါပေမယ့် တိုးတိုးကျိတ်၍သာ ငိုနေတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော် မသေချင်ဘူး၊ ကျွန်တော် မသေချင်ဘူးလို့လဲ ပါးစပ်က အော်နေသေးတယ်” ဟု ရေးသားထားလေသည်။

သေနတ်ကိုင်ထားသူက အင်ဂျင်နီယာအရာရှိအား မိမိနေရာတွင် ပြန်လည်ထိုင်နေရန် အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

“သူ့ကို ဘာမှမလုပ်ကြပါနဲ့ဗျာ” ဟု လေယာဉ်မှူးဘားကဲ့စ်က သေနတ်ကိုင်ထားသူများအား တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ဆံပင်ကို သေသပ်စွာ ဖီးထား၍ အညှီရောင်ဝတ်စုံဝတ်ကာ လည်စည်းမပါဘဲ ဝတ်စားထားသည့် လူငယ်တစ်ယောက်သည် လက်တစ်ဖက်တွင် ပစ္စတို၊ အခြားတစ်ဖက်တွင် လက်ပစ်ဗုံးကိုင်ထားရင်း လေယာဉ်မှူးအခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာလေသည်။ ထို့နောက် ၎င်းတို့ လေယာဉ်ကို အပိုင်စီးလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဂျာမန်သံဝဲဝဲအင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ခရီးသည်အခန်းတွင်းတွင်မူ အော်သူအော်၊ စကားပြောသူပြောနှင့် ဆူညံနေလေသည်။ ထိုစဉ်တွင် အပြာရင့်ရောင် စကတ်၊ အပြာနုရောင် အင်္ကျီ၊ အပြာရောင် ခြေအိတ်တို့ကို ဝတ်ထားသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးမှာ ဘယ်ဘက်တွင် ပစ္စတို၊ ညာဘက်တွင် လက်ပစ်ဗုံးကို ကိုင်ကာ ခုံတန်းများအကြား လူသွားလမ်းပေါ် ဝယ် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်လျက်ရှိလေသည်။

ထို့နောက် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ခရီးသည်များအား...

“စကားမပြောကြပါနဲ့၊ တိတ်တိတ်နေကြပါ၊ ကိုယ့်နေရာကိုထိုင်နေကြပါ၊ လက်တွေ့ကို ကိုယ့်ခေါင်းပေါ် ကိုယ်တင်ထားကြပါ” ဟု အော်ပြောနေလေသည်။

ထိုစဉ်မှာ လေယာဉ်မှူးအခန်းတွင်းရောက်နေသော သေနတ်ကိုင်လူငယ်က အသံလွှင့်စက်မှတစ်ဆင့် ဂျာမန်သံဝဲဝဲ အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားဖြင့် ခရီးသည်များအား စကားပြောကြားလိုက်လေသည်။

“ကျုပ်တို့တစ်တွေဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေပဲ၊ ဒီလေယာဉ်ဟာ ကျုပ်တို့လေယာဉ် ဖြစ်သွားပြီ၊ ကျုပ်တို့ သွားလိုတဲ့နေရာကို သွားမှာပဲ၊ ကျုပ်နာမည်က အာမက်အီကူဘီဆီလို့ ခေါ်တယ်၊ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးပြည်သူ့တပ်ဦးအဖွဲ့ရဲ့ ဂါဇာကမ်းမြောင်းဒေသ ချေဂွေဟားရား ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့ကပဲ” စသည်ဖြင့် ပြောကြားပြီး ပါလက်စတိုင်း တရားများကို ဟောလျက်ရှိလေသည်။ သူတို့ ဘာကြောင့် ဤလေယာဉ်ကြီးကို အပိုင်စီးရသည်ဆိုသည်များကို ရှင်းပြနေသည်။ ပြီး... အစွဲရေးတို့ ပါလက်စတိုင်းပြည်သူတွေကို မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်နေသည်ကိုလည်း တရားဟောလျက် ရှိလေသည်။

မစ္စစ်ရသံဂရော့စ်နှင့် ဘားရတို့မှာ သူတို့၏ ခြောက်နှစ်ရွယ် သားငယ် ရှိုင်းကို ထိုင်ခုံအောက်သို့ ဝင်ပုန်းနေရန် ပြောကြားကာ ခုံအောက်ထဲ သွင်းလိုက်လေသည်။ ရှိုင်းသည် သူ့အမေခိုင်းသည့်အတိုင်း ဝင်ရင်း ထိုင်ခုံအောက်မှ နေ၍...

“ပြောက်ကျားတွေလာသတ်ရင် နာမှာပဲနော် အမေ” ဟု လှမ်း၍ ပြောလိုက်သေးသည်။

ထိုအချိန်မှာ လေယာဉ်တစ်စင်းလုံးကို ပြောက်ကျားတို့က လုံးဝ စီးမိနေပြီ ဖြစ်ပေသည်။ အမှတ် (၃၉) နှင့် အမှတ် (၅၅) ဟု လျှို့ဝှက် အမည်ပေးထားသော ပြောက်ကျားနှစ်ဦး (နောက်ပိုင်းတွင် ထိုပြောက်ကျားနှစ်ဦးအား ဓားစာခံခရီးသည်များက အင်္ကျီအဝါ၊ အင်္ကျီပြာဟူ၍ နာမည်ပြောင်း မှည့်ခေါ်ထားသည်။)က လေယာဉ်၏နောက်ပိုင်း၌ လက်တစ်ဖက်က သေနတ်၊ အခြားလက်တစ်ဖက်က လက်ပစ်ဗုံးကိုင်ကာ စောင့်ကြည့်နေလေသည်။

ယင်းအပြင် အရေးပေါ် ထွက်ပေါက်နေရာတွင်လည်း သံဖြူပုံးကြီးတစ်လုံး ချထားလေသည်။ ယင်းသံပုံးထဲတွင် ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ပစ္စည်းများ အပြည့်ထည့်ထားသည်ဟူ၍လည်း ပြောကြားထားလေသည်။ (အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး ရောက်သောအခါတွင်မူ ပြောက်ကျားများက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ထိုသံပုံးကြီးကို ဖွင့်ကာ ချော့ကလက်အုပ်ထားသည့် မုန့်များကို ဓားစာခံ ခရီးသည်များကို ကျွေးမွေးလေသည်။)

ထို့နောက် ခရီးသည်များကို တစ်ဦးချင်း ခေါ်ယူကာ ရှာဖွေသည်။ ပြီး ထလာကာ ထိုင်ခုံတွင် ပြန်မထိုင်စေဘဲ နေရာပြောင်းထိုင်စေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ခရီးသည် (၂၅၈)ယောက်ကို ကုလားဖန်ထိုးသလို ထိုင်ခုံအပြောင်းအလဲများ လုပ်ပြီး ဖြစ်သွားလေသည်။ ကပ်ထိုင်နေသော မိတ်ဆွေချင်း၊ သားအမိချင်း၊ သားအဖချင်း၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမချင်းမှာ မဆုံမိတော့ဘဲ တစ်ယောက်တကွ ဖြစ်သွားပေတော့သည်။ ယင်းသို့ ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ရင်းနှီးသူချင်း စည်းရုံးမိပြီး ပြောက်ကျားများကို ပြန်လည်ခုခံခြင်း မပြုနိုင်ရန် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်းသို့ ပြောက်ကျားများက လူများကို တကွတပြားစီ ပြုလုပ်သည်တွင် မစွပ်စွဲသံဂရော့စ်သည် သူ့သားငယ် နှိုင်းကို မြင်နိုင်သည့် နေရာတွင် ရအောင်ယူလိုက်သည်။ နှိုင်းမှာ ထိုင်ခုံအောက်တွင် ဝပ်လျက်သာ ရှိပေသည်။ အခြေအနေ အတော်ငြိမ်သွားမှ သူ့အမေဆီသို့ နှိုင်းမှာ တရွေ့ရွေ့ သွားရပေသည်။

ခရီးသည်အားလုံး၏ စိတ်တွင်မူ လေယာဉ်ကြီးကို ဖောက်ခွဲပစ်လိုက်မည်ကိုသာ စိုးရိမ်လျက် ရှိကြပေသည်။ ထိုသို့ မပြုလုပ်လိုက်ပါစေနှင့်သာ ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့် ဆူတောင်းနေကြရပေသည်။

ဆာရာကမူ မိမိတို့ကို ပြောက်ကျားများက သတ်လိုက်လျှင်လည်း ကောင်းပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင် မိသားစုတစ်စုလုံး အတူသေကြရမည်ဟု ဖြစ်ပေသည်ဟု တွေး၍နေပေသည်။

လေယာဉ်မှူးဘားကို့စ်သည် သူ့အခန်းတွင်းရှိ အညိုရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည့် သေနတ်ကိုင် ပါလက်စတိုးဇ်၏ စကားပြောသံများကို နားစိုက်ထောင်ရင်း ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု တွေးနေမိလေသည်။ သူပင်လျှင် ဤလေယာဉ်ကို အပိုင်စီးရာ၌ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ရမည်ဟုလည်း ယုံကြည်လိုက်လေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် လေယာဉ်မှူး ဘားကို့စ် တွေးထင်သကဲ့သို့ပင် ထိုပြောက်ကျားခေါင်းဆောင်မှာ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ဖရင့်ဖတ်မြို့မှ ရှေ့နေ ဗီလ်ဖရက်ဘိုဆေး ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။ ဘိုဆေးသည် ဗီနီဇီလန်အိတ်ယစ်ရာမီ ရေဆန်ချွတ် (ကာလိစ်) အဖွဲ့မှ ဦးဆောင်

လုပ်နေသော ဥရောပရှိ ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

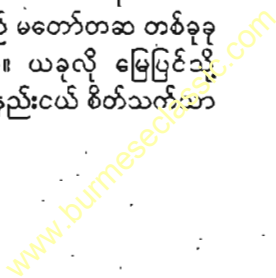
ယင်း ကာလိစ်အဖွဲ့က လွန်ခဲ့သည့် တစ်နှစ်က ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ အကြမ်းမက်သမားများ နှိမ်နင်းရေးအဖွဲ့ (ဒီအက်စ်တီ) မှ ပြင်သစ် စုံထောက်နှစ်ယောက်ကို ပဲရစ်မြို့ လက်တင်ရပ်ကွက်တွင် သတ်ဖြတ်ခဲ့ပေသည်။

ထိုစုံထောက်နှစ်ယောက် ပစ်သတ်မခံရမီ နှစ်ရက်က ဒီအက်စ်တီအဖွဲ့က ဘိုဆေးကို မှတ်ပုံတင်ကတ်ပြားအတူ ကိုင်ဆောင်လျက် ရှိနေသူဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသဖြင့် ဖမ်းဆီးခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် အနောက်ဂျာမနီပုလိပ်လက်သို့ လွှဲအပ်လိုက်သည်။ ပြင်သစ်စုံထောက်နှစ်ဦး ပစ်သတ်ခံရပြီး နောက်နေ့မှပင် ဘိုဆေးသည် ဂျာမနီတရားရုံးမှ အာမခံဖြင့် လွတ်လာခဲ့ရာမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ရာ ယခုတစ်ဖန် ဘားကို့စ်၏ လေယာဉ်မှူးအခန်းတွင်းဝယ် ပြန်လည်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လေယာဉ်မှူး ဘားကို့စ်သည် အေသင်လေဆိပ်မှ စထွက်ခဲ့ပြီး နောက် ကိုးမိနစ်အကြာ ဂရိနိုင်ငံ အလယ်ပိုင်းဒေသ ကိုရင်မြို့ပေါ် ဗြိတိသန်းနေစဉ်တွင် အေသင်လေဆိပ်နှင့် ပြန်လည် ဖရဒီယိုအဆက်အသွယ် မပြုလုပ်တော့ပေ။ သူသည် ထိုအချိန်၌ လေယာဉ်ကို ဦးဆောင်ပျံသန်းနေသူ မဟုတ်တော့ဘဲ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများက လေယာဉ်ဦးဆောင်နေကြသူ လေယာဉ်မှူးများ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

သို့ဖြင့် ပြင်သစ်ခရီးသည်လေယာဉ်ကြီးမှာ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားတို့၏ အမိန့်ပေးခေါ်ဆောင်ရာသို့ ပျံသန်းလာခဲ့ရာ လစ်ဗျားနိုင်ငံ ဘင်ဂါလီလေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပေသည်။

ယင်းသို့ လေယာဉ်ကွင်းတစ်ခုပေါ်သို့ လေယာဉ်ဆင်းသက်မိသည်နှင့် ခရီးသည်တို့မှာ သက်ပြင်းချနိုင်ကာ စိတ်သက်သာစရာ အတော်အတန် ရရှိသွားပေသည်။ လေထဲတွင် ပျံစေစဉ် မတော်တဆ တစ်ခုခု ဖြစ်သွားပါက အားလုံး သေကြေနိုင်ပေသည်။ ယခုလို မြေပြင်သို့ ရောက်ပြီဆိုတော့ တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရာ ရပေသေးသည်။

ယင်းလေဆိပ်တွင် ခရီးသည်တစ်ဦးဖြစ်သူ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး ပက်ထရစ်ကာဟောမင် (၃၀)နှစ်မှာ သွေးသွန်နေပေသည်။ အချိန်မရွေး ကလေးပျက်ကျနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ပြောက်ကျားများက ယင်းကိုယ်ဝန်ဆောင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ပက်ထရစ်ကာဟောမင်ကို လေယာဉ်မှ ဆင်းသက်သွားရောက်ခွင့် ပြုလိုက်လေသည်။

လစ်ဗျားနိုင်ငံ အာဏာပိုင်များက လေယာဉ်ကြီးကို လေယာဉ်ဆင်းလမ်းအဆုံးတွင် ဆိုက်ကပ်ထားစေသည်။ ယင်းအပြင် လေယာဉ်ကိုလည်း လက်နက်ကိုင် စစ်သားများက ဝိုင်းထားကြသည်။

ထို့နောက် လစ်ဗျားနိုင်ငံမှ အာဏာပိုင်အချို့သည် လေယာဉ်ပေါ်တက်၍ လေယာဉ်ကို အပိုင်စီးသူများနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်းကြသည်။ ယင်းတို့၏ လိုလားချက်များကို စုံစမ်းကြပေသည်။

လေယာဉ်အပိုင်စီးသူများသည် ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်ရှိ ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ ထာဝန်ရိုသူများနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း မပြုချေ။ ၎င်းတို့လေယာဉ်ကြီး ဆက်လက်ပျံသန်းနိုင်ရေးအတွက် ဓာတ်ဆီဖြည့်ပေးရန်သာ လစ်ဗျားအာဏာပိုင်များထံ တောင်းဆိုနေလေသည်။ သို့သော်လည်း လစ်ဗျားအာဏာပိုင်များကမူ ဓာတ်ဆီဖြည့်ပေးရန် ငြင်းဆိုနေလေသည်။

ထိုစဉ်တွင် အစွဲရေးရေးဒီယိုမှနေ၍ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီးအပိုင်စီးခံရကြောင်း ကြေညာလေသည်။ ယင်းလေယာဉ်ကို အပိုင်စီးသမား ငါးဦး၊ ခြောက်ဦးခန့်က အပိုင်စီးခြင်း ဖြစ်ဟန်တူသည်ဟုလည်း နိုင်ငံခြားမှ ရောက်လာသော သတင်းများကို ကိုးကားကာ ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

အစွဲရေးသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီး ဂလ်ယာအာကိုဘီက...

“ဤ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး အပိုင်စီးခံရမှု လွတ်မြောက်ရန် အတွက် ပြင်သစ်အစိုးရသည် အကောင်းဆုံး ပြုလုပ်လိမ့်မည်ဟု မိမိမျှော်လင့်ကြောင်း” စသည်ဖြင့် ပြောကြားလေသည်။

ပဲရစ်မြို့တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံခြားရေးရုံးက ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်လေသည်။ “လစ်ဗျားနိုင်ငံရှိ ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီး ယန်ပေရေကာဘောက်နှင့် ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရခြင်းနှင့်

ပတ်သက်၍ အမြဲ အဆက်အသွယ်ယူလျက်ရှိကြောင်း၊ ထိုလေယာဉ်ပေါ်ရှိ ခရီးသည်အားလုံးနှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်းအားလုံး လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ပြုလုပ်ရန် ညွှန်ကြားထားကြောင်း” ဖြင့် ဖော်ပြထားလေသည်။

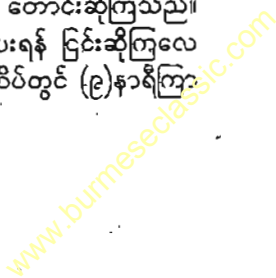
အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ကို အပိုင်စီးခံရခြင်းမှာ ယခုအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအပြင် အရှေ့အလယ်ပိုင်းဒေသတွင် လေယာဉ်အပိုင်စီးမှု မဖြစ်သည်မှာလည်း (၁၆)လပင် ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

နောက်ဆုံး လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုမှာ (၁၉၇၅) ခုနှစ်၊ မတ်လ (၁)ရက်နေ့က အီရတ်နိုင်ငံပိုင် ဘိုးရင်း (၇၃၇) လေယာဉ်ကြီးကို အီရန်နိုင်ငံ တီဟီရန်အသွားတွင် ပြန်ပေးဆွဲခဲ့မှုပင် ဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်အပိုင်စီးပြန်ပေးဆွဲသူများက ဘဂ္ဂဒတ်မြို့တွင် အကျဉ်းချခံနေရသော တဒ်အမျိုးသား (၈၅) ဦးကို လွတ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့လေသည်။

ထိုအပိုင်စီးလေယာဉ်ကြီး မြေပြင်သို့ အဆင်းတွင် အပိုင်စီးသူများနှင့် စစ်သားတို့ အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်ကြသဖြင့် ပြန်ပေးဆွဲခေါင်းဆောင်အမီအဝင် လူလေးဦး သေဆုံးခဲ့သည်။ ဖမ်းမိသော ပြန်ပေးဆွဲသမားနှစ်ဦးကိုလည်း အီရတ်တရားရုံးမှ သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့လေသည်။

လေယာဉ်အပိုင်စီးခံရရာတွင် ခရီးသည်အများဆုံး ပါလာသော လေယာဉ်မှာ တူရကီလေကြောင်းပိုင် ဒီစီ (၁၀)လေယာဉ်ကြီး ဖြစ်သည်။ ထိုလေယာဉ်ကြီးမှာ ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပဲရစ်မြို့မှ အစ္စတန်ဘူးလ်ဒတ်မြို့သို့ ခရီးသည် (၂၅၃) ဦးကို တင်ဆောင်ကာ ဖျံသန်းလာစဉ်မှာပင် တူရကီပြန်ပေးဆွဲသမားတစ်ဦးက လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် ပြန်ပေးဆွဲသူမှာ ပြင်သစ်ရဲများထံ လက်နက်ချခဲ့လေသည်။

ယခု လေယာဉ်ကြီးကို အပိုင်စီးသူများက ယင်းတို့ လေယာဉ်ကြီးကို ဆီဖြည့်ပေးရန် လစ်ဗျားအာဏာပိုင်များကို တောင်းဆိုကြသည်။ လစ်ဗျားအာဏာပိုင်များက ပထမတွင် ဆီဖြည့်ပေးရန် ငြင်းဆိုကြလေသည်။ သို့နှင့် ထိုလေယာဉ်ကြီးမှာ ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်တွင် (၉)နာရီကြာ ဖျံသန်းနိုင်ဘဲ ရပ်နေကြရလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လစ်ဗျားနိုင်ငံ အာဏာပိုင်များက လေယာဉ်ကို ဓာတ်ဆီဖြည့်ပေးလိုက်လေသည်။ ယင်းလေယာဉ်ဖြင့် ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်မှ နေ့၍ (၅)နာရီ (၆)နာရီခန့်ထိ ပျံသန်းနိုင်သော ဓာတ်ဆီများ ရရှိခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့ ဆီရသည်နှင့် ပြန်ပေးသမားများက လေယာဉ်ကြီးကို ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်မှ စတင်ထွက်နိုင်လေတော့သည်။ လေယာဉ်ကြီးသည် ဂရင်းနစ်စံတော်ချိန် ည (၈)နာရီတွင် စတင်ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

ခရီးသည်များကိုမူ မိမိတို့သည် နောက်ဆုံးခရီးအဖြစ် ထွက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြန်ပေးဆွဲပြောက်ကျားများက အသံလွှင့်စက်မှ ကြေညာပြောကြားလိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ ကြားလိုက်ရပြန်သောအခါ စိတ်ပူပင်သောကရောက်နေရသော ခရီးသည် ဓားစာခံများအဖို့ အတော်အတန် စိတ်သက်သာမှု ရကြပြန်သည်။ ထိုနောက်ဆုံးခရီးဆိုသည်မှာ အလွန်ဆုံး တရုတ်ပြည်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံသို့သာ ဖြစ်နိုင်လေသည်ဟု တွက်ဆလိုက်ကြသည်။

တကယ်က လေယာဉ်ကြီးသည် မည်သည့်အရပ်သို့ ပျံလေမည်ကို မည်သူမျှ မသိချေ။ လေယာဉ်မှူးဘားကိုစပ်လျှင် မိမိလေယာဉ် မည်သည့်လေဆိပ်သို့ ပျံသန်းရမည်ကို မသိဘဲ ပြန်ပေးဆွဲပြောက်ကျားတို့၏ ဦးတည်မောင်းခိုင်းရာသို့သာ မောင်းနေကြရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလေယာဉ်ကြီးသတင်းကို စောင့်၍ နားထောင်သူများမှာ လေယာဉ်ကြီး မည်သည့်အရပ်သို့ ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်မှ ဆွဲသွားသည်ကို မသိနိုင်ဘဲ ရှိကြရလေသည်။ လေယာဉ် မည်သည့်အရပ်သို့ ဆွဲသွားသည်ကို သိရန်ထားဦး၊ လေယာဉ်ကို အပိုင်စီးသူများမှာ မည်သည့်အဖွဲ့အစည်းမှဖြစ်သည်၊ လူအင်အား မည်မျှပါသည်ကိုပင် မသိကြပေ။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အစွဲအစားနိုင်ငံ တဲလ်အပစ်ရေဒီယိုက အေသင်လေဆိပ်မှ ကြားသိရသော သတင်းအရဆိုလျှင် ပြန်ပေးဆွဲသမားများမှာ တောင်အာဖရိကမှ ပြန်ပေးဆွဲသမားများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့ချင်း စကားပြောဆိုရာ၌ စပိန်ဘာသာဖြင့်သာ ပြောဆိုကြသည်။ အာရပ်စကားကို နားလည်ကြပုံမရ။ အင်္ဂလိပ်စကားပြောလည်း အလွန်ညံ့သည်။ ထိုလေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲသူများထဲတွင် အမျိုးသမီးတစ်ဦးလည်း ပါရှိ

သည်ဟူ၍လောက်သာ အသံလွှင့်နိုင်လေသည်။ ထိုလေယာဉ်ပေါ်တွင် အစွဲအစားလူမျိုး ဘယ်နှစ်ဦးပါသွားသည်ဆိုသည်ကိုမူ ဖော်ပြခြင်း မရှိချေ။

တဲလ်အပစ်နှင့် ပဲရစ်ရေဒီယိုတို့က ပြန်ပေးဆွဲခံ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီးမှာ ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်မှ ထွက်ခွာသွားပြီဟူ၍လောက်သာ ကြေညာနိုင်လေသည်။

အီဂျစ်နိုင်ငံ ကိုင်ရို ရေဒီယိုကမူ ပြင်သစ် ခရီးသည်တင်လေယာဉ်ကြီးသည် ဆူဒန်နိုင်ငံသို့ တနင်္ဂနွေနေ့ညက ဦးတည်ပျံသန်းလျက် ရှိသည်ဟု ကြေညာလေသည်။

အေသင်လေဆိပ်ကမူ ဂရင်းနစ်စံတော်ချိန် ည (၈)နာရီ၊ မိနစ် (၄၀)တွင် ထိုလေယာဉ်ကြီးသည် ခါတွန်ဒေသသို့ ဖြတ်ကျော်သွား၍ အရှေ့ဘက်သို့ ပျံသန်းသွားသည်ဟု သတင်းပေးလေသည်။

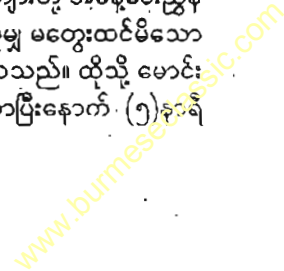
အီဂျစ်နိုင်ငံ၏ အရှေ့အလယ်ပိုင်း သတင်းဌာနကမူ ထိုလေယာဉ်ကြီးသည် အေသင်မြို့သို့ ဦးတည်ပျံသန်းသည်ဟု သတင်းဖော်ပြလိုက်သည်။

လက်ဘနွန်နိုင်ငံ ဘေရွတ်နိုင်ငံတကာလေဆိပ်ကိုမူ ထိုလေယာဉ်ကြီး မဆင်းနိုင်ရန် ပိတ်ထားသည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

ပြင်သစ် နိုင်ငံခြားရေးဌာနကမူ ထိုလေယာဉ်ကြီး ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်မှ မထွက်မီ ဆရာဝန်တစ်ဦးက လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ရောက်စစ်ဆေးခဲ့ရာ လေယာဉ်ပေါ်ပါ ခရီးသည်အားလုံး ကျန်းကျန်းမာမာ ချီသည်ကို တွေ့ရကြောင်းဖြင့် ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်ရှိ ပြင်သစ်ကောင်စစ် ဇန်ထံမှ ကြားသိရကြောင်းဖြင့် ပဲရစ်မြို့တွင် ကြေညာလေသည်။

ယင်းသို့သာလျှင် မရေမရာ သိရှိနေကြသည်။ မည်သည့်အရပ်သို့ လေယာဉ်ကြီး ထွက်ခွာသွားနေသည်ကိုကား မည်သူမျှ မမှန်းဆနိုင်ဘဲ ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့်သာ စောင့်မျှော်နေရလေသည်။

သို့သော်လည်း ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားတို့ အမိန့်ပေးညွှန်ကြားချက်အရ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီးမှာမူ မည်သူမျှ မတွေးထင်မိသော သူနွာနိုင်ငံသို့ ဦးတည်မောင်းနှင်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ မောင်းနှင်ပျံသန်းလာရာ ဘင်ဂါဇီလေဆိပ်မှ ပျံထွက်လာပြီးနောက် (၅)နာရီ

အကြာ တနင်္လာနေ့ နံနက် အရှက်မကျင်းမိကလေးတွင် လေယာဉ်ကြီး သည် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အလွန်လှပသော ဗစ်တိုးနီးယားကန်တော်ကြီးအနီးရှိ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်လိုက်လေတော့သည်။

ယင်းသို့ ဆင်းသက်လိုက်သည်နှင့် ပြောက်ကျားများ ခေါင်းဆောင် ဘိုဆေးက...

“နောက်ဆုံးခရီးသို့ ဆိုက်ရောက်ပြီ” ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်လေသည်။ တစ်ဆက်တည်းမှာပင်...

“အခု ကျုပ်တို့ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၊ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို ရောက်ကြပြီ။ ယူဂန္ဓာပြည်သူလူထုက ကျုပ်တို့နှင့် ခင်ဗျားတို့ကို ကူညီကြပါလိမ့်မယ်” ဟု ဘိုဆေးက လေသံပျော့ပျော့ဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ခရီးသည်များမှာ သူ့စကားဆုံးသည်နှင့် လက်ခုပ်ဩဘာပေးလိုက်ကြလေသည်။ သူတို့၏စိတ်ထဲတွင် အိပ်မက်ဆိုးကြီးက တင်းကြပြီး အားလုံး လွတ်ကြပြီဟူ၍ လောက် ထင်မှတ်သွားကြသည်။ ထို့ကြောင့် တချို့က ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များပင် ကျကြရလေသည်။

ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်မီ သည်နှင့် ပြောက်ကျား အမျိုးသမီးက...

“အစစအရာရာ အဆင်ပြေသွားပါပြီ။ လေဆိပ်မှာ တပ်မတော် ရောက်နေပါပြီ” ဟု ဖြောကြားလေသည်။ ဘိုဆေးကလည်း...

“လုံခြုံရာဒေသကို ရောက်ပါပြီ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

လေယာဉ် မြေပြင်ပေါ်သို့ ဆင်းမီသည်နှင့် ယူဂန္ဓာစစ်သားများက လေယာဉ်ကို ဝိုင်းလိုက်သည်တွင် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားငါးဦးလည်း ပါလာလေသည်။ ထိုပြောက်ကျားများက လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ကာ ပြန်ပေးဆွဲလာသူများအား ခိုးကူးစကား ပြောဆိုပြီး တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နမ်းကြသည်။ ထိုပြောက်ကျားငါးဦးမှာ အစောင့်တာဝန်တွင် ရော၊ စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုတွင်ပါ ပါဝင်ခဲ့လေသည်။

လေယာဉ် မြေပြင်သို့ မဆင်းမီကမူ ပြန်ပေးဆွဲသူများက လေယာဉ် မြေပြင်ပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ခရီးသည်များကို တင်ဆောင်ရန် ခရီးသည်တင်ကားများ လာလိမ့်မည်ဟု ပြောကြားခဲ့သော်လည်း

မြေပြင်သို့ ရောက်သောအခါ မာစီးဒီးကားနတ်ကြီးတစ်စင်းသာ ရောက်လာသည်။ ထိုမာစီးဒီးပေါ်မှ ပြောက်ကျားနှစ်ဦး ဆင်းလာသည်။ တစ်ဦးက လေယာဉ်ပေါ်တက်ကာ ဘိုဆေးအား ခိုးကူးစကား ပြောကြားလေသည်။

ထိုလေဆိပ်ရောက်မှ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားသုံးဦး ထပ်တိုးလာရာ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျား ခုနစ်ယောက် ဖြစ်သွားလေ သည်။

လေယာဉ်ပေါ်မှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းခဲ့ရပုံများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆာရာက သူ၏မှတ်စုတွင် . . .

ကျွန်မတို့ ယော်ရှင်ရမှုမှာ သိပ်မကြာရပါ။ နှစ်နာရီခန့်ကြာ တော့ ကျွန်မတို့ လေယာဉ်ပေါ်က ဆင်းခွင့်ရတယ်။ ကျွန်မတို့ကတော့ ဒီလေယာဉ်အပိုင်စီးမှုမှာ ယူဂန္ဓာမပါဘူးလို့ ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လေယာဉ်ပေါ်ကနေ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတွေ ဆင်းလာတော့ ယူဂန္ဓာစစ်သားတွေက သူတို့ကို ဖက်ရမ်းနမ်းရှုံ့ပြီး ဆီးကြိုကြတယ်။ လေဆိပ်အဝင်လမ်းမှာလည်း ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတွေက သူတို့ကို စောင့်ကြိုနေကြတယ်။ ကျွန်မတို့တစ်တွေဟာ ကျွန်မတို့ကို ရှိင်ဖယ် သေနတ်နဲ့ ချိန်ထားတဲ့ ယူဂန္ဓာစစ်သားတန်းနှစ်ခုကြားက ဖြတ်ပြီး လျှောက်သွားခဲ့ကြရပါတယ်။ ဟု ရေးသားထားလေသည်။

အခန်း (၄)

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ဝယ်

အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ လေယာဉ်ကြီး ဆိုက်ရောက်ရပ်နားပြီ ဖြစ်သော်လည်း ခရီးသည်တို့မှာ အောက်သို့ မဆင်းရသေးပေ။ လေယာဉ် ကွင်းနှင့် လေယာဉ်ကြီးအနီးတစ်ဝိုက်တွင် လက်နက်ကိုင် ယူဂန္ဓာစစ်သား များက စောင့်ကြပ်လျက်ရှိပေသည်။

ခရီးသည်များမှာ လေယာဉ်ပေါ်တွင်ပင် ထိုင်နေကြရသေး သည်။ သို့သော် ခရီးသည်များစားရန်အတွက် နံနက်စာများကို ကျွေးမွေး လေသည်။ အပေါ့အပါး သွားလိုသူများအတွက် အိမ်သာတက်ခွင့်ထိ လည်း ပြုလေသည်။ ပြောက်ကျားတစ်ဦးကမူ အရေးပေါ် ထွက်ပေါက်တွင် ချထားသော ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ပစ္စည်းများပါသည်ဆိုသော သံဗုံး ကြီးကို ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် ဖွင့်လိုက်ပြီး အထဲမှ ချောက်လက်ရည်များ ဖုံးအုပ်ထားသည့် မုန့်များကို နှိုက်ယူကာ ခရီးသည်များအား ကျွေးမွေး လိုက်လေသည်။

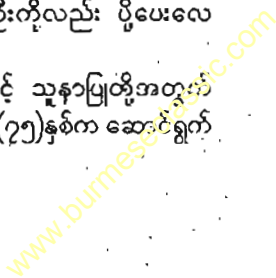
အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ လေယာဉ်ကြီး ဆိုက်ရောက်ပြီး နှစ် နာရီခန့်ကြာမှ ခရီးသည်များအား လေယာဉ်ပေါ်မှ အောက်သို့ ဆင်းခွင့် ပြုလေသည်။ ခရီးသည်များ လေယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာကြသောအခါ လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်ဝယ် လက်နက်ကိုင် ယူဂန္ဓာစစ်သား (၃၀)ခန့် စောင့်ကြပ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ခရီးသည်များအား ပြောက်ကျားများက ဗစ်တိုးရီးယား တန်တော်ကြီးစောင်းရုံ အဆောက်အဦဟောင်းကြီး တစ်ခုဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ယင်းအဆောက်အဦကြီးမှာ သာယာလှပသော ဗစ်တိုးရီးယား တန်တော်ကြီးနှင့် ကျွမ်းမြက်တောများသာ ခြားလေသည်။

ယင်းအဆောက်အဦထဲတွင် ဓားစာခံလေယာဉ်ခရီးသည်များ နေထိုင်ရန်အတွက် အိပ်ရာခင်း၊ စောင်၊ ခေါင်းအုံး စသည်များကို ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင်များက ပေးထားလေသည်။ ယင်းအပြင် ဓားစရာ သောက်စရာများကိုလည်း လေဆိပ်စားသောက်ဆိုင်မှ မှာယူ ကျွေးမွေး လေသည်။ ယင်းအပြင် ဖျားနာသူခရီးသည်များအား ပြုစုရန်အတွက် ဆရာဝန်တစ်ယောက်နှင့် ယူဂန္ဓာသူနာပြုတစ်ဦးကိုလည်း ပို့ပေးလေ သည်။

ယင်းသို့ ပို့ပေးထားသော ဆရာဝန်နှင့် သူနာပြုတို့အတွက် စကားပြန်အဖြစ် ဓားစာခံခရီးသည် ဒိုရာဘိုလော့ (၇၅)နှစ်က ဆောင်ရွက်

ပေးလေသည်။ ထိုခရီးတွင် ဒီရာဘိုလော့သည် ခရီးသည်များအတွက် အကူအညီများကို ခေါင်းဆောင်လုပ်ပေးလေသည်။ အဖွားအိုကြီးမှာ ဘာသာစကားငါးမျိုးတတ်သဖြင့် ခရီးသည်အချင်းချင်း ဆက်ဆံရာ၌ လည်းကောင်း၊ ယူဂန္ဓာဆရာဝန်၊ သူနာပြုများနှင့် ဆက်ဆံရာ၌ သူက ကူညီနိုင်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

နောက်တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ရဟတ်ယာဉ်တစ်စင်းသည် ထိုအဆောက်အဦနားသို့ ဆင်းသက်လာလေသည်။ ထို့နောက် စစ်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသော ယူဂန္ဓာသမ္မတ အိဒီအာမင်သည် ရဟတ်ယာဉ်ပေါ်မှ ဆင်းလာလေသည်။ သူနှင့်အတူ သူ့လိုပင် စစ်ဝတ်စုံများဝတ်ထားသည့် အသက်ဆယ်နှစ်ခန့်ရှိသည့် သမ္မတအာမင်၏ သားငယ်ကလေး ဆင်းလိုက်လာသည်။ သမ္မတအာမင်သည် နောက်ပိုင်းတွင်လည်း ယခုကဲ့သို့ပင် ခရီးသည်များထံ မကြာခဏ ရောက်လာတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အာမင်၏ဇနီးပင် ပါလာတတ်လေသည်။ သမ္မတအာမင်သည် ထိုဓားစာခံခရီးသည်များထံသို့ လာတိုင်း စစ်ဝတ်စုံတစ်မျိုးစီကို ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်လာတတ်သည်။ ယင်းသို့ ဝတ်ရာ၌ အစွဲလေထီးစစ်သားများ ဝတ်သည့် ဝဲဘက်ရင်ဘတ်ပေါ်၌ တောင်ပံတံဆိပ်ပင် တပ်ဆင်ထားသော စစ်ဝတ်စုံကိုပင် ဝတ်ဆင်တတ်သေးသည်။

သမ္မတအာမင်က ဓားစာခံ ခရီးသည်များအား လူချင်းတွေ့လျှင် နှုတ်ဆက်လေ့ရှိသည့်အတိုင်း "ရှုလွန်း" ဟူ၍ နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ဆက်လက်၍ . . .

"ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော့်ကို ဘယ်သူဆိုတာ သိချင်လဲ သိဖူးလဲ မသိချင်တဲ့လူလဲ ပါမယ်ပေါ့၊ ဒါပေမယ့် အများအပြားကတော့ သိကြမှာပါ၊ ကျွန်တော်ဟာ ယူဂန္ဓာသမ္မတစစ်သူကြီး ဒေါက်တာ အိဒီအာမင် ဆိုတာပါပဲ" ဟူ၍ ပြောကြားလိုက်လေသည်။

သမ္မတအာမင်က ဆက်၍ ဤခရီးသည်များမှာ အပြစ်မဲ့သူများ ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့အစိုးရအနေဖြင့် ခရီးသည်များ အမြန်ဆုံး လွတ်မြောက်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ကြောင်းနှင့် ပါလက်စတိုင်း အရေးတော် အတွက် တရားမျှတမှုများအကြောင်းကို ရှင်းလင်းပြောကြားနေလေသည်။

သမ္မတအာမင် ထွက်သွားသည်နှင့် ခရီးသည်အားလုံး၏ စိတ်ဝယ် အိပ်မက်ဆိုးတို့ တစ်ဖန် ပြန်လည်စလေပြီဟု တွေးထင်လိုက်ရပြန်လေသည်။

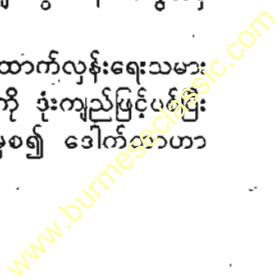
ဤလေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲမှုကြီးကို ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေး ပြည်သူ့တပ်ဦးအဖွဲ့မှ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကူဝီတီနိုင်ငံတွင် ထိုတပ်ဦး၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူတစ်ဦးက ရိုက်တာသတင်းဌာနသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် အကြောင်းကြားရာမှ အစွဲလေနှင့်တကွ တစ်ကမ္ဘာလုံးက ပြန်ပေးဆွဲသူများအကြောင်းကို သိခွင့်ရသွားလေသည်။

ယင်း လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲမှုကြီးကို ပြုလုပ်သည့် ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးပြည်သူ့တပ်ဦးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်မှာ ဒေါက်တာ ဂျော့ဟာဘာရှ် ဖြစ်လေသည်။ ဒေါက်တာ ဂျော့ဟာဘာရှ်မှာ လက်ဘနွန်နိုင်ငံ ဘေရွတ်မြို့ရှိ အမေရိကန် တက္ကသိုလ်မှ တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် တပ်ဦးအဖွဲ့သို့ (၁၉၆၇) ခုနှစ်၊ အာရပ်-အစွဲလေ ဖိနှိပ်မှုအပြီးတွင် ဝင်ရောက်ခေါင်းဆောင်လာသူ ဖြစ်လေသည်။

ယခု လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲမှုကို ပြည်သူ့တပ်ဦး၏ စစ်ဆင်ရေး အကြီးအကဲဖြစ်သူ ဒေါက်တာဝက်ဒီဟက်ဒက်က ညွှန်ကြားလုပ်ဆောင်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု အစွဲလေတို့ ကြားသိရလေသည်။ ဒေါက်တာဝက်ဒီဟက်ဒက်ဆိုသူမှာ ဒေါက်တာဂျော့ဟာဘာရှ်ပင် ဖြစ်ပုံရလေသည်။

ဒေါက်တာဟာဘာရှ်မှာ တပ်ဦးသို့ ဝင်ရောက်ကတည်းက ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးပြည်သူ့တပ်ဦး၏ အားအကိုးရဆုံး ခေါင်းဆောင်တစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ သူ လွန်ခဲ့သောနှစ် ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ဩစတြီးယားနိုင်ငံ ဝီယင်နာမြို့တွင် ကျင်းပခဲ့သော ရေနံနိုင်ငံ ဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးကို ဆန့်ကျင်၍ ကာလိစ်အဖွဲ့က ဝင်ရောက် ဖိနှိပ်တိုက်ခိုက်ခဲ့မှု အပါအဝင် တပ်ဦး၏ တိုက်ပွဲများတွင် နောက်ကွယ်မှ ကြီးကိုင်ဦးဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

(၁၉၆၇) ခုနှစ်အတွင်းကမူ အစွဲလေထောက်လှမ်းရေးသမားများက ဘေရွတ်မြို့ရှိ သူနေထိုင်ရာ တိုက်ခန်းကို ဖုံးကျည်ဖြင့်ပစ်ခတ်ပြီး သတ်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပေသေးသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဒေါက်တာဟာ

ဘာရှိသည် မျက်နှာကို ခွဲစိတ်ရုပ်ပြောင်းပြီး ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးပြောင်းကာ လှုပ်ရှားနေခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ယူဂန္ဓာဆိုင်ရာ ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီးအား ပြန်ပေးဆွဲပြောက ကျားများ ဓားစာခံခရီးသည်များနှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံစကားပြောခွင့် မရပေ။ သူ့ထံ ပြောလိုသောစကား၊ သူကပြောလိုသော စကားများကို ဆိုမာလီသံအမတ်ကြီးမှတစ်ဆင့်သာလျှင် ဆက်သွယ်နိုင်လေသည်။

ထိုသို့ ဆက်သွယ်ရရှိသော သတင်းစကားများကို ပြင်သစ် သံအမတ်ကြီးက ပြင်သစ်နိုင်ငံခြားရေးရုံးသို့ ပေးပို့သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပဲရစ်မြို့ရှိ အစွဲရေးသံအမတ်ကြီးမှာ ပြန်ပေးဆွဲလေယာဉ်ကြီး၏ သတင်း ကို ရရှိလေသည်။

ခရီးသည်များမှာ အဆောက်အဦဟောင်း၏ အခန်းကျယ်ကြီး တွင် ပြုတ်သိပ်လျက်ရှိလေသည်။ ထိုသို့ ခရီးသည်များ စုပြုံနေရာတွင် ဆာရာတို့မိသားစုမှာ အခြားအစွဲရေးလူမျိုးတို့နှင့်အတူ အဖွဲ့ဝင် (၁၂)ဦး ပျံဝင်သော အစုကလေးတစ်စုဖြစ်၍ နေလေသည်။ အခြားခရီးသည်များ မှာလည်း နီးစပ်ရာများနှင့် ပေါင်းကာ အစုကလေးများဖွဲ့ကာ နေကြလေ သည်။

ဆာရာတို့အစုကလေးမှာ အနားယူအခန်းအနီးမှ အခန်းထောင့် ကလေးတွင် နေရာယူလိုက်ကြသည်။ သူတို့အနီးတွင် ကုလားထိုင်အများ အပြားလည်း ရှိနေလေသည်။

ခရီးသည်တို့၏ စိတ်တွင်းဝယ် အတော်လေး ခြောက်ခြားနေ သည်။ သို့သော် ပြင်ပအားဖြင့်မူ မကြောက်မရွံ့ရှိနေသည့် ဟန်ဆောင် လျက် ရှိကြသည်။

ဆာရာ၏ သားနှစ်ယောက်ဖြစ်ကြသော ရွန်နှင့် ဘင်ဂျမင်တို့ မှာမူ တကယ့်ယောက်ျားကြီး ပီသသူများလိုဖြစ်ရန် အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင်နေကြသည်။

ဆာရာတို့အုပ်စုထဲတွင် ပါစကိုချိုဟန်ဆိုသူ အစွဲရေးတစ် ယောက်လည်း အတူရှိနေသည်။ သူသည် အစွဲရေးတို့ လာရောက်ကယ် ဆယ်သောအခါ သေဆုံးသွားခဲ့လေသည်။ သူသည် ထိုအုပ်စုအား

အားပေးစကားများပြောကာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ဖြစ်စေရန် လုပ်ဆောင်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

သူက...

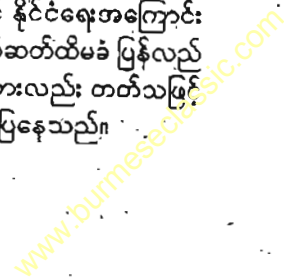
“မင်းတို့တွေ ငါနဲ့အတူ ခရီးသွားတာ ကံကောင်းတယ်မှတ်၊ အန္တရာယ်ထဲက ဘယ်လိုထွက်ရမယ်ဆိုတာ သိတဲ့နေရာမှာတော့ ငါဟာ ပါရဂူပဲ၊ တို့ ဂျူးလူမျိုးတွေကို အမျိုးပြုတ်အောင် သတ်ခဲ့တဲ့နန်းကလည်း ဟံကောင်းထောက်မလို့ မသေဘဲ ကျန်ခဲ့တဲ့ထဲမှာလည်း ငါပါတာပဲ၊ အစွဲရေးက တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတဲ့ စစ်ပွဲအားလုံးမှာ ငါပါတာချည်းပဲ၊ သေခဲ့ဘေး နဲ့ အကြိမ်ကြိမ် ငါကြုံခဲ့ရပါရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ငါက မသေဘူးကွ” ဟု ပြောပြ တာ အားပေးစကား ဆိုတတ်လေသည်။

အခြားအစုများကလည်း ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန် သက်သာရာ သက်သာကြောင်း ကြံဖန် နေထိုင်ကြလေသည်။ အစုတစ်စုတွင် စက္ကူကြီး အစ်ရွက်ပေါ်တွင် ကျားကွက်များ ဆွဲကာ ဘီလပ်ရည်ဖုံးကို ကျားအဖြစ် သုံးကာ ကျားရွှေ့ကြသည်။ အခြားအစုမှ အပီဆိုသူကမူ ဘယ်ကဘယ်လို နေသည်မသိဘဲ ဖဲထုပ်တစ်ထုပ် ရလာလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအစုမှာ အပီရလာသော ဖဲထုပ်ဖြင့် ဖဲကစားနေကြသည်။

ညပိုင်းတွင်မူ ကြမ်းပေါ်၌ အိပ်သူက အိပ်ကြ၍ အချို့က ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အိပ်ကြလေသည်။ ပေးထားသော အခင်းနှင့်စောင် များမှာ ကြမ်းပိုးကိုက်လွန်း၍ မခင်းနိုင်၊ မခြံနိုင်ပေ။ ယင်းသို့ အိပ်ကြခြင်း နှင့် ပတ်သက်၍ ဆာရာက ဤသို့ ရေးမှတ်ထားသေးသည်။

“ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ အိပ်ရတာ သိပ်မဆိုးဘူး၊ ဒီကြမ်းပြင်ဟာ အိမ်ကကြမ်းပြင်ထက် ပိုမိုနူးညံ့သေးတယ်လို့ ထင်ရတယ်”

ခရီးသည်များအကြားတွင် မစွတ်ဘဲလော့မှာ စိတ်ဓာတ် အတော် ဆောင်းသူ ဖြစ်ပေသည်။ ပြန်ပေးဆွဲသမားများနှင့် နိုင်ငံရေးအကြောင်း ဆွဲပြောမိကြလျှင် ပြန်ပေးဆွဲပြောကံကျားများကို ဆတ်ဆတ်ထိမခံ ပြန်လည် ဆွဲတတ်လေသည်။ မစွတ်ဘဲလော့မှာ အာရဗီစကားလည်း တတ်သဖြင့် ဆွဲပြောကံကျားများနှင့် စကားပြောရာတွင် အဆင်ပြေနေသည်။

အကြမ်းဖက်ဝါဒမှာ ရခိုင်ယာယက်ဆင်ဒေသအတွင်း ဂျူတို့က အစုလိုက်အပြုံလိုက် လူတွေသတ်ခဲ့မှုမှ စတင်ခဲ့ကြောင်း ပြောက်ကျား အချို့က ပြောရာ မစွပ်ဆိုလော့က သူတို့ဈေးရဆလင်မြို့တွင် (၁၉၂၉) ခုနှစ်ကဟိဘရွန်အဓိကရုဏ်းတွင် နေ့စဉ် ဂျူလူမျိုး အပြောက်အမြား အသတ်ခံခဲ့ရသည့် ကိစ္စကျတော့ မည်သို့ပြောမှာလဲဟု ပြန်လည်ပြော ကြားလိုက်လေသည်။ သူ၏မိခင် စကားများကို သားဖြစ်သူ အီလန် ဟားတက သတိပေးခဲ့ရာ မစွပ်ဆိုလော့က...

“သေဖို့ ငါ မကြောက်ပါဘူး။ (၅၅)နှစ် ငါ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေခဲ့ပြီပဲ။ မင်းတို့သာ မင်းမိသားစုဆီကို အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ရောက်ဖို့ပဲ ငါ လိုချင်ပါတယ်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

အင်္ဂါနေ့ ရောက်သောအခါ ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဘိုဆေးက ဦးဆောင်၍ ခရီးသည်များကို နှစ်စုခွဲလိုက်လေသည်။ ယင်းသို့ လူစုခွဲခြင်းအကြောင်းမှာ ဤခန်းမကြီးထဲမှာ ကြပ်သိပ်နေ၍ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်။ ပထမတွင်မူ ရိုးရိုးသားသားပင် လူစုခွဲသလို ပြုလုပ်သော် လည်း မကြာမီအတွင်းမှာပင် ဘိုဆေးက ပြည်ပခရီးသွားခွင့်လက်မှတ် များမှ နာမည်များကို ခေါ်ကာ ဂျူလူမျိုးများကို သီးခြားသတ်သတ် ခွဲထုတ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ခရီးသည်များ၏ နာမည်ကို ခေါ်လိုက်သောအခါ အခန်းကျဉ်း လေးတစ်ခုထဲသို့ ဝင်သွားကြရသည်။ ထိုအခန်းကျဉ်းကလေးမှာ စောစော ပိုင်းက တံခါးကို ပျဉ်နှစ်ချပ်ဖြင့် ကြက်ခြေခတ် ရိုက်ပိတ်ထားရာမှ ယခု ပြန်ဖွင့်လိုက်သည့် အခန်းကလေး ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ ခရီးသည်များ လူစုခွဲနေစဉ်တွင် ဂျာမန်အမျိုးသမီးတ ယူဆရသော အမျိုးသမီးပြောက်ကျားတ လက်ထဲတွင် ပစ္စတိုသေနတ်တံ ကိုင်ကာ စောင့်ကြပ်နေလေသည်။

ထိုပြောက်ကျားအမျိုးသမီးမှာ မည်သူဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို ယခုထိ အမှန်မသိရပေ။ ထိုအမျိုးသမီးမှာ ဂျာမန် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်တူသည်။ အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံရေးသမား ပီကာလော့နှင့် ထို အနောက်ဘာလင်၌ ပြန်ပေးဆွဲရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ပြီး (၁၉၇၅) ခုနှစ်အတွင်း

က အေဒင်မြို့သို့ ရှောင်တိမ်းလာသော ဂျာမန် အမျိုးသမီး ဖြစ်ဟန်တူ လေသည်။

ဂျာမန်လူမျိုး ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဘိုဆေးသည် ဆာရာ အပါအဝင် ခရီးသည်အများအပြားနှင့် စကားပြောခွင့်ရလေသည်။ ဘိုဆေးက သူ့ကိုယ်သူ နာဇီဆန့်ကျင်ရေးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေသည်။ ထိုအခါ ခရီးသည်များမှာ နာဇီဆန့်ကျင်ရေးသမားက ဂျူတွေကို ဒီလိုပဲ ဆက်ဆံသလားဟု မေးမြန်းရာ ဘိုဆေးက...

“နာဇီနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့က အလွန်ကြင်နာတတ် ပါတယ်။ ဂျူလူမျိုးတွေရဲ့ ပြဿနာတွေလည်း ပါလက်စတိုင်းတွေရဲ့ ပြဿနာဖြစ်ကြောင်း အစွဲရေးနိုင်ငံက နားလည်ရပါမယ်” ဟု ပြောကြား လေသည်။

ထိုစဉ်တွင် အခြားပြောက်ကျားတစ်ဦးက ဝင်ရောက်လာကာ... “ဟစ်တလာက ဂျူလူမျိုး (၆)သန်းကို သတ်တာ မများဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူနိုင်ငံထဲလာပြီး ဂျူလူမျိုးနိုင်ငံ လာထူထောင်နေ တာကို ဟစ်တလာက ခွင့်မလွှတ်နိုင်လို့ ဖြစ်ရတာပဲ” ဟု ပြောကြားလေ သည်။

ဆာရာအပါအဝင် ခရီးသည်များနှင့် ပြောက်ကျားတို့မှာ စကား များ အငြင်းအခန့်ပြောကြားကြရာမှ တဖြည်းဖြည်း အသံမာလာကြ လေသည်။

ထို့ကြောင့် ခရီးသည်အားလုံးအတွက် တာဝန်ရှိသူ လေယာဉ် မှူးဘားကွိစ်က ပြောက်ကျားများနှင့် ခရီးသည်တို့ စကားမပြောကြရန် အပြင်းအထန် တားမြစ်ရလေသည်။

ရှေ့နေကြီး အာရီကာလီတနှင့်လည်း ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဘိုဆေးတို့ နိုင်ငံရေးအကြောင်းနှင့် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် သူ ပါဝင်ဆောင် ရွက်ခဲ့သော တော်လှန်ရေးဘဝအကြောင်းများကို အချိန်အတော်ကြာကြာ စကားလက်ဆုံ ကျသေးသည်။ ဘိုဆေးသည် အနောက်ဘာလင်ရှိ ကုန် ပဒေသာဈေးကြီးတွင် ဗုံးဖောက်ခွဲရာ၌ သူပါဝင်ကြောင်း ဝန်ခံလေသည်။

ဘို့ဆေးသည် အနောက်ဂျာမဏီမှ မင်းမဲ့ဝါဒီခေါင်းဆောင် အူးလ်ရိုက်မိန်းဟောကို အထင်ကြီးသူ ဖြစ်လေသည်။ ထိုခေါင်းဆောင် အမျိုးသမီးကြီးမှာ စတုဂံတံမြို့ အကျဉ်းစခန်းတွင်းမှာပင် ကြီးဆွဲချစ် လွန်ခဲ့သည့်လအတွင်းက သေဆုံးခဲ့လေသည်။ ဤသည်ကို ဘို့ဆေးက ထိုအမျိုးသမီးကြီး သေရမှုမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်အာဏာပိုင်များက သတ်ပစ်ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားသည်။ ယခု လေယာဉ်အပိုင်စီးမှုကြောင့် သေလျှင်လည်း သေမည်၊ မသေလျှင် လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ထောင်ကျခံရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားကြောင်း ဖြင့် အာရီကာလီဇာကို ပြောပြသည်။

ထို့ကြောင့် လီဇာက သူ့ကို ယင်းသို့မဖြစ်အောင် မိမိလုပ်ပေး မည်ဟု ရယ်စရာပြောရာ ဘို့ဆေးက မိမိသည် (၁၉၇၂) ခုနှစ်၊ မေလ အတွင်း အစွဲရေနိုင်ငံလေဆိပ်တွင် ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်မှုတွင် ပါဝင်ခဲ့ သည်။ ဂျပန်တပ်ဦးအဖွဲ့ဝင် ကိုဇိုအိုကာမိုတိုလို အသေခံလုပ်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားသည်။ ကိုဇိုအိုကာမိုတိုမှာ ပြောက်ကျားတို့က အစွဲရေအကျဉ်းစခန်း၌ လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုထားသူများတွင် ပါဝင်သူ ဖြစ်လေသည်။

ခရီးသည်များထဲမှ မိန်းမနှင့် ကလေးများကိုမူ ခြေဆန့်လက် ဆန့်ဖြစ်ရန်အတွက် ခြံကလေးထဲတွင် လမ်းလျှောက်ခွင့် ရလေသည်။

ထိုခြံတွင်းမှ လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် ဗစ်တိုးရီးယားကန်တော် ကြီးမှ စိမ်းမြမြရေပြင်ကို လှမ်းမြင်ရလေသည်။ ထို့ပြင် ထိုကန်စောင်းတွင် ဆောက်ထားသော လှပသည့် ဗစ်တိုးရီးယားဟိုတယ်ကို မြင်ကြရလေ သည်။ ခြံထဲဆင်း၍လည်း လျှောက်ခွင့်ရသဖြင့် လွတ်လပ်မှုလည်း အတော်အတန် ရလေသည်။

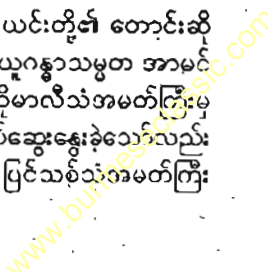
အခန်း (၅)

အကျဉ်းသားနှင့် လဲမည်

အစွဲရေ၊ အနောက်ဂျာမဏီ၊ ပြင်သစ်၊ ဆွစ်ဇာလန်နှင့် ကင်ညာ တို့တွင် အပမ်းခဲနေရသော 'လွတ်မြောက်ရေးတိုက်ပွဲဝင်သမား' (၅၃) ဦးကို ယခင်ဖမ်းထားသည့် ဓားစာခံခရီးသည်များနှင့် နှစ်ရက်အတွင်း လဲမည်။ အကယ်၍ သတ်မှတ်ထားသော အချိန်အတွင်း လဲလှယ်ခြင်း မပြုလျှင် ဤဓားစာခံများကို ပြင်းထန်သော ပြစ်ဒဏ်များပေးမည်။ ထိုလေယာဉ်ကို အပိုင်စီးကြသည့် ပြောက်ကျားများက အင်္ဂါနေ့တွင် ယင်းတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် ကြေညာ၍ တောင်းဆို လိုက်လေသည်။

၎င်းတို့၏ တောင်းဆိုချက်အတိုင်း မလိုက်နာလျှင် ခရီးသည်များ အား ပြင်းထန်သော ပြစ်ဒဏ်ပေးမည်ဆိုသည်ကား မည်သို့သော ပြစ်ဒဏ် ဖြစ်သည်ကို ဖော်ပြထားခြင်း မရှိချေ။ အကျဉ်းသားများနှင့် ခရီးသည်တို့ ထဲလှယ်နိုင်မည့် နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ကြာသပတေးနေ့ ဂရင်းနစ် ဇံတော်ချိန် ညနေ (၃)နာရီ ဖြစ်လေသည်။

တနင်္လာနေ့အထိ ပြောက်ကျားများက ယင်းတို့၏ တောင်းဆို ချက်များကို ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း မရှိသေးပေ။ ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင် နှင့် ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီး ပိုင်ရေရေးနတ်က ဆိုမာလီသံအမတ်ကြီးမှ ဆစ်ဆင့် ပြောက်ကျားများနှင့် (၁၄)နာရီကြာ စေ့စပ်ဆွေးနွေးခဲ့သော်လည်း ဘာမှ မထူးခြားခဲ့။ ထို့ကြောင့် သမ္မတအာမင်နှင့် ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီး

ကာပူစီ

“သူ့ကိုလွှတ်ပေးပါ”

ရေးနတ်တို့မှာ ခြစ်ခြစ်တောက် နေပူကြီးထဲတွင် မိုင် (၂၀)ခန့်ဖြစ်သည့် အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ ကမ်ပါလာမြို့သို့ လက်လျှော့ပြန်ခဲ့ကြရ၏။

ဤပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများ ယခုကဲ့သို့ ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲကာ ခရီးသည်များကို ဓားစာခံအဖြစ် ခေါ်ထားခြင်းမှာ မည်သည့်အတွက်ကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ဘာကိုလိုလို့ ပြန်ပေး ဆွဲထားသည် ဆိုသည်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက သိချင်နေကြပေသည်။ ခရီး သည်များနှင့်ပတ်သက်၍မူ အားလုံးမှာမူ ပြောက်ကျားတို့ ဘာကိုလိုလို့ ပြန်ပေးဆွဲထားသည်ကို ပိုမို သိလိုနေကြသည်။ သို့မှ သူတို့လိုချင်သော လိုလားချက်နှင့် အဖမ်းခံတို့၏ သက်ဆိုင်သူတို့က လွတ်မြောက်ရေးတို့ လုပ်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းသတင်းကိုသာ ရင်တထိတ် ထိတ်နှင့် စောင့်မျှော်နားထောင်လျက် ရှိကြပေသည်။

တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ သတင်းစာဆရာများကလည်း ထိုသတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သဲကြီးမဲကြီး လိုက်လျက် ရှိကြလေသည်။ သူတို့၏ စာနယ်

င်းများ၊ သတင်းဌာနများ၏ တစ်ဖက်ပရိသတ်ကို အစောဆုံးသတင်းပေး နိုင်ရန်အတွက် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေကြသည်။ သတင်းထွက်နိုင်မည် ဝယ်ပေါက်မှန်သမျှ လက်တံဆိုးနှိုက်လျက် ရှိကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ ပြန်ရောက်လာသော ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီးကို ကမ်ပါလာမြို့တွင် သတင်းထောက်များက ဝိုင်း ကြံတော့သည်။ ပြောက်ကျားတို့ထံမှ ဘာသတင်းရခဲ့သလဲ၊ ခရီးသည်တွေ ဘယ်တော့လွတ်မည်လဲ စသည်ဖြင့် မေးခွန်းတွေ ပင်လယ်ဝေအောင် မေးကြ အစ်ကြသည်။ သို့သော် သံအမတ်ကြီးကား သတင်းစာဆရာများ အား ဘာမှမပြောဘဲ ရေငုံနှုတ်ပိတ်၍သာ နေလေသည်။ ဤသို့ မနေ၍ လည်း မဖြစ်ပေ။ သံအမတ်ကြီးကိုယ်နှိုက်က ပြောက်ကျားတို့ ဘာကိုလို၍ ပြန်ပေးဆွဲသည်၊ ခရီးသည်များကို မည်သည့်အချိန်တွင် ပြန်လွှတ်မည်ကို ခသိခဲ့ရသေးသည် မဟုတ်လော။

နောက်ဆုံးတွင် သတင်းစာဆရာများ၏ အမျိုးမျိုးနည်းဖြင့် သတင်းလိုက်နေသဖြင့် ပြင်သစ်သံရုံးမှ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူတစ်ဦးက သံရုံးသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်း၍ သတင်းမေးသူ ယူပီအိုင် သတင်း ထောက်အား...

“ကျုပ်တို့လည်း ဘာမှ မသိသေးဘူးဗျ၊ ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင် တွေနဲ့ ပြန်ပေးသမားတွေ ဆွေးနွေးနေတာလဲ ဒီအတိုင်းပဲရှိသေးတယ်၊ ပြန်ပေးသမားတွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်ဟာ ဘာတွေလဲဆိုတာ အခုထိ မသိရသေးဘူး၊ တကယ်လို့ တစ်နည်းနည်းလောက် သိရင်တောင် အလုပ် လုပ်လို့ရတယ်၊ အခုတော့ ဘာမှမသိရတော့ ခက်တယ်”

“အဲ... တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ပြန်ပေးသမားတွေက အာရပ် အာသာနဲ့ ကြေညာချက်တစ်စောင်ကိုတော့ ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင်တွေ ထက်ထဲ ထည့်လိုက်တာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဘာတွေရေးထားတယ်ဆိုတာ သူတို့ ထည်း အခုမှ ဘာသာပြန်နေရတုန်း၊ အဲဒီကြေညာချက်ထဲမှာ သူတို့ ကောင်းဆိုချက်တွေ ပါမပါ မသိရသေးဘူး” ဟု ပြောပြလိုက်လေသည်။

ထိုယူပီအိုင် သတင်းထောက်သည် အင်တက်ဘီလေဆိပ်ရှိ ထိုမြို့ရေးအရာရှိထံသို့လည်း တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်း၍ သတင်းမေးမြန်းရာ

www.burmeseclassic.com

လုံခြုံရေးအရာရှိက...

“ခရီးသည်တွေရဲ့ အခြေအနေ ကောင်းပါတယ်၊ ကျန်းကျန်းမာမာပါပဲ။ သူတို့ကို ဆရာဝန်တစ်ဦးနဲ့ သူနာပြုများကလည်း စောင့်ရှောက်နေပါတယ်။ သူတို့အတွက် အစားအစာနဲ့ ဆေးဝါးတွေလည်း အပြည့်အစုံရှိပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ယောက်မှလည်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာရမှု မရှိပါဘူး။ ကလေးပေါက်စလေးတောင် ကျန်းကျန်းမာမာပါပဲ။ လေယာဉ်ပျံပေါ်မှာတော့ ခရီးသည်တစ်ယောက်မှမကျန်တော့ဘူးပျံ။ လေယာဉ်ကြီးကတော့ အခွဲပဲ ကျန်တော့တယ်။ ခံရီးသည်တွေအတွက် လုံခြုံစိတ်ချရပါတယ်” ဟု ပြန်ပြောကြလေသည်။

လေယာဉ်ကြီးကိုမူ ခရီးသည်တို့ဆင်းပြီးနောက် မိုင်းပုံးများဖြင့် နေရာအနှံ့ချည်ထားခဲ့သည်ဟု ပြောက်ကျားများက ကြေညာထားလေသည်။ ဤသို့ပင်လျှင် ပြောက်ကျားတို့က ဘာကိုလိုလို့ ပြန်ပေးဆွဲသည်

ကိုကိုအိုကာမိုတို
“သူ့ကိုလွှတ်ပေးပါ”

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက သိချင်နေမှုအား အင်္ဂါနေ့ကျမှ သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို ထုတ်ပြန်တောင်းဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပြောက်ကျားတို့၏ တောင်းဆိုချက်မှာ အစွဲရောင်းနိုင်ငံတွင် အဖမ်းခံနေရသော ပြောက်ကျား (၄၀)၊ အနောက်ဂျာမနီမှ (၆)ဦး၊ ကင်ညာမှ (၅)ဦး၊ ဆွစ်ဇာလန်မှ (၁)ဦးနှင့် ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ တစ်ဦးတို့ကို လွှတ်ပေးရမည်ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။ ထို လွှတ်ပေးရမည့် ပြောက်ကျားများ၏ စာရင်းကိုလည်း ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

ထိုလွှတ်ပေးလိုသော စာရင်းတွင် အနောက်ဂျာမနီ၌ ထောင်ကျနေသော ဂျာမန်ဘာအာဒါမိန်းဟောဂိုဏ်းသား ဝါနာဟုန်နှင့် ယန်ကားလ်ရာဖီးတို့လည်း ပါဝင်လေသည်။

အစွဲရောင်းနိုင်ငံတွင် လွှတ်ပေးရမည့် ပြောက်ကျားအကျဉ်းသားများ၏ စာရင်းတွင် များသောအားဖြင့် အာရပ်နာမည်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ယင်းသို့လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုထားသူများတွင် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများထံ လက်နက်မှောင်ခိုရောင်းမှုဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ်က ထောင်ကျနေသူ ခရစ်ယာန်ဘုန်းတော်ကြီး ဟီလာရီယွန်ကာပူစီနှင့် (၁၉၇၂) ခုနှစ် မေလအတွင်းက တဲလ်အပစ်မြို့ လော့ဒ်လေဆိပ်တွင် လူအများအပြားကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်၍ ထောင်တစ်သက်ကျနေသူ ဂျပန်တပ်နီအဖွဲ့၏ ကိုကိုအိုကာမိုတိုလည်း ပါဝင်လေသည်။

ပြင်သစ်နိုင်ငံက ပြောက်ကျားတို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို ကြားသိရသည်နှင့် ကြေညာချက်တစ်စောင်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

ယင်းကြေညာချက်မှာ ပြောက်ကျားတို့က လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုထားသော အမိလီလာဆိလ်ဗား မတ်စမီးလားဆိုသော အကျဉ်းသားမှာ လွန်ခဲ့သော ဒီဇင်ဘာလအတွင်းက ထောင်မှ လွတ်လိုက်သဖြင့် ယခုအခါ တောင်အာဖရိကသို့ ပြန်သွားပြီဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

ဆွစ်ဇာလန်အစိုးရသည် အထူးအစည်းအဝေးကို ဘန်းမြို့တွင် ခေါ်ယူလိုက်သည်။ ယင်းအစည်းအဝေးတွင် ပြောက်ကျားများက ဆွစ်ဇာလန်ထောင်မှ လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုထားသော ပက်ထရာကရက်ဇွတ်ဆွေးနွေးကြလေသည်။

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

သို့သော် ယင်းအစည်းအဝေးအပြီးတွင် မည်သည့် ကြေညာချက်ကိုမှ ထုတ်ပြန်ကြေညာခြင်း မရှိချေ။

ပက်ထရာကရုမှာ ဘန်းမြို့နှင့် ဇူရစ်မြို့တို့တွင် အဆောက်အဦများကို ငုံးဖြင့်ဖောက်ခွဲသဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် မတ်လအတွင်းက ထောင်ကျနေသူ ဖြစ်ပေသည်။ ယခုအခါ ထောင်ထဲတွင် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြနေသဖြင့် ကိုယ်အလေးချိန်မှာ (၈၆)ပေါင်ထိ ကျသွားပြီဖြစ်သည်။

အစ္စရေးနိုင်ငံ ဂျေရုဆလင်မြို့ရှိ လုံခြုံရေးအာဏာပိုင်များနှင့် အကျဉ်းထောင်အရာရှိများသည် ပြန်ပေးဆွဲသူများ၏ တောင်းဆိုထားသော အကျဉ်းသားများကို ကြာသပတေးနေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အကျဉ်းစခန်းများ၌ စတင်စစ်ဆေးလေသည်။ ပြောက်ကျားတို့ တောင်းဆိုထားသည့် အကျဉ်းသားအချို့မှာ ဆိုလျှင် ထောင်ထဲတွင်မရှိတော့ဘဲ လွတ်၍ပင်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ဟုဆနာကမဲလ်နီကိုလာဆိုသော အကျဉ်းသားမှာ ထောင်မှလွတ်၍ အစ္စရေးနိုင်ငံမှ ပြည်နှင့်ဒဏ်ပေးလိုက်သည်မှာပင် သုံးလခန့်ရှိလေပြီ။

အစ္စရေး ရေဒီယိုမှလည်း ယင်းအကျပ်အတည်းများကို ဆွေးနွေးရန် ကြာသပတေးနေ့တွင် အစိုးရအဖွဲ့ အစည်းအဝေးခေါ်ယူမည် ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကြေညာလိုက်လေသည်။

ကင်ညာအစိုးရကလည်း ပြောက်ကျားတို့ပြောကြားသည့် ကင်ညာနိုင်ငံတွင် ဖမ်းထားသည်ဆိုသူများကို ဖိစိတို့ အစိုးရအနေဖြင့် မသိကြောင်း၊ ကင်ညာအစိုးရသည် ပါလက်စတိုင်းကို လိုလားသူတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမှ ဖမ်းဆီးထားခြင်း မရှိကြောင်း၊ ယင်းသို့ ရှိမရှိ ကင်ညာအကျဉ်းထောင်များကို စစ်ဆေးရန် လာရောက်ကြပါရန် ဖိတ်ကြားပါကြောင်းဖြင့် ကြေညာလိုက်လေသည်။

ယူဂန္ဓာရေဒီယိုမှလည်း ပြောက်ကျားတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို ကြေညာထုတ်လွှင့်လိုက်လေသည်။

အခန်း (၆)

အစ္စရေးနိုင်ငံတွင်

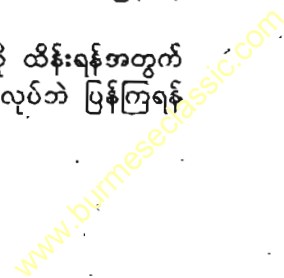
ဓားစာခံများ ပြန်လွှတ်ရေးအတွက် ပြန်ပေးဆွဲသူများနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမည်ဟု အစ္စရေးထို့က ဇူလိုင် (၁)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ကြေညာခဲ့သည်။

“ယင်းသို့ လုပ်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိပါ” ဟု အစ္စရေးအာဏာပိုင်တစ်ဦးက ဂျေရုဆလင်မြို့တွင် ထုတ်ပြောပြလေသည်။

အစ္စရေးဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်မှာ ဓားစာခံအစ္စရေးခရီးသည်များ၏ ဒေါသပုန်ထနေသော ဆွေမျိုး (၁၀၀)ခန့်တို့နှင့် ရင်ဆိုင်နေရလေသည်။ ဒီဒေါသထွက်နေသူများသည် တဲလ်အဗစ်မြို့ရှိ ဝန်ကြီးချုပ်ရုံးရှေ့တွင် ဘုရားရောက်စုရုံးရောက်ရှိနေကြသည်။ လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပါသွားသော သူတို့အမျိုးအဆွေများ ပြန်လွှတ်ရေး ဆောင်ရွက်ပေးရန် အော်ဟစ်အောင်းဆိုနေလေသည်။

“လေယာဉ်ပေါ်မှာ ကျုပ်ရဲ့ညီအစ်ကိုသုံးဦး ပါသွားတယ်ဗျ၊ ဒီသူတွေကို အကြမ်းဖက်သမားတွေက သတ်ပစ်လိုက်ရင် ဘယ်နှယ်လုပ်လဲ” ဟု သူတို့လွှတ်အောင် စာယ်လိုလုပ်ကြမလဲ” ဟု အော်ဟစ်မေးမြန်းနေခဲ့သည်။

ထိုလူများ ဒေါသဖြစ်ဆူပူနေသည်များကို ထိန်းရန်အတွက် အင်ဂျင်နီယာများ ရောက်လာကြသည်။ ဆူဆူပူပူမလုပ်ဘဲ ပြန်ကြရန်

အစွရေး၌ ဆန္ဒပြနေစဉ်
“ဓားစာခံများ လွတ်အောင် လုပ်ပေးကြပါ!”

မေတ္တာရပ်ခံသည်။ သို့သော် ဒေါသဖြစ်နေသူများက စစ်ရဲတပ်သား တစ်ဦးကို ဆွဲထိုးလိုက်သဖြင့် ထိုစစ်ရဲတပ်သားမှာ မြေပြင်သို့ လဲကျသွား ရလေသည်။ အမှန်တော့ အစွရေးခေါင်းဆောင်များမှာ ထိုလေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ခေါင်းခဲနေကြလေသည်။ အစွရေးလူမျိုး များ ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီး ဓားစာခံဖြစ်နေသော အခြေအနေမှ လွတ်မြောက် ရေးလမ်းစကို ရှာဖွေနေကြလေသည်။

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးဆိုကတည်းက အစွရေးအာဏာ ပိုင်များမှာ အလုပ်ရှုပ်ခဲ့ကြလေသည်။ ထိုလေယာဉ်ကြီး အစွရေးလေဆိပ် များတွင် မဆင်းနိုင်ရန် လေဆိပ်များကို ပိတ်ကာ တပ်များကို တပ်လှန့် ထားလေသည်။ လေယာဉ်ကြီး အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် ရောက်ရှိစခန်း ဆွဲနေပြီဆိုမှ တပ်လှန့်ထားမှုအခြေအနေများကို လျှော့ချပြီး လေဆိပ်များ တို့ ပြန်ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီးနောက် နာရီပေါင်း (၃၀) အကြာ၊ ဇွန်လ (၂၈)ရက်နေ့ ညနေ (၅)နာရီ မိနစ် (၃၀)တွင် ဂျေရု ဆလင်မြို့ရှိ အစိုးရအဖွဲ့ အစည်းအဝေးခန်းမကြီးထဲတွင် အစွရေး ခေါင်းဆောင်များ ရောက်ရှိနေကြသည်။ အစွရေးခေါင်းဆောင်များ၏ ဗျက်နာသည် မသာမယာဖြစ်နေပြီး တင်းမာနေကြသည်။ ပထမတွင် သူတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စကားမပြောနိုင်ဘဲ ငြိမ်နေကြသည်။ ကိုယ့် အတွေးနှင့်ကိုယ် ရှိနေကြလေသည်။

ယင်းသို့ တိတ်ဆိတ်နေသည်ကို ပထမဆုံး ဖောက်ခွဲစကား ပြောလိုက်သူမှာ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီး ဂလ်ယာအာကိုဘီပင် ဖြစ်ပေသည်။

“ပြန်ပေးဆွဲတဲ့လူတွေရဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို ကျွန်တော်တို့တွေ ယက်ခံလိုက်ရင် ပါလက်စတိုင်းတွေက သူတို့ရဲ့ အကြမ်းဖက်မှုတွေကို တိုးလုပ်လာလိမ့်မယ်။ အစွရေးလူမျိုးတွေအဖို့ တိုင်းပြည်အပြင်ဘက် ထွက်ရင် လုံခြုံရေးမရှိ ဖြစ်လာမယ်”

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီး၏ စကားကို ကြားရသောအခါ ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်က ခေါင်းငြိမ့်လိုက်ပြီး အစွရေး ကာကွယ်ရေးဦးစီးချုပ် ဇိုလ်ချုပ်ကြီး မိုဒေအိုင်းဂူးရ်ဘက်သို့ လှည့်၍ “စစ်ရေးအရ ဆောင်ရွက် လော့” ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အခြေအနေမှာ အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည့် အခြေအနေသို့ ရောက်လာလေသည်။ ဇိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်က အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ဖော်ပြလေသည်။ မိမိတို့မှာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အင်တက်ဘီလေဆိပ်၏ အခြေ အနေ မည်မျှစွန့်စားရမည် စသော သတင်းများ အတိအကျ မရရှိသေးဟု

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

www.burmeseclassic.com

ရှင်းပြလေသည်။

“ဒါကြောင့် အခုအချိန်မှာတော့ စစ်ရေးအရ လုပ်ကိုင်ဖို့ မရွေးချယ်သေးပါဘူး” ဟု ဗိုလ်ချုပ်ကြီးက ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်သည် မစွတာယာအာကိုဘီဘက်သို့ တစ်ဖန်ပြန်လှည့်လိုက်ပြီး...

“ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီအကြံဉာဏ်ကို လက်မခံဘဲ ဘာလုပ်ဖို့စိတ်ကူးထားလဲ” ဟု မေးလိုက်ပြန်သည်။

ဝန်ကြီးချုပ်၏အမေးကို မည်သူကမျှ ပြန်လည်ပြောကြားခြင်း မရှိပေ။

ထို့နောက် ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်၏ နိုင်ငံရေးအကြံပေး ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရှိမ္မန်းပီရေးက အခြားစစ်ရေးနည်းလမ်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပြီး အစိုးရ၏ အားနည်းချက်များနှင့် အဆုံးအဖြတ် မပေးနိုင်မှုကို ဝင်ရောက်ပြောကြားလေသည်။

ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်က...

“ကျွန်တော်တို့ပြောနေတာကလည်း စစ်ရေးအရ ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ နည်းလမ်းအကြောင်း ပြောနေတာပါ။ နိုင်ငံရေးအရ ဆောင်ရွက်ဖို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူး” ဟု စိတ်တိုတိုနှင့် ပြောချလိုက်၏။

နောက် မိနစ်အနည်းငယ် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်က ယင်းကိစ္စ ပြေလည်ရေးအတွက် မည်သို့ ဆောင်ရွက်သင့်သည်ကို မဲခွဲဆုံးဖြတ်ရန် တိုက်တွန်းလေသည်။ ထို့ကြောင့် မည်သို့ဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း မဲခွဲရာတွင် အားလုံးက ဓားစာခံများ သွေးထွက်သံယိုမဖြစ်စေဘဲ လွတ်မြောက်ရန် အစိုးရအနေဖြင့် အဖြစ်နိုင်ဆုံး စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ ဆက်လက်ပြုလုပ်သွားရန် သဘောတူကြောင်း ဆန္ဒပေးကြလေသည်။ သို့ရာတွင် အစွဲအမူနိုင်ငံရေးသမားများမှာ စစ်ရေးအရ လုပ်ဆောင်နိုင်ရန်အတွက်လည်း ထောက်လှမ်းရေးမှူးချုပ်များနှင့် တိုင်ပင်လုပ်ကိုင်ကြလေသည်။

အစွဲအမူတို့က နည်းဗျူဟာနှစ်သွယ်ကို ကျင့်သုံးကြလေသည်။ ပထမနည်းဗျူဟာမှာ အစွဲအမူနိုင်ငံမှ မိုင် (၂၅၀၀) အထေးရှိ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ

၌ သတင်းများ ရနိုင်သမျှ စုစည်းရေးနှင့် အခြားတစ်ဖက်တွင် အစွဲအမူတို့သည် တကယ့်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်နေသည်ဟု ပြန်ပေးဆွဲသွားတို့ ယုံကြည်နေအောင် လုပ်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ယင်း နှစ်ဖက်လွှဲပေါ်လစီကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် “အကြပ်အတည်းကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရေးအစု” အဖြစ် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပီရေး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီး ယာအာကိုဘီ၊ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အေလွန်း၊ တရားရေးဝန်ကြီး ချိန်းဇာဒေါနှင့် ဌာနလက်ကိုင်မရှိ ဝန်ကြီး အစွဲအမူဂါလီလီတို့ ပါဝင်သော ညှိနှိုင်းအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်လေသည်။ ယင်းအဖွဲ့သည် အစွဲအမူအစိုးရက ချထားသော နှစ်ဖက်လွှဲပေါ်လစီကို ကျင့်သုံးကာ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ ဖမ်းဆီးပြီး ဓားစာခံပြုလုပ်ထားသည့် အစွဲအမူလူမျိုးများ လွတ်မြောက်ရေးကို လုပ်ဆောင်ကြသည်။

အခန်း (၇)

မိတ်ဆွေဟောင်းနှစ်ဦး

အစွဲရေးအစိုးရသည် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ လက်တွင်း ကျရောက်လျက်ရှိသော အစွဲရေးစားစာခံများ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် နည်းမျိုးစုံဖြင့် အသုံးပြုရာတွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံဆိုင်ရာ အစွဲရေး စစ်မစ်ရှင် အဖွဲ့၏ အကြီးအကဲဖြစ်ခဲ့သူ အငြိမ်းစား ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဘားလက်ကို အသုံးချခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးဟောင်း ဘားလက်နှင့် ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်၏မှာ အလွန်ချစ်ခင်ကြသော မိတ်ဆွေဟောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။ အာရပ်နှင့် အစွဲရေးတို့ စစ်ပွဲအလီလီနွဲ့နေကြသော်လည်း အစွဲရေးဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်နှင့် အာဖရိကလူမျိုး ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်တို့နှစ်ဦးမှာမူ ထစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အချစ်မပျက်၊ အခင်မပျက်၊ အဆက်အဆံမပျက် ရှိခဲ့ကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရကာ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ထိုလေယာဉ်ကြီး ဆင်းသက်ပြီးနောက် (၁၂)နာရီအကြာတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံခြားရေးဌာနက ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်အား ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်နှင့် အဆက်အသွယ်ပြုလုပ်ပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်သည် ယူဂန္ဓာသမ္မတအာမင်ထံ လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲခံရခြင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ထေမအကြိမ် တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်း၍ အဆက်အသွယ်ပြုလေတော့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူတို့နှစ်ယောက်သည် နေ့စဉ် တယ်လီဖုန်းဖြင့် အဆက်အသွယ် ပြုကြလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် တစ်နေ့တည်း၌ နှစ်ကြိမ်၊ သုံးကြိမ်အထိ အဆက်အသွယ် ပြုခဲ့ကြလေသည်။

ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်သည် သမ္မတ အာမင်အား စားစာခံခရီးသည်များ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ပါဝင်အကူအညီပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။

“ဒီကိစ္စမှာတော့ သမ္မတကြီး အစွမ်းကုန် ကူညီစေချင်ပါတယ်။ အတယ်၍ သမ္မတကြီး ကူညီမယ်ဆိုရင် သမ္မတကြီးဟာ ကျော်ကြားမှု ဆွေရပြီး ငြိမ်းချမ်းရေးသမားကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ရောက်ဖို့ ဒါဟာ အခွင့်အလမ်းပါပဲ။ သမ္မတကြီးကို သမ္မတကြီးရဲ့ ရန်သူဟောင်းတွေက အသတ်သမားကြီးလို့ စွပ်စွဲနေရတာ ပြောင်းသွားနိုင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ငြိမ်းချမ်းရေး နိဘယ်လီဆုတောင် ရနိုင်ပါသေးတယ်”

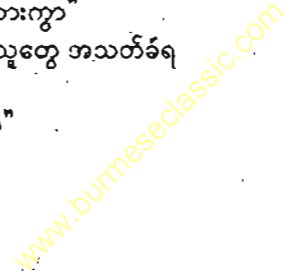
“ဒီမှာဘားလက်၊ မင်းတို့ ဘာမှမသိဘူးနော်၊ လေယာဉ်မှာရော၊ စားစာခံတွေကိုထားတဲ့ အဆောက်အဦမှာပါ မိုင်းငံ့တွေ တပ်ထားတာ။ ဒါအနေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ်နိုင်မလဲ”

“ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်းမှာ ဖြစ်ပျက်နေတာတွေကို သမ္မတကြီး ဆိုင်တွယ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တော့ မယုံပါဘူး။ ဘုရားသခင်က သမ္မတကြီးကို အခွင့်အလမ်းတွေ ပေးထားသားပဲ၊ အဲဒီအခွင့်အလမ်းတွေကို အသုံးပြုပြီး ဆောင်ရွက်ပေးစေလိုပါတယ်”

“ပြောက်ကျားတွေ တောင်းဆိုထားတဲ့အတိုင်း အကျဉ်းသားတွေ ခုတ်ပေးအောင် မင်းတို့အစိုးရကို မင်း လုပ်ပေးပါလားကွာ”

“သမ္မတကြီးသာဆိုရင် သမ္မတကြီးရဲ့ ပြည်သူတွေ အသတ်ခံရတာကို ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားမလား”

“ဒါတော့ ဘယ်လုပ်ပါ့မလဲ ဘားလက်ရယ်”

ယင်းသို့ပင် ဓားစာခံများ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် ဒုဗိုလ်မှူးကြီး
ဟောင်း ဘားလက်သည် သမ္မတအာမင်ထံ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ကြီးစားပြော
ကြားသည်။ သမ္မတအာမင်ကလည်း သူ့ မတတ်နိုင်သည့်အကြောင်း
အမျိုးမျိုးသော အကြောင်းများပြော ငြင်းဆိုလျက်သာ ရှိလေသည်။

သို့သော် အစွဲရေးတို့ဘက်မှ ဓားစာခံများနှင့် ပတ်သက်
ရနိုင်သမျှ သတင်းများရရှိရေးနှင့် ယင်းတို့၏ နှစ်ဖက်လှပေါ်လစီ အောင်
မြင်ရေးအတွက် အချိန်ကိုရအောင် ဆွဲထားနိုင်ခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်
လျှင် သမ္မတအာမင်သည် ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်အား နေ့
ပင် တယ်လီဖုန်း စကားပြောခဲ့လေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တစ်နေ့တည်း
နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်ထိ လက်ခံစကားပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ဘားလက်က သမ္မတအာမင်ထံ စကားပြောရာတွင်
အချိန်အခါမရွေး အဆက်အသွယ်ပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ အချိန်မတော်
ညကြီးမင်းကြီးတွင် ဘားလက်က တယ်လီဖုန်းဆက်သည့်တိုင် သမ္မ
တအာမင်သည် ဘားလက်ကို လက်ခံတွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။

အခန်း (၈)

ခရီးသည်အချို့ ပြန်လွတ်

လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ပြီးနောက် နှစ်ရက်အကြာ ဗဒ္ဒဟူး
နေ့တွင် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများက မမျှော်လင့်ဘဲ အစွဲရေး
မဟုတ်သည့် ခရီးသည် (၄၈)ဦးကို လွတ်လိုက်သဖြင့် ပဲရစ်သို့ ခရီးဆက်
ခွင့် ပြုလိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ ပြောက်ကျားများက ခရီးသည် (၄၈)ဦးကို ပြန်လွတ်
လိုက်ကြောင်းကို ပြင်သစ်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာနမှလည်း အတည်ပြု
ကြေညာ၏။ ယင်းသို့ လွတ်လိုက်သူများတွင် အမေရိကန်နှစ်ဦးလည်း
ပါသည်။ ထို လွတ်လိုက်သည့် ခရီးသည်အစုမှာ အများအားဖြင့် သက်ကြီး
ရွယ်အိုများ၊ အမျိုးသမီးများ၊ ကလေးသူငယ်များ ဖြစ်ဟန်တူသည်ဟု
ပြင်သစ်နိုင်ငံခြားရေးရုံးမှ ပြောခွင့်ရသူတစ်ဦးက ပြောကြားသည်။

ထိုလွတ်လာသော ခရီးသည်များမှာ ပဲရစ်မြို့သို့ ကြာသပတေး
နေ့ နံနက်တွင် ဆိုက်ရောက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပဲရစ်မြို့ အိုလီလေ
ဆိပ်မှ တာဝန်ရှိသူတို့က ပြောကြားကြသည်။

မှန်ပေသည်။ ထိုလွတ်လိုက်သော ခရီးသည်ဓားစာခံများမှာ
အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ လွတ်သည်နှင့် ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ရီဘီသို့ သွား
ရောက်သည်။ ထိုနိုင်ရီဘီလေဆိပ်တွင် ပြင်သစ်လေကြောင်းပိုင် ဘီးရင်း
(၇၀၇) က သူတို့ကို စောင့်ကြိုလျက် ရှိသည်။ ထိုလေယာဉ်ကြီးမှာ

ပြောက်ကျားတို့က ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲပြီးနောက် အင်တက်ဘီလေဆိပ်၌ စခန်းချနေသည့်အချိန်မှစ၍ နိုင်ရီဘီလေဆိပ်တွင် အသင့်ရောက်ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ပြန်ပေးဆွဲခံရသော လေယာဉ်ကြီးအတွက် အကူအညီလိုလျှင် ကူညီနိုင်ရန်အတွက် ပြင်သစ်လေကြောင်းဌာနက နိုင်ရီဘီမြို့သို့ ဘိုးရင်း (၇၀၇) ကို စေလွှတ်ကာ အသင့်စောင့်နေစေခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းလေယာဉ်ကြီးဖြင့်ပင် လွတ်လာသော ခရီးသည်တို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြလေသည်။

ယခုလွတ်လိုက်သော ခရီးသည် (၄၈)ဦးနှင့်ဆိုလျှင် ပြောက်ကျားတို့သည် ဓားစာခံခရီးသည်များ ပြန်လွတ်လိုက်သည်မှာ (၄၉)ဦး ရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။ ပထမတစ်ဦးမှာ လစ်ဗျားနိုင်ငံ ဘင်ဂါလီလေဆိပ်တွင် သွေးလွန်နေသည့် ဗြိတိန်အမျိုးသမီး လာမင်ကို ပြန်လွတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့တွင် ဂျေရုဆလင်မြို့၌ အစွဲရေးအစိုးရအဖွဲ့ မိနစ် (၉၀)ကြာ အစည်းအဝေးထိုင်ကာ ပြောက်ကျားတို့နှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်လေသည်။

ယင်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပဲရစ်မြို့ရှိ အစွဲရေးသံရုံးက ကြေညာရာတွင် . . .

“အစွဲရေးနိုင်ငံတွင် ထိန်းသိမ်းထားသူများနှင့် လေယာဉ်ပြန်ပေး ဓားစာခံများကို လဲလှယ်ရေးအတွက် ပြင်သစ်အစိုးရမှ တစ်ဆင့်ဖြစ်စေ၊ ပြင်သစ်အစိုးရနှင့်အတူ ဖြစ်စေ ပြောက်ကျားများနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန် အစွဲရေးနိုင်ငံက အသင့်ရှိကြောင်း” ဖြင့် ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

အစွဲရေးအစိုးရ၏ ကန့်ကွက်သူမရှိ သဘောတူဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပြင်သစ်အစိုးရထံသို့လည်း ပေးပို့လိုက်လေသည်။ ပြင်သစ်အစိုးရကလည်း ယူဂန္ဒာနိုင်ငံရှိ ပြင်သစ်သံအမတ်ကြီး ရေးနတ်ထံသို့ ညွှန်ကြားလိုက်ပြန်သည်။ အစွဲရေးတို့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ယူဂန္ဒာသမ္မတ အာမင်ထံ အကြောင်းကြားရန် ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ အစွဲရေးတို့က စေ့စပ်ဆွေးနွေးမည်ဟု အကြောင်းပြန်သောအခါ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများက ဓားစာခံခရီးသည် (၁၀၀)

ကို နောက်ထပ်လွတ်ပေးဦးမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကြေညာလေသည်။ နောက်ဆုံးအချိန်ကို ကြာသပတေးနေ့ ဂရင်းနစ်စ်တော်ချိန် မွန်းတည့်ပေးထားရာမှ ဇူလိုင်လ (၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ဂရင်းနစ်စ်တော်ချိန် (၁၁)နာရီအထိ အချိန်တိုးပေးလိုက်ကြောင်း ကြေညာသည်။

ယခု ထပ်မံလွတ်ပေးသည့် ခရီးသည်များမှာလည်း အစွဲရေးလူမျိုးများမဟုတ်ဘဲ အခြားလူမျိုးများသာလျှင် ဖြစ်လေသည်။ ခရီးသည်များကို ပြန်လွတ်ရန် စာရင်းပြုစုထားရာ လွတ်ရန် မိနစ် (၃၀)အလို၌ ထိုစာရင်းတွင် လွတ်ရမည့်သူ (၅၀)ကို ဖြုတ်ကာ အခြားခရီးသည် (၅၀)ဖြင့် လဲလှယ်လိုက်လေသည်။

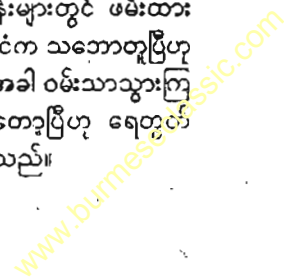
ထို့ကြောင့် ပြောက်ကျားတို့ထံတွင် အစွဲရေးလူမျိုး (၉၃)ဦးနှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦးသာ ကျန်လေတော့သည်။

လေယာဉ်မှူးကြီး ဘားကိုစ်ကိုမူ ပြောက်ကျားများက ပြန်လွတ်သော်လည်း ဘားကိုစ်ကိုမူ သူ့လေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦးသည် ကျန်ခရီးသည်များနှင့် အတူနေခဲ့မည်ဟု ငြင်းဆန်ကာ နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပြန်ပေးတို့လက်တွင်းမှ ပြန်လွတ်လာသော ပထမသတ်မှ ခရီးသည်များထံမှ ကြားသိရသည့်သတင်းများအဆိုရ အဖမ်းခံ ခရီးသည်များ၏ အခြေအနေမှာ ကောင်းသည်။ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုများ မရှိဟု သိရလေသည်။ စားဖွယ်၊ သောက်ဖွယ်များကိုလည်း အပြည့်အစုံ ရကြသည်။ သူတို့ဖမ်းထားသည့် အဆောက်အဦတွင်းသို့ လာရောက်၍ ဆရာဝန်တစ်ဦးကလည်း ပြုစုလျက်ရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။

မှန်ပေသည်။ အဖမ်းခံခရီးသည်များမှာ ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်ဖြင့် စိတ်သက်သာရာ သက်သာကြောင်း ရှာနေထိုင်လျက် ရှိကြလေသည်။

ခရီးသည် ဓားစာခံများနှင့် အကျဉ်းစခန်းများတွင် ဖမ်းထားသော အကျဉ်းသားများနှင့် လဲလှယ်ရန် အစွဲရေးနိုင်ငံက သဘောတူပြီဟု ပြောက်ကျားများထံမှ ခရီးသည်တို့ ကြားသိရသောအခါ ဝမ်းသာသွားကြသည်။ သူတို့တွေ လွတ်ကြရန် နာရီပိုင်းသာလိုတော့ပြီဟု ရေတွက်သိကြသည်။ ကလေးများလည်း ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

ဖိုးညာထံ

ခရီးသည်အချို့ ပြန်လွတ်သွားပြီဖြစ်၍ စောင်များ အခင်းများမှာ ကျန်နေသော ခရီးသည်များအတွက် ပိုရလာသည်။ ခရီးသည်များကမူ သန်းနှင့်ကြမ်းပိုးထူလှသည့် ထိုအခင်းစောင်များ ပိုရသည်ဖြစ်စေ၊ မရသည်ဖြစ်စေ အရေးမကြီးပေ။ ကြမ်းပြင်ပေါ် အိပ်ရသည်မှာပင် နေသားကျစ ပြုနေပြီ ဖြစ်သည်။ ခရီးသည်များအဖို့ နေတတ်ထိုင်တတ် နေလေပြီ။

အခြားခရီးသည်များ လွတ်ပြီး အစွဲနေနှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်း တို့သာ ကျန်ခဲ့သည့် ကာလအခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ ဆာရာက သူ၏ မှတ်တမ်းတွင်...

“သောကြာနေ့ ကျွန်မတို့ မလွတ်သေး၊ ဒါပေမယ့် သမ္မတ အာမင်က လာရောက်ပြောပြန်တယ်။ ကျွန်မတို့ ပြဿနာကို အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ကို တင်ပြမယ်။ အဲဒီအဖွဲ့မှာ ပြဿနာပြေလည်နိုင်ဖို့ အဖြေရလိမ့်မယ်ဆိုပါတယ်” ဟု ရေးမှတ်ထားလေသည်။

ခရီးသည်များအား ထိုနေ့တွင် အဝတ်လျှော်ခွင့်ရသဖြင့် အဝတ်များလျှော်ရန် ပြုလုပ်ကြသည်။ သို့သော် ကိုယ်တိုင် အဝတ်လျှော် ခွင့်ကိုကား မပေးပေ။ ခရီးသည်များမှာ ရေလည်းခွင့်မရသဖြင့် ရေချိုး လိုနေကြသည်။

စနေနေ့ရောက်သောအခါ လေယာဉ်မှူး ဘားကို့စ်နှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦးအပါအဝင် ကျန်ရစ်သူ ခရီးသည်အားလုံးမှာ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင် ဖြစ်နေကြသည်။

ဆာရာမှာလည်း ဝမ်းအကြိမ်ကြိမ်သွားရလွန်းသဖြင့် တစ်ကိုယ် လုံး နှမ်းနေကာ သူ့မှတ်တမ်းကို မရေးဘဲ ရပ်ထားရလေသည်။

သူတို့နေထိုင်ရာ အဆောက်အဦတွင် အိမ်သာခန်း (၆)ခုသာ ရှိသည်။ ခရီးသည်အားလုံးလိုလိုနှင့် လေယာဉ်အမှုထမ်းများမှာ ဝမ်းဖော ဝမ်းရောင်ကြောင့် အိမ်သာ ခဏခဏ တက်လိုကြရာ အခက်အခဲနှင့် ကြုံကြရသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စောင့်၍ အိမ်သာတက်ရသည့်အတွက် လည်း မလွယ်ပေ။ အိမ်သာများတွင်လည်း ရေက လျှံနေသေးသည်။ သို့သော် ရန် ရေမှာမူ လျော့နည်းလျက် ရှိသည်။

ခရီးသည်များနှင့် လေယာဉ်မှူးတို့ ဝမ်းဖောဝမ်းရောင် ဖြစ်နေကြောင်း ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင်များက ကြားသိရသောအခါ ဆရာဝန်နှစ်ဦးကို စေလွှတ်၍ ဆေးဝါးကုသစေလေသည်။ ဆရာဝန်များသည် ချက်ချင်းပင် ခရီးသည်များကို အခြေအနေ မဆိုးဝါးရန် စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး ဆေးများ လိုက်လံပေးလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကူးစက်ပြန့်နှံ့မှုများ မဖြစ်ဘဲ ထိန်းလိုက် နိုင်လေသည်။

ခရီးသည်များမှာ နောက်နေ့တွင် သူတို့ လွတ်လိမ့်မည်ဟု အကြီး အကျယ် မျှော်လင့်နေကြလေသည်။ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဆာရာ၏သား ငယ် ဘင်သည် ၎င်းတို့ကို အစွဲရေးစနစ်တပ်က လာကယ်လိမ့်မယ်ဟု စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးက...

“မင်းက ဘယ်လိုစိတ်မှာ ပေါ်လာရတာလဲကွ” ဟု မေးရာ ဘင်က...

“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူးဗျ၊ အခုလေးတင်ပဲ စိတ်ထဲမှာ ခံစား ဖြစ်ပေါ်နေတာ” ဟု ပြန်ပြောပြလေသည်။

အခန်း (၉)

စစ်ဆင်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်

အစွမ်းတို့သည် သူတို့၏ နှစ်ဖက်လွှာပေါ်လစီကို အချိန်နှင့်အမျှ အကောင်အထည်ဖော်လျက် ရှိကြလေသည်။

တစ်ဖက်က ပြန်ပေးဆွဲပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားတို့၏ ယုံကြည်မှုကို ရယူရန် စေ့စပ်ဆွေးနွေးနေသည်။ ထိုစေ့စပ်ဆွေးနွေးမှု အရသာလျှင် ဤအကြပ်အတည်းကို ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု အစွမ်းတို့က ယုံကြည်နေသည်ဟု အထင်ရှိရန် နည်းမျိုးစုံသုံးကာ လုပ်ကိုင်နေသည်။

ယင်းသို့ စေ့စပ်ဆွေးနွေးနေစဉ်မှာပင် စစ်ရေးအရ ပြင်ဆင်မှုများကို တအားသွန်၍ လုပ်ကိုင်လျက် ရှိလေသည်။

အစွမ်းတို့သည် ဇွန် (၂၈) ရက် အစိုးရအဖွဲ့ အစည်းအဝေးပြီးသည့်နောက်ပိုင်းမှစ၍ လိုအပ်ပါက စစ်ရေးအရ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ပြင်ဆင်လေတော့သည်။ အစွမ်းနိုင်ငံမှ မိုင် (၂၅၀၀) အကွာရှိ ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတွင်းမှ သတင်းများ ရရှိရေးသည် အလွန်အရေးကြီးလေသည်။ စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ် ဆင်နွှဲတော့မည်ဆိုလျှင် ရန်သူဘက်၏ အခြေအနေအရပ်ရပ် သတင်းများ စုံလင်စွာရရှိမှု ထိုစစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်မည် မဟုတ်လော့။ ထို့ကြောင့် ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းများကို စတင်ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂူးရ် “စစ်ဆင်ရေးအတွက် သူပြင်ခဲ့သည်”

အစွမ်းစစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂူးရ်သည် အင်တက်ဘီလေဆိပ်ရှိ အစွမ်းစားစာခံများကို ကယ်တင်ရန်အတွက် တနင်္လာနေ့ နံနက်စောစောမှ စတင်ဆောင်ရွက်လေတော့သည်။ အစွမ်းစစ်တပ်မှ အတော်ဆုံး စစ်အရာရှိများကို ခေါ်ယူကာ ထိုကိစ္စအတွက် ညှိနှိုင်းကြသည်။

ယင်းသို့ စစ်ဆင်ရေးများ ပြုလုပ်လျှင် ထောက်လှမ်းရေး ဌာနက အကူအညီဖြင့်သာ လုပ်ကိုင်ကြသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤကယ်တင်ရေး စစ်ဆင်ရေးအတွက် အယ်လ်ဂျီးယားနိုင်ငံ၊ အယ်လ်

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

ဂိုးယားမြို့နှင့် လစ်ဗျားနိုင်ငံ အင်ဂါတီလေဆိပ်တို့မှ သတင်းများ ထောက်လှမ်းရန် သတ်မှတ်လိုက်ကြသည်။ ပြန်ပေးသမားတို့က ထိုဒေသများသို့ ပြောင်းရွှေ့နိုင်လေသည်။ အင်တက်ဘီလေဆိပ်အတွက်မူ သိပ်မလိုပေ။ အစွမ်းတို့အဖို့ အင်တက်ဘီလေဆိပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အတော် အကျွမ်းတဝင် ရှိကြသည်။ (၁၉၆၀) ပြည့်လွန်နှစ်များအတွင်းက အစွမ်းတို့သည် ယူဂန္ဓာစစ်သားများကို လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ကြရာ ထိုလေဆိပ်အကြောင်း သိနေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အင်ဂါတီလေဆိပ် ပြန်ပေးဆွဲပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားတို့က သူတို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို ပထမဆုံးအကြိမ် ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။ ယင်းတောင်းဆိုချက်တွင် အစွမ်းတို့နိုင်ငံ၌ ထိန်းသိမ်းထားသော အကျဉ်းသား (၄၀)ကို လွှတ်ပေးရန် ပါဝင်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် အစွမ်းတစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် တစ်နေရာသို့ ကားဖြင့် ခရီးထွက်နေစဉ် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ကားသွားနေစဉ်မှာပင် ကားတွင်း တပ်ဆင်ထားသော ရေဒီယိုမှတစ်ဆင့် သူ့အား အစိုးရ အထူးအစည်းအဝေးသို့ ချက်ချင်း လာရောက်သတင်းပို့ရန် ခိုင်းခြင်းကို ခံလိုက်ရလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂူးရ်သည် အစိုးရအဖို့ အထူးအစည်းအဝေးသို့ ကမန်းကတန်း ပြေးသွားခဲ့ရလေသည်။ ထို့နောက် အင်တက်ဘီလေဆိပ် တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ထားရန် စစ်ရုံးချုပ်သို့ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်က လှမ်း၍ မှာထားလိုက်လေသည်။

စစ်ရေးအရ တိုက်ခိုက်ရန်ဖြစ်လာလျှင် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် လုပ်ထား လိုက်လေသည်။

ဤစစ်ဆင်ရေးမှာ အလွန်စွန့်စားရမည့် စစ်ဆင်ရေးပင် ဖြစ်လေသည်။ အတွက်အဆတစ်ခု လွဲလိုက်လျှင် ဓားစာခံအားလုံး သေဆုံးသွားနိုင်သည်။ ယင်းအပြင် အစွမ်းတစ်သားများ သေကျန်လျှင် ကျန်နိုင်မည် သို့မဟုတ် အာဖရိကတို့အလယ်တွင် ပိတ်မိ၍လည်း နေနိုင်လေသည်။

အစွမ်းနိုင်ငံအဖို့ နိုင်ငံတကာ ဆက်ဆံရေးအတွက်လည်း အရေးကြီးသော အချက်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်မှာ အစွမ်းနိုင်ငံအတွင်း၌လည်း စိတ်ဓာတ်ကျလျက် ရှိသည်။ စစ်ရေးအရဖြင့်လည်း ဆောင်ရွက်

အစွမ်းကွန်မန်ဒိုများ

“အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးအတွက် ဤသို့လေ့ကျင့်ခဲ့သည်”

နိုင်မည်မဟုတ်။ သံတမန်နည်းဖြင့်လည်း ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။ စိတ်အားငယ်နေကြချိန် ဖြစ်သည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို သွားရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး ဓားစာခံများ နှုတ်ကယ်တင်ရန်မှာ အစွမ်းလေကြောင်းချီစစ်သားများမှာ မိုင်ပေါင်း (၅၀၀) ခရီးကို မည်သူမျှ မသိလိုက်ဘဲ အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာ ဆောင်ရွက်သွားရမည်။ ယင်းသို့ သွားနိုင်သည်ထားဦး။ ထိုလေ့ကြောင်းချီ စစ်သားများ အင်တင်ဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်၍ (၆)မိနစ်အတွင်း

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စအားလုံး ပြီးစီးအောင် လုပ်ရေးမှာ အလွန်ခက်ခဲ၍ စွန့်စားရမည် အလုပ် ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်ကမူ အစွဲရေးစစ်သားများသည် အချက်ကြီး သုံးချက်ကို ပိုင်ပိုင်ကိုင်တွယ်နိုင်လျှင် ဤစစ်ဆင်ရေးမှာ အောင်မြင်နိုင် မည်ဟု တွက်မိလေသည်။ ပထမအချက်မှာ အစွဲရေးစစ်သားများသည် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများနှင့် ယူဂန္ဒာစစ်သားများကို စီးမိဖြို ဓားစာခံများကို ကယ်နိုင်ရမည်။ ဒုတိယအချက်မှာ လေဆိပ်ထိန်းသိမ်းရေး အချက်ပေးစခန်းနှင့် လေဆိပ်တစ်ခုလုံးကို စီးမိနိုင်ရမည်။ တတိယ အချက်မှာ လေဆိပ်ရှိ တိုက်လေယာဉ်အားလုံးကို ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ရမည်။ ယင်းသို့ လုပ်နိုင်လျှင် ဤစစ်ဆင်ရေးမှာ အောင်မြင်နိုင်ပေမည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အစီအစဉ်များကို အသေအချာဆွဲ၍ လုပ်ကိုင် လေတော့သည်။ ဤစစ်ဆင်ရေးကြီးမှာ ကြီးမားသော လောင်းဓား ပွဲကြီးတစ်ရပ်လို ဖြစ်နေသည်။ အောင်မြင်နိုင်မှုနှင့် ဆုံးရှုံးနိုင်မှုမှာ ဘာမှ မသေချာပေ။ အစွဲရေးအစိုးရအဖွဲ့မှာမူ ထုံးစံအတိုင်းပင် ပြတ်ပြတ် သားသား မရှိလှပေ။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ သွားရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်ရန် အချိန်အနည်းငယ်တော့ လိုပေသည်။ ပြောက်ကျားတို့က အကျဉ်းသားများ လဲပေးရန် အင်္ဂါနေ့နောက်ဆုံးထား တောင်းဆိုထားရာ အချိန်တိုလွန်းပေသည်။ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများက အကျဉ်းသား များကို လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုချက်ကို ဇူလိုင် (၄)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့အထိ ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ခြင်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်၏ စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်ရန် အတွက် အခွင့်အလမ်း ရသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် သူ၏ အစီအစဉ်များကို အစွဲရေးခေါင်း ဆောင်များကို ဆက်လက် တင်ပြသည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလတ် ကိုလည်း သံတမန်နည်းများဖြင့် ဆက်လက်ဆွဲထားရန် ခိုင်းထားလေ သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဓားစာခံများ ကယ်တင်ရေး စစ်ဆင်ရေး အား သွန်လုပ်ကိုင်လျက် ရှိလေသည်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်အတွက် အကြံ အတည်းမှာ သတင်းမှန်များ ရရှိရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် ယူဂန္ဒာစစ်သားများ မည်သည့်နေရာ တွင် နေရာယူထားသည်။ စစ်ဆင်ရေးအမိန့်ကို သူတို့အား မည်သို့ ပေးထားသည်ကို အသေအချာသိရန် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးအဖို့ လိုအပ်လေသည်။ သို့သော် (၄၈)နာရီအတွင်းမှာပင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် ထိုသတင်း အပြည့်အစုံကို ရရှိခဲ့လေသည်။

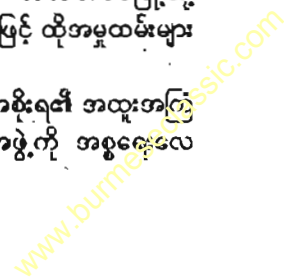
စစ်ဆင်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်မှုများမှာ နာရီနှင့်အမျှ အောင်မြင် ရေးအတွက် နီးစပ်လာနေပြီ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးအစိုးရအနေဖြင့်လည်း ရနိုင်သမျှသော သတင်းများကို စုဆောင်းလျက် ရှိလေသည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့သော အစွဲရေးနိုင်ငံရှိ ဆိုလယ်ဘိုနက် အဆောက်အဦတည်ဆောက်ရေး ကုမ္ပဏီမှ ရရှိသည့် အချက်အလက်များကို အစွဲရေးအာဏာပိုင်များက စစ်ဆေးကြည့်ရှုကြ သည်။ သို့သော် ထိုလေဆိပ်ကို ဆောက်ပေးခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ လေဆိပ်အဆောက်အဦ ပုံစံအဟောင်းများမှာ သိပ်အသုံးမဝင်တော့ ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဒီဇိုင်းပုံစံများမှာ ဟောင်းနွမ်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

အမေရိကန် စစ်ဌာနချုပ်သို့ အကူအညီပေးပါရန်လည်း လှမ်း၍ တောင်းခံသည်။ ဓားစာခံများကို ကယ်တင်ရန်အတွက် လိုအပ် သော အကူအညီများပေးရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုက်သည်။

အစွဲရေးလေကြောင်းချီ စစ်သားများအတွက် ကင်ညာနိုင်ငံဘက် မှ လေယာဉ်ပျံသန်းနိုင်ရေး၊ ဆီဖြည့်ခွင့်ရရှိရေး၊ ဆက်သွယ်ရေးကိုရိယာ နား ရနိုင်ရေးအတွက် စုံစမ်းရန် ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ရိုဘီမြို့ရှိ အစွဲရေး လေကြောင်းဌာနဖြစ်သော အီလ်အယ်လ်ဌာနမှ အမှုထမ်းများကိုလည်း မေးမြန်းထားသည်။ နိုင်ရိုဘီတွင် အီလ်အယ်လ်လေကြောင်းမှ အမှုထမ်း အနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ ထိုအစွဲရေးလေကြောင်းဌာနမှ လေယာဉ်များမှာ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံ ဂျွန်ဟင်နစ်ဘတ်မြို့နှင့် တဲလ်အာပစ်မြို့သို့ ပျံသန်းရာတွင် နိုင်ရိုဘီတွင် ဝင်ရောက်ဆီဖြည့်ရသဖြင့် ထိုအမှုထမ်းများ တို့ နိုင်ရိုဘီတွင် ထားရှိခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အကြမ်းဖက်မှုများ ချေမှုန်းရေးဆိုင်ရာ အစိုးရ၏ အထူးအကြံ သေးအရာရှိဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ် ရီဟာပမ်ဒီအီနှင့်အဖွဲ့ကို အစွဲရေးလေ

ကြောင်းပိုင် လေယာဉ်၏ ခရီးစဉ် (၂၀၃) ဖြင့် ပဲခရ်မြို့သို့ စေလွှတ်လိုက်
လေသည်။ ပြောက်ကျားများ လွှတ်လိုက်သော ဓားစာခံများထံမှ သတင်း
များ ရယူသိရှိရန် ဖြစ်လေသည်။ ဗိုလ်ချုပ် ဂျီဟာဗမ်ဒီအီဒီနှင့် အဖွဲ့သည်
နောက်ပိုင်းတွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်သွားခဲ့လေသည်။

ဇွန်လ (၃၀)ရက်နေ့တွင် ဓားစာခံများ ကယ်တင်ရန် နည်းလမ်း
များကို ထပ်မံရရှိပြန်လေသည်။

ပြန်ပေးဆွဲ ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများက အစွဲရေး
မဟုတ်သော ခရီးသည်များကို စတင်လွှတ်ပေးလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်
သည်။ ဓားစာခံခရီးသည်များ လျော့နည်းသွားသည်နှင့်အမျှ လုပ်ကိုင်ရ
သည်မှာ သက်သာလေသည်။ ကယ်တင်ရေးစစ်ဆင်ရေးတွင် အစွဲရေး
လူမျိုးမဟုတ်သူ ဓားစာခံတို့ သေဆုံးနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်းလည်း
နည်းသွားလေသည်။ ကယ်တင်ရေးတွင် အစွဲရေးလူမျိုးမဟုတ်သော
ဓားစာခံများသေဆုံးလျှင် နိုင်ငံတကာ ဂယက်ရိုက်ခတ်မှုကို ခံရမည်
ဖြစ်ပေသည်။ အသေအဆုံးနည်းလေ ဂယက်ရိုက်ခတ်မှု နည်းလေ
ဖြစ်ပေမည်။

ထိုလွတ်လာသော ဓားစာခံများထံမှ ဗိုလ်ချုပ် ဒီအီဒီသည်
အရေးကြီးသော သတင်းများကို ရရှိလေသည်။ ခရီးသည် ဓားစာခံများကို
ထိန်းသိမ်းထားသည့် အဆောက်အဦတွင် ပေါက်ကွဲစေတတ်သော ဗုံးများ
တပ်ဆင်ထားရှိခြင်း မရှိဆိုသည်နှင့် ပြန်ပေးသမား ပါလက်စတိုင်းပြောက်
ကျားများမှာ ခပ်ပေါ့ပေါ့ရှိသည်ဟူသော သတင်းများနှင့် ပြောက်ကျားတို့
စောင့်ကြပ်နေရာ စစ်သားများ စောင့်သောနေရာများကို အတိအကျ သိခဲ့
ရသည်။

အကြပ်အတည်းကို ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရေး အုပ်စုမှာလည်း
စစ်ရေးအရ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရေးဘက်သို့ ယိုင်လာသည်။ သို့သော်
တစ်ဖက်ကလည်း စေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများကို ဆက်လက် ပြုလုပ်လျက်ရှိလေ
သည်။

အစွဲရေးအစိုးရသည် “လှည့်စားရေးအဖွဲ့” တို့ အထူးအဖွဲ့
အဖြစ် ဖွဲ့စည်းလိုက်ကာ ပြန်ပေးဆွဲပြောက်ကျားများကို လှည့်စားနေထေ

သည်။ အစွဲရေးတို့အဖို့ ပြန်ပေးဆွဲပြောက်ကျားများနှင့် စေ့စပ်ဖြေရှင်းမှုမှ
တစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့သယောင် အထင်ရောက်နေအောင်
လုပ်ကိုင်နေစေလေသည်။ ထိုအဖွဲ့သည် ပြောက်ကျားတို့က လွှတ်ပေးရန်
အလိုရှိပါသည်ဆိုသော အစွဲရေးနိုင်ငံရှိ အကျဉ်းသားများ၏ စာရင်းဇယား
များကို စတင် ပြုစုနေလေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် အစွဲရေးအသေခံတပ်သား ကွန်မန်ဒိုများ
ကို ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များအသွင်ဖြင့် ကင်ညာနိုင်ငံ၊ နိုင်ရိုဘီမြို့သို့
စေလွှတ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုများသည် ဂျစ်ကား
နှစ်စီး၊ လင့်ရိုဇာကားနှစ်စီးတို့ဖြင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား
ကြသည်။ ထိုတပ်သားများ သတင်းများ ထောက်လှမ်းရေးသက်သက်သာ
မဟုတ်ဘဲ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ စတင်စီးနင်းတိုက်ခိုက်သည်နှင့်
ယူဂန္ဓာစစ်သားများနှင့် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ကို လမ်းလွှဲရန်
အတွက် စစ်ဆင်ရေးစစ်သားများနှင့် မဆိုင်သော နေရာတွင် ဗုံးဖောက်ခွဲ
ရန် ဖြစ်လေသည်။

ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများမှာ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂူးရ်ထံသို့ မှန်မှန်
ဝင်နေသည်။ စောစောပိုင်းက ရရှိထားသော အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့
ယူဂန္ဓာစစ်သား (၅၀၀) မှ (၁၀၀၀) ဆိုသည်မှာ မမှန်၊ အားလုံးပေါင်းမှ
(၁၂၀) ခန့်သာရှိကြောင်း သတင်းများ ထပ်မံရရှိလေသည်။

ဇူလိုင် (၂)ရက်နေ့တွင် အလွန်အရေးကြီး၍ အဆုံးအဖြတ်ပေး
နိုင်သော အချက်အလက်ကြီးသုံးရပ်ကို အစွဲရေးတို့ စုဆောင်းရရှိခဲ့လေ
သည်။

ပထမသတင်းမှာ အမေရိကန်ဂြိုဟ်တုမှနေ၍ အင်တက်ဘီလေ
ဆိပ်ကို ရိုက်ကူးထားသည့် မြေပုံများကို အမေရိကန် စစ်ဌာနချုပ်မှ
အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ပေးပို့ရရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤမြေပုံများမှာ အင်တက်ဘီ
လေဆိပ်တွင် ယခုလောလောဆယ်ဆယ် ဖြစ်တည်နေသော အကြောင်း
အရာ သတင်းများကို ဖော်ပြထားလေသည်။

ယူဂန္ဓာစစ်သားတို့ နေရာယူထားမှု၊ ဓားစာခံခရီးသည်များ
အရာအဆောက်အဦ၊ လေယာဉ်ပျံများ၊ ပြောက်ကျားတို့ ဖောင်ကြွင်

နေပုံများကို အသေးစိတ် သိရှိရလေသည်။

ဒုတိယသတင်းမှာ အစွဲအမူ၏ လျှို့ဝှက်သူလျှို့များသည် အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ တိတ်တဆိတ် ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်နိုင်ပြီး အရေးကြီးသော သတင်းများကို ပေးပို့နေခြင်း ဖြစ်သည်။

တတိယအချက်မှာ အစွဲအမူ တိုက်ပွဲဝင် တပ်ဖွဲ့အား နိုင်ရုံဘီလေဆိပ်၌ ဆင်းခွင့်ပြုကာ လေယာဉ်များကို ဆီဖြည့်ခွင့်နှင့် အပြန်ခရီးတွင် ဒဏ်ရာရသူများအား ဆေးဝါးကုသရပ်နားခွင့်များ ကင်ညာအစိုးရက အစွဲအမူသို့ တိတ်တဆိတ် ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ယင်းသို့ အာမခံချက်ရသည်နှင့် အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဝင်မတိုက်မီ (၄၈)နာရီအကြာမှာပင် အစွဲအမူဆေးကုသရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို နိုင်ရုံဘီမြို့သို့ အစွဲအမူတို့ စေလွှတ်ထားခဲ့လေသည်။ ထိုဆေးအဖွဲ့တွင် တဲလ်အာပစ်မြို့ရှိ ဘားဆေးကုသရေးဌာနမှ ဆရာဝန်များ၊ သူနာပြုများ ပါဝင်လေသည်။

ယင်းသို့ အဖက်ဖက်မှ ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ အစုံရရှိနေသဖြင့် အစွဲအမူအရာရှိတစ်ဦးက . . .

“မြေပြင်စစ်ရေးအခြေအနေကို ကြည့်ရသည်က အစွဲအမူလူမျိုး ဇုတွကို ပါလက်စတိုင်းတွေက ထိန်းနေတာထက်တောင် သူတို့ဝင်တိုက်ဖို့က လွယ်နေတယ်” ဟု ပြောကြားလေသည်။

ပြင်ပကမ္ဘာတွင်မူ အစွဲအမူတို့ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများနှင့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးရန်အတွက် ကြိုးပမ်းနေကြသည်ဟုသာ ထင်နေကြသည်။ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ တောင်းဆိုသည့်အတိုင်း အကျဉ်းသားများကို လွှတ်ပေးလိမ့်မည်ဟု ထင်အောင် ဖန်တီးနေလေသည်။

လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရသည်အချိန်မှစ၍ အစွဲအမူက ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရှိမွန်ပီရေးသည် ဓားစာခံ အစွဲအမူလူမျိုးများ လွှတ်မြောက်ရေးအတွက် နေ့မအိပ်၊ ညမအိပ် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

အင်္ဂါနေ့တွင် ထောက်လှမ်းရေးသတင်းများ တဖွဲ့ဖွဲ့ရောက်လာသည်။ ထိုသတင်းများအရ စစ်ဆင်ရေးအတွက် အတော်အတန်

ဆင်လုံးပေါ်လာပြီဖြစ်သည်။ ထိုနေ့ နေ့လယ်မှာပင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဝိရေး၏ရုံးခန်းတွင် အစည်းအဝေး ကျင်းပသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဝိရေးကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်၍ အစီအစဉ်များကို ရေးဆွဲကြသည်။ ထိုနေ့ ညနေမှာပင် အစီအစဉ်တစ်ရပ်ကို ရေးဆွဲပြီးသွားသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်တွင် အထူး စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးအဖွဲ့က ကယ်ဆယ်မှုစစ်ဆင်ရေးစီမံချက်အမျိုးမျိုးကို တင်ပြသည်။ နည်းလမ်းအသွယ်အသွယ်ကို တင်ပြလာသည်။ သို့သော် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်က ထိုစီမံချက်နည်းလမ်းများကို မကျေနပ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုတင်ပြလာသော အစီအစဉ်များမှာ ခရီးသည်ဓားစာခံများ အသက်အန္တရာယ်များ ရှိနေသေး၍ ဖြစ်သည်။

ယင်းအစီအစဉ်ရေးဆွဲရေးတွင် လေထီးတပ်မှူးနှင့် ခြေလျှင်တပ်အရာရှိ ဗိုလ်မှူးချုပ် တက်အလွတ်ဒန်ရွှမ်ရွှန်ပါလာသည်။ ထို့နောက် နောက်ဆုံးအစီအစဉ် အခြေခံများကို ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန်က ချပြလေသည်။ အင်တက်ဘီလေဆိပ် စစ်ဆင်ရေးအတွက် သူ၏ အစီအစဉ်များမှာ အပြစ်နိုင်ဆုံးဆိုသည်ကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်က သဘောတူလေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် စစ်ဦးစီးချုပ်က ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန်အား ဤစစ်ဆင်ရေး၏ တပ်မှူးအဖြစ် သောကြာနေ့တွင် တာဝန်ပေးလိုက်သည်။ ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန်မှာ အသက် (၃၉)နှစ်သာ ရှိသေးသည်။ သူသည် အာရပ်တို့နှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့သော စစ်ပွဲသုံးပွဲစလုံးတွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ သူသည် (၁၉၅၆) ခုနှစ်က လေထီးတပ်သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ်ရွှမ်ရွှန်ကို ကျော်ဒန်ချိုင့်တိုင်းဒေသတွင် မွေးဖွားခဲ့ကာ အစွဲအမူတို့၏ ကိဘွတ်ခေး ဘုံလယ်ယာတွင် ကြီးပြင်းလာခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက် လေထီးတပ်သို့ ဝင်ရောက်အမှုထမ်းခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် (၁၉၅၆) ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဆိုင်နိုင်းဒေသစစ်ပွဲနှင့် (၁၉၆၇) ခုနှစ်၊ (၁၉၇၃) ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော စစ်ပွဲများတွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

စစ်ဆင်ရေးတပ်သားများ ရင်ဆိုင်ရမည့် အခြားပြဿနာ တစ်ရပ်မှာ အင်တက်ဘီလေဆိပ် မြေပြင်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရေးနှင့် မါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများက ဓားစာခံခံရသည်များကို သတ်မယ် နိုင်ခင် အမြန်ဆုံး ပြုလုပ်နိုင်ရေးပင် ဖြစ်ပေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် ယင်းတို့ရေးဆွဲသည့် စစ်ဆင်ရေးအစီအစဉ်တွင် အပြစ်အနာအဆာများပါနေသည့်တိုင် စစ်ဆင်ရေးတွင် ပါဝင်ကြရမည့်သူများ အသင့်ပြင်ရန် စီစဉ်ရမည်ဖြစ် သဖြင့် သဘောတူလိုက်လေသည်။

သောကြာနေ့နံနက်တွင် စစ်ဆင်ရေးအစီအစဉ်မူများကို ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂူးရ်က လက်ခံလိုက်သည်။

ထိုနေ့မှာပင် စစ်ဆင်ရေးဗျူဟာများနှင့် လက်နက်တပ်ဆင်မှု အခြေအနေများကို အသေအချာ စစ်ဆေးလေသည်။

ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် လေတပ်မှ တပ်မှူးတစ်ဦးနှင့် အတူ ပြင်ပမှ ရေဒီယိုအချက်ပြများ မပါဘဲ မည်ကဲ့သို့ စစ်ဆင်နိုင်သည်ကို လက်တွေ့သိရှိရန် လေယာဉ်ပျံဖြင့် ပျံသန်းခဲ့လေသည်။ နှစ်နာရီကြာ လေယာဉ်ပျံမိသောအခါ ပြဿနာအများအပြား တွေ့ရှိဖြေရှင်းပြီးနောက် ဤစစ်ဆင်ရေးမှာ အောင်မြင်နိုင်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရ်သည် အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး တွင် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ကြမည့် တပ်သားများ လေ့ကျင့်ရာဒေသသို့ ကိုယ် တိုင်သွားရောက် ကြည့်ရှုလေသည်။ စစ်ဆင်ရေးတွင် ပါဝင်သူများသည် သူတို့တိုက်ခိုက်သည့်နေရာကို အသေအချာသိသလား၊ ဓားစာခံများထား ရာ အဆောက်အဦကို အမြန်သိမ်းပိုက်နိုင်ပါ့မလား စသည်တို့ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုလေသည်။

ထိုသို့ စစ်ဆေးကြည့်ရှုရင်း တပ်သားများနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဓားစာခံများအား (၅၅)မိနစ်အတွင်း အပြီးအပိုင် ကယ်တင်နိုင်ရေး ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် နောက်ဆုံးစစ်ပစ္စည်းကိရိယာ အပြည့်အစုံနှင့် လေ့ကျင့်သည့် သောကြာနေ့ညတွင် အစွဲအမတ်ကွန်မန်ဒိုတပ်သားတို့သည်

ဓားစာခံများကို (၅၅)မိနစ်အတွင်း အပြီးအပိုင် ကယ်တင်နိုင်ကြောင်း သိရှိရလေသည်။

စစ်ဆင်ရေးအတွက် ပါဝင်တိုက်ခိုက်ရမည့် သူစစ်သားများမှာ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပေပြီ။ လေ့ကျင့်သင်တန်းပေးထားမှုမှာလည်း အကြိမ် ကြိမ်ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုစစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့ကို အမှတ် (၃၅) လေကြောင်းချီတပ်ရင်း နှင့် ဂိုလန်နီတောင်တက်ခြေလျင်တပ်မှ တပ်သားများ ပါဝင်ဖွဲ့စည်း ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂိုလန်နီခြေလျင်တပ်မှ "အကောင်းတကုအကောင်း ဆုံး"တပ် ဖြစ်လေသည်။

ယင်းတပ်သည် (၁၉၇၃) ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော ဧကရာဇ် အစွဲအမတ်ကွန်မန်ဒိုအတွင်း ဆီးရီးယားစစ်မျက်နှာတွင် ဟာမ္မန်တောင်ကုန်းကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ကာ ကျော်ကြားလာသော တပ်ရင်းဖြစ်ပေသည်။

ထိုတိုက်ပွဲတွင် တပ်သားများမှာ တိုတောင်းသော အချိန်အတွင်း အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ခဲ့ရသဖြင့် သူတို့အသားအရောင်များမှာ ကြေးညို ရောင်ထကာ ညိုမှောင်းလျက်ပင် ရှိလေသည်။

ယင်းစစ်ဆင်ရေးတွင် မြေပြင်၌ တိုက်ခိုက်ရေးကို ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဆင်နီအလွတ်ယိုနာတန် (ယူအီ) နီတာညာဟူ (၃၀) နှစ်အား တာဝန်ပေး ထားလေသည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူသည် (၂)နှစ်သားအရွယ် ရောက်မှ အစွဲအမတ် ရောက်လာသူ ဖြစ်သည်။ သူ့ကို (၁၉၆၆) ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ နယူးယောက်မြို့တွင် မွေးဖွားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။

နီတာညာဟူတို့ မိသားစုသည် (၁၉၄၈) ခုနှစ်တွင် အစွဲအမတ်နိုင်ငံ သစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရောက်လာကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဂျေရှဆလင် မြို့တွင် ကြီးပြင်းခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။ ဂျင်နာဆီယာတွင် ကျောင်းတက်ခဲ့ပြီး တင်းထောက်အဖွဲ့တွင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဒုဗိုလ်မှူးကြီးသည် ကယ်ဆယ်မှုစစ်ဆင်ရေးများတွင် အတွေ့ အကြုံရှိ၍ စိတ်ချရသော အရာရှိတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။ ယွန်ကစ်ပါးစစ်ပွဲ တွင် ဆီးရီးစစ်မျက်နှာအနီး၌ ဒဏ်ရာရသော စစ်ဗိုလ်တစ်ဦးကို သူ

ဦးဆောင်၍ ကယ်တင်ခဲ့လေသည်။ ယင်းစစ်ဗိုလ်အား ကယ်တင်ရန် အကြိမ်ကြိမ်ကြိုးစားခဲ့ရာ မအောင်မြင်ဘဲ ချီနေရာမှ သူဦးဆောင်ကယ် တင်ခဲ့မှ အောင်မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယင်း အောင်မြင်မှုအတွက် ဘွဲ့တံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

အာရပ်-အစ္စရေး (၆)ရက်စစ်ပွဲတုန်းကမူ နောက်ဆုံးနေ့ ဂိုလန် ကုန်းမြင့်တိုက်ပွဲတွင် ဒဏ်ရာရရှိခဲ့လေသည်။ ထိုနှစ်မှာပင် အမေရိကန် ပြည်ထောင်စု ဟားဗတ်တက္ကသိုလ်တွင် ခူးပေဒပညာများ ဆက်လက် သင်ကြားရန် စေလွှတ်ခဲ့သည်။

နောက်တစ်နှစ်အကြာတွင် အစ္စရေးသို့ သူပြန်လာပြီး ဟီးဘရူ တက္ကသိုလ်တွင် ဆက်လက် တက်ရောက်ခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် စစ်ပွဲ များက မပြီးဆုံးသေးသဖြင့် စစ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ ထို့နောက် တိုက်ပွဲအလီလီတွင် ပါဝင်ဆင်နွှဲတိုက်ခဲ့လေသည်။

ဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူသည် ယွန်ကစ်ပစ်စစ်ပွဲ ဂိုလန်စစ်မျက် နှာတွင် တပ်ဖွဲ့တစ်ခုကို ဦးဆောင်ကာ ဆီးရီးယားအသေခံ တွန်မန်ဒိုတစ် သားများနှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့လေသည်။ ယင်းတိုက်ပွဲတွင် သူ့ကိုယ်တိုင် ရဟတ် ယာဉ်များကို ပစ်ချခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

ဇူလိုင်လ (၃)ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် အစ္စရေးတို့၏ “အကြိမ် အတည်းကို ကိုင်တွယ်ပြေရှင်းရေးအုပ်စု” ၏ အစည်းအဝေးကို ကျင်းပ ကြလေသည်။ ယင်းအစည်းအဝေးမှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို တိုက်ခိုက် ကာ စားစာခံများကို ကယ်တင်ရန်အတွက် အစစအရာရာ အဆင်သင့် ဖြစ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုစစ်ဆင်တိုက်ခိုက်ရေးအတွက် အစိုးရအဖွဲ့တို့ တင်ပြအတည်ပြုရန်သာ လိုတော့ကြောင်း ဆွေးနွေးဆုံးဖြတ်ကြလေ သည်။

ထိုအစည်းအဝေးကျင်းပနေစဉ်တွင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အေလွန်သည် ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ အမေရိကန် သံအမတ်ကြီးဟောင်း ဝန်နီယယ်ပက်ထရစ်မိုနီဟန်နှင့်အတူ နံနက်စာများ စားသောက်နေ သည်။

“စေ့စပ်ပြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် ပြင်သစ်အစိုးရကို ကျွန်တော်တို့ သိပ်ကို မျှော်လင့်ပါတယ်” ဟု အစ္စရေးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အေလွန်က အမေရိကန်သံအမတ်ကြီးဟောင်းကို ပြောပြနေလေသည်။ စစ်ရေးနှင့်ပတ် သက်၍ တစ်စွန်းတစ်စမှ မပေါ်ပေ။ စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးအကြောင်းကိုသာ လေ့ရှည်ရှည်နှင့် ပြောကြားနေလေသည်။

နေ့လည် (၂)နာရီ (၁၉)မိနစ်တွင် အစ္စရေးအစိုးရအဖွဲ့ အစည်း အဝေးကို တဲလ်အပစ်ဖြိုမှု ဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးခန်းမတွင် စတင် လေသည်။ ဝန်ကြီးအချို့မှာ ဥပုသ်နေ့တွင် ယာဉ်မစီးရန် တားမြစ်ချက် အတိုင်း ဥပုသ်မကျိုးစေရန် အစည်းအဝေးကို ခြေလျှင် လမ်းလျှောက်လာ ကြသည်။ ဝန်ကြီးအတော်များများမှာ စစ်ဆင်ရေးကိစ္စများကို မပြော ကြချေ။ လူများ သေကြေကြမည်ကို စိုးရိမ်နေကြသည်။

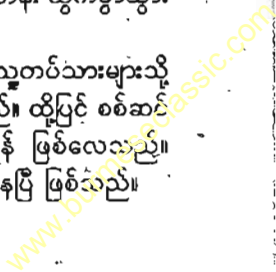
ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်သည် စစ်ဆင်ရေးအရ ဝင်တိုက်ရန် အတွက် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ပြောကြားနေလေသည်။

“အခုလို ဝင်တိုက်လို့ ကျွန်တော်တို့ဘက်က (၁၀)ယောက် သို့မဟုတ် (၂၀) သို့မဟုတ် (၂၅) ယောက် သေချင်သေပါစေ၊ ဝင်တိုက်ရ ဇာပါပဲ”

ညနေ (၃)နာရီ မိနစ် (၃၀) တွင် အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဝင်တိုက်ရေး၊ မတိုက်ရေးအတွက် မဲခွဲဆုံးဖြတ်လေသည်။ ယင်းသို့ မဲခွဲရာတွင် အားလုံးက ဝင်တိုက်သင့်ကြောင်း တစ်ခဲနက် ဆန္ဒမဲပေးလိုက် ကြလေသည်။ သို့ဖြင့် အစ္စရေးအစိုးရအဖွဲ့၏ အစည်းအဝေးကို ဘုရား ဝတ်ပြုရင်းဖြင့် အဆုံးသတ်လိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ အစည်းအဝေးပြီးသည်နှင့် စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဇူရ်သည် ဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးခန်းမှ ကမန်းကတန်း ထွက်ခွာသွား လေသည်။

စစ်ဆင်ရေးအတွက် အသင့်ဖြစ်နေသော သူတပ်သားများသို့ အစိုးရအဖွဲ့၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကြောင်းကြားရမည်။ ထို့ပြင် စစ်ဆင် ရေးအတွက် နောက်ဆုံးအစီအစဉ်များကို ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်လေသည်။ စစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့သည်လည်း အားလုံး အသင့်ဖြစ်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ဖိုးညွတ်

စစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့တွင် ဆေးအဖွဲ့လည်း ပါဝင်သည်။ ထိုဆေး
တပ်ဖွဲ့တွင် ဆရာဝန် (၃၃)ဦးနှင့် ရွှေပြောင်းနိုင်သော ခွဲစိတ်ကုသခန်း
နှစ်ခု ပါဝင်လေသည်။ ယင်းအပြင် စစ်ဆင်ရေးမှ အပြန် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
ရလာမည့် စစ်သားများ၊ နာမကျန်းဖြစ်နေမည့် ဓားစာခံများကို တိုက်ကွေး
ပြုစုရန်အတွက် နွားနို့များပင် ပါလေသည်။ ခွဲစိတ်ကုသခန်းတွင်
မည်သည့်နေရာသို့မဆို ယူဆောင်၍ ခွဲစိတ်ကုသနိုင်လေသည်။

ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရေး တပ်ဖွဲ့များကို အစုငါးစု ခွဲခြားထား
လိုက်သည်။ ပထမတပ်စုမှာ ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန် ခေါင်းဆောင်သည်။
ဟာကျူရီလေယာဉ်ကြီး လေဆိပ်အဆောက်အဦသစ်အနီး ကုန်သွယ်လေ
ယာဉ်တို့ ဆင်းရာ လေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်သို့ စဆင်းသည်နှင့် လေယာဉ်
ပေါ်မှ ဆင်းပြေးကာ အနီးရှိ ဆက်သွယ်ရေးမျှော်စင်ကို စီး၍ အဆက်
အသွယ်ကို ဖြတ်ပစ်ရန် ဖြစ်သည်။

အခြား လေးဖွဲ့တွင် သုံးဖွဲ့မှာ လေဆိပ်အဆောက်အဦဟောင်း
ဆီသို့ သွားရမည်။ ထိုတပ်ဖွဲ့များသည် မိမိတို့လိုက်ပါလာသော လေယာဉ်
မှ အပေါ်စား သံချပ်ကာကားများ၊ လှစ်ကားများကို အသုံးပြုကာ နှစ်ဖွဲ့က
ဓားစာခံများကို ထိန်းသိမ်းထားသည့် အဆောက်အဦကို ရှေ့နှင့်နောက်မှ
ဝင်တိုက်ရန်၊ အခြားတစ်ဖွဲ့က အဆောက်အဦနောက်ရှိ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏
ဆိုဗီယက်လုပ် အိမ်အိုင်ဂျီတိုက်လေယာဉ်များကို သွားရောက်ဖျက်ဆီးပစ်
ရန် ဖြစ်လေသည်။ ယင်း ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့ဝင်များအပြန်တွင် လိုက်၍
မတိုက်နိုင်ရန် ဖြစ်လေသည်။

အစွဲရေးတို့သည် ဤစစ်ဆင်ရေးကို "အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး"
ဟု အမည်ခေါ်ထားလေသည်။

အစွဲရေးအသေခံ ကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့မှာ ဤစစ်ဆင်ရေးအတွက်
အစိုးရအဖွဲ့၏ သဘောတူညီမှုလည်း ရပြီး လေ့ကျင့်မှုလည်း ပြီးပြီ
လက်နက်လေယာဉ်ပစ္စည်းတို့လည်း အသင့်ရှိနေကြပြီ။ သူတို့သည်
စစ်ဆင်ရေးအမိန့်ကိုသာ စောင့်လျက်ရှိကြလေသည်။

ဗိုလ်မှူးချုပ် ဒန်ရွှမ်ရွှန်
"စစ်ဆင်ရေးကို ဦးဆောင်သူ"

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်၍ လေယာဉ်များကို ဆီဖြည့်ရန် ဆီဖြည့်တင်းရေး တားကြီးသုံးစင်း ပါဝင်လေသည်။

အစွဲနေတပ်သားတို့ ယူဂန္ဓာစစ်သားများကို လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ စဉ်က အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ကွင်း၏ မည်သည့်မြေအောက်နေရာတွင် ဓာတ်ဆီများ သိုလှောင်ထားသည်ကို သိပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အရေး အကြောင်းပေါ်လာလျှင် လေယာဉ်များကို ဆီဖြည့်ရန် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလေယာဉ်များကို အယ်လ်အာလေကြောင်း၏ ထူးခြားသော ခရီးစဉ်အဖြစ် ပြောင်းလဲထားလေသည်။ ဘိုးရင်း (၇၀၇) ဂျက်လေယာဉ် များကို ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ဖြင့် ရော၍ ခရီးစဉ်အမှတ် (၁၆၀-၆၁)၊ (၁၆၆-၆၇) နှင့် (၁၆၈-၆၉) အဖြစ် ရေးမှတ်ထားလေသည်။ အာရပ် နိုင်ငံများမှ ရေဒါများက မသိအောင် ခပ်နိမ့်နိမ့်ဖြင့် စတင် ယှဉ်သန်းခဲ့ကြ သည်။

ထိုလေယာဉ်များသည် ပင်လယ်နီဘက်မှဖြတ်၍ ယှဉ်သန်းခဲ့ကြ လေသည်။ ဆူဒန်နိုင်ငံတောင်ဘက်တစ်နေရာတွင် ဖန်တန် ဂျက်လေ ယာဉ်များက ထိုလေယာဉ်များကို လေထဲမှာပင် ဆီထည့်ပေးလိုက်သေး သည်။

လေယာဉ်ကြီးများသည် ပင်လယ်နီမှ ဆူဒန်နှင့် အီသီယိုးပီး ယားနယ်စပ်အနီး ဆူဒန်နယ်မြေအတွင်းမှဖြတ်ကာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံဘက်သို့ ဦးတည် ယှဉ်သန်းခဲ့လေသည်။

အစွဲနေကွန်မန်ဒိုစစ်သားတို့ အင်တက်ဘီစစ်ဆင်သို့ တိုက် ခိုက်ရန်အတွက် အစွဲနေနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာလာချိန်တွင် အင်တက်ဘီစစ် ဆင်တွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံလေတပ်မှ အသုံးမပြုနိုင်သော ဆိုဗီယက်လုပ် အိမ်အိုင်ဂျီတိုက်လေယာဉ် တပ်စုတစ်စု၊ အိမ်အိုင်ဂျီ-၁၇ အမျိုးအစား တစ်စင်း၊ ချက်ကိုစလိုဗားကီးယားနိုင်ငံလုပ် အယ်လ်-၂၉ လေယာဉ် တစ်စင်းတို့ ရှိနေကြသည်။ သို့သော် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် လေယာဉ်မောင်း နှင်ရန် လေယာဉ်မှူးများ လျော့နည်းလျက် ရှိလေသည်။ လေယာဉ်မှူး အများအပြားမှာ သမ္မတအာမင်၏ ဖြုတ်ထုတ်သတ် အစီအစဉ်ထိ ဝါသွားကာ အသတ်ခံကြရသည်။

အခန်း (၁၀)

အင်တက်ဘီ စစ်ဆင်ရေး

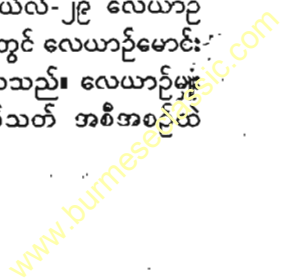
အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးအတွက် စစ်ထွက်မိန့်ကို အစွဲနေကွန် မန်ဒိုတို့ စနေနေ့နေ့လည်ပိုင်းတွင် ရရှိလေသည်။

ယင်းသို့ စစ်ထွက်မိန့်ရသည်နှင့် အစွဲနေကွန်မန်ဒိုတပ်ဖွဲ့သည် ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှစ်ရွှန်ခေါင်းဆောင်၍ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ယင်း စစ်ဆင်ရေးတပ်ဖွဲ့တွင် အမေရိကန်လုပ် ဧရာမ ကုန်တင် ဟာကူလီစီ (၁၃၀) လေယာဉ်ကြီးနှစ်စီး၊ ဘိုးရင်း (၇၀၇) ဂျက်လေယာဉ် နှစ်စင်းတို့ ပါဝင်လေသည်။ တစ်စင်းမှာ ခွဲစိတ်ကုသနိုင်သည့် ခေတ်ဆေးအဖွဲ့ လေယာဉ် ဖြစ်လေသည်။

ထိုလေယာဉ်အုပ်စု အစွဲနေမှ ထွက်ခွာလာရာတွင် အစွဲနေ နိုင်ငံပိုင် အယ်လ်အာလေကြောင်း ကုမ္ပဏီပိုင် ခရီးသည် လေယာဉ်ကြီး နောက်မှ အသာမေး၍ လိုက်လာခဲ့လေသည်။ ထိုခရီးသည် လေယာဉ်ကြီး မှာ နေ့စဉ် ယှဉ်သန်းနေကျအတိုင်း တဲလ်အပစ်မှ တောင်အာဖရိကသို့ ယှဉ်သန်းခြင်းဖြစ်လေသည်။ ထိုလေယာဉ်အုပ်စုအား လမ်းခရီးအချို့အပေါ် အစွဲနေမှ ဖန်တန်ဂျက်လေယာဉ်များက လိုက်လံစောင့်ရှောက်ပေးကြ လေသည်။

ထိုလေယာဉ်များပေါ်ဝယ် စစ်မြေပြင်၌ တိုက်ခိုက်ရန် ကွန်မန်ဒို တပ်သား ၁၈၀၊ သံချပ်ကာကားနှင့် ဂျစ်ကား ခုနှစ်စီး၊ လိုအပ်လျှင်

တိုက်ပွဲပြုပြင်ပုံ
(နယူးစ်ပီစီ)

အချို့မှာ တိုင်းပြည်မှ ထွက်ပြေးသွား ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အစွဲရေး ကွန်မန်ဒိုတပ်သားတို့ ဝင်စီးမည့် စနေနေ့ညကျမှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် စောင့်ကြပ်နေသော ယူဂန္ဓာစစ်သားတို့၏ အခြေအနေမှာ ဖရိုဖရဲနှင့် ဘာမှ အဆင်သင့်မရှိဘဲ ဖြစ်နေသည်။ မောရစ် သျှာတွင် ကျင်းပသော အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးမှ သမ္မတအာမင် ပြန်အရောက်တွင် အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်မည်စိုးရိမ်သဖြင့် တပ်ရင်းအတော်များများမှာ လက်နက်ဖြုတ်ခံထားရချိန်ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် လေဆိပ်စောင့် စစ်သားအများအပြားမှာ အရက် များများက မိန်းမများကို လေဆိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်အိပ်နေကြပုံ ရလေသည်။

စနေနေ့ညနေပိုင်းတွင် ဓားစာခံခရီးသည်များထဲမှ မစွပ်ဘလော့ မှာ ဝမ်းရောဂါကြောင့် ကမ်းပါလာဆေးရုံသို့ တင်ပို့လိုက်ရလေသည်။

ဆင်းအဖွားကြီးမှာ ခရီးသည်များအဖို့ အလွန်အာကိုးရသော အဖွားကြီး ဖြစ်သည်။ ဘာသာစကား ငါးမျိုးတတ်သဖြင့် ခရီးသည်များနှင့် ယူဂန္ဓာ ဆရာဝန်များ၊ သူနာပြုများနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ဘာသာပြန်အဖြစ် ပြုလုပ် သေးသည်။ ယင်းသို့ ပြုလုပ်ပေးသဖြင့် ခရီးသည်တို့ ခံစားရသော ဝေဒနာ နှင့် ယူဂန္ဓာဆရာဝန်၊ သူနာပြုတို့က သိခွင့်ရပြီး ဆေးကုသပြုစုခွင့်လည်း ရခြင်းဖြစ်လေသည်။ ယနေ့လည်း ခရီးသည်တော်တော်များများ ဝမ်းဖော ဝမ်းရောင်ဖြစ်ရာတွင် မစွပ်ဘလော့သည် ဆရာဝန်များနှင့်အတူ လိုက်လံ ကူညီပေးခဲ့သေးသည်။

မစွပ်ဘလော့မှာ အင်တက်ဘီလေဆိပ်၌ ခရီးသည်များအား စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို ခရီးသည်အား ချစ်ခင်က အားကိုးချစ်ခင်သံယောဇဉ်တွယ်ငြိနေကြလေသည်။

စနေနေ့ညသည် ဓားစာခံခရီးသည် အမှတ်တရအဖြစ်ရဆုံးည ဖြစ်ပေသည်။ လွန်ခဲ့သည့် စနေနေ့ညကလည်း အေသင်မြို့မှအထွက် ဆနက်ဒွေအကူး (၄၈)မိနစ်တွင် သူတို့စီးလာသော လေယာဉ်ကြီး အပိုင်စီး ခံရကာ ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများ၏ ဓားစာခံဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရ သည်။ ယခုဆိုလျှင် တစ်ပတ်ပင် ကျော်၍လာပေပြီ။

မနက်ပိုင်းတုန်းကလည်း ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဖြစ်သဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး နှမ်းနယ်လျက်ရှိကြသည်။ ပြီး သူတို့အဆောက်အဦတွင် ရေများ လျော့နည်းနေသည်။ စိတ်ပျက်အားငယ်စရာကောင်းလှသည်။ ထို့ကြောင့် တချို့က ကြမ်းပိုးအထပ်ထပ်ဖြင့် ဖြစ်နေသောအခင်းပေါ်တွင် ခင်းလုံးလုံးအိပ်ချကာ ခြေပစ်လက်ပစ် အိပ်ပျော်လျက် ရှိသည်။ အချို့က နည်းနည်းအစုနှင့်ကိုယ် စကားပြောနေကြသည်။

ရှေ့နေကြီး အာရီကာလီဇာနှင့် ရွန်တို့တစ်တွေကမူ ဖဲချပ်များ စားနေကြသည်။ သူတို့တစ်တွေသည် ခံစားနေရသော ဒုက္ခမှ မိတ်သက်သာရာ သက်သာကြောင်းအဖြစ် ကစားသည်အထဲတွင် စိတ်ကို ခြေပစ်ထားလျက်ရှိလေသည်။

အပြင်တွင် လဆန်းလသည် ထိန်ထိန်သာလျက်ရှိသည်။ ရာသီ သာယာသဖြင့် ကြယ်များသည်လည်း တဖိတ်ဖိတ်တောက်လျက်သာ

www.burmeseclassic.com

ရှိသည်။ ညဉ့်နက်လာလေ ညသည် တိတ်ဆိတ်လာလေသောလေ့
ဖြစ်လေသည်။

အဆောက်အဦ၏ရှေ့ဘက်တွင်မူ ပြောက်ကျားနှစ်ဦးသည်
ယူဂန္ဓာစစ်အရာရှိများနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသည်။ ယင်းယူဂန္ဓာ
စစ်ဗိုလ်ထံတွင် အပြောရောင်စစ်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် လေယာဉ်
စစ်ဗိုလ်တစ်ဦးလည်း ပါဝင်လေသည်။ ယင်းတို့၏ စကားပြောနေသည်မှာ
အာရိကာလီဇာတို့သည် ဖဲချပ်ကစားနေရင်းက လှမ်း၍ မြင်နေကြရသည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ မဝေးလှသော ဝစ်တိုးရီးယားကန်ထော်
ကြီးဟိုတယ်မှာမူ ဧည့်ပရိသတ်များနှင့် စည်ကားလျက်ရှိသည်။ စား
သောက်သူတို့မှာ စကားလက်ဆုံပြော၍မကုန် ဖြစ်နေကြလေသည်။
တေးဂီတသံတို့မှာလည်း ညင်သာစွာ ထွက်ပေါ်လျက် ရှိလေသည်။ ယင်း
ဟိုတယ်ကြီးမှ တေးဂီတသံများသည် လေလှိုင်းနှင့်အတူ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီးမှ
ခရီးသည်ဓားစာခံများထံ တစ်ခါတစ်ရံ ယုံလွင့်လာလေသည်။

ထိုဟိုတယ်ကြီးတွင် ရောက်ရှိနေသော အနောက်ဂျာမနီနိုင်ငံ
ဘွန်းမြို့ထုတ် ဒိုင်ပဲလ်တဲသတင်းစာကြီးမှ သတင်းထောက် လူလန်ကီရီ
သည် သူ၏ (၂၈) နှစ်မြောက် မွေးနေ့သဘင်ကို ကျင်းပလျက်ရှိသည်။
သူ့မွေးနေ့ပွဲမှာ စည်ကားသည်။ ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံရခြင်း
နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းရယူရန် ရောက်နေသော သူ့လို အခြားသတင်း
စာဆရာများလည်း သူ့မွေးနေ့ပွဲသို့ ရောက်နေသည်။ မွေးနေ့ပွဲမှာ ညဉ့်နက်
သည့်တိုင် မပြီးသေးပေ။ စားတုန်းသောက်တုန်းပင် ဖြစ်သည်။ စကားပြော
ကောင်းနေဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။

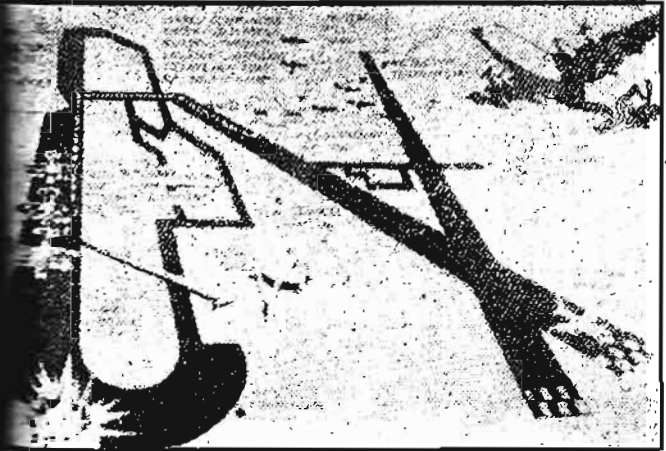
အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးမှ ဟာကျူလီလေယာဉ်တစ်စင်းသည်
ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်လိုက်လေသည်။ အခြား
လေယာဉ်သုံးစင်းမှာ ဆက်လက် ပျံသန်းသွားလေသည်။ နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်
တွင် မဆင်းချေ။ သူတို့တွေကား အင်တက်ဘီစစ်မြေပြင်သို့ ဆက်လက်
ပျံသန်းသွားကြခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်တွင် ဆင်းသက်ကျန်ခဲ့သော ဟာကျူလီ
လေယာဉ်ကြီးမှာ ဆေးအဖွဲ့လေယာဉ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ထိုဆေးအဖွဲ့ဝင်

များသည် နိုင်ရိုဘီတွင် လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ရက်က ကြိုတင်ရောက်ရှိနေသော
အဖွဲ့ရေးဆေးတပ်ဖွဲ့နှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ကြလေသည်။

လေယာဉ်တစ်စင်းပေါ်တွင် စစ်ဆင်ရေးအကြီးအကဲတစ်ဦး
ဖြစ်သူ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ယီကွတ်တီအဒမ်နှင့် အစွဲရေးလေတပ်မှ တပ်မှူး
ဆင်နီပီလက်တို့ လိုက်ပါလာကြသည်။ ထိုလေယာဉ်တွင် အထူးဆက်
သွယ်ရေးကိရိယာများ၊ ရေဒါလှိုင်းဖျတ်ကိရိယာများ တပ်ဆင်ထားလေ
သည်။ ထိုလေယာဉ်မှာ စစ်ဆင်ရေးကာလတစ်လျှောက်လုံး အင်တက်ဘီ
လေယာဉ်ကွင်းပေါ်ဝယ် ဝဲယုံ၍ စောင့်ကြပ်ပေးမည် ဖြစ်လေသည်။

တိုက်ခိုက်ရေးတပ်ဖွဲ့တစ်ဖွဲ့တွင် ခရီးသည် ဓားစာခံများထား
ရာ အဆောက်အဦကို ဝင်တိုက်ပြီး ဓားစာခံများကို ကယ်တင်ရန် ဓူပိုလ်
အဖွဲ့ကြီး နိတာညာဟူ ခေါင်းဆောင်လိုက်ပါလာလေသည်။

တိုက်ပွဲပြမြေပုံ
(ဘန်ကောက်ပွဲစစ်)

အင်တက်ဘီလေးဆီပေါ်သို့ အစွရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများ လိုက်ပါလာသည်။ လေယာဉ်များ ရောက်သောအခါ ည (၁၁)နာရီ ထိုးပေးပြီ။ ယင်းသို့ လေယာဉ်ကွင်းပေါ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ရှေ့ဆုံးမှ ဟာထူး လီလေယာဉ်ကြီးက လေဆိပ်ဆက်သွယ်ရေးစခန်းသို့ လှမ်း၍ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

“ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများ တောင်းဆိုထားတဲ့အတိုင်း လွတ်လိုက်တဲ့ ပါလက်စတိုင်းတို့လိုလားတဲ့ အကျဉ်းသားများ သယ်ဆောင်သော ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ လေယာဉ်ကြီးပါ”

ဟူ၍ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။ အခြားလေယာဉ်ကြီးကမူ မိမိလေယာဉ်မှာ အရှေ့အာဖရိကလေကြောင်းမှ လေယာဉ်ကြီးကြီးကြောင်းဖြင့် လှမ်း၍ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ အကြောင်းကြားချက်အရ လေယာဉ်ကွင်းထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှ ဆက်သွယ်ရေးအရာရှိသည် ည (၁၁)နာရီ တိတိတူတူ လေယာဉ်များကို ဆင်းခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ ဆင်းသက်ခွင့်ရသည်နှင့် ဝိုလ်မှူးချုပ် ရွမ်ရွန်ပါလီသော လေယာဉ်ကြီးသည် လရောင်အောက်တွင် ရှည်လျားပျင်းပျင်းလဲလျောင်းနေသော အင်တက်ဘီလေးဆီပေါ်မှ မဟူရာပြေးလမ်းပေါ်ထိုးဆင်းလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် တစ်စင်း ဆတ်၍ ဆင်းလိုက်သည်။ ဘိုးရင်း (၇၀၇)လေယာဉ်ကြီးမှာမူ လေယာဉ်ကွင်းကို ပထမပျံသန်းနေလေသည်။ ထိုလေယာဉ်မှာ လေထဲ၌ ဆက်သွယ်ရေးစခန်းအဖြစ် မြေပြင်နှင့် ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိလေသည်။

ဝိုလ်မှူးချုပ် ရွမ်ရွန်လိုက်ပါလာသော ဟာကူလီလေယာဉ်ကြီး မြေပြင်သို့ ဆင်းမိသည်နှင့် (၄၅)စက္ကန့်အကြာ၌ အစွရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများသည် လေယာဉ်ပေါ်မှ အပြေးဆင်းလာကြပြီး လေထဲထိန်းသိမ်းရေး ဆက်သွယ်ရေးစခန်းဆီသို့ ပြေးသွားကြသည်။

အစွရေးစစ်သားတစ်ဦးသည် ထိုထိန်းသိမ်းရေးစခန်းကွန်ကရစ်လှေကားပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားသည်။ ယင်းသို့ အစွရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သား ပြေးတက်လာသည်ကို ယူဂန္ဒာစစ်သားတစ်ယောက်

နိဉာဏ်ဟူ
“တိုက်ရင်းကျသူ”

မြင်လိုက်သည်တွင် ယင်းတို့ အတိုက်ခံရပြီကို သိလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ပြေးတက်လာသော အစွရေးကွန်မန်ဒိုစစ်သားကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်ချလိုက်လေသည်။

(ထိုအစွရေးစစ်သားမှာ တဲလ်အာပစ်မြို့တွင် ယခုတိုင် ကုသနေရဆဲ ဖြစ်သည်။)

ထိုစဉ် နောက်ထပ် အစွရေးစစ်သားတစ်ဦး ပြေးတက်လာပြီး သူ့ကွန်မန်ဒိုစစ်သားကို သူ၏ မောင်းပြန်သေနတ်ဖြင့် ပစ်ချလိုက်ပြီး လက်ပစ်သေနတ်ဖြင့် လှေကားပေါ်သို့ ပစ်ဖောက်လိုက်လေသည်။

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် ဟာတူလီလေယာဉ်ပေါ်မှ အစွဲအမူးကွန်မန်ဒို
စစ်သားများ၊ သံချပ်ကာကားများ၊ ချစ်ကားများ ဆင်းသက်လာကြပြီး
ကြိုတင်သတ်မှတ်ထားသည့်အစီအစဉ်အတိုင်း မုန်တိုင်းတိုက်သလို ဝင်
တိုက်ခိုက်ကြလေတော့သည်။

ဒုလိပ်မုန်ကြီး နီတာညာဟူလည်း သံချပ်ကာကားတစ်စင်းပေါ်
သို့ တက်ကာ စားစာခံများထားရာ အဆောက်အဦးအိမ်သို့ အပြင်းပမ်း
ခိုင်းလိုက်လေသည်။ ထို့နောက် လေဆိပ်အဆောက်အဦးဟောင်းကြီး
ရောက်သောအခါ သူ့ရဲဘော်များနှင့်အတူ အောက်သို့ဆင်းကာ ပစ်ခတ်
ကြလေသည်။

ယင်းသို့ အင်တက်ဘီလေဆိပ်အား အစွဲအမူးပြောက်ကျားများ
စတင်တိုက်ခိုက်ချိန်တွင် လေဆိပ်အဆောက်အဦးထဲရှိ စားစာခံခန်းသည်
များမှာ အခြေအနေကို ဘာမှ မသိလိုက်ပေ။

ဖဲကစားနေသော အစွဲအမူးစစ်ပြန်ကြီး ပါစကိုချိုဟန်သည်
ပထမအကြိမ် သေနတ်သံတစ်ချက်ကြားလိုက်သောအခါ ဖဲကစား
သော စားပွဲပေါ်မှ မျက်လုံးမခွာဘဲ ဖဲကို ဆက်ကစားရင်း...

“ယူဂန္ဓာစစ်သားတစ်ယောက်တော့ မတော်တဆ သေနတ်
ကျည်ဆံထွက်သွားတယ် ထင်တယ်ကွ” ဟု လှမ်းပြောလိုက်သည်။ အခြား
တစ်ယောက်ကလည်း ယင်းသို့သာထင်ကြောင်း ပြောကြားလိုက်
သည်။

ရှေ့နေကြီးလီဇာသည် ပါစကိုချိုဟန်တို့နှင့်အတူ ဖဲကစား
နေရင်းက သူ့ကြားလိုက်ရသော သေနတ်သံကို ယူဂန္ဓာစစ်သားများ
ပြန်ပေးသမားကို တိုက်ခိုက်ပြီဟု တွေးထင်လိုက်သည်။ ညနေကလည်း
ယူဂန္ဓာသမ္မတကြီးက ပြဿနာပြေလည်ဖို့ မကြာတော့ပါဘူးဟု ပြော
သည် မဟုတ်လား။

သေနတ်သံကြားပြီးနောက် မကြာမီအတွင်းမှာပင် ပြောက်ကျား
တစ်ဦးသည် အခန်းကျယ်ကြီးအတွင်းသို့ ပြေးဝင်လာပြီး ကျည်ဆံ မထန်
ရသေးသော သူ၏ စက်သေနတ်တွင်းသို့ ကျည်ဆံထည့်ရန် ကျည်ဆံအိမ်
ကို ပြေးယူလိုက်လေသည်။

ထိုသို့ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် ပစ်ခတ်နေသည်များကို မဝေး
သော ဗစ်တိုးဇိုယားကန် ဟိုတယ်ကြီးမှ ကြားနေရလေသည်။ သေနတ်
များ ကြားရသည်နှင့် ဟိုတယ်၌ လာရောက်စားသောက်နေကြသော
များမှာ လန့်သွားကြသည်။ ကြောက်လည်း ကြောက်လာကြသည်။
ကြောင့် တေးသံများလည်း ရပ်၊ ပြေးသူများလည်းပြေး၊ ပုန်းသူများလည်း
ပုန်းနေကြလေသည်။

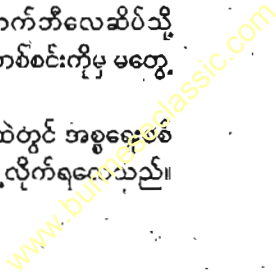
အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ချက် ကြားလိုက်ရ
နောက် မီးတောက်မီးလျှံများ ဟုန်းဟုန်းတောက်နေလေသည်။ ယူဂန္ဓာ
စစ်တွင်းသို့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များအသွင်ဖြင့် ကြိုတင်ရောက်နေသော
အစွဲအမူးကွန်မန်ဒိုများက ဝှဲဖောက်ခွဲလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုကွန်
မန်ဒိုတပ်သားများက ယူဂန္ဓာစစ်သားများကို လမ်းလွှဲပေးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

လေဆိပ်ဆီမှ သေနတ်သံများလည်းကြား၊ မီးတောက်များကို
လှမ်းမြင်လိုက်သည်နှင့် လေယာဉ်ပြန်ပေးမှုကြီးသတင်းရယူရန်
အောက်ရှိနေသော အနောက်ကျာမနီနိုင်ငံ ဘွန်းမြို့ထုတ် ဒိုင်ဝဲလ်တီ
သတင်းစာမှ သတင်းထောက် လူဇန်ကီရီချင်မှာ သူ့မွေးနေ့ပွဲမှ လေဆိပ်
သို့ ပြေးထွက်လာသည်။

သူသည် သတင်းသမားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း သတင်းဟေ့ဆိုလျှင်
သူ့ သတိမရတော့ပေ။ သတင်းနောက်သာ သူလိုက်ရပေမည်။ သတင်း
သည်သာလျှင် သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ သတင်းထက် ဘာမှ
အရေးမကြီးနိုင်ပေ။ သို့မို့ကြောင့်လည်း သေနတ်သံ၊ ပေါက်ကွဲသံတို့
ကြားရသည်နှင့် ကျင်းပလျက်ရှိသော သူ့မွေးနေ့သဘင်ကို ထားခဲ့ကာ
အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ပြေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဝစ်တိုးဇိုယားကန် ဟိုတယ်ကြီးမှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့
ရောက်လာသော လူတစ်ယောက်က ကားတစ်စင်းကိုမှ မတွေ့
ရဘဲ လူသူကင်းမဲ့စွာ ရှင်းနေသည်။

လေဆိပ်ဝင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် လေဆိပ်ထဲတွင် အစွဲအမူး
တို့ ပစ်ခတ်နေကြသည်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုစစ်သားများသည် ကောင်းကင်မှ ကျလာသူများ ဖြစ်ရပေမည်။

လေယာဉ်ပြေးလမ်းဟောင်းတစ်လျှောက်တွင် အကြီးအကျယ် ပစ်ခတ်လျက်ရှိသည်။ မီးတောက်မီးလျှံများသည် ထိန်ထိန်သွားလျက် ရှိသော ညတွင် သွေးရောင်လိုရဲကာ တဟုန်းဟုန်း တောက်လျက် ရှိလေသည်။ မီးခိုးလုံးများမှာလည်း အူတက်လျက် ရှိသည်။ အင်မတန် ကြောက်စရာတောင်းသော စစ်ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကို ကြည့်နေရသည်။ ဂျာမန်သတင်းထောက် လူဇန်ကီရီချင်က တွေးထင်လိုက်လေသည်။

သေနတ်သံများ ကြားသည်နှင့် ဂရော့စ်သည် သူ့ခန်းနှင့် အပြစ်သူ ရှိုင်းတို့ကို လက်ဆွဲကာ ဘေးခန်းကလေးတစ်ခုတွင်းသို့ ပြေး ခုတ်ခိုလှုံလိုက်လေသည်။ ဤသို့မပုန်းလျှင် စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် သူ သေသွားနိုင်လေသည်။

ဂရော့စ်သည် အခန်းတွင်းရှိ ပြတင်းပေါက်မှန်မှ လှမ်းကြည့် လိုက်ရာ ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဘိုဆေးမှာ အဆောက်အဦ အောက်တွင် သေနတ်ကြီးတကားကားဖြင့် သေနတ်သံကြားရာသို့ ပထမ လှည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အနောက်ဘက်သို့ တစ်ဖန် လှည့်လိုက် ပြန်သည်။ ဘာကို ဘယ်လိုလုပ်ရမည်ကိုမသိ ဖြစ်နေပုံရပေမည်။

နောက်တစ်ကြိမ် လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ဘိုဆေးမှာ အတံခါးနားတွင် လဲကျသေဆုံးနေသည်ကို မစ္စတာဂရော့စ် လှမ်းမြင်လိုက် လေသည်။

ခရီးသည်များထားရာအခန်းမှ မီးလုံးများမှာလည်း သေနတ်သံ ပစ်ခတ်ထားသဖြင့် ကွဲကာ အဆောက်အဦတစ်ခုလုံး မှောင်နေသဖြင့် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ဝင်လာသော လရောင်ဝိုးတဝါးသာ လင်းစေ ရှိလေသည်။

ခရီးသည်များမှာ ပြောက်ကျားတို့က သူတို့ကို ပစ်သတ်မည်ကို အကြီးအကျယ် စိုးရိမ်နေကြလေသည်။

ခဏကြာသော် အရိပ်တစ်ခုနှင့်အတူ အဆောက်အဦအောက်သို့ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသော ခြေသံကို ကြားလိုက်ရပြီးနောက် ထိုဘာသာစကားဖြင့် ခရီးသည်များအား ဝပ်နေကြရန် ပြောကြားလိုက်လေ သည်။

ရှေ့နေကြီး လီဇာသည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ဝင်လာသော အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုစစ်သားတစ်ဦးကို လှမ်း၍ မြင်လိုက်ရလေသည်။ ထိုစစ် သားကို မြင်ရသည်မှာ ကောင်းကင်မှ နတ်သားတစ်ပါး ရောက်လာသည် ဟုပင် ထင်လိုက်မိသည်။ ထိုကွန်မန်ဒိုစစ်သားက လေထဲသို့ လက်ငှေ့ရမ်း ရင်း ဝပ်နေကြရန်နှင့် ပြောက်ကျားတို့ ဘယ်မှာရှိသည်ကို အော်၍ မေး လိုက်သည်။

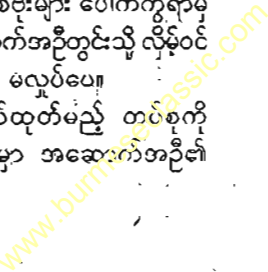
ခရီးသည်ဓားစာခံတစ်ဦးက ကွန်မန်ဒိုတပ်သားအား ပြောက် ကျားများ အဆောက်အဦဘေးဘက်ရှိ အခန်းကျဉ်းကလေးတွင် ရှိကြောင်း လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။ ယင်းခရီးသည်၏ ညွှန်ပြရာနေရာသို့ အစွဲရေး ကွန်မန်ဒိုစစ်သားသည် တန်း၍ ပြေးသွားသည်။

ခရီးသည်ဓားစာခံများမှာ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် ရောက်ရာ နေရာတွင် ဝင်၍ ပုန်းနေလေသည်။ အချို့ကလည်း နံနက်ပိုင်းက ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်ဒဏ် ခံရသဖြင့် အိပ်ပျော်နေခဲ့ရာ သေနတ်သံများကြား မှ လန့်နိုးပြီး ကမန်းကတန်းထ၍ ပုန်းကြရခြင်းဖြစ်လေသည်။ အချို့က လည်း အိမ်သာခန်းတွင်း ပြေးဝင်ပုန်းကြလေသည်။ အချို့က အခင်းများ ကို ကိုယ်တွင်ခြုံကာ ဝင်ပုန်းနေသူက ဝင်ပုန်းနေကြသည်။

အိပ်ရာမှ ကမန်းကတန်းထ၍ ပုန်းရသူများမှာ တချို့တွင် အဝတ်အစားအပြည့်အစုံပင် မပါနိုင်ချေ။ မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦးဆိုလျှင် အပေါ်ပိုင်းတွင် ဘရာဇီယာကလေးဝတ်၍ အောက်ပိုင်းတွင် အတွင်းခံ ဘောင်းဘီတိုကလေးနှင့် အိပ်ရာမှ ထပြေး၍ ပုန်းရခြင်းဖြစ်လေသည်။ နောက်မှ ထိုမန်းကလေးအား အစွဲရေးစစ်သားတစ်ဦးက အကျီတစ်ထည် ကို ချွတ်၍ ဖေးလိုက်ရလေသည်။

ကွန်ကရစ်အဆောက်အဦကြီးမှာ သေနတ်သံ ပေါက်ကွဲသံများ ကြောင့် ကွဲပျက်တော့မလို ဖြစ်နေသည်။ လက်ပစ်ဗုံးများ ပေါက်ကွဲရာမှ ပေါ်ထွက်လာသော မီးခိုးလုံးများမှာလည်း အဆောက်အဦတွင်းသို့ လိုက်ဝင် လျက် ရှိသည်။ ခရီးသည်များကမူ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ပေ။

ထိုအချိန်တွင် ဓားစာခံများကို ကယ်ထုတ်မည့် တပ်စုကို ဦးဆောင်လာသည့် ဒုပိုလ်မူးကြီး နီတာညာဟူမှာ အဆောက်အဦ၏

ရှေ့တွင် သေနတ်ထိမှန်လဲကျ သေဆုံးသွားလေသည်။ နီတာညာဟူအား လေဆိပ်ထိန်းချုပ်ဆက်သွယ်ရေး မျှော်စင်တွင် အသက်မသေဘဲ ကျန်နေ သည့် ယူဂန္ဓာစစ်သားတစ်ဦးက မျှော်စင်အဖိုးပေါ်တက်ပြီး လှမ်းပစ်လိုက် သည့် သေနတ်ကျည်ဆံ ထိမှန်သေဆုံးသွားရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဒုဗိုလ်မှူး ကြီးမှာ ပစ်ရင်းခတ်ရင်း ဓားစာခံများကို ကယ်ဆယ်ရန်အတွက် ဓားစာခံ များထားရာ အဆောက်အဦကြီး၏ အဝင်ပေါက်ကြီးအနီးတွင် သေနတ် ထိမှန်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

အပစ်အခတ်များ ခေတ္တရပ်နားနေစဉ်တွင် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဂျာမန်လူမျိုး ဘိုဆေးသည် စက်သေနတ် အငယ်စားကလေးကို ကိုင်ကာ ဝင်လာသည်ကို ခရီးသည်ဓားစာခံ အီလန် ဟားတုက မြင်လိုက်လေသည်။ ဘိုဆေးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ဝပ်လျက်ရှိသော ဓားစာခံများဘက်သို့ သေနတ်ဖြင့်ပစ်ရန် ချိန်ထားလေ သည်။ ပြီး မျက်မှောင်ကုတ်ကာ ဓားစာခံများကို ကြည့်နေပြန်သည်။ ထို့နောက် ဘိုဆေးသည် သေနတ်ကို ပြန်ဆွဲကာ အပြင်ဘက်သို့ ပြေးထွက် သွားပြီး အမှောင်ထဲသို့ သေနတ်ဖြင့် ပစ်သွားလေသည်။

ဘိုဆေးက ခရီးသည်များအား ပစ်သတ်သွားချိန်ရပါလျက် ပစ်မသတ်ဘဲ စိတ်ပြောင်းကာ ထွက်သွားခဲ့ခြင်းမှာ လွန်ခဲ့သည့်ညက ခရီး သည်ဓားစာခံ ယစ်ဇေဒေးဗစ်ဆိုသူနှင့် ဘိုဆေးတို့ စကားလက်ဆုံကျ စဉ်က စကားများကြောင့် ဖြစ်ပုံရသည်ဟု ထင်လေသည်။ ထိုနေ့ညက ဘိုဆေးအား သူလက်မောင်းထွင်ရေးထိုးထားသည့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်းက နာဇီတို့၏ အကျဉ်းစခန်း၌ ကျစဉ် အမှတ်အသား ရေးထား သည်ကို ပြုပြီး . . .

“မင်းတို့ရဲ့ အဖေတွေက ငါ့ကို ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ကြည့်စမ်း ဘိုဆေး၊ ဒါပေမယ့် ငါက ငါ့သားတွေကို ပြောပြတယ်၊ မင်းတို့ ခေတ်က ဂျာမန်တွေဟာ အရင်တုန်းက ဂျာမန်တွေနဲ့ မတူတော့ဘူးလို့ အခုတော့ မင်းတို့က တို့ကို ခုလိုလုပ်ပြန်တော့ ငါ့သားတွေကို ငါ ဘယ်လို ရှင်းပြမလဲကွာ” ဟု ဒေးဗစ်က ပြောပြခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဒေးဗစ်၏ ထိုညကစကားများသည် ပြောက်ကျားခေါင်းဆောင် ဘိုဆေး၏ အသည်းနှလုံးဝယ် ထိခိုက်သွားကာ ခရီးသည်များအား သတ် မသွားခြင်းများ ဖြစ်လေမလား မသိပေ။

ခရီးသည်များထားရာ အဆောက်အဦနောက်ဖက်မှ ဖမ်းတိုက် သော တပ်စုဆီသို့ ပြေးလာသော ပြောက်ကျားတစ်ဦးကိုလည်း အစွဲရေး ကွန်မန်ဒိုများက ပစ်သတ်လိုက်လေသည်။ ထိုပြောက်ကျားမှလည်း အခြားပြောက်ကျားများကဲ့သို့ အစ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်များထားရာဆီသို့ ပြေးစဉ် ယခုကဲ့သို့ ပစ်သတ်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအဆောက်အဦ နောက်သို့ ပြေးလာသော ယူဂန္ဓာစစ်သား တော်တော်များများကိုလည်း ပစ်ခတ် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသေးသည်။

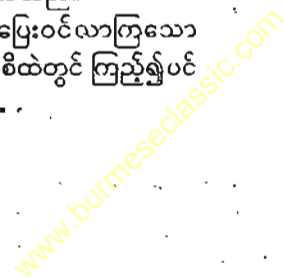
အစ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်များထားရာသို့ တိုက်ရန် တာဝန်ကျသော အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများကလည်း သံချပ်ကာကားများပေါ်မှ စက်သေနတ်အကြီးစားများဖြင့် လေယာဉ်ပျံများကို အနီးကပ် ပစ်ခတ် ဖျက်ဆီးကြလေသည်။ စက်သေနတ်အပြင် မောင်းပြန်ရိုင်ဖယ်၊ လက်ပစ် ဗုံးများဖြင့်လည်း တအားသွန် ပစ်ခတ်ဖျက်ဆီးကြလေသည်။ ယင်းသို့ အပြင်းအထန် ပစ်ခတ်မှုကြောင့် အစ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်တစ်စင်းမှာ မီးထ လောင်လေတော့သည်။

လေယာဉ်ကွင်းတစ်ခုလုံးမှာ စက်သေနတ်သံ၊ မောင်းပြန်ရိုင် ဖယ်သေနတ်သံ၊ ဒူးကျည်ပစ်သံ၊ လက်ပစ်ဗုံးသံ၊ မိုင်းဗုံးပေါက်ကွဲသံများဖြင့် ဆူညံလျက်ရှိသည်။ ခရီးသည် ဓားစာခံများမှာလည်း ငရဲခန်းရောက်နေ သလို ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်နေကြလေသည်။

ယင်းသို့ ပစ်ခတ်နေသည့်ကြားက အစွဲရေးစစ်သားများမှာ ဓားစာခံများရှိသည့် အဆောက်အဦများထဲ ဝင်လာကြသည်။

“အစွဲရေး . . . အစွဲရေး” ဟု အော်ကြလေသည်။

စက်သေနတ်ငယ်များကို ကိုင်ဆောင်ပြေးဝင်လာကြသော အစွဲရေးလူငယ်စစ်သားကလေးများမှာ အူဇီ၏မျက်စိထဲတွင် ကြည့်၍ပင် လှနေလေသည်။ အစွဲရေးစစ်သားလေးတစ်ဦးက . . .

“အခန်းထဲမှာ ဘာကျန်သေးလဲ... ယူ... ယူခဲ့” ဟု အူဇီတို့ ပြောလိုက်သေးသည်။

အစွရေး ကွန်မန်ဒိုများသည် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်သည်နှင့် ခေါင်းလွတ်ရုံ ပစ်ခတ်ပေးနေပြီး ခရီးသည်များအား မိမိပစ္စည်းများကို ယူဆောင်ကာ ကုန်း၍ ချွားကြရန် ပြောကြားလေသည်။ ခရီးသည် မစွတာယားတူက ကုန်း၍ သွားရန် ပြောနေသည့်ကြားက ပြင်သစ်နိုင်ငံ သားလက်မှတ်ကို ကိုင်ဆောင်ထားသည့် အသက် (၁၉)နှစ်ရွယ် ကျောင်း သားလေး ယန်ယတ်မေမိုနီမှာ မတ်တတ်ရပ်၍ ပြေးလေရာ အစွရေး ကွန်မန်ဒိုတစ်ဦးက သူ့ကို အာရပ်တစ်ဦးဟု ထင်မှတ်ကာ ပစ်ခတ်လိုက် သဖြင့် သေဆုံးသွားရလေသည်။ ယင်းလူငယ်၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကလည်း အာရပ်တို့နှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူနေသဖြင့် ကွန်မန်ဒိုတို့အဖို့မှာလည်း မှားလောက်ပေသည်။

“မကြောက်ကြနဲ့၊ မကြောက်ကြနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကို လာကယ်တဲ့သူ တွေပါ” ဟု ကွန်မန်ဒိုတပ်သားများက အသံချဲ့စက်ဖြင့် အော်၍ ရှင်းပြကြ လေသည်။ ယင်းသို့ ရှင်းပြသည့်တိုင် ခရီးသည်စားစာခံများမှာ ကြောက်ရွံ့ လျက်ပင် ရှိလေသည်။ ခရီးသည်တို့သည် မိမိတို့၏ ပစ္စည်းများကို ရရာ ဆွဲ၍ ကုန်းကာ ထွက်ပေါက်ဆီသို့ ပြေးထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

အပြင်ရောက်သောအခါ ခရီးသည်များကို တစ်အုပ်စုလျှင် (၃၀)စီ လူအုပ်စုသုံးစုခွဲကာ သက်ဆိုင်ရာနေရာများသို့ ပြေးစေသည်။

ထိုအဆောက်အဦမှ ကိုက် (၃၀၀) ခန့်အကွာတွင် ဟာကျူလီ လေယာဉ်ကြီးသည် စက်နှိုးလျက် ရပ်ထားသည်။ ခရီးသည်အချို့မှာ ထိုလေယာဉ်ဆီသို့ ပြေးသွားကာ လေယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ကြသည်။ အချို့က လူ (၂၀)ခန့် ဂျစ်ကားများပေါ်သို့ တက်ကြသည်။ ကမန်းကတန်း ပြေးလာခဲ့ရသဖြင့် အချို့မှာ အဝတ်အစားအပြည့်အစုံပင် မပါချေ။

ကွန်မန်ဒိုတစ်သားများကမူ ထိုခရီးသည်တို့ ပြေးလာနေသည်ကို အကာအကွယ်ပေး ပစ်ခတ်ပေးနေလေသည်။ ကွန်မန်ဒိုတပ်သားကလေး တစ်ဦးကဆိုလျှင် လေးနှစ်ရွယ် ကလေးတစ်ဦးကို လက်တစ်ဖက်က ချီရင်း တစ်ဖက်ကလည်း အငယ်စားခက်သေ့နတ်ကို ပစ်ခတ်ပေးနေရလေသည်။

ဂရောင်တို့မိသားစုမှာ မောင်နှင့်မိမိအတွင်း ကိုက် (၅၀)ခန့် ပြေးခဲ့ရသေးသည်။ သူတို့မိသားစုသည် ကျဆုံးသွားသော ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နိတာညာဟူနှင့် သူတပ်သားများစီးလာသည့် ဂျစ်ကားသို့ရောက်မှ ထိုကားပေါ်သို့ တက်လိုက်ကြလေသည်။

ရှေ့နေကြီး အာရီကာလီဇာသည် ကလေးငယ်နှစ်ဦးကို လက် တစ်ဖက်တစ်ချက်မှ ဆွဲကာ ပြေးထွက်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းသို့ ပြေးထွက် လာစဉ် အခန်းထဲ၌ စစ်ပြန်ကြီး ပါစကိုချိုဟန်၏ အလောင်းကို တွေ့ခဲ့ရ လေသည်။ နာဇီတို့၏ လူမျိုးဖြုတ်သတ်ပွဲများ၊ အစွရေးအာရပ် စစ်ပွဲ အားလုံးတွင် မသေခဲ့ဘဲ အသက်ကျန်ခဲ့သူ ဖိုးကံကောင်းကြီး ပါစကိုမှာ ဤပွဲတွင် သူ ကံဆိုးခဲ့ရာလေသည်။

ပါစကိုချိုဟန်သည် အခြေအနေကို မသိနိုင်ခင်မှာပင် ကွန်မန် ဒိုတပ်သားများက ဝပ်ရန် ပြောသည့်ကြားက ထပြေးရာမှ ယခုကဲ့သို့ သေဆုံးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အာရီကာလီဇာသည် ပြေးရင်းလွှားရင်းဖြင့်ပင် အမျိုးသမီး ပြောက်ကျား၏ အလောင်းကို ဘိုဆေး၏ အနီးတွင် လဲကျလေဆုံးနေ သည်ကို တွေ့ခဲ့ရသေးသည်။

လေယာဉ်ပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ မစွစင်ဂရောင်သည် သူနှင့် အတူပါလာသော ကလေးဖတ်စာအုပ်ထဲမှ ပုံပြင်များကို (၆)နှစ်ရွယ် သူသားလေး နှိုင်းအား ဖတ်ကြားပြုနေလေသည်။ သူသားငယ်ကလေးအား လေယာဉ်ပေါ်တွင်ရှိနေသော လူနာများနှင့် အလောင်းများကို မမြင်တွေ့ စေလို၍ ဖြစ်ပေသည်။

ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီးမှ လေယာဉ်မှူး ဘားကို့စ်လေယာဉ် တစ်စင်းပေါ်သို့ တက်မိသည်နှင့် သူ့အား အစွရေးလေယာဉ်မှူးက လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ ပြင်သစ်လေယာဉ်အမှထမ်းတွေ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိရဲ့လား။ လူကော အစုံရောက်ပြီလား” ဟု မေးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် အစွရေးတို့သည် ခရီးသည်တို့နှင့် လေယာဉ်အမှ ထမ်းတို့ကို နှစ်ကြိမ်တိုင် အပြန်ပြန်အလှန်လှန် စစ်ဆေးရေတွက်ပြီး နောက် လေယာဉ်တံခါးကို ပိတ်လိုက်လေသည်။ ခရီးသည်ဆို၍ ညနေက

မှ နေမကောင်းသဖြင့် ကမ်ပါလာဆေးရုံသို့ တင်ပို့လိုက်ရသော မစ္စစ် ဘိုလော့တစ်ယောက်သာ ကျန်ခဲ့ပေတော့သည်။

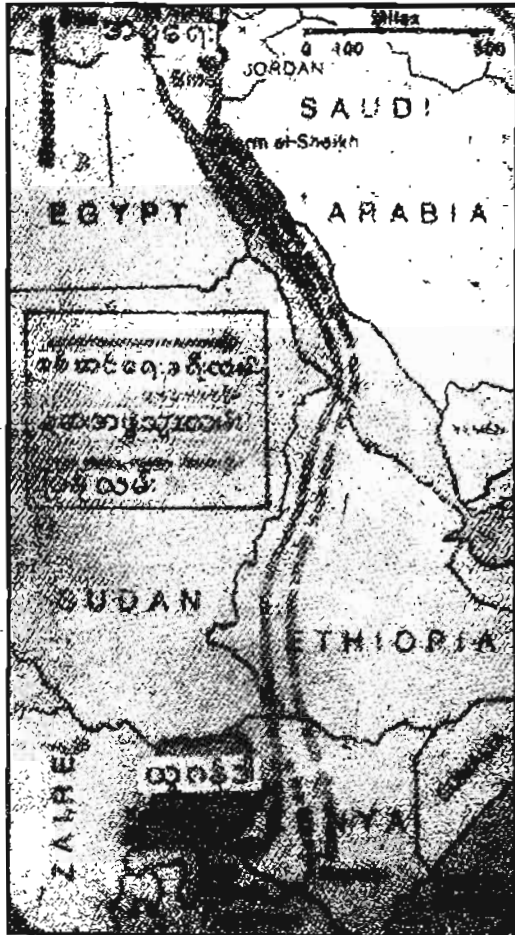
ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန်ဦးဆောင်သော ဟာကျူးလီလေယာဉ်ကြီး အင်တက်ဘီလေယာဉ်ပြေးလမ်းပေါ်သို့ စတင်ဆင်းသက်ပြီး မိနစ် (၅၅) ကြာပြီးနောက်တွင် အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို စီးနင်းတိုက်ခိုက်မှုမှာ အောင်မြင်စွာဖြင့် အဆုံးသတ်နိုင်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

လေယာဉ်များမှာ အစီအစဉ်အတိုင်း လေဆိပ်တွင် စက်နိုး ထားရင်း ရပ်စောင့်လျက် ရှိလေသည်။ လေယာဉ်ကိုလည်း ကွန်မန်ဒို တပ်သားများက လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်ပေးလျက် ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့် မူလစီစဉ်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း အင်တက်ဘီလေဆိပ်၏ မြေအောက်ဆီ လျှောင်ကန်မှ ဆီများကို လေယာဉ်များသို့ဖြည့်ရန် ပြင်ဆင်ကြလေသည်။

သို့သော် ဆရာဝန်များက ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန်အား အင်တက် ဘီတွင် ဆီမဖြည့်ဘဲ အမြန်ဆုံး လေယာဉ်ထွက်ခွာရန် တိုက်တွန်းကြလေ သည်။ အကယ်၍ အချိန်ကြာနေလျှင် ဒဏ်ရာရနေသည့် စစ်သားများ သေသွားနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗိုလ်မှူးချုပ် ရွှမ်ရွှန်သည် ဗစ်တိုးရီးယားကန်တော်ကြီးပေါ်ဝယ် လေထဲမှ ဆက်သွယ် ရေးစခန်းအဖြစ် ယုံသန်းနေသည့် လေယာဉ်သို့ အကြောင်းကြားလိုက် လေသည်။ လေယာဉ်အတွက် ဆီများကို အင်တက်ဘီတွင် မဖြည့်တော့ဘဲ နိုင်ရီဘီကျမှ ဆီဖြည့်မည်ဖြစ်ကြောင်းကို အကြောင်းကြားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ကွန်မန်ဒိုများ၊ ခရီးသည်ဝေးစာခံများ၊ ပြင်သစ်လေ ကြောင်းမှ လေယာဉ်အမှုထမ်းတို့ လေယာဉ်ပေါ်သို့ အစုံအလင် ရောက်ရှိ သောအခါ အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ အစွဲရေးထိုး၏ "အင်တက်ဘီ စစ်ဆင် ရေး" လေယာဉ်နှစ်စင်းမှာ စတင်ထွက်ခွာယုံသန်းခဲ့ကြလေသည်။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် သေတွင်းမှ လွတ်မြောက်လာကြသော ခရီး သည်များမှာ ဝိုသုက ငို၍ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းသူများက ဆုတောင်း စာ တချို့ကလည်း မဲလှုပ်မယုက် ငိုငို၍ လိုက်ပါလာကြလေသည်။ အချို့ သမီးတစ်ဦးကမူ...

“တကယ့်ကို မယုံနိုင်စရာပါပဲရှင်၊ အံ့ဩစရာပါပဲရှင်” ဟု တတွတ်တွတ် ပြောဆိုလိုက်ပါလားလေသည်။

စစ်ဆင်ရေးကာလကား (၅၃)မိနစ်သာ ကြာခဲ့သော်လည်း အင်တက်ဘီလိဆင်တွင် ပါလက်စတိုင်း (၇)ဦးသေဆုံးကာ (၄)ဦး ဒဏ်ရာရပြီး ယူဂန္ဒာစစ်သား (၂၀)တို့ သေဆုံးကျန်ခဲ့လေသည်။

အစွရေးတို့ဘက်ကမူ ခရီးသည်ဓားစာခံထဲမှ စစ်ပြန်ကြီး ပါစကိုချီဟံန၊ ကျောင်းသားကလေး ယန်ယတ်မေမီနီနှင့် နိုင်ရိုဘီဆေး ရုံရောက်မှ သေဆုံးသူ ဆိုဗီယက်မှ အစွရေးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည့် အသက် (၅၆)နှစ်ရှိ အမျိုးသမီးကြီး ပေါင်း (၃)ယောက်နှင့် ကွန်မန်ဒို တပ်ဖွဲ့ထဲမှ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူတို့သာလျှင် ကျဆုံးခဲ့ရလေသည်။

နိုင်ရိုဘီမြို့၏ အမ်ဘာကာဆီလေဆိပ်သို့ စစ်ဆင်ရေးလေယာဉ် များအားလုံး ပြန်ရောက်သောအခါ အသင့်စောင့်နေသည့် အစွရေး သူနာ ပြုတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ဒဏ်ရာရသူများကို ချက်ချင်း ဆေးကုသမှုများကို ပြုကြလေသည်။ ဆေးရုံတက်ရန် လိုသူများကိုလည်း နိုင်ရိုဘီဆေးရုံသို့ တင်လိုက်ကြသည်။

အစွရေးကွန်မန်ဒိုပြောက်ကျားတို့ အင်တက်ဘီလိဆင်တွင် တင်ရောက်တိုက်ခိုက်နေစဉ်တွင် အစွရေးခေါင်းဆောင်တို့မှာ ရင်တမေ ဖြင့်သာ ထိုတိုက်ပွဲမှ သတင်းများကို စောင့်မျှော်နေကြလေသည်။ အစွရေး ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်နှင့် သူဝန်ကြီးများသည် သူရဲခန်းကျဉ်းကလေးတွင် ညလုံးပေါက်ထိုင်ကာ သတင်းများကို နားထောင်လျက် ရှိကြသည်။ အင်တက်ဘီလိဆင်ကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီဟူသော သတင်း ကို ရသည်နှင့် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်သည် တယ်လီဖုန်းကို ကော်ကိုင်ကာ လှည့်လိုက်သည်။ ပထမဆုံး သူ တယ်လီဖုန်းဆက်လိုက်သူမှာ သမ္မတ အီရိန်ကာကီးရာထံသို့ ဖြစ်လေသည်။ ဒုတိယတယ်လီဖုန်းဆက်လိုက် သူမှာ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း မစ္စစ်ဂိုလ်ဒင်မေယာ (၇၈) နှစ် ထံသို့ ဖြစ်လေ သည်။ ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း မစ္စစ်ဂိုလ်ဒင်မေယာက “ခိုးကျွေးဂုဏ်ယူမိ တယ်၊ အခုလိုအောင်ပွဲမျိုး ဘယ်အောင်ပွဲမှ မရှိဘူး၊ ဒါဟာ အခင် အခဲကြားက အောင်ပွဲပါပဲ” ဟု ပြောကြားလိုက်သည်။

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

ထို့နောက် ဝန်ကြီးချုပ်ရာဘင်နှင့် သူ၏ ဝန်ကြီးများသည် အရက်ခွက်များကို မြှောက်လိုက်ကြကာ...

“အသက်များစွာအတွက်” ဟု ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ကြ လေသည်။ ဟာကျူလီ လေယာဉ်များကို ဆီဖြည့်ကာ တနင်္ဂနွေနေ့ လင်း အားကြီး (၂)နာရီ (၂၇)မိနစ်နှင့် (၄)နာရီ (၈)မိနစ်အကြားတွင် စစ်ဆင် ရေးလေယာဉ်များသည် နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်မှ တဲလ်အာဗစ်သို့ ပျံသန်း ထွက်ခွာလာကြသည်။ ကွပ်ကဲအဖွဲ့လိုက်ပါလာကြသော လေယာဉ်ကြီးက စစ်ဆင်ရေး အောင်မြင်စွာ ဆင်နွှဲပြီးကြောင်း တဲအာဗစ်မြို့သို့ လှမ်း၍ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

အပြန်ခရီးမှာ အသွားခရီးထက် များစွာ အသက်အန္တရာယ် များလေသည်။ ပင်လယ်နီဒေသတွင် ဆော်ဒီအာရေးဗီးယား လေတပ် ခတော်မှ တိုက်လေယာဉ်များ၏ အန္တရာယ်မှာ ကြီးမားသည်။ ဆော်ဒီအာ ရေးဗီးယားနိုင်ငံ တာဘတ်၊ ဂျက်ဒါနှင့် ဒါမစ်မူရှက်ဒေသတွင် ဗြိတိသျှ လေယာဉ်ကော်ပိုရေးရှင်းမှ ကျွမ်းကျင်သူများ အကူအညီဖြင့် တိုက်လေ ယာဉ်စခန်းများ ရှိလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အစွရေး ဖန်တန်လေယာဉ် များသည် ပင်လယ်နီဒေသမှ အပြန်ခရီးတွင် အသင့်ဆီးကြို စောင့်ကြပ် ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။

နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်မှ နောက်ဆုံးလေယာဉ်အဖြစ် ပျံထွက်ခွာလာ သော ဘိုးရင်း (၇၀၇) လေယာဉ်ကြီးသည် အစွရေးလေကြောင်းမှ ခရီးစဉ် အမှတ် (၁၆၀/၁၆၁) အဖြစ်ဖြင့် ပျံသန်းထွက်ခွာလာခြင်းပင် ဖြစ်ပေ သည်။

နောက် (၈)နာရီကြာသောအခါ အစွရေးကွန်မန်ဒိုများသည် သူတို့သွားရောက်ကယ်ခဲ့သော ခရီးသည် ဓားစာခံများနှင့်အတူ အစွရေး နိုင်ငံ ရှမ်းအိလ်ရှိုတ်လေတပ်အခြေစိုက်စခန်းတွင် ခေတ္တဝင်ရောက်ပြီး နောက် တဲလ်အာဗစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ လေဆိပ်တွင် သူတို့ အား သူရဲကောင်းတို့ကြိုခြင်းမျိုးဖြင့် ပြည်သူတို့က ဆီးကြိုလိုက်ကြလေ သည်။

ယူဂန္ဓာသမ္မတ အိဒီအာမင်
“အခု ဘယ်ခရီး သွားမည်နည်း”

အခန်း (၁၀)

ခွင့်ထွက်ပါအာမင်

(၁၉၇၆) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ လင်းအားကြီး
ဥပဒေရေးရာဌာနအချိန်၊

“ကလင်... ကလင်”

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ ကမ်းပါလာမြို့ရှိ သမ္မတအိဒီအာမင်၏ သမ္မတ
အိဒီအာမင် အိပ်ခန်းတွင်းရှိ တယ်လီဖုန်းသည် အရေးတကြီး အော်မြည်
ထွက် ရှိသည်။ ထိုတယ်လီဖုန်းခေါ်သံသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်
သာ ညကို ထိုးဖောက်လန့်နိုးလိုက်သလို ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာခြင်း
ဖြစ်လေသည်။ သမ္မတကြီးအာမင်မှာ မော့ရစ်သွားတွင် ကျင်းပလျက်ရှိ
သော အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးတက်ရာမှ ယနေ့ပင်
ပြန်ရောက်သဖြင့် အိပ်မောကျလျက် ရှိလေသည်။ တယ်လီဖုန်းသံကမူ
အော်တိုက်သာ မြည်လျှစ်ရှိလေရာ နောက်ဆုံးတွင် သမ္မတအာမင်သည်
တယ်လီဖုန်းကို ကမန်းကတန်း ကောက်ကိုင်လိုက်လေသည်။

“ဟဲလို... အာမင်”

တယ်လီဖုန်းကောက်ကိုင်လိုက်သည်နှင့် တစ်ဖက်မှ အသံသည်
ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ဤအသံကို သမ္မတအာမင် ကောင်း
စွာ ဖြစ်ပေသည်။ မိမိတို့မိစရာလည်း ဘာမှမရှိချေ။ ယခုရက်ပိုင်း
အတွင်း သူနှင့်သာ အကြိမ်ကြိမ် တယ်လီဖုန်းဖြင့် အဆက်အသွယ် ပြုခဲ့

ကျလုံးခဲ့သော ယုဂန္ဓာစစ်သားများအလောင်း မီးသဂြိုဟ်စဉ်
“သူတို့ အသက်နှင့်လဲ ကာကွယ်ခဲ့ပေမယ့် ...”

အင်တက်ဘီလေဆင်ရေး

သူ ဖြစ်ပေသည်။ သူကား အစ္စရေးနိုင်ငံမှ သူ၏ မိတ်ဆွေရောင်းရင်းကြီး ခုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘိုကာအားလက်မှတ်ပေး ဘယ်သူ့ခွဲ မဖြစ်နိုင်လေ။

“ဟုတ်တယ်... ဘားလက်၊ ဘာအရေးတကြီးကိစ္စပေါ်လာ သို့လဲ”

“ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေတို့ သမ္မတကြီးကို တောင်းပန် ခုင်လို့ပါ”

“ဘာ... ဘာပြောတယ်၊ ဘာအတွက် မင်းက တောင်းပန်နေ ရတာလဲ”

သမ္မတအာမင်သည် ဘားလက်က တောင်းပန်ပါသည် ဆိုသည် များကို သူ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရလေသည်။ မှန်သည်။ ဘား လက်၏ အရင်းမရှိ အဖျားမရှိ ပြောလိုက်ချက်များကို သမ္မတအာမင်သည် ဘာမှ မသိသေးချေ။

အမှန်ကား ဘားလက်၏ တောင်းပန်နေသော စကားကို သမ္မတ အာမင်တစ်ယောက်သာလျှင် နားမလည်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘားလက်နှင့် အာမင်တို့ တယ်လီဖုန်းစကားပြောနေချိန်တွင် သမ္မတအိမ်တော်၌ အသင့်ရောက်နေကြသော အာမင်၏ လူများကမူ ကောင်းကောင်း သိကြ ပေမည်။ သို့သော် သူတို့သည် သမ္မတအာမင်အား ဘာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့ပြီ ဆိုသည်ကိုကား ပြောနိုင်ရုံသော သတ္တိမရှိ။ ပြောနိုင်လောက်သော အင်အားများ ကုန်ဆုံးနေကြလေပြီ။ သူတို့ပြောရမည့်စကားများမှာ သမ္မတကြီးအဖို့ မင်္ဂလာသတင်းမဟုတ်ဘဲ အမင်္ဂလာသတင်း ဖြစ်နေ သောကြောင့်ပင်တည်း။

ခုဗိုလ်မှူးကြီး ဘားလက်မှာ သမ္မတအာမင်အား အင်တက်ဘီ လေဆိပ်တွင် သူတို့ ဘာလုပ်ခဲ့သည်ကို ပြောပြလိုက်သောအခါ တုန်လှုပ် သွားသည်။ သူ့နားပင် သူ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ဘားလက်ထံမှ စကားဆုံးသည်နှင့် သမ္မတအာမင်သည် အယ်လီ ဖုန်းကို ချလိုက်ကာ သံချပ်ကာကားတပ်ဖွဲ့ကို ခေါ်ပြီး သူ့အိမ် တော်မှ (၂၃)မိုင်ဝေးသော အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ အပြေးထွက်ခဲ့ ခဲ့လေသည်။

ကျဆုံးခဲ့သော အစွဲအမိတ်တစ်ဦး၏ သင်္ဂြိုဟ်ပွဲ
“သူတို့အတွက် သူ့ရဲကောင်းတို့ သေခြင်းမျိုးဖြင့် ...”

အင်တာကံဘီလေဆိပ်သို့ ရောက်သောအခါ အစွဲအမိတ်တို့
လေယာဉ်သံများကိုပင် လေယာဉ်ကွင်းပေါ်၌ ဖျံသန်းနေသည်ကို
လိုက်ရသည်။

လေယာဉ်ကွင်းမှာ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လျက် ရှိသည်။ သူတို့
တို့ဖြင့် ရဲနေသည်။ သမ္မတကြီးသည် သေသူတို့၏အလောင်းများ၊ ဒဏ်
ရသော စစ်သားများ၏ ညည်းညူသံများ၊ ပျက်စီးနေသော အဆောက်အ
များ၊ မီးဟုန်းဟုန်းလောင်လျက် ရှိသည့် ယူဂန္ဓာလေတပ်၏ ဆီဗီယက်
အိမ်အိုင်ဂျီတိုက်လေယာဉ်များ စသည်တို့က သမ္မတအာမင်ကို ဆီးကြို
လေသည်။

သမ္မတအာမင်သည် ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ရသည့်အတွက် ရင်
သွားရလေသည်။ စစ်သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် စစ်မြေပြင်သေ
များစွာကို သူ မြင်ခဲ့သည်။ အသေအကြေ အပျက်အစီးများနှင့်

သူ ဆုံးခဲ့ပြီး ဒဏ်ရာရသူများ၏ ညည်းညူသံပေါင်းများစွာကိုလည်း သူ
ကြားခဲ့ဖူးပေါင်း များပြီ။ သို့သော် ဤရှုခင်းလောက် သူ့ကို စိတ်မထိခိုက်
စေပေ။ ရန်သူနှင့် ကိုယ်သေသူသေ၊ ကိုယ်ပျက်သူပျက်၊ သူ့နာကိုယ်နာ
တိုက်ခိုက်ရသော တိုက်ပွဲများတွင် ထိခိုက်ပျက်စီးဆုံးရှုံးခြင်းသည် မဆန်း။
သူမသေလျှင် ကိုယ်သေမည်။ သူမပျက်လျှင် ကိုယ်ပျက်မည်။ သူမနာ
လျှင် ကိုယ်နာမည်။

ယခုတော့ ကိုယ့်ဘက်က စင်းစင်းကြီးခံလိုက်ရသောအဖြစ်၊
ကိုယ့်ဘက်က တစ်ဖက်သတ် ခံလိုက်ရသော အဖြစ်၊ စစ်သားတစ်ယောက်
အနေဖြင့် ရန်သူ၏ အလစ်ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို မိမိက မသိလိုက်ရဘဲ
ခံလိုက်ရခြင်းလောက် ရှက်စရာ၊ ခံပြင်းစရာ မရှိ။

ပြီး ဒီစစ်ပွဲက မိမိနှင့် တိုက်ရိုက်ဖြစ်ရသော ပွဲမဟုတ်။

ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ မိမိနယ်မြေအတွင်း ဆင်းသက်
လာသဖြင့် ခရီးသည်များ၏ အသက်လုံခြုံရေးအတွက် မိမိက စိတ်
ကောင်းစေတနာကောင်းဖြင့် လက်ခံခဲ့သည်။ ထို့နောက် ထိုခရီးသည်များ
အတွက် လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုပေးသေးသည်။

သူပြုစုလိုက်သည်က အစွဲအမိတ်ကဲ့သို့သည့်အစား အခု သူတပ်သား
များကို လာသတ်သွားသူ၊ သူ့လေယာဉ်တွေကို လာဖျက်ဆီးသွားသူ တွေက
လည်း အစွဲအမိတ်တွေ။

သမ္မတအာမင်သည် စိတ်လည်းထိခိုက်ရာ ဝမ်းလည်းနည်းရာ
ဒေါသလည်းဖြစ်ရနှင့် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် လေဆိပ်မှ အခြေအနေကို
လိုက်လံစစ်ဆေးရင်း ယခုလိုဖြစ်ရသည့်အကြောင်းကို ဆန်းစစ်ရသည်။

ဒီအစွဲအမိတ်တွေ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်း ဘယ်လိုဝင်နိုင်
သနည်း၊ သူတို့ ယခုလို လေယာဉ်ကြီးတွေနဲ့ အလင်းအရင်း ဝင်လာသည်ကို
မသိခြင်းမှာ ဘာကြောင့်နည်း၊ သူ့နိုင်ငံတွင် ရှိနေသော ရေဒါစခန်းက
ဘာလုပ်နေသနည်း၊ သူတို့တွင် တာဝန်ရှိသည်။ ဒီကောင်တွေ မပေါ့လျှင်၊
ဒီကောင်တွေ တာဝန်သိသိ သစ္စာရှိရှိ တာဝန်ထမ်းကြလျှင် . . . ။

အစွဲအမိတ်လေယာဉ်တွေ ယူဂန္ဓာမြေပြင်သို့ ခြေချနိုင်မည်မဟုတ်၊
မြန်လည်တိုက်ထုတ်နိုင်မည်။ သင်းတို့ မြေပြင်သို့ ဆင်းသက်နိုင်သည်မဟုတ်။

www.burmeseclassic.com

ပြန်တက်နိုင်ကြမည် မဟုတ်။ သူ့စစ်သားများသည် ဒီလောက်တော့ မည်ပေ။ အခုတော့ ဒီလို တာဝန်ခွဲမှု သစ္စာခွဲမှုကြောင့် သူ့လူတွေ၊ လေယာဉ်တွေ၊ သေကြေပျက်စီးခဲ့ရမည်။ ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အရှက်တူရဦးမည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မတအာမင်သည် အမိန့်တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

“လေဆိပ်က ရေဒါစခန်းမှာ တာဝန်ကျနေတဲ့ ရေဒါစခန်းက ကောင်တွေကို ပစ်သတ်ပစ်ကာ”

သမ္မတအာမင်၏ အမိန့်ရသည်နှင့် ယူဂန္ဓာစစ်သားများသည် အင်တက်ဘီလေးဆိပ် ထိန်းသိမ်းရေးမှော်စင်၌ တာဝန်ကျနေသော ဘယ်ဒရူးမူဟင်ဒူ၊ လောရင်းမဝန်ဒါနှင့် တိုဘီယာရပီဂီမိတို့ကို ဖမ်းဆီးကာ ပစ်သတ်လိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် အင်တက်ဘီလေးဆိပ်သို့ အစွဲရေးလေယာဉ်များ ဆင်းခွင့်ရသွားခြင်းတွင် မြို့ပြလေကြောင်းဌာနတွင်လည်း တာဝန်မကင်းပေ။ ထို့ကြောင့် မြို့ပြလေကြောင်းညွှန်ကြားရေးမှူး ပီကာကာလာဇီကိုလည်း ဖမ်းဆီးလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူလည်း အသတ်ခံသွားရလေသည်။

ဒေါသပုန်ထနေသော သမ္မတကြီး အာမင်သည် လေဆိပ်တွင် နှစ်နာရီခန့်ကြာ စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ပြီးနောက် သမ္မတအိမ်သို့ ပြန်လာသည်။ ထို့နောက် ဘားလက်ထံသို့ တယ်လီဖုန်း အဆက်အသွယ်ရသည်နှင့်...

“မင်း... မင်းတို့တွေ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်ကြတာလဲ”

“ခင်ဗျားကမူ ကျွန်တော်ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်အတိုင်း မလုပ်ဘဲ နေတာကိုး”

ဤမျှလောက်သာ သူတို့နှစ်ဦး ပြောနိုင်ကြသည်။ ပြောစရာ အလုပ် ဒါပဲရှိတော့သည်။ စကားကုန်နေပေပြီ။ ဇာတ်လမ်းကား ဆုံးရှောင်မဟုတ်လော့။ ထို့ကြောင့် သမ္မတအာမင်သည် ဘားလက်အား ညှန်တိုက်တကွ သူ့စစ်သားစုများအား ဘုရားသခင်က စောင်မကြည့်သူပီစေကြောင်း ဆုတောင်းထောပနာပြုရင်း တယ်လီဖုန်းကို ချလိုက်လေသည်။

သမ္မတ အာမင်နှင့် မိုရှေဒါယန်တို့ကို ၁၉၇၁ ခုနှစ်က တွေ့ရစဉ် “တစ်ချိန်က သူတို့မိတ်ဆွေ”

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် အင်တက်ဘီလေးဆိပ်၌ ကျဆုံးခဲ့သော ယူဂန္ဓာစစ်သား (၂၀)အတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်ရက်အဖြစ် ဇူလိုင် (၆)ရက်နေ့မှစ၍ နှစ်ရက် သတ်မှတ်လိုက်သည်။

ကျဆုံးသော စစ်သားများ၏ အလောင်းများကို ဇူလိုင်လ (၅)ရက်နေ့တွင် သဂြိုဟ်လိုက်သည်။

စစ်သားများသည် သဂြိုဟ်မည်အခမ်းအနားတွင် သမ္မတအာမင်က ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်တို့၏ အကူအညီဖြင့် အင်တက်ဘီလေးဆိပ်ကို အစွဲရေးက နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းတို့ကိတ်ခွဲမှုနှင့် ဝတ်သက်၍ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက လက်တုန့်ပြန်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းတို့က

ခိုက်မှုကြောင့် မိမိသည် စစ်တပ်တွင် ပိုမိုအချိန်ယူလုပ်ရတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အထက်တန်း အရပ်ဘက်အရာရှိများနှင့် စစ်ဘက်အရာရှိ များသည် စစ်ဦးစီးချုပ်၏ ကြိုတင်ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ နိုင်ငံခြားသို့ သွား ရောက်ခွင့် မပြုကြောင်း...။

အစွဲနေတို့က မိမိ၏ လေယာဉ်အများအပြားကို ဖျက်ဆီးသွားခဲ့ သော်လည်း မိမိ၏ တိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ရန်အတွက် လက်နက်ကိုင် အင်အား အပြည့်အဝရှိကြောင်း၊ ပြည်ပအထောက်အကူကို ရယူရန် မလို ကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ယင်းအခမ်းအနားတွင် ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေး ပြည်သူ့တပ်ဦးအဖွဲ့၏ ဝမ်းနည်းကြောင်း သဝဏ်လွှာရှည်ကြီးကို တပ်ဦး ၏ကိုယ်စား ဆိုမာလီသ်အမတ်ကြီး ဟာရီအဗ္ဗဒူလာဖာရာက ဖတ်ကြား လေသည်။ ယင်းသဝဏ်လွှာတွင် ယူဂန္ဓာရဲဘော်များသည် ဘုံအရေးပေါ် အတွက် လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲခဲ့သော ပြောက်ကျားရဲဘော်များ နှင့်အတူ ကျဆုံးခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

ယူဂန္ဓာအစိုးရအဖွဲ့က ဇီလွန်ဝါဒီအစွဲနေတို့ ဝင်ရောက်တိုက် ခိုက်မှုအား တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်သည့် ယူဂန္ဓာလက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့များအား လှိုက်လှဲစွာ ချီးကျူးပါကြောင်း၊ ကျဆုံးခဲ့ရသည့် ယူဂန္ဓာစစ်သား (၂၀)တို့ အတွက် ယင်းတို့၏ မိသားစုများနှင့် ထပ်တူဝမ်းနည်းပါကြောင်း၊ ယူဂန္ဓာ နိုင်ငံသည် ခိုင်မာ၍ တိုးတက်ကာ သမ္မတအာမင်၏ ဦးဆောင်မှုအောက် တွင် ညီညွတ်လျက် ရှိကြောင်းဖြင့် ဇူလိုင် (၅)ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက် လေသည်။

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး အစွဲနေတို့ ဝင်ရောက်စီးနင်းနိုင်ရန် အတွက် ပြင်သစ်လေကြောင်းသည် အရေးကြီးသောအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင် ခဲ့သည်ဟူသော ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးပြည်သူ့တပ်ဦးအဖွဲ့၏ စွပ်စွဲချက်သည် မဟုတ်မမှန်ရပါကြောင်းဖြင့် ပြင်သစ်လေကြောင်းဌာနမှ ဇူလိုင်လ (၆)ရက်နေ့ညတွင် ထ၍ ရှင်းလင်းလိုက်ရလေသည်။

ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ လေယာဉ်များသည် အင်တက်ဘီစစ် ဆင်သည့် ဆင်းရန် ခွင့်တောင်းနေသည့်အချိန်မှာပင် လေဆိပ်တို့ တိုက်မည့်

လေယာဉ်များ ဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်၍ လေဆိပ်အာဏာပိုင်များမှာ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

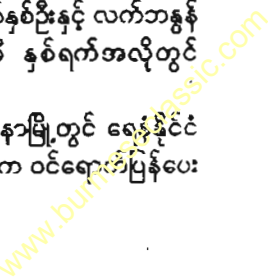
ပြောက်ကျားတပ်ဦးက ယူဂန္ဓာရေဒီယိုမှ ဇူလိုင်လ (၅)ရက် နေ့က ကြေညာခဲ့ခြင်းကြောင့် ယခုကဲ့သို့ ပြင်သစ်လေကြောင်းဌာနမှ ဖြေရှင်းချက်ထုတ်ပြန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်မှုကို အစွဲနေတို့ တိုက်ခိုက်ချိန်၌ ထိုလေ ဆိပ်ပေါ်တွင် ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ လေယာဉ်တစ်စင်းမျှ ပျံသန်းနေ ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ ထိုတိုက်ပွဲဖြစ်နေသည့်အချိန်တွင် ပြင်သစ်လေကြောင်း မှ လေယာဉ်တစ်စင်းမှာ အင်ထက်ဘီစစ်ဆင်မှု မိုင် (၂၅၀)ခန့်အကွာ အာဖရိကတိုက်ပေါ်တွင် ပျံသန်းနေဆဲဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ထိုလေကြောင်းမှ ပြောခွင့်ရသူတစ်ဦးက ပြောကြားလေသည်။

လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခဲ့သော အကြမ်းဖက်သမားများအနက် လေးဦး၏အမည်ကို ယုံကြည်စိတ်ချရသော ဌာနများမှ ကြားသိရှိပြီဖြစ် ကြောင်းဖြင့် ပြင်သစ်ဌာနအေအက်ဖ်ပီက ပဲရစ်မြို့မှနေ၍ ဇူလိုင်လ (၆)ရက်နေ့တွင် သတင်းတစ်ရပ် ရေးသားလိုက်လေသည်။

လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲရာတွင် ခေါင်းဆောင်ခဲ့သူမှာ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းကာလွှဲအဖွဲ့မှ ဇီးလ်ဖရက်ဘိုဆေးဖြစ်ကြောင်း၊ အခြား သုံးဦးမှာ ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေးပြည်သူ့တပ်ဦးမှ ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းတို့မှာ အဂ္ဂာဗျေးနလျီ (၃၈)နှစ်၊ ပါလက်စတိုင်းလူမျိုး အီလ်အဖာ ဂေးလ်၊ ဂျာဘားဟတ်ဖေတ်အယ်ဒါရာဟင် (ခေါ်) အဘူနာဖက် (၄၆)နှစ် နှင့် အီရတ်လူမျိုး အဘိုအယ်လ်လတစ်အဗ္ဗဒဲလ်အကတ် (၄၃)နှစ်တို့ဖြစ် ကြောင်း၊ ခေါင်းဆောင်ဘိုဆေးမှာ လွန်ခဲ့သည့်နှစ် ဇွန်လ (၂၅)ရက်နေ့ တုန်းက ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ခံထားသူဖြစ်ကြောင်း၊ ပဲရစ်မြို့ အနောက် ဘက်ကမ်းနေအိမ်ခန်းတစ်ခုတွင် ပြင်သစ်စုံထောက်နှစ်ဦးနှင့် လက်ဘန္တန် တစ်ဦးတို့ကို ကာလွှဲအဖွဲ့က ပစ်သတ်မခံရမီ နှစ်ရက်အလိုတွင် နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း။

ဘိုဆေးသည် ဩစတြေးလျနိုင်ငံ ဝီယင်နာမြို့တွင် ရေနံနိုင်ငံ အဖွဲ့မှ ဝန်ကြီးများ အစည်းအဝေးကို ခရစ္စမတ်နေ့က ဝင်ရောက်ပြန်ပေး

ဆွဲခဲ့စဉ်ကလည်း ပါလက်စတိုင်း ကွန်မန်ဒိုများကို ခေါင်းဆောင်ခဲ့သူဟု ရေးသားလိုက်လေသည်။

ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်နှင့် အစွဲရေးဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်တို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် စကားပြောကြားသည့် ကိစ္စကိုလည်း မိမိကြားသိသရွေ့ မိမိအမြင်ဖြင့် ရေးသားဖော်ပြပြန်သည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် အစွဲရေးတို့ ဝင်ရောက်စီးနင်းကာ ဓားစာခံခရီးသည်များကို တယ်လီဖုန်းချိန်တွင် ယူဂန္ဓာသမ္မတအာမင်နှင့် အစွဲရေးနိုင်ငံမှ အရာရှိတစ်ဦးတို့ တယ်လီဖုန်းနှင့် စကားပြောနေကြသည်ဟု အမေရိကန်နိုင်ငံထုတ် သတင်းမဂ္ဂဇင်းတိုင်းတွင် ရေးသားဖော်ပြလိုက်လေသည်။

ဆက်လက်၍လည်း ထိုမဂ္ဂဇင်းက ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် စစ်သံမှူးအဖြစ် ရောက်ရှိခဲ့စဉ်က သမ္မတအာမင်နှင့် ရင်းနှီးခဲ့သည့် အစွဲရေး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဘားလက်သည် အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများက ဝင်မတိုက်မီ မိနစ်အနည်းငယ်အလိုတွင် သမ္မတကြီးအာမင်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းတို့နှစ်ဦး စကားလက်ဆုံကြခဲ့သည်မှာ မိနစ် (၂၀)ခန့်ကြာသည်။ တိုက်ပွဲမှာ ပြီးစီးပြီး ဓားစာခံများကို ကယ်ဆယ်၍ပင် ပြီးနေပြီဖြစ်သည်ဟု ရေးသားလိုက်သည်။

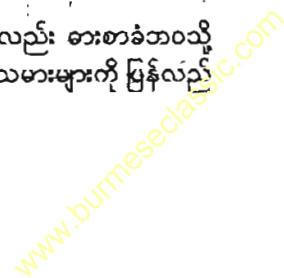
ဇူလိုင် (၁၁)ရက်နေ့ထုတ် နယူးယောက်တိုင်းသတင်းစာကမူ ဘားလက်နှင့် သမ္မတအာမင်တို့ တယ်လီဖုန်းစကားပြောခဲ့သည့် ကိစ္စရေးသားရာတွင် တိုင်းမဂ္ဂဇင်းရေးသားချက်နှင့် ကွဲလွဲလျက်ရှိလေသည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဘားလက်သည် အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားတို့ စစ်ဆင်ရေးပြီးဆုံး၍ အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ ပြန်သွားပြီးမှသာ သမ္မတအာမင်ထံ တယ်လီဖုန်းဆက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရေးသားထားလေသည်။

ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဘားလက်ထံမှ တယ်လီဖုန်းလာမှ သမ္မတအာမင်မှာ အိပ်ရာမှ နိုးလာခြင်းဖြစ်သည်။ အင်တက်ဘီတွင် အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည်ကို သမ္မတအာမင် ဘာမှမသိသေးမေ။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဘားလက်က ပြောပြမှသာ အစွဲရေးအတိုက်ခံရကြောင်း သိသွားခြင်းဖြစ်သည်။ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပင် သမ္မတအာမင်သည်

ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဘားလက်ထံသို့ တယ်လီဖုန်းဖြင့် လှမ်းဆက်လိုက်ပြီး 'မင်းတို့ငါ့ကို ဘာလုပ်ကြတာလဲ' ဟု မေးလိုက်သည် စသည်လည်း ရေးသားဖော်ပြလိုက်လေသည်။

အစွဲရေးတို့ အောင်မြင်စွာ စစ်ဆင်နိုင်ခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်းမဂ္ဂဇင်းသည် သူကြားသိရသော သတင်းကိုသာ ရေးသားဖော်ပြပြန်သည်။ ယင်းသို့ ရေးသားရာတွင် ပြင်သစ်ခရီးသည်တင် လေယာဉ်ကြီးယူဂန္ဓာသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး (၄၈)နာရီအကြာတွင် အစွဲရေးအစိုးရသည် လျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးသမားများအဖြစ် လူမည်း (၅)ယောက်ကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံထဲသို့ စေလွှတ်ခဲ့လေသည်။ ယင်းထောက်လှမ်းရေးသမားများထဲမှ သုံးဦးမှာ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် သတင်းများကို စုဆောင်းရာ နှစ်ယောက်မှာ ကပ်ပါလာမြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့ပြီး ရရှိသမျှသော သတင်းများကို အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်ပေးပို့သည်။ ယင်းသို့ ပေးပို့ရာတွင် ပြန်ပေးသမားများ၏ လှုပ်ရှားမှုများ၊ ယူဂန္ဓာစစ်တပ်၏ လှုပ်ရှားမှုများကို ရိုက်ကူးထားသည့် ဓာတ်ပုံများလည်း ပါဝင်သည်။ အစွဲရေးလျှို့ဝှက်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ (မော့ဆက်) မှ စစ်ဗိုလ်ဟောင်းတစ်ဦးကို ကင်ညာနိုင်ငံသို့ စေလွှတ်ရာ အကယ်၍ လိုအပ်ပါက အစွဲရေးစစ်ဆင်ရေးလေယာဉ်များ နိုင်ရီဘီလေဆိပ်တွင် ဆင်းသက်ခွင့်ရှိရမည်စီစဉ်ရန် စေလွှတ်ထားသည်။ ကင်ညာနိုင်ငံကလည်း ထိုလေယာဉ်များကို ဆင်းခွင့်ပြုလိုက်သည်။ ကင်ညာနယ်အချို့ကို ယူဂန္ဓာပိုင်နယ်မြေဖြစ်၍ ပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း ယူဂန္ဓာသမ္မတအာမင်က တောင်းဆိုနေမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ယူဂန္ဓာနှင့် ကင်ညာနိုင်ငံတို့ အငြင်းပွားပြဿနာဖြစ်ပွားနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ သွားရောက်တိုက်ခိုက်ပြီးအပြန်တွင် ယူဂန္ဓာလေတပ်က လိုက်လံမတိုက်ခိုက်နိုင်ရန် နိုင်ရီဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်ခွင့်ကို အစွဲရေးအာဏာပိုင်တို့ ရရှိကြသည်ဟု ရေးသားဖော်ပြလိုက်လေသည်။

ပြင်သစ်လေယာဉ်မှူးကြီး ဘားကိုစီကလည်း ဓားစာခံအဝသို့ ရောက်ခဲ့စဉ်က အတွေ့အကြုံများကို သတင်းစာသမားများကို ပြန်လည်ပြောပြသည်။

“ကျွန်တော်နဲ့တကွ ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦး တို့က ခရီးသည် ဓားစာခံများကို ပြန်မလွှတ်မချင်း ကျွန်တော်တို့ကို လွှတ်ရင်မပြန်ဘူး။ ခရီးသည်တွေနဲ့ပဲ အတူတူနေသွားမယ်လို့ ပြောကြား တွေ့ကို ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ ခရီးသည်တွေ အဖမ်းခံရစဉ်အတွင်းမှာ ဘယ်လေယာဉ်အမှုထမ်းတစ်ဦးမှ သူ့ကို လွှတ်ပေးဖို့ မပြောခဲ့ပါဘူး” ဟု ပြောပြလေသည်။

လေယာဉ်ကြီးပြန်ပေးဆွဲခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်ပြောမိရာ ၌ လေယာဉ်မှူးဘားကိုစ်က... .

“အေသင်မြို့က လေယာဉ်ကြီး စထွက်လာခဲ့ပြီး (၈)မိနစ် အကြာမှာ ခရီးသည်တွေရဲ့ အခန်းထဲက ဆူဆူညံညံကြားရတော့ မီးလောင်နေတယ်လို့ ထင်လိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်ဂျင်နီယာအရာရှိက စစ်ဆေးဖို့ ခရီးသည်တွေ အခန်းထဲ ပြေးအဝင်မှာ လက်တစ်ဖက်က ပစ္စတို၊ လက်တစ်ဖက်က လက်ပစ်ဗုံးကိုင်ထားတဲ့ ကွန်မန်ဒိုခေါင်းဆောင် ဂျာမန်လူမျိုးတစ်ယောက်နဲ့ ရင်ဆိုင်တိုးနေရပါတယ်။

အဲဒီ လျှောက်ကျားခေါင်းဆောင်က အင်ဂျင်နီယာအရာရှိကို ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်ထိုင်နေဖို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို ဘာမှမလုပ်ဖို့ ပြောကြားခေါင်းဆောင်ကို တောင်းပန်ကြရပါတယ်။ ပြောကြားခေါင်းဆောင် လေယာဉ်မှူးအခန်းတွင်း ရှိနေစဉ်မှာပဲ တွဲဘက်လေယာဉ်မှူးက ခရီးသည်များကို ဘာမှမစိုးရိမ်ကြရန် သွားပြော ထားရပါတယ်။ ဒီနောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ လေယာဉ်ဟာ လစ်ဗျားနိုင်ငံ ဘင်ဂါလီလေဆိပ်ကို ဆင်းသက်ခဲ့ပါတယ်။

လေယာဉ်ကို ပြန်ပေးဆွဲတဲ့ ပြောကြားတွေဟာ အေသင်မြို့ က တက်လာတဲ့သူ လေးဦးပါပဲ။ အဲဒီလေးဦးထဲမှာ ခေါင်းဆောင်ဂျာမန် နဲ့အတူ ဂျာမန်အမျိုးသမီးတစ်ဦး ပါလက်စတိုင်းလူမျိုးနှစ်ဦးတို့ ပါလာ တယ်။ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ရောက်မှ ပြောကြားသုံးဦး ထပ်ပေါက်လာ ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဓားစာခံတွေကို စောင့်ကြပ်နေတာကတော့ ဒီတွန် မန်ဒိုပြောကြားတွေပါပဲ။ ယူဂန္ဒာစစ်သားတွေ မပါပါဘူး။ စစ်သားတွေ

တတော့ လေဆိပ်အဆောက်အဦမှာ စောင့်ကြပ်နေပါတယ်” ဟု ပြောပြ လေသည်။

ထို့နောက် ခရီးသည်များ ဓားစာခံဘဝရောက်ရှိနေစဉ် ကာလ အတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ကြသည့် အတွေ့အကြုံများကို ပြောကြားရာတွင်... .

“ယူဂန္ဒာအာဏာပိုင်များက ကျွန်တော်တို့အတွက် အခင်းများ၊ စောင်များ၊ ခေါင်းအုံးများ ပေးပါတယ်။ ပထမတော့ နေရာချထားတဲ့ လေဆိပ်အဆောက်အဦအခန်းထဲမှာ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ မဆံ့ဘဲ ကြပ်နေပါတယ်။ ခရီးသည် (၁၄၇)ဦးကို လွှတ်လိုက်မှ ကျွန်တော်တို့ နေသာထိုင်သာ ရှိခဲ့ရတယ်။

ဓားသောက်စရာတွေလည်း ကျွန်တော်တို့ ရပါတယ်။ လေဆိပ် ဓားသောက်ဆိုင်က မှာယူကျွေးပုံရပါတယ်။ ဖျားနာနေတဲ့ ခရီးသည်များကို စောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် ဆရာဝန်တစ်ဦးနဲ့ သူနာပြုတစ်ဦးကို ယူဂန္ဒာအာဏာပိုင်များက စေလွှတ်ပေးပါတယ်။

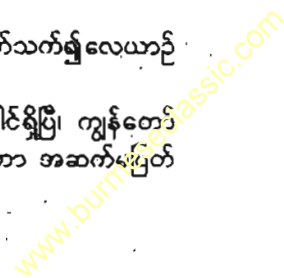
သမ္မတအာမင်လည်း ကျွန်တော်တို့ဆီ လာလည်ပါတယ်။ သမ္မတကြီးက နိုင်ငံအများအပြား အာဏာပိုင်တွေနဲ့ သူ ဆက်သွယ်လုပ် ဆောင်နေတယ်လို့ ပြောပေမယ့် စေ့စပ်ဆွေးနွေးနေတဲ့ အကြောင်းတွေ တို့တော့ မပြောပါဘူး။

ယူဂန္ဒာလူမျိုးတွေနဲ့ ဓားစာခံများ ဆက်သွယ်ခွင့်မရပါဘူး။ ခရီး သည်တွေ ဘာလိုချင်တယ်ဆိုတာကို ပြန်ပေးသမားတွေကို ပြောရပါတယ်။ သူတို့က ခရီးသည်တွေလိုတာကို အပြင်သွားယူပေးပါတယ်။ ဒီလိုပဲ ပြန်ပေးသမားတွေမှတစ်ဆင့်သာ ဆက်သွယ်ခွင့်ရပါတယ်။

မကျန်းမမာဖြစ်သွားတဲ့ ခရီးသည်အဖွားအစုတစ်ဦးကို ယူဂန္ဒာ စစ်သားတွေကပဲ ကမ်းပါလာမြို့မှာရှိတဲ့ ဆေးရုံကို သယ်ယူတင်ပေးလိုက် တယ်” ဟု ပြောပြသည်။

လေဆိပ်အတိုက်ခံရသည့် အကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ လေယာဉ် မှူးဘားကိုစ်က... .

“အစွဲရောတွေလာတိုက်တော့ ညသန်းခေါင်ရှိပြီ။ ကျွန်တော် သည်း အိပ်ရာထဲ ရောက်နေပါပြီ။ သေနတ်သံတွေဟာ အဆက်မပြတ်

ပေါ်ထွက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း သေနတ်သံ၊ ငှက်သံတွေကြောင့် မြောက်တက်သွားတယ်လို့ တွေးထင်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဟိဘရူးစကားနဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားပြောသံတွေကို ကြားနေရပါတယ်။ အဲဒီ အချိန်မှာ ကျွန်တော်နဲ့ ခရီးသည်တော်တော်များများဟာ အိပ်သာဘက် ထွက်ပြေးကြပါတယ်။

အဲဒီအချိန် အစုရေးစစ်သားတွေဟာ ဘရင်းဂန်းနဲ့ လက်ပစ်ငှက် တွေကိုပြေး ရောက်လာကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကိုလည်း အဝတ်အစား တွေ မြန်မြန်ဝတ်ကြ၊ ကိုယ့်ပစ္စည်းကိုယ်ယူပြီး အပြင်မှာ အသင့်ရှိနေတဲ့ ကားတွေဆီ ပြေးတက်စေပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီကားတွေနဲ့ လေယာဉ်ဆီ မောင်းပြီး လေယာဉ်ပေါ်တက်စေပါတယ်” ဟု ပြောပြလေသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ည ပဲရစ်မြို့သို့ ပြန်အရောက်တွင် လေယာဉ်အစု ထမ်း (၁၂)ဦးကိုယ်စား ကြေညာချက်တစ်စောင် ထုတ်ပြန်ကြေညာ ရာတွင်...

“ကျွန်တော်တို့၏ လုံခြုံရေး၊ ကျွန်တော်တို့၏ လိုအပ်ချက်များ ကျွန်တော်တို့၏ ကျန်းမာရေးအတွက် အစစအကူအညီပေးခဲ့သော ယူဂန္ဒာသမ္မတကြီး အာမင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း၊ ခရီးသည်တို့၏ လုံခြုံရေးအတွက် စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့သော ယူဂန္ဒာအာဏာပိုင်များအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း” ဖြင့် ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

ပြောက်ကျားတို့ ပြန်ပေးဆွဲခံရစဉ်အတွင်း ခရီးသည်များတို့ အကာအကွယ်မပေးဘဲ လျစ်လျူရှုထားခဲ့သည်ဆိုကာ လေယာဉ်ပြန်ပေး ဆွဲခံရက ဓားစာခံအဖြစ် ပါသွားခဲ့ပြီး လွတ်လာခဲ့သူ ဂျောတာဖန်ထဲ (၂၈)နှစ်နှင့် သူဇနီး ခိုနီး (၂၅)နှစ်တို့က ပြင်သစ်လေကြောင်းကုမ္ပဏီ၏ ဇူလိုင် (၁၆)ရက်နေ့တွင် တရားစွဲဆိုလိုက်လေသည်။

ကာဖန်ကတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးသာလျှင် ထိုလေယာဉ်ဖြင့် ပြန်ပေးဆွဲခံရက အမေရိကန်နိုင်ငံသားအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မစ္စတာကာဖန်ကသည် စတော့အစုရှယ်ယာ ပွဲစားတစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

အစုရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများက လေဆိပ်တို့ လာတိုက်စဉ် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခဲ့ခြင်းကြောင့် မိမိ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးထိ

သွားသဖြင့် ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ ဒေါ်လာငွေငါးသန်း ရလိုပါကြောင်း ဖြင့်လည်း တရားစွဲဆိုလိုက်သည်။

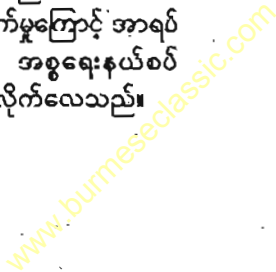
ထိုလင်မယားနှစ်ဦးကပင် ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး အေသင်မြို့မှ အထွက် ပြန်ပေးဆွဲခံရအောင် ပြန်ပေးသမားများအား အေသင်လေဆိပ် အရောက် သယ်ဆောင်လာခဲ့မှုဖြင့် စင်္ကာပူလေကြောင်းဌာနကိုလည်း တရားစွဲဆိုလိုက်လေသည်။

ထိုလင်မယားနှစ်ဦး ဓားစာခံများအဝ ကျရောက်ခဲ့ရသည့် အထွက် အာရုံကြောများ ထိခိုက်လျက်ရှိကြောင်းဖြင့် သူတို့၏ ရှေ့နေက ပြောကြားလေသည်။

ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားတို့ ပြန်ပေးဆွဲခံခဲ့ရသည့် ပြင်သစ် လေကြောင်းမှ လေယာဉ်အမှုထမ်းအားလုံးကို ပြင်သစ်သမ္မတကြီး ဝစ်စကဒ်က သူ့ရဲကောင်းဘွဲ့တံဆိပ်များ ချီးမြှင့်လိုက်ကြောင်းဖြင့် ပဲရစ်မြို့ တွင် ဇူလိုင်လ (၇)ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်လေသည်။ ထိုလေယာဉ် အမှုထမ်းများသည် လေယာဉ်ကြီး ပြန်ပေးဆွဲခံနေရစဉ် ကာလအတွင်း ယင်းတို့၏သတ္တိ၊ ယင်းတို့၏ တိကျပြတ်သားသော ဆုံးဖြတ်မှု၊ ယင်းတို့၏ ဂုဏ်သိက္ခာတို့ကို ပြသခဲ့ခြင်းကြောင့် ထိုလေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦးလုံး အား သူ့ရဲကောင်းဘွဲ့တံဆိပ်များ ပေးအပ်ရန် အမိန့်ရအဖွဲ့ အစည်းအဝေးမှ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြင်သစ်အစိုးရ၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးက ထုတ်ဖော်ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ ပြန်ပေးဆွဲထားသော ဓားစာခံ များအား လွတ်အောင် လာလုပ်ရင်း ယူဂန္ဒာစစ်သားများကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ သည့် အစုရေးကွန်မန်ဒိုစစ်သားများမှာ အစုရေးနိုင်ငံတွင်းမှာဖြစ်စေ၊ အခြားမည်သည့်နေရာတွင်ဖြစ်စေ၊ ကြီးမားသောဒဏ်ကို ခံကြရမည်ဖြစ် ကြောင်း ယူဂန္ဒာသမ္မတ အာမင်က သတိပေးလိုက်သည်။

အင်္ဂတက်ဘီလစ်ဆိပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အာရပ် ပြောက်ကျားများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို မခံရစေရန် အစုရေးနယ်စပ် အစီအစဉ်နှင့် ပြည်တွင်း၌ လုံခြုံရေးများ ချထားလိုက်လေသည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် အစွဲရေးတို့ ကျကျနဲ့ခဲ့သော နိုင်ငံကျား လက်မှတ်များကို ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများက အသုံးချကာ နောင်တွင် လာရောက်တိုက်ခိုက်မည်ကို အစွဲရေးတို့ စိုးရိမ်နေကြသည်။

အစွဲရေးသတင်းစာများက ပြန်ပေးခဲ့ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်ဆိုသော ဂျာမန်အမျိုးသမီးမှာ ရက်များမကြာမီအတွင်းက အစွဲရေးနိုင်ငံဘင်ဂူရီယံလေဆိပ်တွင် သူ့ဆွဲအိတ်တွင်းမှ ထောင်ချောက်ဗုံးပေါက်ကာ သေဆုံးသွားခဲ့သည် ဂျာမန်လူငယ် ဘန်းဟော့စမင်း၏ ဇနီးဖြစ်ပုံရသည် ဟု ရေးသားဖော်ပြကြသည်။ အခြား သတင်းများကမူ ထိုအမျိုးသမီးမှာ တူရကီအမျိုးသမီးဖြစ်၍ ဂျာမန်စကားပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ယူဂန္ဒာသမ္မတ အာမင်နှင့် အစွဲရေးဒုဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဘားလက်တို့သည် အင်တက်ဘီလေဆိပ် အတိုက်ခံရပြီးနောက် တယ်လီဖုန်းဖြင့် စကားပြောကြသေးသည်ဟု အစွဲရေးသတင်းစာမှာအာရစ်က ရေးသားလိုက်သည်။

သမ္မတကြီးအာမင်က...

“အင်တက်ဘီမှာ အစွဲရေးတို့ တိုက်ခိုက်ပုံဟာ တိုက်ပုံတိုက်နည်းက တကယ်ကောင်းတယ်လို့ စစ်သားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မင်းကိုငါ ပြောရမှာပဲ။ မင်းတို့ရဲ့ ကွန်မန်ဒိုတပ်သားတွေကလည်း တိုက်ပုံတိုက်နည်းကောင်းလှပါတယ်” ဟု ဘားလက်အား ပြောပြလေသည်။

“ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတွေ တပ်ဆင်ထားတဲ့ ဗုံးတွေကို ခရီးသည်ဓားစာခံတွေထားတဲ့ လေဆိပ်အဆောက်အဦက အရင်ရက်ကတည်းက ငါဖြုတ်ခိုင်းထားလို့ ယူဂန္ဒာစစ်သားတွေ ဖြုတ်ထားပေးတာကလည်း မင်းတို့အတွက် အထောက်အကူ အကြီးအကျယ် ရခဲ့တာပေါ့” ဟုလည်း အာမင်က ပြောပြသည်။

ယမ်းသို့ စကားပြောကြားကြရင်း ယူဂန္ဒာစစ်သား (၂၀) သေဆုံး ရမှုအကြောင်း ရောက်သွားသောအခါ သမ္မတအာမင်မှာ အကြီးအကျယ် ဒေါမူပြီး...

“အဲဒီသေတဲ့ထဲမှာ အစွဲရေးတွေ လေ့ကျင့်ပေးခဲ့တဲ့ မာလီရီ တပ်မကြီးက တပ်သား (၁၂)ဦး ပါသွားတယ်ကွ” ဟု ပြောလိုက်လေသည်။ ထိုတပ်မကြီးမှာ ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတွင် အစွဲရေးစစ်မစ်ရှင်အဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်၍ ရောက်ရှိခဲ့စဉ်က ဒုဗိုလ်မှူးကြီးဘားလက်ကိုယ်တိုင် လေ့ကျင့်ပေးခဲ့သော တပ်ရင်းဖြစ်ပေသည်။

“ဒါနဲ့ ဒိုရာဘလော့အခြေအနေကိုကော မသိရဘူးလား” ဟု ဘားလက်က မေးရာ သမ္မတအာမင်က...

“သူ့သတင်းကို ဗြိတိန်ကိုယ်စားလှယ်ကို ပေးလိုက်ပြီ” ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

မစွတ်ဒိုရာဘလော့မှာ အခြားခရီးသည်များနှင့်အတူ ဓားစာခံဖြစ်နေရာမှ စနေနေ့ညနေက ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် ကမ်ပါလာဆေးရုံသို့ ပို့လိုက်ရသဖြင့် ဘားလက်က သူ့သတင်းကို မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ပျက်သွားတဲ့ အမ်အိုင်ဂျီလေယာဉ်နေရာကို လစ်ဗျားနိုင်ငံမှာ နှိတ် ပြင်သစ်နိုင်ငံလုပ် မီးရပ်ဂျီလေယာဉ်တွေနဲ့ အစားထိုးမလို့ဆီ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မီးရပ်ဂျီလေယာဉ်တွေက ဈေးလည်းကြီးတယ်၊ ဆိုင်တွယ်ရတာလည်း ရှုပ်ထွေးတယ်၊ ဒါကြောင့် ဗြိတိန်လုပ် လေ့ယာဉ်တွေသာ ဝယ်သုံးမယ်၊ နောက်ပိုင်းမှာ စက်အပိုပစ္စည်းတွေ ပို့ပေးစမ်းပါ။ အစွဲရေးတွေမကောင်းကျိုး ငါဘာမှ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ အစွဲရေးကိုလည်း ဆိုက်ဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ ပြန်ပေးသမားတွေကသာ ယူဂန္ဒာနိုင်ငံထဲ ဒုက္ခသယ်လာတာပါ” ဟု သမ္မတအာမင်က ပြောကြားခဲ့သည်ဟု ယင်းသတင်းစာတွင် ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

တဲလ်အစ်လေဆိပ်ဝယ်
“ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောကြသည်တွင်...”

အခန်း (၁၂)

အပျော်ဆုံးနေ့

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲရော့ကွန်မန်ဒိုတပ်သားတို့ အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်ကာ ခရီးသည်စားစာခံများကို ကယ်တင်လိုက်နိုင်ပြီဟူသော သတင်း အစွဲရော့တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်ဆက်သလိုပျံ့နှံ့သွားလေသည်။

ကြားရသူ အစွဲရော့လူမျိုးများအဖို့ ပြောမပြနိုင်လောက်အောင် စင် ဝမ်းသာပျော်ဖြူသွားကြသည်။

လေယာဉ်ပေါ်တွင် ပါသွားသောသူ၏ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ဂဟနှင့် သက်ဆိုင်သူများအဖို့မှာမူ အခြားသူများထက် ပိုမိုဝမ်းသာနေကြသော်လည်း ဆုံးရှုံးရလေပြီဟု လက်လျော့ရမလောက် ဖြစ်နေသောသူများ သေတွင်းမှတစ်ဖန် ပြန်လည်ရှောက်လာတော့မည်ဟူသော သတင်းလောက် ဝမ်းသာစရာကောင်းသော သတင်းသည် သူတို့တစ်သက်တာတွင် မရှိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် သေရွာပြန်များကို ခရီးဦးကြိုကြရန်အတွက် အစွဲရော့သူမျိုးတို့သည် စစ်ဆင်ရေးလေယာဉ်ကြီးတို့ ဆင်းသက်သည့် တဲလ်အစ်မြို့ ဘင်ဂူရီယံလေဆိပ်သို့ စုပြုံသွားရောက်ကြသည်။ ဆိုက်ရောက်သောကြောင့် သေရွာပြန်များနှင့် အောင်ပွဲခံစစ်သည်များကို ကြိုဆိုရန် အသင့်ဖြစ်နေကြလေသည်။ ဘင်ဂူရီယံလေဆိပ်တွင် အောင်ပွဲကြိုဆိုနေ

သော လူအုပ်ကြီးမှာ လေယာဉ်ကွင်းတစ်ခုလုံး ပြည့်၍ လူပင်လယ်ကြီး နှယ် ကြိတ်ကြိတ်တိုးစည်ကားလျက် ရှိလေသည်။

အောင်ပွဲရ လေယာဉ်အုပ်စုမှာ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ရှစ်နာရီအကြာတွင် အစွဲအမောအောင်မြင်စွာ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ သူတို့သည် ရှမ်းအီလ်ရှိတ် လေတပ်အခြေစိုက်စခန်းတွင် ခေတ္တဝင်ရောက်ရပ်နား လိုက်ပြီးနောက် တဲလ်အပစ်မြို့ ဘင်ဂူရိယံလေဆိပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာ လေသည်။

လေယာဉ်ကွင်းတစ်ခုလုံးသည် ဆူညံလျက်ရှိသည်။ ကသူတ သီချင်းဆိုသူဆိုနှင့် ဖြစ်နေသည်။ သီချင်းသံများ၊ ဂီတသံများသည် ဘင်ဂူရိယံလေယာဉ်ကွင်းတစ်ခုလုံးတွင် လျှံထွက်နေသည်။ အကအခုန်အုပ်စုများ မှာလည်း သူ့အစုနှင့်သူ ဖြစ်နေသည်။ ပျော်လိုက်ကြသည့်ဖြစ်ခြင်း။

BURMESE CLASSIC

မိသားစုတို့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခြင်း
“ဝမ်းသာလိုက်ရသည်မှာ...”

အချို့ကလည်း ဝိုင်အရက် ချိုမြိန်မှုကို ပုလင်းလိုက် ကိုင် သောက်ရင်း အနားမှလူများကိုလည်း ကြည့်လို လိုက်တိုက်နေသေးသည်။ သူတို့၏ရင်သည် လှုပ်ရှားရလွန်း၍ ခုန်နေသည်။ ပျော်ရလွန်း၍ မမော နိုင်ပေ။

လေယာဉ်ကြီးများ မြေပြင်သို့ ဆင်းလိုက်မိသည်နှင့် လူအုပ်ကြား ဝယ် လေယာဉ်ကြီးများမှာ နစ်သွားသည်။ လူအုပ်ကြီးက ဝိုင်းမိနေကြ သည်။ သူတို့၏ သေရွာပြန်သားချင်းများကို တွေ့ချင်နေကြသည်။ အောင်ပွဲရစစ်သည်များကို တွေ့ချင်နေကြသည်။ အစွဲအမောအလံကလေး နှားကလည်း တစ်ကွင်းလုံးဝယ် လှုပ်ရမ်းခါလွင့်လျက် ရှိသည်။ အောင်ပွဲ ရသူ၊ သေရွာပြန်သူများအတွက် နိုင်ငံတော်အထိမ်းအမှတ် အလံကော် နားဖြင့် ဝေ့ရမ်းဆီးကြိုခြင်းသည်သာလျှင် အသင့်လျော်ဆုံးမဟုတ်လား။

တဲလ်အပစ်လေဆိပ်ဝယ်
“အောင်ပွဲမှအပြန်”

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

အောင်ရတနာစာပေတိုက်

www.burmeseclassic.com

သူတို့အား ဤသို့နယ် ဂုဏ်ပြုခြင်းသည်သာ အသင့်လျော်ဆုံး မဟုတ်လား။

ယင်းသို့ ဆီးကြိုသူများတွင် စစ်ဘက်မှ တာဝန်ရှိသော စစ်ဗိုလ်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၊ အစိုးရဌာနအကြီးအကဲများ နိုင်ငံရေးသမားများ စသည်ဖြင့်လည်း စုံလင်စွာ ပါလာသည်။

(၁၉၆၇)ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သောစစ်ပွဲတွင် အစွဲအမူးတို့ အောင်မြင်ရခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် အစွဲအမူးတို့အဖို့ ဤအောင်ပွဲသည် အကြီးကျယ်ဆုံးအောင်ပွဲပင် ဖြစ်ပေသည်။

လေယာဉ်ပေါ်မှ ဓားစာခံခရီးသည်များ ဆင်းလာသည်နှင့် သက်ဆိုင်သူများသည် မိမိနှင့် ပတ်သက်သူများထံ အပြေးအလွှား ပြေးကြသည်။ ဖက်ကြသည်။ နမ်းကြသည်။ ပြီး... ဝမ်းသာလွန်း၍ ငိုလေသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးလည်း ကြည့်၍ မဝနိုင်အောင် ကြည့်လိုက်မိသည်။ တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ ယခုလို ပြန်တွေ့နိုင်၊ မြင်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဟု တွေးထင်ခဲ့ကြရာမှ ယခုလို ပြန်တွေ့လိုက်သောအခါ ကြည့်မဝ၊ ရှုမဝ၊ ခွဲမရ ဖြစ်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူတို့၏ ခံစားခဲ့သမျှသော ဒုက္ခများ၊ ခံစားခဲ့ရသော ဝေဒနာများကို သူတို့အပြောပင် မစောင့်နိုင်ဘဲ သူတစ်ပေါက် ကိုယ်တစ်ပေါက် ဝိုင်း၍ သာ မေးနေကြသည်။ မယုံကြည်နိုင်သော သူတို့၏ အဖြစ်အပျက်များကို ကြားလိုသလိုနေကြသည်။

ထို့နောက် အောင်ပွဲရအစွဲအမူးကွန်မန်ဒိုစစ်သားများ ဆင်းလာသောအခါတွင်လည်း လူအုပ်ကြီးမှာ ဩဘာပေး၍ မဆုံးပင်၊ တစ်ကွင်းထဲ အူညံနေသည်။ ချိုးကျူးသံများ အော်ဟစ်သံများဖြင့် တစ်ကွင်းလုံးတွင် လှုပ်လျက်ရှိသည်။

အကတိုင်းများမှ အကများသည်လည်း ပို၍ သွက်နေသည်။ တီးဝိုင်းများမှ ဂီတသံတို့လည်း ပို၍ မြိုင်ဆိုင်နေသည်။ ထိုအကထိုင်းအကြားဝယ် အစွဲအမူးပရိသတ်ကြီးမှာ ပို၍ပင် ပျော်ရွှင်တက်ကြွ လှုပ်နှံနေသည်။

အောင်ပွဲရ အစွဲအမူးစစ်သားများ လေယာဉ်အောက် ရောက်သည်နှင့် အသင့်စောင့်ကြိုနေသော လူအုပ်ကြီးက သူတို့အား ဝိုင်း၍ ထမ်းကြသည်။ လေထဲသို့ ထိုးတင်မြှောက်ကြသည်။ ပြီး ပန်းဖြင့် ထမ်းကာ သယ်ဆောင်သွားကြသေးသည်။

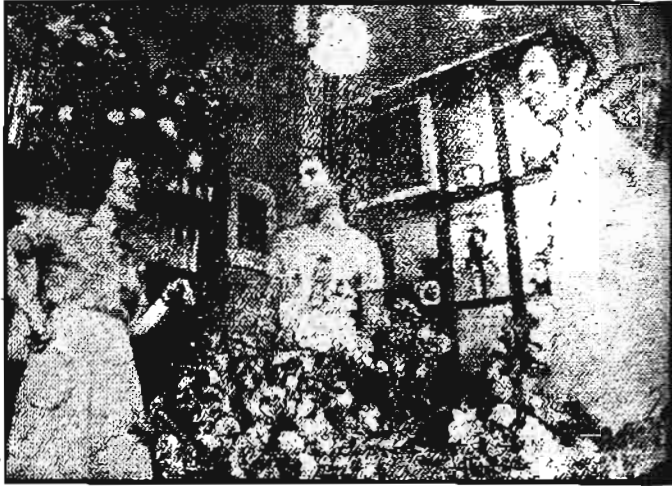
အစွဲအမူးကွန်မန်ဒိုများ၏ မျက်နှာများမှာလည်း သူတို့အောင်ပွဲအား ဤသို့ ပြည်သူလူထု တစ်ရပ်လုံးက သောင်းသောင်းဖျဖျ ကြိုနေကြသည်ကို မြင်ရသဖြင့် ပြုံးလျက်ရွှင်လျက် ရှိသည်။ သူတို့လည်း 'သူတို့အောင်ပွဲ၊ ပြည်သူတို့၏အောင်ပွဲ၊ ပြည်သူတို့၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုတို့ကြောင့် ရင်ထဲတွင် လှုပ်ရှားရလွန်းကာ ပျော်နေကြသည်။

လွန်ခဲ့သည့် (၈)နာရီက စွန့်စားခဲ့ရသမျှ ပင်ပန်းခဲ့ရသမျှတို့မှာလည်း ဤ ကြိုဆိုသူများ၏ အကြားဝယ် ပျောက်ကွယ်သွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

လွတ်လာသူနှင့် ကြိုဆိုသူ "ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခြင်း"

www.burmeseclassic.com

ဆာရာ၊ ရွန်၊ အူဖီနှင့် ဘင်ဂျမင်
“သူတို့ မှတ်စုရေးခဲ့သည်”

ယင်းသို့ ဆုနေ့စဉ်မှာပင် လေယာဉ်ပေါ်မှ ဒဏ်ရာရသူများနှင့် ကျဆုံးသူ တပ်မှူးနှင့် အရပ်သားတို့ အလောင်းကို လေယာဉ်ပေါ်မှ သယ်ချလိုက်လေသည်။ ယင်းအလောင်းများ လေယာဉ်အောက်ရောက် သည်နှင့် ပစ်ခတ်ခံရင်း မှားယွင်းအပစ်ခံရ၍ သေဆုံးခဲ့ရသည့် (၁၉)နှစ် အရွယ် ကျောင်းသားကလေး ယန်ယတ်မေမိုနီ၏ ဖခင်သည် အနီးရှိ စင်မြင့်ပေါ်သို့တက်ကာ အားလုံး ငြိမ်ကြပါရန် အော်ဟစ် တောင်းဆို လိုက်လေသည်။ ပရိသတ်ကြီးကလည်း သူ့အသံကို ကြားသည်နှင့် သေဆုံး သူများအတွက် ဝမ်းနည်းခြင်းအထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ငြိမ်သက်နေလိုက်ကြ သည်။ သက်ဆိုင်ရာတို့သည် အလောင်းများကို လေယာဉ်ကွင်းမှ ထုတ် သယ်သွားကြလေသည်။

သတင်းစာဆရာများကလည်း ယင်းစစ်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ရှိမွန်ပီဇော၊ ကာကွယ်ရေးဦးစီး

ချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးဂူးရိတ် တွေ ဆုံးမေးမြန်းကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာခေါင်း ဆောင်များကလည်း သူတို့ပြောနိုင်သမျှသော စစ်ဆင်ရေးနှင့် ပတ်သက် သည့် အစီအစဉ်များ၊ စစ်ဆင်ရေးအကြောင်းများကို ပြောပြကြသည်။

“ရန်သူတွေ အငိုက်မိသွားတာ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အခွင့်အလမ်း သာစေတဲ့အတွက် ဒီစစ်ဆင်ရေးမှာ သိပ်အခက်အခဲ မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး” ဟု စစ်ဆင်ရေးခေါင်းဆောင် ဗိုလ်မှူးချုပ် ဒန်ရွမ်ရွမ်က သတင်းစာဆရာ များအား ပြောပြလေသည်။

သေရွာပြန်တို့အား ကြိုဆိုပွဲကား ဘင်ဂူရိယလေဆိပ်တွင်ပင် အဆုံးမသတ်သေးပေ။ မိဘဆွေမျိုး မိတ်ဆွေများ၊ အပေါင်းအသင်းများ သည် ဓားစာခံဘဝမှ ပြန်လွတ်လာသူများ၏ နောက်သို့ အိမ်အထိလိုက် ကာ ဖားပေးကြသည်။ စကားပြောကြားကြသည်မှာလည်း ပရိသတ် မစဲချေ။

ယင်းသို့ ပရိသတ်မစဲဘဲ တစ်တန်းကြီးပါလာသော လွတ်လာ သည့် ခရီးသည်များတွင် အူဖီနှင့် ဆာရာတို့ မိသားစုလည်း ပါသည်။ သူတို့အိမ်သို့ သူတို့ပြန်ရောက်သောအခါ အိမ်တွင် အစုရေးအလံများ ချိတ်ဆွဲပြင်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ကြရသည်။ ပန်းအိုး၊ ပန်းခြင်းများကို အစုလိုက်အပုံလိုက် ချိတ်ဆွဲထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ပိုင်အရက် များ၊ ဝီစကီများ၊ ချိုချဉ်ခဲဖွယ်များ၊ ကောင်းချီးဩဘာပေးမှုများကလည်း သူတို့ကို ဆီးကြိုနေကြသည်။ သူတို့အိမ်သို့ ရောက်လာကြသူများတွင် သူတို့ ဘယ်တုန်းကမှ မသိမကျွမ်းခဲ့သူများလည်း ပါလာသည်။

“ဒီအတွေ့အကြုံကဖြင့် မယုံကြည်နိုင်လောက်တဲ့ အတွေ့ အကြုံပါပဲရှင်၊ ကျွန်မတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဘယ်လို တွေးထင်ကြရမယ် ဆိုတာ ကျွန်မတို့ သိပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ ပြန်ရောက်လာတော့ အစုရေး တစ်နိုင်ငံလုံးက ဂရုစိုက်ကြကြောင်း တွေ့ရပါတယ်” ဟု ဆာရာက ပြောပြလေသည်။ ထို့နောက် ဓားစာခံဘဝအတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်များ ကိုလည်း မှတ်သားခဲ့သော မှတ်စုအား မိတ်ဆွေရောင်းရင်းများနှင့် ပရိသတ်ကြီးအား ဖတ်ကြားရှင်းပြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကြိုဆိုသူတို့ ပီတိ

ယင်းသို့ ဖတ်ကြားရှင်းပြရင်း ဆရာအဖို့ အဟောင်းတို့သည် အသစ်တစ်ဖန် ဖြစ်ပေါ်ပြီး တစ်ခါတစ်ခါတွင် မျက်ရည်များပင် ကျလာရ သေးသည်။

မစွမ်းဘိုလော့၏ သားကြီး အိလန်ဟားတုမှာ သတင်းလာမေး သူများအား သူ့အတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြောပြရသည်မှာ မမောနိုင်ပေ။ သို့သော် ယူဂန္ဓာတွင်ကျန်ခဲ့သော သူ့မိခင်ကြီးအတွက်မူ သူ စိတ်ပူလျက် မှီသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ သူရောက်သွားရခြင်းမှာ သူ့အတွက် ဒုတိယ အကြိမ်မြောက် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိရခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၁၉၆၅) ခုနှစ်တုန်းက အိသီးလိုးပီးယားနိုင်ငံ အဒစ်အဘာဘာ မြို့ရှိ အစုရေးသံရုံးတွင် စီးပွားရေးအကြံပေးအရာရှိအဖြစ် အမှုထမ်းနေ စဉ်က ရက်သတ္တတစ်ပတ်ကြာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ သွားရောက် လည်ပတ်ခဲ့ဖူး သည်။ ထို့ကြောင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် ယူဂန္ဓာလူမျိုးအကြောင်း သူ အတော် အတန် သိနေသည်။ ထိုစဉ်က သူ့တွေ့ခဲ့သော ယူဂန္ဓာနိုင်ငံမှာ လူမည်း အာဖရိကနိုင်ငံများတွင် အလှဆုံးနိုင်ငံဖြစ်သည်ဟု သူက ယူဆလေ သည်။

“ယူဂန္ဓာလူမျိုးတွေဟာလည်း ပျော်ရွှင်တတ်တဲ့ လူမျိုးတွေပဲ။ ညကြီးသန်းခေါင်မှာတောင်မှ ဘာမှအန္တရာယ်မရှိ သွားလာနိုင်တဲ့နေရာပဲ။ ညသန်းခေါင်မှာ ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်တော့ အရက်သောက်ပြီး သီချင်းတွေဆိုနေတဲ့ လူတစ်စုနဲ့ သွားတွေ့တယ်။ သူတို့က သူတို့နဲ့ အရက် အတူသောက်ဖို့ ဖိတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူတို့ကို ပြန်ဖိတ်ခဲ့ပြီး သောက်ကြပါသေးတယ်။ အခုတော့ သူတို့တွေ ညမှာသီချင်းမဆိုကြတော့ ဘူး၊ အပြင်လည်း မထွက်ကြတော့ဘူး။ အာမင်ရဲ့ လူသတ်တပ်ဖွဲ့က အစိုးရကို ဆန့်ကျင်မှာစိုးလို့ လူအများအပြားကို သတ်ဖြတ်ခဲ့လို့ပဲ။ အာမင်ဟာ တိုင်းပြည်ကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပြီ” ဟု ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

ဂျေရုဆလင်မြို့တွင်လည်း အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး အောင်ပွဲ အတွက် ဝမ်းသာ အူမြူးနေကြသည်။ လေယာဉ်တစ်စင်းသည် ဂျေရု ဆလင်မြို့၏ ကောင်းကင်ထက်သို့ ဖျံတက်ကာ “ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး အစုရေး ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်အား လေးစားပါ၏” ဟူသော စာတန်း

www.burmeseclassic.com

ကို လေယာဉ်နောက်မှ မီးခိုးတန်းများဖြင့် ရေးသား သရုပ်ဖော်လိုက်လေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ နှစ် (၂၀၀)ပြည့် အခမ်းအနားကို ဆင်ယင်ကျင်းပရန်အတွက် ဂျေရူဆလင်မြို့တွင် စုဝေးနေကြသော အစွဲရေးနှင့် အမေရိကန် (၂၀၀၀) ကျော်တို့မှာ အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး အောင်ပွဲသတင်းကြောင့် ဖျော်ရွှင်အားရဖြစ်နေကြသည်။

ပျော်မဆုံး မော်မဆုံး ဖြစ်နေကြသည်။

တချို့ဆိုလျှင် ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များပင် ကျကြလေသည်။ “အစွဲရေးနိုင်ငံသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ အနှစ် (၂၀၀) ပြည့်မွှေးနေ့တွင် ကမ္ဘာသို့ လက်ဆောင်ကောင်းတစ်ခု ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်” ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

“ယင်းလက်ဆောင်မှာ အကြမ်းဖက်ဝါဒကို သင်တို့ အနှံ့မပေး အညံ့မခံနှင့်ဟူသည့် (၁၁)ပါးမြောက်သော ပညတ်တော်ပင်ဖြစ်သည်” ဟုလည်း ဆိုလိုက်ကြသေးသည်။

ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများက ပြန်ခွင့်ပြုသည့်တိုင် မပြန်ဘဲ ခရီးသည်များနှင့်အတူ ဆိုးတူကောင်းဖက် နေခဲ့သည့် ပြင်သစ်လေယာဉ်အမှုထမ်း (၁၂)ဦးကိုလည်း အစွဲရေးတို့က ချီးကျူးကျေးဇူးတင်ကြသည်။

ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်မှာလည်း (၁၉၆၇) ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် ပြည်သူတို့၏ ထောက်ခံမှုကို အများဆုံး ရရှိလာသည်။

စစ်ဦးစီးချုပ်ဂူးရိုကိုလည်း ပြည်သူလူထုတို့က ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုမဆုံး ဖြစ်နေသည်။

နောက်နှစ်ရက်အကြာ အင်္ဂါနေ့တွင် ကျဆုံးလေသူ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူ၏ အလောင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ကြလေသည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူအား စစ်အခမ်းအနားအပြည့်အစုံနှင့် သင်္ဂြိုဟ်သည်။ ယင်းအခမ်းအနားတွင် သမ္မတကြီး ကာကီးရာ၊ ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်၊ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပီရေး၊ စစ်ဦးစီးချုပ် ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဂူးရို အစိုးရအဖွဲ့ဝန်ကြီးများ အပါအဝင် နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်အားလုံး၊ စစ်ခေါင်းဆောင်အားလုံး

ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူ၏တပ်မှ တပ်သားတို့ တက်ကြသည်။ သူ့အား ချီးကျူးစကားများတို့ ခေါင်းဆောင်အများအပြားက ပြောကြသည်။

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ပီရေးက . . .

“ဒုဗိုလ်မှူးကြီး နီတာညာဟူ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်မှုများက ဖယ်ရှားသည့် စစ်ဆင်ရေးတွင် ကျဆုံးရခြင်းဖြစ်တယ်၊ သူဟာ ပထမဆုံး မြေပြင်ပေါ်ဆင်းတိုက်ခဲ့သူ တစ်ဦးဖြစ်တယ်၊ ပြီး . . . ပထမဆုံး ကျဆုံးခဲ့ရတယ်” ဟု ပြောကြားသည်။

ထို့နောက် ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးက နီတာညာဟူ၏ ဂုဏ်သတင်းများကို ချီးကျူးပြောကြားလိုက်လေသည်။ အစွဲရေးစစ်တပ်တွင် အလွန်စိတ်ချရသော စစ်သားကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ ကယ်တင်ရေးစစ်ပွဲများတွင်လည်း အတွေ့အကြုံရှိသူဖြစ်ကြောင်း၊ ယွမ်ကစ်ပါးထိုက်ပွဲ၏ ဆီးရီးယားစစ်မျက်နှာတွင် ဒဏ်ရာရနေသော စစ်ဗိုလ်တစ်ဦးကို အကြိမ်ကြိမ်သွားရောက်ကယ်တင်မှုမှာ မအောင်မြင်ဘဲ ရှိနေခဲ့ရာ

နီတာညာဟူ၏ အသုဘတွင် နီတာညာဟူ၏ ဖခင်၊ ပီရေးနှင့် ရာဘင်

www.burmeseclassic.com

ဒုဗ္ဗိလ်မုနိကြီး နိတာညာဟူ သွားရောက်တယ်တင်မှ အောင်မြင်မှု ရခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဘွဲ့တံဆိပ်များ ခိုးဖြင့်ခံရကြောင်းများကို ခိုးကူးပြောကြားလိုက်လေသည်။

နိတာညာဟူ၏ တပ်သားများသည် သူတို့၏ တပ်မုနိဟောင်းအလောင်းပေါ်သို့ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် လွမ်းသူပန်းခွေချကြသည်။ အလောင်းစောင့် လေထီးတပ်သားများက တပ်မုနိဟောင်း ဒုဗ္ဗိလ်မုနိကြီး နိတာညာဟူအား နောက်ဆုံးအလေးပြုသောအားဖြင့် သေနတ်သုံးချက်ပစ်ဖောက်လိုက်လေသည်။

ဒုဗ္ဗိလ်မုနိကြီး နိတာညာဟူ၏ ဖခင်ဖြစ်သူ ပါမောက္ခ ဘင်တင် နာတာညာဟူမှာလည်း သူရဲကောင်း သား၏အလောင်းကို ဂုဏ်ယူဝမ်းနည်းစွာဖြင့် စောင့်ကြည့်နေလေသည်။ သူသည် တိုင်းပြည်အတွက် အသက်စတေးသွားခဲ့သော သားအတွက် ကျေနပ်အားရနေသည်။

အစွဲရေးကွန်မန်ဒိုတို့ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် လာရောက်တိုက်ခိုက်စဉ်အတွင်း သေနတ်ထိမှန်သေဆုံးခဲ့သော စစ်ပြန်ကြီး ပါစကိုချီဟန်၏ အလောင်းကို ဟာဒီရာမြို့ စစ်သင်္ချိုင်းတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့က သင်္ဂြိုဟ်လိုက်လေသည်။

အခန်း (၁၃)

ကာကွယ်ရေးရန်ပုံငွေ ထည့်ကြခြင်း

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးအပြီး ဇူလိုင်လ(၅)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်လိုက်သော အစွဲရေး ကာကွယ်ရေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ (အိုင်ဒီအက်ဖ်)သို့ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှ အစွဲရေးတို့သည် စိတ်အားထက်သန်စွာဖြင့် ထည့်ဝင်နေကြလေသည်။ လန်ဒန်မြို့နှင့် ဟိုက်ဖာမြို့ရှိ အိုဖာဘရားသား သင်္ဘောတူမူကီက ကာကွယ်ရေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့သို့ ဂေါ်လာတစ်သန်း လျှာဒါန်းကြောင်းဖြင့် ဇူလိုင်လ (၉)ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်လေသည်။

ယင်းကုမ္ပဏီအနေဖြင့် ငွေသား ဂေါ်လာ (၁၅၀,၀၀၀) ပေးလျှပြီး ရေတပ်အတွက် ဂေါ်လာတစ်သန်းကျော်တန် သင်္ဘောတစ်စင်းကိုလည်း ဝယ်ယူလျှာဒါန်းမည်၊ ယင်းသို့ လျှာဒါန်းရန်အတွက် အစွဲရေးရေတပ်နှင့် ညှိနှိုင်းပြီးမှ လျှာဒါန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းအပြင် ထိုသင်္ဘောတူမူကီမှ အမှုထမ်းနှင့် သင်္ဘောသားအားလုံးမှာ သူတို့၏ တစ်နေ့တာလုပ်အားခကို ထိုရန်ပုံငွေအဖွဲ့သို့ ထည့်ဝင်လျှာဒါန်းလိုက်ကြလေသည်။

ဓားစာခံဘဝမှ လွတ်လာသူ ဦးဘဲလ်စကီးကလည်း ထိုရန်ပုံငွေအဖွဲ့သို့ အစွဲရေးငွေအိုင်အယ်လ် (၁၀၀,၀၀၀) ထည့်ဝင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်သည်။ ဓားစာခံဘဝမှ သူ ပြန်လွတ်လာသည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် မိတ္တလာမြို့ရှိ သူ့အိမ်ကိုတော်အိမ်၌ ကျင်းပသည့်ပွဲတွင် ကြေညာလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မစ္စတာဘဲလ်စကီးမှာ အစွဲအမူးနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး အေလွန်နှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ ဖြစ်လေသည်။

အင်တက်ဘီကယ်ဆယ်မှ စစ်ဆင်ရေးအပြီးတွင် အစွဲအမူး ကာကွယ်ရေးရုံးဝန်ထမ်းအဖြစ် တော်လှန်နိုင်ငံတွင် ကိုရင်ဟာလေးဆို အစွဲအမူးညီညွတ်ရေးအဖွဲ့မှ ကောက်ခံခဲ့ရာ ယခုအခါ အစွဲအမူးဝေ အိုင် အယ်လ် (၂) သန်းခန့် ရရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ယင်းအဖွဲ့သို့ ရုံးဝန်ထမ်း ဝင်ကြသူများမှာ အများအားဖြင့် ဂျူးလူမျိုးမဟုတ်သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။ အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးအပြီးတွင် ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်မှနေ၍ ပါမောက္ခ လော့ဒ်ယွန်က ရုပ်မြင်သံကြား ပရိသတ်များသည် ထိုစစ်ဆင် ရေးကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် အိုင်ဒီအက်ဖ် ရုံးဝန်ထမ်း အဖွဲ့ဝင်ကြပါဟု လှုံ့ဆော်ခဲ့ရာမှ ယခုအခါ ရုံးဝန်ထမ်း ရရှိလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ နှစ်ရက်အတွင်း အိုင်ဒီအက်ဖ် ရုံးဝန်ထမ်း တော်လှန်ရေး ဝီလ်ဒါ (၂၀၀,၀၀၀)ကျော် (အစွဲအမူးဝေ အိုင်အယ်လ် ၆၀၀,၀၀၀ ခန့်) ရရှိခဲ့လေသည်။

ယင်းရုံးဝန်ထမ်းအဖွဲ့အတွက် အကျဉ်းစခန်းများမှ အကျဉ်းသားများထံ ထည့်ဝင်နေကြသည်ဟု ဆိုလေသည်။

တဲလ်အပစ်ဖြိုမှု စစ်ပြန်ကြီး ဟင်နရီဘိုလား (၈၅)နှစ်ကလည်း ထိုရုံးဝန်ထမ်းအဖွဲ့ အိုင်အယ်လ် (၆၀၀၀၀) ထည့်ဝင်လိုက်သည်။ ဒစ်စကောင့်ဘဏ်မှ အလုပ်သမားများကလည်း သူတို့၏လုပ်ခ နေ့စဉ် များကို တစ်ပတ်စာ လျှော့ဒါန်းလိုက်လေသည်။ အနိမ့်အောက်အလုပ်သမား အလုပ်သမားများကလည်း ၎င်းတို့၏ တစ်နေ့တာ လုပ်အားခများကို ပေးလျှကြသည်။ ဆိုလေဘို့နက် အဆောက်အဦ တည်ဆောက်ရေး အလုပ်သမားများကလည်း ငွေပေါင်းအိုင်အယ်လ် (၅၀၀,၀၀၀) ထို ထည့်ဝင်လျှဒါန်းကြလေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုရှိ ဂျူးစစ်ပြန်ကြီးများကလည်း ဒေါ်လာ (၁၀၀၀) ထည့်ဝင်လျှဒါန်းလိုက်ကြသည်။ ညီညွတ်ဆော ဂျူးအဖွဲ့က ထိုရုံးဝန်ထမ်းအဖွဲ့အတွက် တိုးမြှင့်ကောက်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့်လည်း ကြေးနန်းတစ်စောင် ပေးပို့လိုက်ပေသည်။

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးတွင် ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်ခဲ့သူများ၏ သာရေးနာရေးတွင် အသုံးပြုနိုင်ရန်အတွက် အနောက်ကျာမနီ သတင်း စာထုတ်ဝေသူ အယ်ဖ်စပရင်းဂါးက ဂျာမန်သုံးငွေ ခွဲကမ်း (၁၀၀,၀၀၀) ကို ပေးပို့လျှဒါန်းလိုက်သည်။ သူ၏ သတင်းစာဖတ်ပရိသတ်များက ပေးပို့လျှဒါန်းလိုက်သော ခွဲကမ်း (၁၀၀၀၀) လည်း ထိုလျှဒါန်း ငွေတွင် ပါဝင်လေသည်။

လျှပ်စစ်ကော်ပိုရေးရှင်းမှ လုပ်သားများက သူတို့၏ လစာတွင်း ၅ အစွဲအမူး (၇၅၀၀၀၀) ကို ကာကွယ်ရေးရုံးဝန်ထမ်း ပေးပို့လျှဒါန်းကြ သည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနရှိ အလုပ်သမားများက အနားယူခွင့်ရက် အတွက် ရရှိသည့် လစာသုံးရက်စာကို ပေးလျှကြသည်။

ယင်းရုံးဝန်ထမ်းကော်မတီကို ပြည်သူလူထု အဖွဲ့အစည်းနှင့် တာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနတို့ ပူးပေါင်းကော်မတီခေါင်းဖြစ်သော်လည်း ဤရုံးဝန်ထမ်း အစိုးရအဖွဲ့နှင့်မဆိုင်၊ သီးခြားဖြစ်လေသည်။ ယခုရရှိနေ သော ကာကွယ်ရေးရုံးဝန်ထမ်း ယခုနှစ် အစွဲအမူးနိုင်ငံရသုံးငွေစာရင်းတွင် တာကွယ်ရေးအသုံးစရိတ် ဖြတ်တောက်ခဲ့သည်ကို အစားထိုးပြီး စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများ တိုးဝယ်ရန် အစွဲအမူးကာကွယ်ရေးရုံးဝန်ထမ်းအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်အချို့က အကြံပေးသည်။ အချို့ကလည်း အစွဲအမူးနိုင်ငံ ခြောက်ပိုင်း လုံးခြံနေကဲ့သို့သော စီမံကိန်းများတွင် အသုံးပြုပါက ပြည်သူ လူထု၏ ကျေနပ်မှုကို ရရှိကြလိမ့်မည်ဟု အကြံပေးကြသည်။ ယင်းအကြံ ပေးချက်များကို ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနတွင် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြမည် ဖြစ်၏။

ယင်းကာကွယ်ရေးရုံးဝန်ထမ်း ယီဖက်ကီးဘွတ် ဘုံလယ်ယာမှ အိလီလာရီရာနီဆိုသူက စ၍ ကောက်နေသည်မှာ ရက်သတ္တပတ် အတော် ကြာပြီ ဖြစ်သည်။ ပြည်သူများက ဤရုံးဝန်ထမ်းထည့်ဝင်ခြင်းသည် အသက် အမျှ အရေးပါသည်ဟု သူက ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။

ကာကွယ်ရေးရုံးဝန်ထမ်းအဖွဲ့သို့ ပေးလျှကြသည့် ငွေပေါင်း အစွဲအမူး ငွေ (၁၆)သန်းကျော် ရရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ထိုအဖွဲ့၏ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်သူ ဝိုရေကီးလ်ဘိုးက ဇူလိုင်က (၁၅)ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်လေ

သည်။ ယင်းရံပုံငွေအဖွဲ့သို့ ငွေများ လှူဒါန်းကြသူများမှာ လူ (၁၀၀၀၀၀) ပါဝင်လှူဒါန်းကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဇူလိုင်လ (၁၅)ရက်နေ့တွင် လွှဲစာတမ်း အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အလုပ်သမားများက အစွဲငွေ (၂)သန်း၊ ဒစ်စကောင့် ဘဏ်မှ အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အမှုထမ်းများက ငွေ (၁)သန်း၊ တစ်ဦးချင်း တစ်ယောက်ချင်းနှင့် အသင်းအဖွဲ့များမှ ငွေ (၂)သန်းလာရောက် ထည့်ဝင် လှူဒါန်းသွားကြောင်းဖြင့်လည်း ဂီးဘိုးက ပြောကြားလိုက်သည်။

အမေရိကန်နှင့် ပြင်သစ်ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များကလည်း ရံပုံငွေ ထည့်ဝင်သွားကြသေးသည်။ အချို့ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များမှာ ဂန္ဓလူမျိုးများ မဟုတ်ပေ။

ထိုရံပုံငွေအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်များက ဤရံပုံငွေများဖြင့် အစွဲငွေ ကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် နိုင်ငံခြားအားကိုးနေရမှု နည်းသွားစေရန် စစ်လက်နက်သစ်များ ဝယ်ယူလိုကြသည်ဟု အတွင်းရေးမှူး ဂီးလ်ဘိုးက ပြောကြားသည်။

ယင်းရံပုံငွေအဖွဲ့ ဂေါပကတွင် တက္ကသိုလ်ပါမောက္ခချုပ်များ နိုင်ငံရေးအသင်းအဖွဲ့များမှ ခေါင်းဆောင်များ၊ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းရှင်ကြီး များအသင်းမှ ခေါင်းဆောင်များ၊ ဒေသကောင်စီမှ အကြီးအကဲများ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်များ ပါဝင်လေသည်။

အခန်း (၁၄)

မစ္စစ်ဘိုလော့ ဘယ်မှာလဲ

ဆံပင်ဖြူတို့ ဖွေးဖွေးဖြူနေသော အစွဲငွေအဖွဲ့အစည်းတို့ မစ္စစ်ဘိုရာ ဘိုလော့ (၇၅)နှစ်သည် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပဲရစ်မြို့ရှိ သူ့မောင်တစ်ဦးနှင့် တွေ့ရန်၊ ထို့နောက် အခြားမောင်တစ်ဦး၏ ဂူသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှု ရန်အတွက် သားကြီး အီလန်ဟားတုနှင့်အတူ ပြင်သစ်ရေယာဉ်ကြီး ဇီးကာ တဲလ်အာစစ်မြို့မှ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ ပဲရစ်မြို့ရှိ သူ့မောင်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် မစ္စစ်ဘိုရာဘိုလော့သည် နယူးယောက်မြို့တွင် ကျင်းပ မည့် သူ၏သား ထင်ရှားသော အစွဲငွေသတင်းစာဆရာတစ်ဦးဖြစ်သူ အင်နီ၏ မင်္ဂလာဆောင်သို့ ဆက်သွားမည်ဖြစ်လေသည်။ အဖွားကြီးမှာ ဘာသာစကားငါးမျိုးကို ကောင်းစွာ ပြောနိုင်သူ ဖြစ်လေသည်။ မစ္စစ်ဘို လော့သည် အစွဲငွေနိုင်ငံသူအဖြစ်ရော ဗြိတိန်နိုင်ငံသူအဖြစ်ပါ ခံယူထား သူ ဖြစ်လေသည်။

ပြင်သစ်လေယာဉ်သည် အေသင်မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်စဉ် တက် လာသော ခရီးသည်များအနက် အာရပ်ငါးဦး၏ လက်ဆွဲအိတ်များမှာ စာခြားသူများ၏ အိတ်ထက် ကြီးနေသဖြင့် သူ့သား အီလန်ဟားတုအား သတိပေးစကား ပြောမိသေးသည်။

“သူတို့တွေဆွဲလာတဲ့အိတ်ကြီးတွေက ကြီးလှချည်လားကွယ်၊ ငါဖြင့် စိုးတောင်စိုးရိမ်မိတယ်” ဟု ပြောကြားလိုက်သည်။

မစ္စစ်ဘီရာဘိုလော့
“သူ ဘယ်မှာလဲ”

သူစိုးရိမ်ခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီး အေသင်
မြို့မှ ထွက်ခွာခဲ့ပြီး (၈)မိနစ်အကြာတွင် ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီး အခြားခရီး
သည်များနှင့်အတူ စားစာခံအဖြစ် အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် အဖမ်းခံခဲ့ရ
လေသည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် မစ္စစ်ဘီလော့သည် ယူဂန္ဓာအာဏာ
ပိုင်တို့ ပို့လွှတ်လိုက်သည့် ဆရာဝန်များနှင့် ခရီးသည်များအကြား စကား
ပြန်လုပ်ပေးသည်။ ပြီး... ခရီးသည်များ အကူအညီလိုအပ်မှုများကို သူ
ကူညီဆောင်ရွက်ပေးခဲ့လေသည်။

စားစာခံခရီးသည်များထံ ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင် လာရောက်
စဉ်က သူ့အား ဘာအလုပ် လုပ်ပါသလဲဟု မေးမြန်းခဲ့ရာ မစ္စစ်ဘီလော့က
“ငါ အသက်ကြီးပါပြီကွယ်” ဟု ပြန်ဖြေကြားခဲ့လေသည်။

မစ္စစ်ဘီလော့သည် အင်တက်ဘီလေဆိပ်၌ စားစာခံဘဝဖြင့်
နေရသည်မှာ အနေအထိုင်ရော စိတ်ပါ ဆင်းရဲပုံရသည်။ အစား
အသောက်မှာ တဖြည်းဖြည်း ကျလာရာမှ စနေနေညနေပိုင်းတွင် ယူဂန္ဓာ

ဆရာဝန်ကြီးများက မစ္စစ်ဘီလော့ကို ယူဂန္ဓာစစ်သားများ၏ အကူ
အညီဖြင့် ကမ်းပါလာမြို့ဆေးရုံသို့ တင်ပို့လိုက်လေသည်။

မစ္စစ်ဘီလော့ ဆေးရုံသို့ တင်ပို့လိုက်သည့် ညနေမှာပင် ဗြိတိသျှ
သံတမန်တစ်ဦးက မစ္စစ်ဘီလော့ကို ကမ်းပါလာဆေးရုံတွင် သွားရောက်
ကြည့်ရှုခဲ့သေးသည်။ နောက် တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ထိုသံတမန်က
မစ္စစ်ဘီလော့ စားသောက်ရန်အတွက် အစားအစာများ ယူဆောင်ကာ
ဆေးရုံသို့ ပြန်သွားသောအခါ မစ္စစ်ဘီလော့နှင့် သူ့ကို တွေ့ခွင့်မပြု
တော့ပေ။

ထိုညမှာပင် အစွရေးကွန်မန်ဒိုတပ်သားများက အင်တက်ဘီ
လေဆိပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး အခြားခရီးသည် စားစာခံများကို
အယ်ဆယ်သွားခဲ့ရာ မစ္စစ်ဘီလော့တစ်ဦးသာလျှင် ဆေးရုံပေါ်ကျန်ခဲ့လေ
သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မစ္စစ်ဘီလော့သည် ပျောက်နေလေတော့သည်။
မစ္စစ်ဘီလော့ ပျောက်ဆုံးနေမှုနှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းများ
အမျိုးမျိုး ထွက်လာသည်။ အဆိုးဝါးဆုံးသတင်းမှာ အင်တက်ဘီလေ
ဆိပ်ကို ပြောက်ကျားတို့ တိုက်ခိုက်သွားပြီးနောက် ယူဂန္ဓာစစ်သားများက
မစ္စစ်ဘီလော့အား ဆေးရုံပေါ်မှ အတင်းဆွဲချသွားပြီး သတ်ပစ်လိုက်ကြ
သည်ဆိုသော သတင်းပင်ဖြစ်သည်။ အဖွားကြီးကို ဆွဲခေါ်သွားစဉ် ကြားရ
သည့် အော်ဟစ်သံများမှာ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်ဟု
ဆိုလေသည်။

မစ္စစ်ဘီလော့သတင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အစွရေးဒုဗိုလ်မှူးကြီး
ဟောင်း ဘားလက်က သမ္မတအာမင်ထံ မေးမြန်းခဲ့သေးသည်။ သမ္မတ
အာမင်က...

“မစ္စစ်ဘီလော့သတင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဗြိတိန်ကို အကြောင်း
ကြားလိုက်ပါပြီ” ဟူ၍လောက်သာ ဖြေကြားခဲ့လေသည်။ ဒုဗိုလ်မှူးကြီး
ဟောင်း ဘားလက်ကို ဘာမှ သတင်းအတိအကျ မပြောခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် မစ္စစ်ဘီလော့၏ မိသားစုနှင့် ဗြိတိန်အစိုးရတို့မှာ
မစ္စစ်ဘီလော့ ပြန်လည်တွေ့ရှိရေးအတွက် ချက်ချင်း ကြိုးပမ်းကြလေ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဗြိတိန်အစိုးရက ရက်အားအနားယူနေသော ယူဂန္ဓာဆိုင်ရာ အင်္ဂလိပ်မဟာမင်းကြီး ဂျိမ်းဟင်နက်ဆီအား အနားယူနေရာမှ ပြန်ခေါ်ပြီး မစ္စစ်ဘိုလော့ကိစ္စကို သမ္မတအာမင်ထံ စုံစမ်းရန် ယူဂန္ဓာသို့ စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

ကျေရဆလင်မြို့ရှိ မစ္စစ်ဘိုလော့၏ သားများကလည်း သမ္မတအာမင်ထံ သံကြိုးရိုက်၍ . . .

“ကျွန်တော်တို့မိခင် မစ္စစ်ဘိုလော့အား ကျွန်တော်တို့ထံ ပြန်ပို့ပေးပါ” ဟု တောင်းပန်ကြလေသည်။

နယူးယောက်မြို့ရှိ မစ္စစ်ဘိုလော့၏သား ဒင်နီယယ်ကလည်း မစ္စစ်ဘိုလော့ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် သမ္မတအာမင်အား ပြောဖော်ပါရန် ကမ္ဘာ့လက်ဝှေ့ချန်ပီယံ အလီထံ အကူအညီတောင်းခံလေသည်။

နောက်ပိုင်းတွင် သမ္မတအာမင်က မစ္စစ်ဘိုလော့သည် အင်တက်ဘီလစ်ဆင် ကွန်မန်ဒိုတပ်သားများ ဝင်မဲတိုက်မိပင် ဆေးရုံထဲ ဆင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားလေသည်။

အီလန်ဟားတုတို့မိသားစု
“မစ္စစ်ဘိုလော့ကို စောင့်နေကြသည်”

ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင်တစ်ဦးကမူ မစ္စစ်ဘိုလော့အကြောင်း လာမေးသူများအား . . . “တို့လာမမေးနဲ့၊ အစွဲရေးတွေကို သွားမေးကြ” ဟု ပြောကြားလွှတ်လိုက်သည်။

မစ္စစ်ဘိုလော့မှာ ဂျက်ဖားမြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်၍ အစွဲရေးနိုင်ငံထူထောင်ရာ၌ ရွှေတန်းမှ ပါဝင်ခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်သည့် လိုစွတ်ဖိန်းဘတ်၏ ဇနီးမှ မွေးဖွားလာသူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

မစ္စတာဖိန်းဘတ်သည် ဓာတုဗေဒအင်ဂျင်နီယာတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ဆိုဗီယက်မှ ရောက်လာသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ သူသည် အစွဲရေးနိုင်ငံ၏ အစောဆုံး လယ်ယာမြေစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများတွင် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည့် ရီဂျန်လီလင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကျေးရွာကို စတင်ထူထောင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

ဒိုရာဘိုလော့မှာ တစ်နှစ်သမီးအရွယ်မှာပင် သူ့ဖခင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ ဖခင်သေဆုံးသည်နှင့် ဒိုရာဘိုလော့တို့ မိသားစုသည် သူ့အစ်ကိုကြီး မတ်ရီရာ အီဂျစ်နိုင်ငံသို့ ရွှေ့ပြောင်းခဲ့လေသည်။ သူ့အစ်ကိုမှာ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ရိုတ်ဗော်ဘွားများအပါအဝင် ဆေးဝါးများ ကုသပေးရသည့် ဆေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ဒိုရာသည် အလက်ဇန္ဒြီးယားမြို့တွင် သူ့အစ်မနှစ်ဦး၊ အစ်ကိုနှစ်ဦးတို့နှင့်အတူ ကြီးပြင်းခဲ့ရသူ ဖြစ်လေသည်။ ဒိုရာသည် ကျောင်းတွင် အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်နှင့် အီတလီစကားများ သင်ကြားခဲ့၍ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အာရပ်များသာဖြစ်သဖြင့် အာရပ်စကားများကိုလည်း တတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။ သူတို့အိမ်တွင်မူ ရုရှားနှင့် ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ပြောကြားကြလေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဟီဘရူးဘာသာစကားကို သူ သင်ကြားခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အင်တက်ဘီလစ်ဆင်တွင် ဓားစာခံဘဝဖြင့် နေရစဉ်က ဆိုဗီယက်မှ အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည့် ဂျူးလူမျိုး အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား ယူဂန္ဓာဆရာဝန်က ဆေးကုသပေးရာတွင် ရုရှားဘာသာမှ အာရပ်စကားသို့ စကားပြန် လုပ်ပေးခဲ့လေသည်။

ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး အပြီးတွင် ဒိုရာဖိန်းဘတ်သည် ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဗြိတိသျှစစ်တပ်

www.burmeseclassic.com

တွင် အမှုထမ်းနေသော အင်္ဂလန်နိုင်ငံ ဝေဇာနယ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည့် တယောဆရာလေး အာဂျွန်ဘိုလော့နှင့် (၁၉၂၀) ခုနှစ်တွင် တွေ့ဆုံကာ လက်ထပ်ခဲ့လေသည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ဂျေရုဆလင်မြို့တွင် အခြေချ နေထိုင်ကြလေသည်။ မစ္စတာဘိုလော့မှာ (၁၉၇၀) ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန် သည်။ အသက် (၇၃) နှစ်အရွယ်တိုင် တဲလ်အာဗစ်မြို့ရှိ အိဗူးဘက်တွင် အုပ်ချုပ်ရေးအရာရှိအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။ သူတို့တွင် သားသုံး ယောက် ထွန်းကားလေသည်။

မစ္စတာဘိုလော့ ကွယ်လွန်သောအခါ မစ္စစ်ဘိုလော့သည် ဂျေရု ဆလင်မြို့သို့ ပြန်ခဲ့ကာ ဆိုဗီယက်ပြည်ထောင်စုမှ အစွဲရေးနိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့အခြေချသူများနှင့်အတူ ဇော်လံတီယာလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေသူ ဖြစ်လေသည်။ ယခု သူ့သား ဒင်နီဘိုလော့၏ မင်္ဂလာ ဓမ္မာဓိအတွက် သားတစ်ဦးဖြစ်သူ အီလန်နှင့်အတူ လာခဲ့ရာမှ လေယာဉ် ပြန်ပေးဆွဲခံရပြီး သူပျောက်ဆုံးနေခြင်းဖြစ်လေသည်။

မစ္စစ်ဘိုလော့ လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိန်နိုင်ငံရှိ အင်ဂလိကနံရစ်ယာန်ဂိုဏ်း သာသနာပိုင်၊ ဝက်မင်စတာဓေသ ဘရင်ဂျီ သာသနာပိုင်၊ ဓနသဟာယနိုင်ငံများ၊ ဘုန်းတော်ကြီးများ၏ အကြီးအကဲ စသည့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများက သမ္မတအာမင်ထံ မေတ္တာ ရပ်ခံချက် ကြေးနန်းတစ်စောင်ကို ပေးပို့လိုက်လေသည်။

“လူသားတို့၏ မေတ္တာတရားဖြင့် မစ္စစ်ဘိုလော့ကို သူ၏မိသား စုနှင့် ပြန်လည်တွေ့ဆုံနိုင်ရေးအတွက် ကူညီပါ” ဟု ယင်းမေတ္တာ ရပ်ခံ ချက်တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

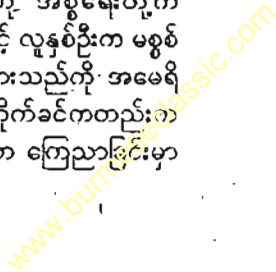
ဗြိတိသျှ မဟာမင်းကြီး ဂျိမ်းဟင်နက်ဆီသည် ဗြိတိန်အစိုးရ၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဇူလိုင်လ(၈)ရက်နေ့တွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ ပြန်ရောက် ခဲ့ပြီး သမ္မတအာမင်နှင့် တွေ့ဆုံရန် ကြိုးစားလေသည်။ ဇူလိုင်လ (၉)ရက် နေ့တွင် ဗြိတိသျှမဟာမင်းကြီး ဟင်နက်ဆီနှင့် တွေ့ရန် သဘောတူလိုက် လေသည်။ ထိုသဘောတူညီချက်အရ သူတို့နှစ်ဦးသည် ထိုနေ့တွင် တွေ့ဆုံဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ဦး၏ ဆွေးနွေးချက်များကို ချက်ချင်း ထုတ်ပြန်ခြင်း မရှိချေ။

ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်က ပျောက်ဆုံးနေသော မစ္စစ်ဘိုလော့ အား ရှာဖွေရန် အမိန့်ပေးထားကြောင်းဖြင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးရုံးက ဇူလိုင် (၉)ရက်နေ့ညတွင် ထုတ်ပြန်ကြေညာလိုက်လေသည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်မှ ဓားစာခံများကို ကယ်တင်ခဲ့ပြီးနောက် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သူ အစွဲရေးအမျိုးသမီးကြီး မစ္စစ်ဘိုလော့ (၇၅)နှစ်၏ ကံကြမ္မာသည် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု အစွဲရေး နိုင်ငံက ယူဆကြောင်းဖြင့် အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်က ဇူလိုင် (၁၁) ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်သည်။

အစွဲရေးဝန်ကြီးချုပ်အား ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်က တွေ့ဆုံ မေးမြန်းရာ၌ ယင်းသို့ ကြေညာလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆက်လက်ပြော ကြားရာတွင် အစွဲရေးနိုင်ငံကိုဖြစ်စေ၊ အစွဲရေးလူမျိုးများကို ဖြစ်စေ၊ ယူဂန္ဓာက မတိုက်နိုင်ရန် ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများ ပြုလုပ်ထားပြီးဖြစ် ကြောင်း၊ မစ္စစ်ဘိုလော့ ဘယ်ရောက်၍ ဘာဖြစ်နေသည်ဆိုသည့် ခိုင်မာ သော သက်သေအထောက်အထားများ အစွဲရေးနိုင်ငံက မရသေးကြောင်း၊ မစ္စစ်ဘိုလော့ မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုခြင်းနှင့် မည်သို့ ဖြစ်မည်ဆိုခြင်း တို့အတွက် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု အစွဲရေးနိုင်ငံက လက်ခံ ထိုကြည်ထားကြောင်း၊ မစ္စစ်ဘိုလော့ ဆေးရုံ၌ ရှိစဉ်အတွင်းတွင် ယူဂန္ဓာ အာဏာပိုင်တို့၏ ထိန်းသိမ်းမှုအောက်တွင် လုံးဝရောက်နေခဲ့ကြောင်း၊ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး နောက်နေ့ တနင်္ဂနွေ နံနက်အထိ မစ္စစ်ဘိုလော့ အသက်ရှင်လျက်ရှိကြောင်းကို မိမိတို့တွင် သက်သေအခိုင်အမာရှိကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မစ္စစ်ဘိုလော့ ဘာတွေဖြစ် ဖျက်ခဲ့သည်၊ နောက်ထပ် ဘာတွေဖြစ်မည်ဆိုသည်တို့မှာ ယူဂန္ဓာအစိုးရ နှင့် ယူဂန္ဓာသမ္မတတွင် တာဝန်ရှိကြောင်း ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ ဓားစာခံများကို အစွဲရေးတို့က ကယ်တင်ခဲ့ပြီးနောက် ယူဂန္ဓာအရပ်ဝတ်အရပ်စားနှင့် လူနှစ်ဦးက မစ္စစ် ဘိုလော့ကို ဆေးရုံအခန်းတွင်းမှ အတင်းဆွဲခေါ်သွားသည်ကို အမေရိ ကန်ပြည်ထောင်စုက သိကြောင်း၊ အစွဲရေးတို့ မတိုက်ခင်ကတည်းက မစ္စစ်ဘိုလော့ ဆေးရုံမှဆင်းသွားပြီဟု ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ကြေညာခြင်းမှာ

လုံးဝ မဟုတ်မမှန်ကြောင်းဖြင့် ဝါရှင်တန်မြို့တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကစ်ဆင်ဂျာက ပြောကြားလိုက်လေသည်။

မစ္စစ်ဘိုလော့ဘီလော့ သေဆုံးသွားပြီဆိုခြင်းကို သူ၏မိသားစုများက ယခုအခါ လက်ခံလိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ ဗြိတိန်သံအမတ်ကြီး ရစ်ချက်သည် မစ္စစ်ဘိုလော့ဘီစွန့်ပတ်သံကဲ့သို့ ဇူလိုင်လ (၁၂)ရက်နေ့က ကျင်းပသော ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးတွင် မေးမြန်းခဲ့လေသည်။

မစ္စတာရစ်ချက်က မစ္စစ်ဘိုလော့မှာ ယခုအခါ သေဆုံးသွားပုံရကြောင်း၊ တကယ့်အဖြစ်မှန်ကိုကား မသိနိုင်ကြောင်း၊ မစ္စစ်ဘိုလော့ဘယ်လိုဖြစ်နေသည်ဆိုသည်ကို သိနိုင်သူမှာ အစိုးရအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့သာ ရှိကြောင်း၊ ထိုအစိုးရအဖွဲ့မှာ ယူဂန္ဒာအစိုးရပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ထိုအမျိုးသမီးကြီးအတွက် များစွာ စိတ်ပူနေရကြောင်း၊ မစ္စစ်ဘိုလော့ပျောက်ဆုံးနေမှုအား ရှာဖွေစုံစမ်းရေးလုပ်ငန်းများ အမြန်ဆုံးလုပ်ပါရန် မိမိ တိုက်တွန်းပါကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလေသည်။

ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ အစွဲအမတ်ကြီး ကျမ်းဟာဇောထလည်း ယူဂန္ဒာဆေးရုံမှ ခေါ်သွားပြီးနောက် မစ္စစ်ဘိုလော့မှာ သေဆုံးသွားခဲ့ရကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အလောင်းကို အစွဲအမတ်သို့ ပြန်ပေးပါရန် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံသို့ မေတ္တာရပ်ခံပါကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ အထက်အောက်လွတ်တော်အမတ်များကလည်း မစ္စစ်ဘိုလော့၏ ကံကြမ္မာကို မသိရသေးသည့်အတွက် အကြီးအကျယ် မကျေမနပ် ဖြစ်နေကြလေသည်။

ဗြိတိန်အစိုးရသည် သမ္မတအာမင်၏ အပြုအမူအပေါ် များစွာ မကျေမနပ် ဖြစ်နေသည်။ အာမင်က မစ္စစ်ဘိုလော့ဘီစွန့် ဘာမှမသိဘဲ ဆိုခြင်းကို ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးရုံးက လုံးဝလက်မခံဘဲ ပယ်ချလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗြိတိန်ဂုဏ်တံဆိပ်ခြားရေးဝန်ကြီး တက်ရီလင်းပျောက်ဆုံးနေသည့် ဓားစာခံမစ္စစ်ဘိုလော့ သေဆုံးသွားပြီဆိုခြင်းသည် သယံဇာတမလုံတော့ကြောင်းဖြင့် ဇူလိုင် (၁၁)ရက်နေ့တွင် ပါလီမန်မှ ပြောကြား ကြေညာလိုက်လေသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန၏ ကြေညာချက်

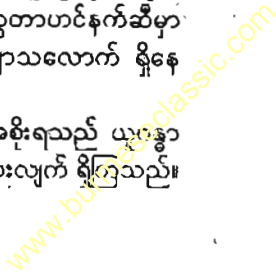
ချက်တွင် အခြား ဓားစာခံများကို ကယ်တင်သွားပြီးနောက် နာရီပိုင်းအကြာတွင် ဗြိတိန်အရာရှိတစ်ဦးက မစ္စစ်ဘိုလော့ကို ဆေးရုံပေါ်တွင် တွေ့ခဲ့ရသေးသည်။ ဇူလိုင်လ (၉)ရက်နေ့က ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီး ဟင်နက်ဆီနှင့် တွေ့စဉ် သမ္မတအာမင်က မစ္စစ်ဘိုလော့ကို အခြားဓားစာခံတွေလို ပြန်လွှတ်ဖို့ မိမိ အမိန့်ပေးထားပြီဟု ပြောကြားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အစွဲအမတ်တို့ လာတိုက်သည့်အချိန်နှင့် တိုက်ပြီးသည့်နောက်တွင် မစ္စစ်ဘိုလော့အား ထိန်းသိမ်းထားခဲ့မှုအပေါ် တာဝန်ရှိသည်ဆိုခြင်းကို သမ္မတအာမင် မငြင်းဆိုခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ထိုအတောအတွင်းတွင် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံဘက်မှလာသော သတင်းများအဆိုအရ မစ္စစ်ဘိုလော့ကို စစ်ဝတ်စုံဝတ်ထားသူ လေးဦးက ဇူလိုင် (၅)ရက်နေ့တွင် လာခေါ်သွားပြီးနောက် လင့်ချီဗာကားတစ်စင်းဖြင့် တင်သွားကြောင်း၊ မစ္စစ်ဘိုလော့ခုတ်တွင် အစောင့်ကျနေသော ပုလိပ်တစ်ဦးက မစ္စစ်ဘိုလော့နောက်သို့ အတင်းပြေးလိုက်လာရာ စစ်ဝတ်စုံဝတ်များက ပစ်သတ်သွားကြောင်း၊ ထို့နောက် မစ္စစ်ဘိုလော့ကို ပစ်သတ်လိုက်ပြီး အလောင်းကို ဓာတ်ဆီလောင်း၍ မီးရှို့ကာ ယူဂန္ဒာစစ်သား အလောင်းကဲ့သို့ လုပ်ပစ်လိုက်ကြောင်းဖြင့် ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ရီဘီမြို့မှ ဗြိတိန်သတင်းထောက်များက သတင်းပေးပို့ ရေးသားကြလေသည်။

ဗြိတိသျှမဟာမင်းကြီး ဟင်နက်ဆီသည် ယူဂန္ဒာတွင် မစ္စစ်ဘိုလော့ ပျောက်နေမှုအား မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ပြီးနောက် ကစ်ပါလာမြို့မှ လန်ဒန်မြို့သို့ ဇူလိုင်လ (၁၂)ရက်နေ့တွင် ပြန်သွားလေသည်။ မစ္စတာဟင်နက်ဆီသည် ယူဂန္ဒာသမ္မတ အာမင်နှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည့် အကြောင်းများကို ဗြိတိန်အစိုးရသို့ အစီရင်ခံမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဗြိတိန်အစိုးရမှာ ယခုအခါတွင် ဗြိတိန်နှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတို့၏ ဆက်ဆံရေးကို စဉ်းစားရတော့မည် ဖြစ်ပေသည်။ မစ္စတာဟင်နက်ဆီမှာ အမ်ပါလာမြို့သို့ ပြန်မသွားနိုင်တော့မည်မှာ သေချာသလောက် ရှိနေသည်။

အက်ခတ်သမားအချို့ကဆိုလျှင် ဗြိတိန်အစိုးရသည် ယူဂန္ဒာနှင့် သံတမန် အဆက်ဖြတ်တော့မည်ဟု ထင်ကြေးပေးလျက် ရှိကြသည်။

မစွပ်ဘီလော့ ဘယ်ရောက်၍ ဘာဖြစ်နေသည်ဆိုခြင်းကို မစွတာဟင်နက်ဆီ၏ မစ်ရှင်အဖွဲ့က မပြုလုပ်နိုင်သည့်အတွက် ဗြိတိန် အစိုးရအပေါ် ဝေဖန်မှုများ ပြုလာကြပြီ ဖြစ်ပေသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အပေါ် ပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ဗြိတိန်အစိုးရ၏ အားနည်းချက်များကို ဝေဖန်လာကြလေသည်။

လွတ်တော်အမတ်အများအပြားကလည်း အင်တက်ဘီလေးဆိုင် အတိုက်ခံရစဉ် သေဆုံးခဲ့ရသည့် ယူဂန္ဓာစစ်သားများအတွက် ဝမ်းနည်းကြောင်း သဝဏ်လွှာကို ကမ်ပါလာမြို့ရှိ ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီးမှတစ်ဆင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးရုံးက ပေးပို့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍လည်း တိုက်ခိုက်ပြောကြားကြလေသည်။ နိုင်ငံခြားရေးဌာနအတွင်းဝန် အန်ထော်နီကရော့ဆလင်းအား စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများပြုလုပ်ရန် တောင်းဆိုကြလေသည်။

ယူဂန္ဓာသို့ပေးပို့သော ဝမ်းနည်းသဝဏ်လွှာမှာ သံတမန်ဆိုင်ရာ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်အတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အစွဲရေးနိုင်ငံနီ ဗြိတိသျှသံအမတ်ကြီးကလည်း အင်တက်ဘီလေးဆိုင်အောင်ပွဲအတွက် ကျေနပ်အားရကြောင်း ပြောခဲ့သည် စသည်ဖြင့် နိုင်ငံခြားရေးရုံးက ရှင်းလင်းရလေသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးအတွက် ဗြိတိသျှလူမျိုး အချို့ကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် သမ္မတအာမင်ထ ဝန်ကြီးများ၊ အရပ်ဘက်အထက်တန်းအရာရှိကြီးများ၊ သံတမန်များကို ဇူလိုင် (၁၃)ရက်နေ့တွင် ပြောကြားလိုက်လေသည်။ ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ လေယာဉ်ကြီးကို ခရီးသည်များနှင့်အတူ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အင်တက်ဘီလေး ဆိုင်သို့ ပြန်ပေးဆွဲလာရန် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက အကူအညီပေးသည်ဟု စွပ်စွဲပြောဆိုချက်များမှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိ လုံးဝမှားယွင်းသည်ဟုလည်း ပြောကြားလိုက်လေသည်။

သူတို့ရဲ့ လိုလားချက်တွေကို တောင်းဆိုလိုက်တော့မှသာ ပြန်ပေးဆွဲလာတဲ့လူတွေဟာ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေး ဖြည့်သူ တပ်ဦးအဖွဲ့မဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ မစွပ်ဘီလော့ကိုစွန့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိန်နိုင်ငံက မိမိကို ကျေးဇူးတင်ရမည့်အစား ရွတ်ချနေသည်။

မစွပ်ဘီလော့ကို မိမိကားဖြင့်ပင် ဆေးရုံကို တင်ပို့ခဲ့သည်။ ထို့နောက် အစွဲရေးတို့လာမတိုက်မီတွင် အင်တက်ဘီလေးဆိုင်သို့ ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင် ဈားက ပြန်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ဓားစာခံအားလုံးအတွက် အစွဲရေးတွင် တာဝန် ရှိသည်ဟု ပြောကြားလိုက်သည်။

ဘီဘီစီအသံလွှင့်ဌာနမှ စွပ်စွဲပြောဆိုချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ အာမင်က မစွပ်ဘီလော့နှင့်ပတ်သက်၍ အစွဲရေးနှင့် အမေရိကန်တို့ ငြိမ်နေသော်လည်း ဗြိတိန်က ဆူဆူညံညံ ပြောကြားနေခြင်းကို မိမိအံ့ဩမိ သည်။ ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် (၁၉၇၂) ခုနှစ်က စီးပွားရေးစစ်ပွဲအဖြစ် မိမိ ကြေညာတိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က ရခဲ့သော သင်ခန်းစာများကို မေ့သွားပုံရ သည်ဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။

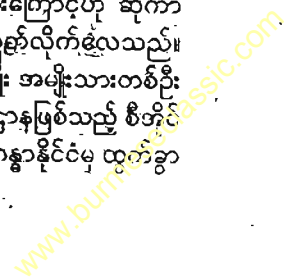
(စီးပွားရေးစစ်ပွဲဟု သမ္မတအာမင် ပြောကြားခြင်းမှာ ဗြိတိသျှ အမျိုးသားမှတ်ပုံတင်ကိုင်ထားသော အိန္ဒိယနှင့် ပါကစ္စတန်လူမျိုးများကို ယူဂန္ဓာမှ နှင်လွှတ်လိုက်သဖြင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ရောက်ကုန်ရသည့် ကိစ္စပင် ဖြစ်သည်။)

အရှေ့အလယ်ပိုင်းအကြပ်အတည်းကို စေ့စပ်ပေးရန်အတွက် ဒီမိုကို အာရပ်နိုင်ငံများနှင့် ကုလသမဂ္ဂမှ စေခိုင်းလျှင် တပ်အင်အားဖြည့် သို့ ဒီမိုကိုယ်ပိုင်လေယာဉ်ဖြင့် သွားရောက်ကာ အစွဲရေးတို့နှင့် ဆွေးနွေးမည် ဟု သမ္မတအာမင်က ပြောကြားပြီး...

“ကျုပ်ဟာ လူ့ကြောက်မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့သိတဲ့ အတိုင်း ဘုရားသခင်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မကြောက်ဘူး” ဟု ဆိုလိုက်လေ သည်။

ဇူလိုင်လ (၁၃)ရက်နေ့တွင် သမ္မတအာမင်သည် ယူဂန္ဓာဆိုင်ရာ ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီးရုံးမှ ဝုတီယအတွင်းဝန် ပီတာချန်ဒလေနှင့် အခြား ဗြိတိန် အမျိုးသားနှစ်ဦးကို လုံခြုံရေးအကြောင်းများကြောင့်ဟု ဆိုကာ နှိပ်စေည သန်းခေါင်မတိုင်မီ ထွက်ခွာသွားရန် နှင်ထုခွင့်လိုက်ခံလေသည်။

ဇူလိုင်လ (၁၅) ရက်နေ့တွင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး အမျိုးသားတစ်ဦး နှင့် အမျိုးသမီးတို့မှာ အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေးဌာနဖြစ်သည့် စီဘီပီ အဖွဲ့နှင့် ပတ်သက်သူများဖြစ်ကြောင်း သိရှိသဖြင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံမှ ထွက်ခွာ

သွားရန်နှင့်ထုတ်ထားကြောင်းဖြင့် စစ်ဘက်ပြောနေဆိုခွင့်ရှိသူ တစ်ဦးက ကြေညာလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအင်္ဂလိပ်လူမျိုးနှစ်ဦးမှာ မည်သူများဖြစ်ကြောင်းကိုမူ နာမည်ထုတ်ဖော်ခြင်းမရှိချေ။ ယခု နှင်ထုတ်လိုက်သည်ဆိုသော အင်္ဂလိပ်လူမျိုးနှစ်ဦးမှာ ဇူလိုင်လ (၁၃)ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်မတိုင်မီ ယူဂန္ဓာမှ ထွက်သွားရမည်ဟု အမိန့်ပေးခြင်းခံခဲ့ရသည့် ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီးရုံးမှ ဒုတိယအတွင်းဝန် ပီတာချန်ဒလေနှင့်အတူ အာနိတ်ခဲသူနှစ်ဦးပင် ဖြစ်သည် မဖြစ်သည်ကိုကား ကွဲကွဲပြားပြား မသိရပေ။

ယင်းသို့လျှင် မစွပ်ဆိုလော့ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိန်နှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့ တင်းမာမှုဖြစ်သည့်တိုင် ဗြိတိန်က ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ်များ ဖြတ်တောက်ရန် မရည်ရွယ်သေးပါ။ ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဂျိမ်းကာဘက်ဟန်က အောက်လွှတ်တော်တွင် ဇူလိုင် (၁၅)ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်သည်။

အမတ်တစ်ဦး၏ မေးမြန်းချက်ကို ဗြိတိန်နိုင်ငံတွင် ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်နှင့် ဆက်သွယ်စုံစမ်းရန် မရည်ရွယ်ပါ။ ယင်းကိစ္စဆောင်ရွက်ရန်အတွက် ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီးကို ညွှန်ကြားထားပြီးပါပြီဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ကမ်ပါလာရှိ ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီးရုံးမှ သံမှူးဂျိန်းဟော်ရော့နှင့် ဒုတိယအတွင်းဝန် ပီတာချန်ဒလေတို့ကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံမှ နှင်ထုတ်ခဲ့မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိန်အောက်လွှတ်တော်တွင် ထိုနေ့က ဆက်၍ ဆွေးနွေးကြသေးသည်။

မစ္စတာဟော်ရော့ကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက နှင်ထုတ်ခြင်းမှာ အစွဲမကွန်မန်ဒိုတပ်သားများက ဓားစာခံခံခဲ့ရသည်များကို လာရောက်ကယ်တင်ရန် တိုက်ခိုက်စဉ်အချိန်တွင် အင်တက်ဘီလေဆီပီဗ်ဗ် မစ္စတာဟော်ရော့ရောက်ရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက စွပ်စွဲကာ နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအတွင်းဝန် မစ္စတာချန်ဒလေကိုမူ မစွပ်ဆိုလော့အမှုအစွဲမကွန်မန်ဒိုများက အခြားခရီးသည်များနှင့်အတူ ကယ်ဆယ်ခဲ့သည်ဟု သမ္မတကြီးအာမင်၏ ကြေညာချက်နှင့် ဆန့်ကျင်၍ အစွဲမကွန်မန်ဒိုများက

လေဆိပ်ကို တိုက်ခိုက်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် မစွပ်ဆိုလော့အား ဆေးရုံတွင် သူကိုယ်တိုင် သွားရောက်တွေ့ဆုံခဲ့ပါသေးသည်ဟု ပြောကြားခဲ့မှုကြောင့် နှင်ထုတ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံရှိ ဗြိတိသျှနိုင်ငံသားများအတွက် ဗြိတိန်နိုင်ငံသို့ ခေါ်ယူရန် လေယာဉ်အစီအစဉ်များ ပြုလုပ်ပေးရန် အမတ်အတော်များများက တောင်းဆိုကြရာ နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးက ယင်းကိစ္စအတွက် အစီအစဉ်အားလုံး ပြုလုပ်ထားပြီးကြောင်း ပြောပြလေသည်။

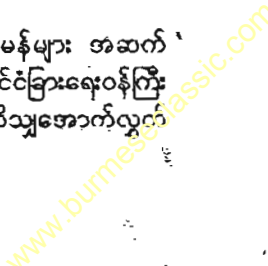
“အမတ်မင်း အတော်များများ၏ တိုက်တွန်းသကဲ့သို့ပင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံရှိ ဗြိတိန်နိုင်ငံသားများအတွက် အစီအစဉ်ကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်မှာ ဤပြုဖြစ်ပါသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် သူတို့ နေထိုင်ရသည်မှာ စွန့်စားခန်းတစ်ရပ်ဖြစ်နေသည်ကို သူတို့ သိကြပါသည်။ သို့သော် တချို့က ယူဂန္ဓာမှ ထွက်ခွာမည်ဖြစ်သော်လည်း တချို့ကမူ ယူဂန္ဓာမှ မခွာဘဲ နေကြမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားကြပါသည်” ဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။

သံမှူးဟော်ရော့နေရာတွင် အတွေ့အကြုံရင့် သံအမှုထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဥစတက်ဂစ်ကို နိုင်ငံခြားရေးရုံးမှ ခန့်ကာ ကမ်ပါလာမြို့သို့ လေ့လာလိုက်ပြန်သည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့သည် မစွပ်ဆိုလော့ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အခြေအနေမှာ တင်းမာလာလျက်ရှိသဖြင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် အနာဂတ်တွင် မည်သို့ဆက်ဆံရမည်ဆိုသည့် ကိစ္စအတွက် ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန အတွင်းဝန် အန်ထော်နီကရော့ဆလင်းမှာ အလုပ်လုပ်လျက် ရှိလေသည်။

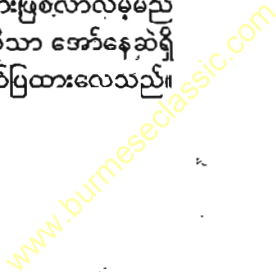
ယူဂန္ဓာနှင့် ဗြိတိန်တို့၏ ဆက်ဆံရေးမှာ လျော့မသွားဘဲ တင်းမာလျက်သာ ရှိလေသည်။ နောက်ဆုံးနှစ်တွင် နှစ်နိုင်ငံ သံတမန်အဆက်အသွယ်များ ဖြတ်တောက်ရသည့်အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်သွားရတော့သည်။

ဗြိတိန်နိုင်ငံသည် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် သံတမန်များ အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်လိုက်ပြုဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန အတွင်းဝန် အန်ထော်နီကရော့ဆလင်းက ဗြိတိသျှအောက်လွှတ်

တော်တွင် လူလိုင် (၂၈) ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်လေသည်။
 ဗြိတိန်နိုင်ငံအဖို့ ဓနသဟာယအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်လိုက်ခြင်းမှာ ဤအကြိမ်သည် ပထမဆုံးအကြိမ်ဖြစ်လေသည်။ ယင်းအပြင် (၁၉၄၆) ခုနှစ်က အယ်လ်ဘော့နီးယားနိုင်ငံနှင့် သံတမန် အဆက်အသွယ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးနောက် မည်သည့်နိုင်ငံနှင့်မျှ သံတမန် အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ အယ်လ်ဘော့နီးယားနိုင်ငံနှင့် သံတမန် အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခြင်းမှာလည်း နိုင်ငံတကာရေးပြင်တွင် ဗြိတိန်ပိုင် သင်္ဘောနှစ်စင်းကို မိုင်းပုံးဖြင့် ခွဲပစ်ခံခဲ့ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။
 တကယ်က ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့သည် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံမှုမှာ (၁၉၇၁) ခုနှစ် သမ္မတအာမင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် အာဏာရရှိသကတည်းက ဆိုးဝါးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 ယခုကဲ့သို့ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည့်အတွက် များစွာ စိတ်မကောင်းရပါ။ ယခုကဲ့သို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းမှာလည်း ကမ်ပါလာမြို့တွင် ဗြိတိန်မဟာမင်းကြီးအနေဖြင့် တာဝန်များထမ်းဆောင်ရန် မဖြစ်နိုင်တော့၍သာ ဖြစ်သည်။ မစ္စတာကရောဆလင်းက ကြေညာပြောဆိုလိုက်လေသည်။ ယင်းကြေညာချက်အား အောက်လွှတ်တော်ရှိ လေဘာအမတ်များရော၊ ကွန်ဆာတစ် အမတ်များကပါ တစ်ပြိုင်တည်း ဩဘာပေးလိုက်ကြလေသည်။
 အစိုးရ၏ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို မိမိတို့ပါတီအနေဖြင့် ထောက်ပါကြောင်းဖြင့် အတိုက်အခံ ကွန်ဆာပေးတစ်ပါတီ၏ နိုင်ငံခြားရေး ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူ ရီဂျိန့်ကော့ဒလင်းက ပြောကြားလိုက်လေသည်။
 ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ ယခုတိုင် ဆက်လက်ထောက်ပံ့နေသော ငြိည့်လုပ်ငန်းများကို အစိုးရအနေဖြင့် ပိတ်ပစ်ပါဟု လစ်ဘရယ်ပါတီဆီဆောင် ဒေးဗစ်စတီလေက ပြောကြားလေသည်။
 ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်လိုက်ပြီးနောက် ယူဂန္ဓာမှ အင်္ဂလိပ်လူမျိုး (၅၀၀) ကိုလည်း ဗြိတိန်သို့ ပြန်ခေါ်လိုက်

သည်။ ယခုအခါ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် အင်္ဂလိပ်လူမျိုး (၂၀၀)ခန့်သာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။ ယင်းတို့အထဲတွင်လည်း အများအပြားမှာ သာသနာပြုများသာ ဖြစ်လေသည်။
 ဗြိတိန်သံတမန်နှစ်ဦး ကမ်ပါလာမြို့မှ နှင်ထုတ်ခံရခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်အပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်မှု ပျော့လွန်းသည်ဟုဆိုကာ ဗြိတိန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ကာဘက်ဟန်ကို တွန့်ဆာဖေးတစ်ပါတီနှင့် သတင်းစာများက အပြင်းအထန် ဝေဖန်ရေး သားကြလေသည်။
 ဗြိတိန်နိုင်ငံက သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်တောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သည့် ကိစ္စများကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက စဉ်းစားလျက်ရှိကြောင်း ဗြိတိန်နိုင်ငံ ကြေညာချက်တွင် ပါဝင်မှုများအား လေ့လာလျက်ရှိကြောင်းဖြင့် ဇူလိုင်လ (၂၈) ရက်နေ့ စောစောပိုင်းတွင် သမ္မတအာမင်က ပြောကြားလိုက်လေသည်။
 ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် ဆက်လက်နေထိုင်လိုသည့် ဗြိတိန်လူမျိုးများကို ယင်းတို့၏ အခြေအနေပေါ် မူတည်ပြီး နေခွင့်ပြုထားမည်ဖြစ်သည်ဟု သူ၏ အသေခံတပ်သားများကို ပြောကြားလိုက်လေသည်။ ထိုနေ့မှာပင် ယူဂန္ဓာအစိုးရ၏ ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူတစ်ဦးက ဗြိတိန်နိုင်ငံက သံတမန်အဆက်အသွယ်များ ဖြတ်တောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ဂရုမစိုက်ကြောင်း၊ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအတွင်းရှိ ဗြိတိန်နိုင်ငံသားများကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသားများအဖြစ် ခံယူစေမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ကြေညာလိုက်လေသည်။
 ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် ကျန်ရှိနေသေးသော ဗြိတိန်နိုင်ငံသားများ ဆီစွကို ပြင်သစ်အစိုးရက ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆီကျန်ရစ်ခဲ့သူ အများအပြားမှာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် ဆက်လက်နေထိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားကြောင်း၊ ၎င်းတို့မှာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသားများဖြစ်လာလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗြိတိန်အစိုးရသည် မစ္စစ်ဘိုလော့ကိုစွကိုသာ အော်နေဆဲရှိကြောင်းဖြင့်လည်း ယင်းကြေညာချက်တွင် ဝေဖန်ဖော်ပြထားလေသည်။

(၁၉၇၂) ခုနှစ်၊ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံမှ နှင်လွှတ်ခဲ့သော ဗြိတိန်နိုင်ငံသား အဖြစ် ခံယူထားသော အာရှလူမျိုးများအတွက် လျော်ကြေးပေးရန် စီစဉ် နေသည့် အချိန်တွင် ဗြိတိန်က သံတမန်အဆက်အသွယ် ဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူများအတွက် လျော်ကြေးပေးရေးအခန်းကဏ္ဍ ပိတ်သွားရခြင်းသည် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ တာဝန်မဟုတ်တော့ကြောင်းဖြင့် နောက်နေ့ (ဇူလိုင် ၂၉ ရက်) တွင် သမ္မတအာမင်က ထပ်မံ ကြေညာပြန် သည်။

ယခုကဲ့သို့ ဗြိတိန်က သံအဆက်အသွယ် ဖြတ်လိုက်သော်လည်း ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် ကျန်ရှိနေသေးသော ဗြိတိန်နိုင်ငံသား (၂၀၀)ခန့် အတွက် ဘာမမထိခိုက်။ ၎င်းတို့သည် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်၍ အခြား ယူဂန္ဓာတိုင်းရင်းသားများကဲ့သို့ပင် ဥပဒေဘောင်အတွင်းက ဆက်ဆံခံရ ဟု ကြေညာသည်။ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တိုက်ရာတွင် အစွဲအမူတို့အား ဗြိတိန်နိုင်ငံက မါဝင်ကူညီခဲ့သည်ဟုလည်း သမ္မတအာမင်က အကြိမ် ကြိမ် စွပ်စွဲ ပြောကြားလေသည်။

အစွဲအမူတို့ လေဆိပ်ကို ဝင်တိုက်ပြီးသည့်နောက် နာရီဝင်စံ ခန့်ကြာသည်အထိ အင်တက်ဘီလေဆိပ်အနီးတွင် ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ ယာယီ မဟာမင်းကြီးဖြစ်သူ သံမှူးမဂ္ဂတာဟော်ရော့ကို တွေ့နေချခြင်းက ဗြိတိန် နိုင်ငံက ပါဝင်ကူညီသည်မှာ ထင်ရှားသည်။ ယင်းအပြင် ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာတို့ ဖြစ်ပွားနေသော တင်းမာမှုအခြေအနေကို အာဖရိက ညီညွတ် ရေးအဖွဲ့က ကြားဝင်ဖြန့်ဖြေပေးရန် ကြိုးစားနေသည့် အချိန်လည်း ဖြစ် သည်။ ကင်ညာနိုင်ငံ၏ အပြုအမူမှာ ဗြိတိန်နိုင်ငံ၏ အကြပ်ကိုင်နေမှုဖြင့် လုပ်ကိုင်နေကြောင်း ထင်ရှားသည်ဟုလည်း သမ္မတအာမင်က ပြောကြား လိုက်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံနှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့သည် အစွဲအမူနိုင်ငံနှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံတို့၏ နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူထားသော မဂ္ဂတာဘီလော့ ပျောက် ဆုံးနေရမှုကို အကြောင်းပြုကာ နှစ်နိုင်ငံ-သံတမန်များ အဆက်အသွယ် ဖြတ်သွားကြလေတော့သည်။

အခန်း (၁၅)

အင်တက်ဘီမု ကုလသို့

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲအမူတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက် ခြင်းမှာ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့ဝင် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာ ပိုင်မှုကို ဆိုးဝါးစွာ ကျူးကျော်စော်ကားလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ကုလ သမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကုဒ်ဝါးဟိုင်းက ကိုင်ရိုလေဆိပ် အရောက် အင်တက်ဘီလေဆိပ်အား အစွဲအမူတို့မန်ဒိုတပ်သားများ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ပြီး နောက်တစ်နေ့ ဇူလိုင်လ (၅)ရက်နေ့တွင် ထုတ်ဖော် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်သည် မောရစ်သျှ နိုင်ငံ ပွဲလူးဝစ်မြို့တွင် ကျင်းပနေသည့် အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ ဆိပ်သီးများညီလာခံသို့ သွားရောက်ခဲ့ပြီး နယူးယောက်သို့အပြန်တွင် ဆိုင်ရိုလေဆိပ်သို့ ခေတ္တဝင်ရောက်ရပ်နားခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲအမူတို့မန်ဒိုတို့က ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို ကျူးကျော်စော်ကားခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် လူပေါင်း (၁၀၂) ဦး၏ အသက်ကို ကယ်ဆယ်နိုင်ခဲ့သဖြင့် ဆူနပ်အားရပါသည်ဟု ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်၏

ဝင်ရောက်စဉ်တွင် လူသားတို့၏ အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်သည် ဖြစ်နိုင်ချက်များကို သက်သေထူလှိုက်သော စစ်ဆင်ရေးဖြစ်သဖြင့် ကျေနပ်သည်။ သို့သော် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို ဆိုးဝါးစွာ ကျူးကျော်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားခဲ့ကြောင်းဖြင့်လည်း ထိုကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ဤအရေးအခင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးရန် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ ခေါ်ပေးပါရန် တောင်းဆိုထားကြောင်းလည်း ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်က ထုတ်ဖော် ပြောကြားလေသည်။

မှန်ပေသည်။ ယူဂန္ဓာသမ္မတအာမင်က အင်တက်ဘီလေဆိပ်အား အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတို့က ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းအပေါ် ဆွေးနွေးရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေး အမြန်ဆုံးခေါ်ပေးပါရန် ဇူလိုင်လ (၅)ရက်နေ့မှာပင် တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်သည် အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတို့ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုအား ကန့်ကွက်ကြောင်းဖြင့် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေး ကောင်စီအစည်းအဝေးကို အမြန်ဆုံး ခေါ်ပါဟု သမ္မတအာမင်က တောင်းဆိုလိုက်ခြင်း မရှိသော်လည်း “ဤကျူးကျော်စော်ကားမှုအား အပြင်းထန်ဆုံးသော အသုံးအနှုန်းဖြင့် ရှုတ်ချပါ” ဟု ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံသို့ ပေးပို့သော စာတွင် ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

အလားတူ တိုင်ကြားသည့်စာတွင် အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့သို့လည်း သမ္မတအာမင်က ပေးပို့လိုက်သည်။ မောရစ်သန့်နိုင်ငံတွင် ကျင်းပလျက်ရှိသော အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ကလည်း ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတို့ကို ခိုက်ခိုက်မှုအား ပြင်းထန်စွာ ရှုတ်ချကြောင်းနှင့် ထိုကိစ္စကို ဆွေးနွေးရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးကို အမြန်ဆုံးခေါ်ပါရန် တစ်ခဲနက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

“ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်မှုနှင့် နယ်မြေတည်တံ့ခိုင်မာမှုအပေါ် အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတို့ ကျူးကျော်စော်ကားခြင်း၊ သွေးရှူသွေးထွက်ဖြတ်ခဲ့ခြင်း၊ ပြည်သူလူထုအား ထိခိုက်ဒဏ်ရာရစေခြင်းနှင့် ဥက္က

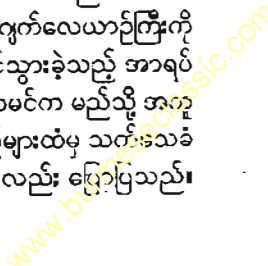
အစွဲအနွမ်းများကို ခိုက်ခိုင်းစွာ ဖျက်ဆီးခဲ့မှုများအပေါ် အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့မှ အပြင်းအထန် ရှုတ်ချသည်” ဟု အာဖရိက ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ယင်းအပြင်လည်း အချက် (၈)ချက်ပါ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်ကို ထိုအစည်းအဝေးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီး အာရပ်ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့၏ အဖွဲ့ဝင် (၄၈)နိုင်ငံအား ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လုပ်ကြံပါရန် တိုက်တွန်းလိုက်လေသည်။ ယင်းအချက် (၈)ချက်တွင် အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုအား အထီးကျန်ဘဝ ရောက်အောင် အစွမ်းကုန်ပြုလုပ်ကြရန်၊ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် သမ္မတအာမင်တို့အပေါ် သွေးစည်းညီညွတ်မှု ချီကြောင်း ပြသရန်၊ ကမ်းပါလာမြို့မှ အဖျက်အစီးများကို ပြန်လည်ထူထောင်ရန်အတွက် အာဖရိကနိုင်ငံများက အကူအညီပေးရန်နှင့် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးခေါ်ယူရန် တိုက်တွန်းကြောင်း စသည်ဖြင့် ပါဝင်လေသည်။

အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုကြီး အေလွန်ကမူ ကုလသမဂ္ဂ လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒို တပ်သားများက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုအတွက် တရားခံအဖြစ်ထက် အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတပ်သားများ ဖြစ်မည်ဟု အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတပ်သားများမှနေ၍ ဇူလိုင်လ (၆)ရက်နေ့တွင် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုတို့က ဓားစာခံခရီးသည်တို့အား ကယ်တင်သောလုပ်ငန်းမှာ အကြမ်းဖက်ဂိုဏ်းများနှင့် သူတို့ကို ကူညီသူအားလုံးအား ဘယ်ကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်ရသည်ကို ပြသလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ လုံခြုံရေးကောင်စီတွင် အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုအပေါ် ရှုတ်ချသည့် မည်သည့်အဆိုကိုမဆို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ဗီတိုအာဏာသုံးကာ ပယ်ချမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိတို့ကို အာမခံပေးထားကြောင်းဖြင့်လည်း ပြောကြားလေသည်။

အစွဲအနွမ်းကွန်မန်ဒိုများကလည်း ပြင်သစ်ဂျက်လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲကာ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည့် အာရပ်နှင့် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများအား သမ္မတအာမင်က မည်သို့ အကူအညီပေးသည်ဆိုသည်ကို လွတ်လာသည့် ခရီးသည်များထံမှ သက်သေခံအထောက်အထားများကို ရယူမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့်လည်း ပြောပြသည်။

ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်သာလျှင် ပြန်ပေးဆွဲသူများကို အထူးအညီပေးသဖြင့် နိုင်ငံတကာဥပဒေသကို ပရမ်းပတာ ချိုးဖောက်မှုဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဘန်ကောက်မြို့ရှိ အစ္စရေးသံရုံးကလည်း ဇူလိုင်လ (၅)ရက်နေ့မှာပင် ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်ကာ သမ္မတအာမင်၏ စွပ်စွဲချက်များကို ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့သေးသည်။

ဤနိုင်ငံတကာ ဓားပြမှုကြီးကို စနစ်တကျ အစီအစဉ်လုပ်ဆောင်အချိန်ဆွဲနိုင်ခြင်းမှာ သမ္မတအာမင်၏ အကူအညီကြောင့်သာဖြစ်ကြောင်း အချက်အလက် အထောက်အထားများက ပြည့်စုံနေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ယူဂန္ဓာအစိုးရသာလျှင် လိုက်နာရမည့် နိုင်ငံတကာ ဥပဒေများကို ပရမ်းပတာ ချိုးဖောက်ကာ ကုလသမဂ္ဂ၏ ပဋိညာဉ်စာတန်းကို ဆန့်ကျင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အစ္စရေးကာကွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့များက ဓားစာခံများထံ ကယ်တင်ခြင်းမှာ အစ္စရေးပြည်သူတို့အပေါ် စောင့်ရှောက်ရမည့် အစ္စရေးအစိုးရ၏ အမျိုးသားရေးတာဝန်အရ ဆောင်ရွက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ဖြင့်လည်း ထိုကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြထားလေသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို အစ္စရေးတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်မှုအား ဆွေးနွေးရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးကို ဇူလိုင်လ (၈)ရက်နေ့တွင် ကျင်းပရန် လုံခြုံရေးကောင်စီ၏ လက်ရှိသဘာပင်ပိုင်ထရိုပင်စီ (အီတလီ) က စီစဉ်ပေးလေသည်။

သို့သော် ထိုနေ့တွင် ယူဂန္ဓာသမ္မတ အာမင်ရောက်လာမည် မဟုတ်၍ လုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးကို ဇူလိုင်လ (၉)ရက်နေ့ညပိုင်းအထိ ရွှေ့ကြောင်း သဘာပတိက ဇူလိုင်လ (၇) ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက်လေသည်။

ယူဂန္ဓာအပေါ် ကျူးကျော်စော်ကားသည့်အတွက် ရုတ်ချရန်အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများအတွက် အစ္စရေးက ယူဂန္ဓာအစိုးရသို့ လျော်ကြေးအပြည့်အပေးရန်ဟူသော အဆိုများ တင်သွင်းဆုံးဖြတ်ရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂအာရပ်အုပ်စုက ပြင်ဆင်လျက်ရှိလေသည်။

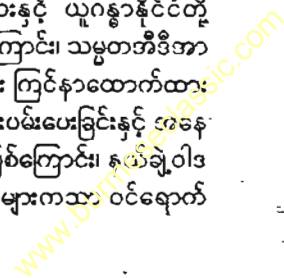
ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်မှုနှင့် နယ်မြေတည်တံ့မှုကို ကျူးကျော်ဖောက်ဖျက်မှုအတွက် အပြင်းအထန် ရုတ်ချကြောင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ရန် အာပရိကအုပ်စုက လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။

အစ္စရေးကျူးကျော်သည့်အမှုကို ဆွေးနွေးရန်အတွက် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ၏ အစည်းအဝေးကို (၉)ရက်နေ့ညတွင် ကြိုတင်စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း စတင်ပြုလုပ်လေသည်။

ယင်းကောင်စီအစည်းအဝေးမကျင်းပမီတွင် အစည်းအဝေးအစီအစဉ်ရေးဆွဲရန်အတွက် တံခါးပိတ်အစည်းအဝေးပြုလုပ်၍ ညှိနှိုင်းမှုပြုလုပ်ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို အစ္စရေးက ကျူးကျော်စော်ကားခြင်းဖြစ်သည်ဟု လုံခြုံရေးကောင်စီကို တိုင်ကြားထားရာ ရုတ်ချပြောဆိုသည့် စကားမျိုးကို မပြောရန် ကန့်ကွက်လေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် အငြင်းပွားသည့် စကားလုံးများကို မှတ်ချက်များဖြင့် အသုံးပြုရန် သဘောတူမှုရမှ လုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးကို ကျင်းပနိုင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယင်းအစည်းအဝေးတွင် ညလုံးပေါက် ဆွေးနွေးခဲ့ကြသဖြင့် နံနက်အရုတ်ဦးကျမှ ရပ်နားခဲ့ရလေသည်။ အစည်းအဝေးတွင် ယူဂန္ဓာ၊ မောရစ်သျှ၊ မော်ရိုတားနီးယား၊ အစ္စရေး၊ ကာတာ၊ ပြင်သစ်နှင့် တရုတ်နိုင်ငံတို့က ပါဝင် ဆွေးနွေးကြလေသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဒုဗိုလ်မှူးကြီး ဂျူမာအိုးရစ်က မိမိနိုင်ငံအား အစ္စရေးတို့က ရိုင်းစိုင်း၍ မတရားကျူးကျော်စော်ကားသည့်အတွက် ရုတ်ချပုရန် လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ တိုက်တွန်းကြောင်း အစ္စရေးကွန်မန်ဒိုတို့၏ လက်ချက်ဖြင့် ပျက်စီးခဲ့ရသည်များကို အပြည့်အဝ လျော်ကြေးပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြန်ပေးသမားနှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့ ဖူးပေါင်းလုပ်ဆောင်သည်ဆိုခြင်းမှာ မဟုတ်မမှန်ကြောင်း၊ သမ္မတအီဒီအာမင်သည် ဓားစာခံတို့အထိန်းသိမ်းခံနေစဉ်အတွင်း ကြင်နာထောက်ထားသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် သူတို့လွတ်မြောက်ရေးကို ကြိုးပမ်းပေးခြင်းနှင့် အနေအစား မဆင်းရဲစေရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ နယ်ချဲ့ဝါဒ၏ အသုံးတော်ခံများဖြစ်သော အစ္စရေးဇယွန်ဝါဒီများကသာ ဝင်ရောက်

တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် ထိုကြင်နာထောက်ထားမှုကို တုန်ပြန်ခြင်းဖြစ်၍ လူပေါင်းများစွာ သေကြေကာ အဆောက်အဦပစ္စည်းများစွာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့ရကြောင်းဖြင့် ပြောကြားသွားလေသည်။

အစွရေးကိုယ်စားလှယ် ဒိုနီးဟာဇောက အင်တက်ဘီပြန်ပေး ဆွဲမှုတွင် အစမှအဆုံးအထိ ယူဂန္ဓာအစိုးရ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှု ပါဝင်ကြောင်း၊ ခရီးသည်များအား လေဆိပ်အဆောက်အဦအတွင်းသို့ သွင်းပြီး နောက်တွင် သမ္မတအာမင်သည် ပြန်ပေးသမားများကို ချီးကျူးစကားပြောကာ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ခဲ့ကြောင်း၊ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းမိသည်နှင့် လေယာဉ်ကြီးကို ယူဂန္ဓာစစ်သားများ ဝိုင်းပတ်ထားကြောင်း ထိုနောက် လေယာဉ်ပေါ်၌ ပါလာသော ပြန်ပေးသမားများကို ယူဂန္ဓာစစ်သားများက ချီးကျူးကာ နမ်းကြကြောင်း၊ ယူဂန္ဓာစစ်သားများသည် အစောင့်တာဝန်နှင့် ဓေ့စပ်ဆွေးနွေးမှုများတွင်လည်း ပါဝင်ကြောင်း ထိုပြန်ပေးမှုတွင် ယူဂန္ဓာပူးပေါင်းပါဝင်နေမှု နိုင်ငံတကာစိတ်ထားအရ အစွရေးကွန်မန်ဒိုများက ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းမှာ တရားကြောင်း သမ္မတအာမင်ပါ ပါဝင်ပတ်သက်ပြီး အစွရေးနိုင်ငံသားများ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် ထိန်းသိမ်းထားမှုကို ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက် ကယ်ဆယ်ခြင်းမှ တစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းကို တွေးစရာ အစွရေးအစိုးရတွင် မရှိတော့ကြောင်း၊ ပြင်သစ်လေကြောင်းမှ ခရီးသည်စားစာခံများကို ဂျူလူဗျိုး မဟုတ်သူနှင့် ဂျူလူဗျိုးများကို တသီးတခြားစီဖြစ်အောင် ခွဲယူရန် ယူဂန္ဓာစစ်သားများအား သမ္မတအာမင်က အမိန့်ပေးခဲ့သည်ဟု အစွရေးနိုင်ငံတကြားသိခဲ့ရကြောင်း၊ သမ္မတအာမင်သည် (၁၉၇၂) ခုနှစ်က အနောက်ဂျာမနီ မြန်နစ်မြို့၌ ကျင်းပခဲ့သော အိုလံပစ်ပွဲတွင် အစွရေးပြေးခုန်ပစ်သမားများအား သတ်ဖြတ်ခဲ့သူများကို ချီးကျူးခဲ့ပြီး ဂျူလူဗျိုးသန်ပေါင်းများစွာအား ဖာစ်တလာက သတ်ခဲ့သည်ကိုလည်း ချီးကျူးခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း၊

အစွရေးတို့ အင်တက်ဘီကို မတိုက်မီ ဆေးရုံတင်ထားခဲ့သည့် မစ္စစ်ဒိုရာဘိုလော့ (၇၅) နှစ် ပျောက်ဆုံးရမှုကိုလည်း လုံခြုံရေးကောင်စီက လွတ်မြောက်အောင် ပြုလုပ်ပေးပါရန် တိုက်တွန်းလိုကြောင်း၊

အင်တက်ဘီကယ်ဆယ်မှုစစ်ဆင်ရေးကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိသော ဥပဒေအခွင့်အလမ်းများနှင့် တာဝန်ဝတ္တရားအရ ဆင်နွှဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းစစ်ဆင်ရေးအတွက် အစွရေးနိုင်ငံက လုံးဝ တာဝန်ရှိသည်ဆိုခြင်းကို လက်ခံကြောင်း၊ ယင်းစစ်ဆင်ရေးတွင် မည်သည့်အစိုးရမှ ပါဝင်ပတ်သက်ခြင်းမရှိကြောင်း စသည်ဖြင့် အကျယ်တဝင့် ပြောကြားလေသည်။

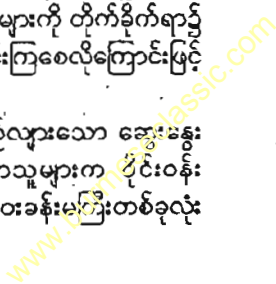
ယင်းသို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုရာတွင် ပါလက်စတိုင်း ပြောက်ကျားများနှင့် ယူဂန္ဓာတို့ ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် အထောက်အထားစာရင်းဇယားရှည်ကြီးကိုလည်း လုံခြုံရေးကောင်စီသို့ တင်ပြလေသည်။

မစ္စတာဟာဇောက ဆက်လက်၍ (၁၉၇၂) ခုနှစ်တုန်းက သမ္မတအာမင်သည် တန်ဖန်းနီးယားနိုင်ငံ ဒါရက်ဆလန်မြို့ကို ဗုံးကြဲမှုအပါအဝင်၊ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် အစွရေးနိုင်ငံသို့ လာရောက်စစ်ရေးအကူအညီတောင်းခဲ့ကြောင်း၊ သို့သော် အစွရေးနိုင်ငံက သူတောင်းလာသော အကူအညီကို မပေးခဲ့ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ယင်းအချိန်မှစ၍ သမ္မတအာမင်သည် အစွရေးကို အကြီးအကျယ် ဆန့်ကျင်လာကြောင်း၊

မိမိသည် ဤလုံခြုံရေးကောင်စီသို့ လာရောက်ဆွေးနွေးနေခြင်းကို မိမိကိုယ်မိမိ တရားခံဟု မယူဆဘဲ တရားလိုဟုသာ ယူဆကြောင်း၊ မိမိသည် လူသားတို့၏ အဖွဲ့အစည်းအခြေခံတစ်ခုလုံးကို အကြမ်းဖက်ဝါဒလှိုင်းတိုင်းဖြင့် ဖျက်ဆီးပစ်ရန် ခြိမ်းခြောက်နေသော မကောင်းဆိုးဝါးအင်အားစုများကို စွဲချက်တင်နေသော တရားလိုအဖြစ်သာ ယူဆကြောင်း၊

နိုင်ငံတကာ အကြမ်းဖက်ဝါဒအပေါ် လုံခြုံရေးကောင်စီက စစ်ကြေညာစေလိုကြောင်း၊ ယင်းကဲ့သို့သော တရားမဲ့ရာဇဝတ်မှုများနှင့် ထိုရာဇဝတ်မှုများတွင် အားပေးကူညီကြမည့် နိုင်ငံများကို တိုက်ခိုက်ရာ၌ တမ္ဘာနိုင်ငံအားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ပူးပေါင်းကြစေလိုကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ယင်းသို့ အစွရေးကိုယ်စားလှယ်၏ ရှည်လျားသော ဆွေးနွေးချက်အပြီးတွင် တက်ရောက်နားထောင်ကြသောသူများက ဗိုင်းဝန်းလက်ခုပ်တီးကြရာ လုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး

၁၆၆

ပိုဉာဏ်

ဆူညံသွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် သဘာပတိ မစ္စတာပင်စီက “ဒါ ဇာတ်ပွဲ ရှိမဟုတ်ပါဘူး” ဟု ပြောကာ တားဆီးလိုက်ရလေသည်။

ထို့နောက် အာရပ်အုပ်စု၏ ပြောဆိုခွင့်ရ ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် မောရန် သျှကိုယ်စားလှယ် မော်လီအီလ်မာလ်ဆန်က ဆက်လက်ဆွေးနွေးလေသည်။ အစွဲနေနိုင်ငံအား ဤကျွန်းကျော်စော်ကားမှုအတွက် အပြင်အထန် ရှုတ်ချရမည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် အကျယ်တဝင့် တင်ပြဆွေးနွေးသွားလေသည်။

လုံခြုံရေးကောင်စီအစည်းအဝေးကို ဇူလိုင်လ (၁၂) ရက်နေ့တွင် ဆက်လက်ကျင်းပ၍ ဆွေးနွေးကြပြန်သည်။ ယင်းသို့ ဆွေးနွေးကြရာတွင် အမေရိကန်သံအမတ်ကြီး ဆက်ရင်တန်က ဗြိတိန်နှင့် အမေရိကန်တို့၏ ပူးတွဲအဆိုတင်သွင်းထားသည့် လေယာဉ်များကို ပြန်ပေးဆွဲခြင်းအား ရှုတ်ချကြောင်း၊ မြို့ပြလေကြောင်းမှ လေယာဉ်များ လုံခြုံရေးကို ဦးစားပေး လုပ်ကိုင်ရန်နှင့် ပြန်ပေးဆွဲခံရမှု အန္တရာယ်များမှ ကာကွယ်ပေး၍ ယင်းအကြမ်းဖက်လုပ်ငန်းအားလုံးကို အပြစ်ပေးရေးအတွက် လိုအပ်သော လုပ်ငန်းများလုပ်ကိုင်ရန် အဆိုကို ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီက ထောက်ခံပါရန် တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။ ယင်းပူးတွဲအဆိုကို ဗြိတိန်သံ အမတ် အိုလ်ဇော်ရစ်ချတ်က တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်၏။

အနောက်ဂျာမနီသံအမတ်ကြီး ဘာဂွန်ပိုဒီဂါဗွန်ဝက်ချမ်းကလည်း ခရီးသည်များကို ဓားစာခံအဖြစ် ဖမ်းဆီးခြင်းအား နိုင်ငံ တကာက ပါဝင်၍ တားဆီးရေးစာချုပ်တစ်ရပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ရေးအတွက် ပြင်ဆင်ကြောင်း၊ ယင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ရေးကိစ္စကို လာမည့် ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေညီလာခံတွင် ဆွေးနွေးရန် တိုက်တွန်းပြောကြားသွား၏။

လုံခြုံရေးကောင်စီအဖွဲ့ဝင် အာရပ်အုပ်စုကလည်း အဆို တစ်ရပ်ကို ဗြိတိန်-အမေရိကန်၏ အဆိုနှင့်အပြိုင် ထင်သွင်းကြလေ သည်။

တန်ဖန်နီးယား၊ ဘီနင်နှင့် လစ်ဗျားတို့က ဦးဆောင်သည့် အာရပ်အုပ်စု၏ အဆိုမှာ ယူဂန္ဒာနိုင်ငံ၏ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်မှုနှင့် နယ်မြေတည်ရှိမှုအပေါ် အစွဲနေတို့၏ ကျွန်တော်စော်ကားမှုအား ရှုတ်ချ

ကြောင်းနှင့် အင်တက်ဘီလေဆိပ်တွင် ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုများကို အစွဲနေ နိုင်ငံက လျော်ကြေးအပြည့်အဝ ပေးရေးအဆိုပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုအဆိုနှစ်ရပ်ကို ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီတွင် လေးရက် တိုင် အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးပြီးနောက် ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီ သည် မည်သည့်အဆိုကိုမှ အဆုံးအဖြတ် ပေးနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ ဇူလိုင်လ (၁၄)ရက်နေ့တွင် ပြီးဆုံးသွားရလေသည်။

ဤလုံခြုံရေးကောင်စီ အစည်းအဝေးမှာ (၁၉၅၃) ခုနှစ်က ဖြစ်ပွားခဲ့သော အရှေ့အလယ်ပိုင်း စစ်ပွဲနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးခဲ့သည့် အစည်းအဝေးနောက်ပိုင်းတွင် ဆွေးနွေးချက်အပြင်းထန်ဆုံးသော အစည်း အဝေး ဖြစ်လေသည်။

အာရပ်အုပ်စုက တင်သွင်းသည့် ယူဂန္ဒာကို အစွဲရေးက တွေးကျော်စော်ကားခြင်းကြောင့် ပြစ်တင်ရှုတ်ချသော အဆိုမှာလည်း ဖွဲ့နိုင်သွား၍ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်တို့ ပူးတွဲတင်သွင်းသော လေယာဉ်ပြန် ပေးဆွဲမှုအား ရှုတ်ချကြောင်းနှင့် ယင်းသို့သော အကြမ်းဖက်အပြုအမူများ မဖြစ်ပေါ်စေရန် တားဆီးရေးနှင့် ဖြစ်ပေါ်လာပါက ပြစ်ဒဏ်ပေးရေးအဆို ချာလည်း မအောင်မြင်ဘဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်တို့၏ အဆိုမှာ အစွဲရေးကျွန်းကျော်စော် ကားမှုအပေါ် လုံခြုံရေးကောင်စီက အလေးမထားစေရန် လမ်းလွဲလုပ် လိုက်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် ပြင်းထန်စွာ ကန့်ကွက်ကြောင်း အာရပ်နှင့် တက် ခလိုက်နိုင်ငံများက ပြောကြားကြလေသည်။

အမေရိကန်-ဗြိတိန် ပူးတွဲအဆိုကို အမေရိကန်၊ ဗြိတိန်၊ မြင်သစ်၊ အီတလီ၊ ဆွီဒင်နှင့် ဂျပန်တို့က မဲပေးကြလေသည်။ ပနားမား၊ ဗီမေးနီးယားနိုင်ငံတို့ကမူ အစည်းအဝေးမတက်ဘဲ နေကြသည်။ တရုတ်၊ ဆိုဗီယက်၊ ဘီနင်၊ ပါကစ္စတန်၊ တန်ဖန်နီးယား၊ လစ်ဗျားနှင့် ဂူယာနာနိုင်ငံ တို့က မဲမပေးကြပေ။

ယူဂန္ဓာကို တိုက်ဖို့အတွက် လေယာဉ်တွေကို အသွားရောအပြန်ပါ နိုင်ရုံဘီလေဆိပ်ကို အသုံးပြုခွင့်ပေးခြင်းနဲ့ ဆေးတပ်ဖွဲ့ကို နိုင်ရုံဘီမှာ ထားခွင့်ပြုခဲ့တဲ့အကြောင်းတွေကို အခိုင်အမာ သိထားရပါပြီ” ဟု ဇူလိုင်လ (၅)ရက်နေ့တွင် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ဇူလိုင် (၆)ရက်နေ့တွင်မူ သမ္မတအာမင်သည် ကင်ညာသမ္မတ ဂျိုမိုကင်ညတ်တားထံသို့ သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ပေးပို့လိုက်လေသည်။
ယင်းသဝဏ်လွှာတွင် . . .

အခန်း (၁၆)

ယူဂန္ဓာနှင့် ကင်ညာ

အစွရေးကွန်မန်ဒိုတို့ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို တိုက်စဉ် အစွရေးလေယာဉ်များနှင့် သူနာပြုတပ်ဖွဲ့အား ကင်ညာနိုင်ငံက နိုင်ရုံဘီလေဆိပ်ကို အသုံးပြုခွင့်ပေးခဲ့သဖြင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက များစွာ မကျေနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံနှင့် ကင်ညာနိုင်ငံမှာလည်း အဝကတည်းက တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မတည့်ရသည့်အထိ အခုကိစ္စပေါ်လာသောအခါ အခြေအနေမှာ ပို၍ ဆိုးဝါးသွားလေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ၏ နယ်မြေအချို့မှာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံပိုင်ဖြစ်ကြောင်း ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက တောင်းဆိုနေခြင်းနှင့် နိုင်ရုံဘီမြို့တွင် ဝင်ရောက်ရပ်နား ဆီဖြည့်လေ့ရှိသော အစွရေးနိုင်ငံပိုင် အီလ်အယ်လ်လေကြောင်းမှ လေယာဉ်ကြီးကို ဖောက်ခွဲပစ်နိုင်ရန် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့အား ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက လက်နက်ပေးခဲ့ခြင်းများအတွက် နှစ်နိုင်ငံမှာ ဆက်ဆံရေးမှာ တင်းမာခဲ့လေသည်။ ယခု ကင်ညာနိုင်ငံက အစွရေးတို့ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအား တိုက်နိုင်ရန် နိုင်ရုံဘီလေဆိပ်ကို အသုံးပြုရန် ခွင့်ပြုလိုက်သောအခါ သမ္မတအာမင်မှာ ယမ်းပုံမီးကျသလို ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် သမ္မတအာမင်က . . .

“ယူဂန္ဓာနိုင်ငံမှာ အိမ်နီးချင်း ကင်ညာနိုင်ငံ၏ ပူးပေါင်းလုပ်ကြံ ချက်အရ အစွရေးနိုင်ငံ၏ ကျူးကျော်စော်ကားခံရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“အစွရေးက ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်မှုနှင့် ပက်သက်၍ ယူဂန္ဓာနှင့် ကင်ညာ နိုင်ငံတို့၏ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေမှာ တင်းမာ လာသော်လည်း ကင်ညာနိုင်ငံကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ဝင်ရောက်တိုက်မည်ကို မစိုးရိမ်စေလိုပါ။ မည်သို့ပင် တင်းမာမှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသည် ဖြစ်စေ၊ မိမိနှင့် ယူဂန္ဓာပြည်သူတို့က ကင်ညာပြည်သူများကို ညီအစ်ကို မောင်နှမအရင်းကဲ့သို့သာ ဆက်လက် ထားရှိပါသည်။

ဝစ်တိုးရီးယားကန်တော်ကြီးကမ်းခြေမှ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွရေးတို့ အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်နိုင်မှုမှာ အဆွေတော် သမ္မတကြီးနှင့် အဆွေတော်၏ အစိုးရအဖွဲ့တို့ ပေါင်း၍ လုပ်သွား ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဆိုသည်ကို အားလုံး သတင်းရရှိထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအား တိုက်ခိုက်ရန်အတွက် အဆွေတော်၏ အစိုးရ အဖွဲ့က အစွရေးတို့ကို လိုအပ်သော အကူအညီများ ပေးလိုက်ခြင်း အတွက် များစွာ အံ့ဩမိရပါသည်။

ယင်းအပြင် မိမိတို့ နှစ်နိုင်ငံနယ်စပ် တစ်လျှောက်တွင် ကင်ညာတပ်များ တိုးပြည့်ထား သည်ဟု ကြားသိရခြင်းနှင့် အချို့နေရာများတွင် ကင်ညာတပ်များ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်းသို့ သုံးမိုင်အထိ ဝင်ရောက်နေသည်ဟု ကြားသိရခြင်းတို့အတွက် လည်း အံ့ဩနေရပါသည်။

ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

အစွဲအစပ် သို့မဟုတ် အမေရိကန် လေယာဉ် အစင်း (၃၀)သည် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံဘက်သို့ ယုံသန်းလာနေသည်ဟု ယူဂန္ဓာဒေသီယိုက ဇူလိုင်လ (၇)ရက်နေ့ နံနက် (၉)နာရီ (၅၈) မိနစ်တွင် ကြေညာလိုက်ရာ ယင်းကြေညာချက်အပေါ် ကင်ညာနိုင်ငံက ငြင်းဆိုလိုက်လေသည်။

ယင်းကြေညာချက်သည် လုံးဝမှားယွင်းသည်။ မည်သည့်စစ်လေယာဉ်မှ ကင်ညာနိုင်ငံမှ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံဘက်သို့ ထွက်ခွာသွားခြင်းမရှိ။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ ရေဒါစခန်းတို့၏ အမှားမှားအယွင်းယွင်းဖြစ်မှုသာ ဖြစ်သည်။ ယခုကဲ့သို့ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ကြေညာခြင်းမှာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအပေါ် သနားမှုများ ရလာစေရန် အရမ်းကာရော စွပ်စွဲခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ကင်ညာနိုင်ငံအပေါ် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ မုန်းတီးရန်လိုမှု အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်ဟု ကင်ညာနိုင်ငံက ကြေညာလိုက်လေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံက ဆက်လက်ကြေညာရာတွင် ယူဂန္ဓာစစ်အစိုးရသည် ကင်ညာနိုင်ငံကို ကျူးကျော်စေကားခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြလိုက်သည်။

ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့မှာ နဂိုတတည်းက နယ်စပ်ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ မပြေမလည်ဖြစ်ခဲ့ရာမှ အစွဲအစပ်လေယာဉ်များ အင်တက်ဘီလေဆိပ်တို့ ဟိုက်ခိုက်နိုင်အောင် နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်ကို အစွဲအစပ်တို့အား သုံးခွင့်ပြုခဲ့သည်တွင် ပို၍ တင်းမာလာသဖြင့် တစ်ဖက်နိုင်ငံ၏ စကားကအစ အခြားတစ်ဖက်နိုင်ငံက ဆတ်ဆတ်ထိ မခံနိုင်

မြစ်နေကြသည်။ အတင်စီးမခံနိုင်ကြဘဲ ချက်ချင်း လက်တုန့်ပြန်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့နံနက်က ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ သတင်းကြေညာချက်အပေါ် ကင်ညာက ငြင်းဆိုရုံ ငြင်းဆိုခြင်းမပြုတော့ဘဲ သမ္မတအာမင်ကိုပါ ပုတ်ခတ်ပြောဆိုလေတော့သည်။

ယခု စွပ်စွဲချက်မှာ အိမ်နီးချင်း စစ်ရှားနိုင်ငံ၏ နောက်ဆုံးတိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်သည်။ ယင်းနိုင်ငံ၏ ခေါင်းဆောင်မှာ လွန်ခဲ့သော ဝါးနှစ်ကတည်းက အပြစ်မဲ့သော ပြည်သူများအပေါ် ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာစွာ နှိပ်စက်ပြီး အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်နေသူ ဖြစ်သည်။ စစ်အစိုးရထက် ခွဲသော ငါးနှစ်အတွင်းတွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၌ ယူဂန္ဓာလူမျိုးတို့၏ လည်ချောင်း သွေးတို့ဖြင့် လွှမ်းလျက်ရှိသည်။

ယူဂန္ဓာသမ္မတ စစ်သူကြီး အိဒီအာမင်သည် အာဏာရှင်အက်ဆစ်သမ္မတဖြစ်သည် စသည်ဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကြေညာပြောကြားလိုက်လေသည်။

ယူဂန္ဓာကို အစွဲအစပ်တို့တိုက်ရာ၌ ကင်ညာသည် ကြံရာပါဖြစ်သည်ဆိုသော ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ စွပ်စွဲချက်ကိုလည်း ကင်ညာနိုင်ငံက ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် ကုန်ဝါဟိန်းထံသို့ ဇူလိုင်လ (၆)ရက်နေ့တွင် စာရေးသား ငြင်းဆိုလိုက်လေသည်။ ကင်ညာနိုင်ငံ၏ ထိုငြင်းဆိုချက်ကို ကုလသမဂ္ဂမှ ဇူလိုင်လ (၉)ရက်နေ့တွင် ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ၏ ငြင်းဆိုချက်တွင် အစွဲအစပ်လေယာဉ်များကို နိုင်ရိုဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းခွင့်ပြုရခြင်းမှာ ဒဏ်ရာရသူများ ဆေးဝါးကုသရေးအတွက်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ကင်ညာနိုင်ငံသည် အိမ်နီးချင်း တိုင်းနိုင်ငံများ၊ မည်သည့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ၊ အဆုံးဆိုရသော် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ ကျူးကျော်စေကားရေးအတွက် အခြေစိုက်စခန်းအဖြစ် အသုံးပြုမခံခဲ့ပါ။ နောင်တွင်လည်း ယင်းကဲ့သို့ အသုံးပြုမခံမည် မဟုတ်ပါ။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၌ (၁၉၇၁) ခုနှစ် အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်ပွားပြီးကတည်းက ကင်ညာကို အမြဲ ခန့်လိုနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

အင်တာနက်ဘီလေဆိပ်ကို တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် အစွဲရောလေယာဉ် နိုင်ရုံဘီလေဆိပ်သို့ ဆင်းသက်ခဲ့ခြင်းအကြောင်းမှာ ဒဏ်ရာရသူများကို ဆေးကုသရန်အတွက် ဆင်းခွင့်ပြုရန် မေတ္တာရပ်ခံသဖြင့် ဆင်းခွင့်ပြုခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့ ကင်ညာနိုင်ငံက ပြုလုပ်ခြင်းမှာ လူသားအချင်းချင်း ထောက်ထားစာနာရမည်ဟူသော အချက်နှင့် ဒုက္ခရောက်နေသူများအား ကူညီရမည်ဟူသော နိုင်ငံတကာဥပဒေအရ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အာဖရိကအပေါ် ရန်လိုသူများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်ဆောင်သည့် ကြံရာပါအဖြစ် မည်သို့မျှ မသက်ရောက်၊ အစွဲရောကူးကျော်ရေးသမားများသည် အင်တာနက်ဘီလေ လာရာတွင် အာရပ်နှင့် အာဖရိကနိုင်ငံများ အပါအဝင် နိုင်ငံတော်တော်များပေါ် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုနိုင်ငံများနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာမှပြောသံမကြားရဘဲ ကင်ညာကိုသာ စွပ်စွဲပြောနေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

ယင်းသို့လျှင် ကင်ညာအစိုးရနှင့် ယူဂန္ဒာအစိုးရတို့ တစ်ဖက်နှင့် တစ်ဖက် စွပ်စွဲပြောဆို ငြင်းဆိုနေစဉ် ဇူလိုင်လ (၈)ရက်နေ့ညက ယူဂန္ဒာနိုင်ငံ ကမိပါလာမြို့လယ်တွင် သေနတ်ပစ်ခတ်သံများ ကြားရသည်ဟု သတင်းများ ထွက်လာသည်။ သေနတ်သံများမှာ နာရီဝက်ခန့်ကြာ၍ ကင်ညာနိုင်ငံသားတစ်စုကို ယူဂန္ဒာစစ်သားများက သေနတ်ဖြင့် ပစ်သတ်ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုလေသည်။

ယူဂန္ဒာနိုင်ငံသားများကို အိမ်ပြင်မထွက်ဘဲ ရောက်ရာအရပ်တွင် ငြိမ်ငြိမ်နေကြပါဟု ယူဂန္ဒာလုံခြုံရေးစစ်သားများက အကြောင်းကြားပြီးနောက် ရှာဖွေရေးလုပ်ငန်းများ လုပ်ကြသည်။ ထိုစစ်သားများသည် ကင်ညာနိုင်ငံသားတွေ့လျှင် တစ်ခါတည်း ဆွဲခေါ်သွားကြသည်ဟုလည်း သတင်းတစ်ရပ်က ဆိုပြန်သည်။

ထိုအတောအတွင်းတွင် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံနှင့် ကင်ညာနိုင်ငံတို့သို့ သွားလာနေသော ထရပ်ကားများကို တစ်နိုင်နှင့် တစ်နိုင် ဖြတ်မကူးရန် ကင်ညာအစိုးရက ပိတ်ထားလိုက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ယူဂန္ဒာဘက်သို့

သည့် ကားများမှာ မသွားနိုင်ဘဲ ကင်ညာဘက်တွင် သောင်တင်လျက်လေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံသည် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံအား စီးပွားရေးအရ ပိတ်ဆို့မှု ဆက်လက်ပြုလုပ်လျက် ရှိလေသည်။

ယူဂန္ဒာ၊ ကင်ညာနှင့် တန်ဇန်နီးယားတို့ ပူးပေါင်းဖွဲ့စည်းထားသည့် အာဖရိကမီးရထားကော်ပိုရေးရှင်းတွင် ပါဝင်၍ ပြေးဆွဲနေသော ကင်ညာနိုင်ငံ၏ မီးရထားနှင့် ပတ်သက်၍ ကင်ညာအစိုးရက ဇူလိုင်လ (၁၂)ရက်နေ့တွင် ကြေညာချက်တစ်ရပ် ထုတ်ပြန်လိုက်လေသည်။ ကင်ညာနိုင်ငံ၏ မီးရထားများဖြင့် ပြည်ပနိုင်ငံများသို့ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုပ်ငန်းများလုပ်လျှင် မည်သည့်နိုင်ငံတွင်မဆို အသုံးပြုနိုင်သော ငွေကြေးဖြင့် ပေးချေရမည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်။

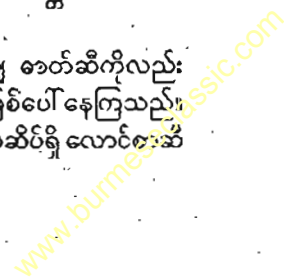
ယင်းသို့ ကင်ညာနိုင်ငံက ယူဂန္ဒာနိုင်ငံကို စီးပွားရေးအရ ပိတ်ဆို့စဉ်တွင် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတွင်း၌ ကင်ညာလူမျိုး ရာနှင့်ချီ၍ အစုလိုက်အပြုံလိုက် အသတ်ခံနေရလေသည်။

အစွဲရောနိုင်ငံက အင်တာနက်ဘီလေဆိပ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သည့် မီးသည် အိမ်နီးချင်း နှစ်နိုင်ငံတို့တွင် အကြီးအကျယ် လောင်ကြူပြီ ဖြစ်သည်။ ကင်ညာကလည်း ယူဂန္ဒာကို စီးပွားရေးအရ ပိတ်ဆို့သည်။ ယူဂန္ဒာကလည်း ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတွင်းရှိ ကင်ညာလူမျိုးများအား ရှာဖွေသတ်ဖြတ်နေသည်အထိ ဖြစ်၍နေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုဒဏ်ကြောင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတွင် လောင်စာဆီများ ဇူလိုင် (၉)ရက်နေ့တွင် ပြတ်တောက်လာသည်။ ထို့ကြောင့် လောင်စာဆီများကို အခွိုးတူဖြင့် ပေးဝေနေရသည့် အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်နေသည်။

ယူဂန္ဒာတွင် တစ်နိုင်ငံလုံးအတွက် ရက်သတ္တတစ်ပတ်စာ အောက်သာ ဓာတ်ဆီကျန်တော့သည်ဟု ဆိုသည်။

ယူဂန္ဒာလေဆိပ်အတွက် ထောက်ပံ့နေကျ ဓာတ်ဆီကိုလည်း ကင်ညာနိုင်ငံက ရပ်ပစ်တော့မည်ဟု သတင်းများ ဖြစ်ပေါ်နေကြသည်။ ထိုအခါကလောဆယ်တွင် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံ၌ အင်တာနက်ဘီလေဆိပ်ရှိ လောင်စာဆီ

သို့ဖြင့် ဇူလိုင်လ (၁၃)ရက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကင်ညာနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး မွန်ညွှာယာဝေယာကီက ကုလသမဂ္ဂလုံခြုံရေးကောင်စီသို့ စာရေးသားတိုင်ကြားလိုက်လေသည်။

ယင်းတိုင်ကြားစာတွင် ယူဂန္ဓာစစ်ဘက်အာဏာပိုင်များက ယူဂန္ဓာတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ကင်ညာလူမျိုး ရာပေါင်းများစွာကို တကျ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်နေသဖြင့် သေကြေကြရပါပြီ။ ယင်းသို့ သတ်ဖြတ်နေခြင်းမှာ အင်တက်ဘီလေဆီမိအစွဲရော့တို့ ဝင်တိုက်ပြီး နိုင်ရီဘီလေဆီမိသို့ ဆင်းသက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ကင်ညာလူမျိုးအသက်စည်းစိမ်ကို စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ရန် တာဝန်ရှိသည့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ရိုင်းစိုင်းယုတ်မာစွာ သတ်ဖြတ်နေသည့်အတွက် အပြင်းအထန် တကျ အပြင်းထန်ဆုံး ကန့်ကွက်သည်။

ကင်ညာလူမျိုး အရပ်သားများကို အမဲလိုက်သကဲ့သို့ လိုက်ရှာဖွေဖမ်းဆီးကာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပမ်းပြီး အစုလိုက်အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ်သဖြင့် အပြစ်မဲ့ ကင်ညာ ရာပေါင်းများစွာ သေဆုံးခဲ့ရပါပြီ။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသည် နယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင်လည်း စစ်တပ်များ တိုးချနေသလိုပင် အစုအဝေးများတွင် မတော်တဆ တိုက်ခိုက်မှုများ ဖြစ်ပွားလာနိုင်သော အန္တရာယ်များ ဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိသည်။

ယင်းသို့သော ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ၏ ရန်လိုသည့် အပြုအမူများကို လုပ်ဆောင်နေသော်လည်း မိမိတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အိမ်နီးနားကောင်းများအဖြစ် ဆက်လက် တည်ရှိနေပါသည်။ သို့ရာတွင် ထင်ရှားစွာ နိုင်ငံသည် ဤ ရန်စစ်တော်ကားမှုများကို ဤအတိုင်း ငုတ်တုတ်တင်ကြည့်နေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ နိုင်ငံသားများ၏ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် သင့်လျော်သော ခြေလှမ်းများ လှမ်းရန် အခွင့်အရေး ရှိသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံသားများအပေါ် ပြုမူခဲ့သော အပြုအမူများကို ပတ်သက်၍ ယူဂန္ဓာအာဏာပိုင်များတွင် လုံးဝ တာဝန်ရှိပါသည်။ ထို့ပြင် ထိုပေးစာတွင် ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံက ကုလသမဂ္ဂ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်ထံသို့ တိုင်ကြားပြီးနောက် နှစ်ရက်အကြာတွင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ကင်ညာနိုင်ငံတွင်း ဝင်တိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

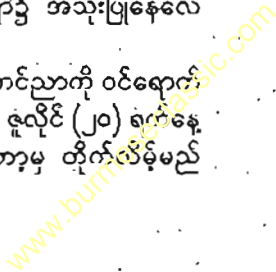
ယူဂန္ဓာရေဒီယိုမှနေ၍ ယူဂန္ဓာစစ်ဘက်ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူတစ်ဦးက ကင်ညာနိုင်ငံသည် အမေရိကန်၊ ဗြိတိန်နှင့် အစွဲရော့ကြေးစားစစ်သားများကို ငှားရမ်းကာ နယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင် ကင်းလှည့်ခိုင်းထားကြောင်း၊ ယင်းတို့ကို လေကြောင်းမှ ချေမှုန်းရန်မှာ လွယ်ကူကြောင်း၊ မိမိလေယာဉ်များမှာ အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာကမ်းခြေရှိ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်ရေတပ်တို့ ကပ်လေ့ရှိသော မွန်ဘာဘာဆိပ်ကမ်းသို့ ဓာတ်ဆီပြည့်ရန် မလိုဘဲ တိုက်ရိုက်ပျံသန်းနိုင်သည့် အင်အားကောင်းသော လေယာဉ်များ ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ဆက်လက်၍လည်း ကင်ညာနိုင်ငံမှာ အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန် နယ်ချဲ့သမားများနှင့် ဇီယွန်ဝါဒီတို့၏ ခါးပိုက်ထဲရောက်နေသဖြင့် ယူဂန္ဓာတပ်များ ကင်ညာနယ်စပ်မြတ်ကျော်တိုက်ခိုက်လျှင် မိမိတို့တွင် တာဝန်မရှိကြောင်းဖြင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ထိုအတောအတွင်းတွင် အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောတစ်စင်းသည် ရက်အနည်းငယ်အတွင်းက မွန်ဘာဘာဆိပ်ကမ်းသို့ ရပ်နားလာသည်။ အခြားအမေရိကန်စစ်သင်္ဘောတစ်စင်းမှာလည်း ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာတို့ ဆက်ဆံရေးအခြေအနေ ဆိုးဝါးနေသောကြောင့် အရှေ့အာဖရိကကမ်းခြေသို့ ဦးတည်လာနေပြီဟု သတင်းများ ထွက်ပေါ်နေသည်။

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုသည် ကင်ညာနိုင်ငံအား တိတ်တဆိတ် အားပေးလျက် ရှိသည်။ နိုင်ရီဘီလေဆီမိတွင် ပီ-၃ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးလေယာဉ်တစ်စင်း ရပ်ထားလေသည်။ ထိုလေယာဉ်မှာ နယ်စပ်တစ်လျှောက်တွင် ပျံသန်းထောက်လှမ်းရာ၌ အသုံးပြုနေလေသည်။

ယူဂန္ဓာစစ်ဘက်ပြောရေးဆိုခွင့်ရှိသူက ကင်ညာကို ဝင်ရောက်တိုက်မည်ဟု ပြောခဲ့သော်လည်း သမ္မတအာမင်က ဇူလိုင် (၂၀) ရက်နေ့တွင် ကင်ညာနိုင်ငံကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ဘယ်တော့မှ တိုက်လိမ့်မည်

မဟုတ်ကြောင်းဖြင့် ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ဆက်လက်၍လည်း သမ္မတ အာမင်က ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာလူမျိုးများသည် ညီအစ်ကိုတော်များသာ ဖြစ်သည်။ မိမိနှင့် ကင်ညာသမ္မတ ကင်ညတ်တား၊ ဒုတိယသမ္မတတို့သည် သမီးယောက်ဖများ ဖြစ်ကြသည်။ ကင်ညာသမ္မတကြီး ကင်ညတ်တား အား အရှေ့အာဖရိကမှ လူများက အဖိုးတစ်ယောက်ကဲ့သို့သော သဘော ထားကြသည်။ သို့သော် ဤအဖိုးကို အာဖရိက၏ ရန်သူများနှင့် ကြုံရာပါ အဖြစ် မြင်ခြင်းမှာ စိတ်မကောင်းဖွယ်ပင် ဖြစ်ရသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံအပေါ် ယူဂန္ဓာ၏ သဘောထားမှာ အမျိုးမျိုး ပြောင်းနေသည်။ စစ်တိုက်မည် မတိုက်မည်ဆိုသည်များကိုလည်း ယူဂန္ဓာ နိုင်ငံက ရှေ့နောက်မည် ထုတ်ပြန်ကြေညာလျက် ရှိနေသည်။

ဤသို့ ဖြစ်နေရုံမကသေး။ သမ္မတအာမင်က သူသည် အစွန့် နှင့် အာရပ်တို့က ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ ရှေ့ရုဆလင် မြို့ရှိ အီလအက္ကဆာပလီကျောင်းသို့ သွားရောက် ဘုရားဝတ်ပြုမည်။ ယင်းသို့ သူလာမည့်အကြောင်းကို အစွန့်အဖိုးရသို့ (၃)ရက်၊ သို့မဟုတ် (၄)ရက် ကြိုတင်အကြောင်းကြားမည်။ သူ လေယာဉ်ပေါ်က အဆင်းတွင် အစွန့်ဝန်ကြီးချုပ် ရာဘင်နှင့် အခြား အစွန့်ဝန်ကြီးများသည် သူတို့ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် လာတွေ့နိုင်သည်ဟုလည်း ပြောကြားလေသေးသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ကင်ညာနိုင်ငံအပေါ် ခြိမ်းခြောက်တစ်ခါ ချော တစ်လှည့် အမျိုးမျိုးပြောနေသော်လည်း ကင်ညာနိုင်ငံက ယူဂန္ဓာကို ပိတ်ဆို့ထားသည့် စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုကိုမူ ဆက်လက် ပြုလုပ်ထားဆဲသာ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဇူလိုင် (၁၂)ရက်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ယူဂန္ဓာ နိုင်ငံတွင် ဓာတ်ဆီများ ပြတ်လာပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ပိုင်ကား များကို လုံးဝ ဓာတ်ဆီမပေးတော့ဘဲ မပေးလျှင်မဖြစ်သည့် အစိုးရဌာန များ၊ ဗဟိုတရားရုံးမှ တရားသူကြီးများ၊ ဆရာဝန်များ၊ ဘတ်စ်ကားများ အငှားယာဉ်များ၊ ကုန်တင်ယာဉ်များအတွက်သာ ထုတ်ပေးနိုင်တော့လေ သည်။ ကင်ညာ၏ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုဒဏ်ကို ယူဂန္ဓာတစ်နိုင်ငံတည်း သာ ခံနေရသည်မဟုတ်ဘဲ ယူဂန္ဓာမှတစ်ဆင့် ကင်ညာဓာတ်ဆီ၊ ရေနံဆီ များကို ယူနေရသည့် ရဝမ်ဒါနိုင်ငံပါ အလူးအလဲ ခံနေရလေသည်။

ယူဂန္ဓာနှင့် ရဝမ်ဒါရှိ စက်ရုံအများအပြားမှာ ပိတ်ထားရပြီ ဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလိက ကားများ မထွက်နိုင်သဖြင့် ကမ်ပါလာမြို့ပေါ်ဝယ် ကားများ ရှင်းနေသည်။ ဓာတ်ဆီအခက်အခဲကြောင့် တပ်များ အပြောင်း အရွှေ့ကိုပင် ရပ်ထားရလေသည်။

ဓာတ်ဆီများ အရေးပေါ်လိုအပ်နေသဖြင့် ကင်ညာနိုင်ငံက ပြစ်သည်နည်းဖြင့် ပေးပို့ရန် ရဝမ်ဒါနိုင်ငံမှ အာဏာပိုင်များသည် နိုင်ရိုဘီ မြို့သို့ သွားရောက်ကာ ကင်ညာအာဏာပိုင်များနှင့် အရေးတကြီး ဆွေးနွေးကြရတော့သည်။

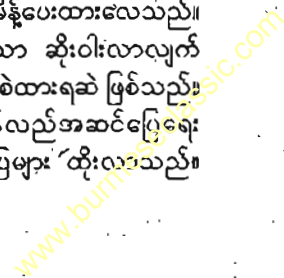
သမ္မတအာမင်ကိုယ်တိုင်လည်း ရေနံဝယ်ယူရန်အတွက် နိုင်ငံ ခြားငွေကြေး ရရှိမည့်နည်းလမ်းများကို ကမ်ပါလာမြို့တွင် သံတမန်များနှင့် တွေ့ဆုံကာ ဆွေးနွေးနေရလေသည်။

သမ္မတအာမင် အာဏာရသည့် ငါးနှစ်အတွင်း ယခုအကြပ် အတည်းလောက် ဆိုးဝါးသော အကြပ်အတည်းမျိုး သမ္မတအာမင် ရင်မဆိုင်ခဲ့ရပေ။ ကင်ညာ-ယူဂန္ဓာဆက်ဆံရေး အခြေအနေ ဆိုးဝါးမှု ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသော ဤအကြပ်အတည်းသည် သမ္မတအာမင် အတွက် မရွံ့နိုင်မကယ်နိုင် ဖြစ်နေရသည်။

ယင်းသို့ အကြပ်အတည်းများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရစဉ်အတွင်း ယူဂန္ဓာစစ်သားများကလည်း ကင်ညာကားမောင်းသမားများကို ရိုက်နှက် တာ ပစ္စည်းများကို လုယက်နေကြသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံမှ ဓာတ်ဆီများကို ပေါင်၊ ဒေါ်လာစသော နိုင်ငံမာသော ငွေများဖြင့် ပေးဝယ်သည့်တိုင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသို့ မရောင်းဟု တင်ညာနိုင်ငံက ငြင်းဆိုလျက် ရှိသည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း ယူဂန္ဓာ စစ်သားများအား သမ္မတအာမင်က ရဝမ်ဒါနိုင်ငံသို့ တင်ပို့နေသော ဆီကားများကိုတွေ့လျှင် ဖမ်းဆီးသိမ်းယူကြရန် အမိန့်ပေးထားလေသည်။

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအခြေအနေမှာ ပို၍ပို၍သာ ဆိုးဝါးလာလျက် ရှိသည်။ စက်ရုံများမှာလည်း ပြန်မလည်နိုင်ဘဲ ရပ်စဲထားရဆဲ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မတအာမင်က ကင်ညာနှင့် ပြန်လည်အဆင်ပြေရေး အတွက် လေသံများ ပြောင်းလာသည်။ လေပြေများ ထိုးလာသည်။

သို့သော် ကင်ညာနိုင်ငံကမူ သမ္မတအာမင်၏ စကားများကို မသိအောင် ယောင်ဆောင်နေသည်။ စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှုကိုသာ ဆက်လက်ပြုလုပ် လျက် ရှိလေသည်။

ထိုမိတ်ဆို့မှုကြောင့် ယူဂန္ဓာအခြေအနေမှာ ယိုင်လဲတော့ မလောက် ခံစားနေရသည်။ ဝန်ကြီးဌာနတစ်ခုလျှင် ကားလေးစီးသာ အသုံးပြုခွင့် ထားနိုင်တော့သည်။ သံရုံးများနှင့် အစိုးရဌာနများသည် ကမ်ပါလာမြို့ပြင်သို့ သွားစရာကိစ္စပေါ်၍ သွားလိုလျှင် အသုံးပြုရန် ကားနှစ်စီးစီသာ အသုံးပြုခွင့် ရှိတော့သည်။

ယူဂန္ဓာတစ်နိုင်ငံလုံးအတွက် ဓာတ်ဆီများ ဖြန့်ဝေနိုင်သည့် ဓာတ်ဆီဆိုင် နှစ်ဆိုင်သာ ကျန်တော့သည်။ ရာပေါင်းများစွာသော လူငယ် ယာဉ်များ၊ ကုန်တင်ယာဉ်များမှာ ရပ်နေရသည်။ စက်ရုံအလုပ်ရုံအားလုံး မှာလည်း ပိတ်ထားရပြီ ဖြစ်သည်။ ဆီမပေးနိုင်သဖြင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပေးရုံများလည်း မလည်နိုင်တော့ပေ။ မီးမပေးလျှင် မဖြစ်သော ဆေး အတွက် မီးပေးရန် လည်နေသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးစက်ရုံပင်လျှင် ရက်အနည်းငယ်စာသာ ဆီကျန်ပေတော့သည်။ ထိုဆီကုန်လျှင် ဆေး များသို့ပင် မီးပေးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ထို့ကြောင့် ယူဂန္ဓာအစိုးရသည် ဇူလိုင်လ (၂၄)ရက်နေ့တွင် တိုင်းပြည်သို့ ကြေညာချက်တစ်ရပ်ကို ထုတ်ပြန်ရလေတော့သည်။

လှိုင်ဂျာရေအားလျှပ်စစ်ဓာတ်အားစက်ရုံတွင် ဆီများပြတ်လျာ ပြီးဖြစ်၍ စက်ရုံဆက်လက်လည်ပတ်ရန် ဆီမလုံလောက်သည့်အခြေအနေ ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုဓာတ်အားစက်ရုံမှ ဖြန့်ဝေပေးနေသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများ အချိန်အခါမရွေး ပြန်တောက်သွားနိုင်သည်။ ထိုကြေညာချက်တွင် ဖော်ပြသတ်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခြေအနေကြောင့် ပြည်သူလူထုသည် လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ပြတ်တောက်လျှင် တွေ့ကြုံရမည့် အခက်အခဲများကို ရင်ဆိုင်ရန် ကြိုတင် ကာကွယ်မှုများ ပြုလုပ်ထားကြရန်လည်း သတိပေးထားရပြီဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သည့်ညကလည်း ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အိုင်ဝန်ရေတံခွေ ရေလျှောက်ကန်တွင် တည်ဆောက်ထားသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အား

လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများကို ကင်ညာနိုင်ငံသို့ ပေးပို့ခြင်းမပြုတော့ဘဲ ဖြတ်တောက်လိုက်သည်။ ထိုစက်ရုံမှ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများမှာ ကင်ညာ နိုင်ငံတွင် အသုံးပြုနေသော လျှပ်စစ်ဓာတ်အားများတွင် (၃၀)ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်လေသည်။

ယင်းလျှပ်စစ်ဓာတ်အားစက်ရုံကြီးကို ဗစ်တိုးရီးယားကန်တော်ကြီး၏ ထွက်ပေါက် ပိုက်နှိုင်းဖြစ်ပေါ် ဖျင်ဂျာဒေသအနီးတွင် တည် ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ လျှပ်စစ်အား ကင်ညာနိုင်ငံသို့ ဖြတ်တောက်ခြင်းမှာ ကင်ညာနိုင်ငံက ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကို စီးပွားရေးပိတ်ဆို့မှု ပြုထားခြင်းကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက လက်စားချေခြင်းဖြစ်သည်ဟု ကင်ညာနိုင်ငံက ယူဆ သည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် လောင်စာဆီပြတ်နေခြင်းမှာ ကင်ညာနိုင်ငံက လောင်စာဆီမပေး၍မဟုတ်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အခက်အခဲများ ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်း၌ လုံခြုံမှုမရှိသဖြင့် မသွားမလာ ရဲရာမှ ဖြစ်ရခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ကင်ညာဘက်က ဆိုလေသည်။

ဇူလိုင်လ (၂၄)ရက်နေ့ ညသန်းခေါင်မှစ၍ နိုင်ငံခြားလေယာဉ် များကို ဆီထည့်ပေးရန်ကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ရပ်စဲလိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ယူဂန္ဓာ နိုင်ငံတွင် ဆီအခက်အခဲကြုံနေ၍ ဖြစ်သည်။ အရှေ့အာဖရိကလေ ကြောင်းမှ လေယာဉ်များကိုသာ ဆီပေးနိုင်တော့မည်ဟု ယူဂန္ဓာအစိုးရက ထိုနေ့မှာပင် ကြေညာလိုက်လေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ၏ လောင်စာဆီပိတ်ဆို့မှုဒဏ်ကြောင့် ယူဂန္ဓာ နိုင်ငံ၏ ပြည်တွင်းခရီးလမ်းပန်း အဆက်အသွယ်များ ပြတ်တောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ ယာဉ်ရထားတို့ ဆီမရသဖြင့် မထွက်နိုင်ဘဲဖြစ်နေရာ တစ်နယ် နှင့်တစ်နယ်၊ တစ်မြို့နှင့်တစ်မြို့ ကုန်ပစ္စည်းများ တင်ပို့သယ်ယူနိုင်ခြင်း မရှိသဖြင့် ရိက္ခာစားသောက်ကုန်များလည်း ပြတ်လာသည်။ အထူးသဖြင့် မြို့တော်ကမ်ပါလာမြို့မှာ အထိခိုက်ဆုံးဖြစ်လေသည်။ ကမ်ပါလာမြို့ တော်တွင် အစားအစာရိက္ခာများ ပြတ်တောက်နေသည်။

ယခုအခါ ကမ်ပါလာမြို့တွင် အခြေခံစားကုန်များ တွေ့ရနည်းမှ မှာ ကြောက်ခမန်းလိလိ ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်။ ကမ်ပါလာမြို့မှာ ကင်ညာ

ဖိုနာထိ

က လောင်စာဆီများမပေးဘဲ ပိတ်ဆို့မှုမဖြစ်မီကပင် အခြေခံစားကုန်များ ဖြစ်သည့် ဂျုံ၊ ပေါင်မုန့်၊ ဆား၊ ထောပတ်နှင့် ကြက်ဥများမှာ လျော့နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခု ကင်ညာက လောင်စာဆီပိတ်လိုက်သောအခါ ပိုမိုဆိုးဝါး လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့လျှင် အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်နှစ်နိုင်ငံတို့ ဆက်ဆံရေး ဆိုးဝါးနေမှုအပေါ် အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့အနေဖြင့် လက်ပိုက်ကြည့်နေ၍ မဖြစ်ပေ။ မကြာသေးမီက ပြီးဆုံးသွားခဲ့သော အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ ထိပ်သီးညီလာခံမှာလည်း ထိုနှစ်နိုင်ငံ ပြဿနာကို မရှင်းနိုင်ဘဲ ညီလာခံပြီးဆုံးခဲ့သည်။ သို့သော် ဆက်လက်၍ ဖြေရှင်းပေးရန် ကြားဝင်ဖြန့်ဖြေပေးရန်အတွက် တာဝန်ရှိပေသည်။

ထို့ကြောင့် အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အထွေထွေအတွင်းရေး များချုပ် ဝိလျံအိတ်ကီသည် အိသီယိုးပီးယားနိုင်ငံ အဒစ်အဘာဘာမြို့ရှိ ဌာနချုပ်မှ ကမ်ပါလာမြို့သို့ ဇူလိုင် (၂၈)ရက်နေ့တွင် ရောက်လာရလာ သည်။

အင်တာကတ်စစ်ဆင်မှုကို အစွဲအမူတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ သည့် ကိစ္စမှ အကြောင်းပြုကာ ကင်ညာနိုင်ငံနှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတို့ ဆက်ဆံ ရေးအခြေအနေများ ဆိုးဝါးနေမှုများ အဆုံးသတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့် ကြောင်းဖြင့် မစ္စတာဝိလျံအိတ်ကီက ကင်ညာနိုင်ငံသို့ အရောက်တွင် ပြောကြားလိုက်သည်။ ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတို့ ဆွေးနွေးရေးအတွက် အခြေခံအချက်အလက်များ ရလိမ့်မည်ဟု အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အနေဖြင့် မျှော်လင့်သည်။ ယင်းအစည်းအဝေးမှ အဖြေများ ရရှိလာလိမ့် မည်ဖြစ်သည်ဟု ပြောကြားလိုက်လေသည်။

ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတို့ ပြဿနာဖြေရှင်းနိုင်ရေးအတွက် မစ္စတာအိတ်ကီသည် ကင်ညာနိုင်ငံသာမက ယူဂန္ဒာနိုင်ငံသို့ပါ သွား ရောက်မည် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ လိုအပ်လျှင် ရဝမ်ဒါ၊ ဇိုင်ယာနှင့် ဆူဒန်နိုင်ငံများသို့ပါ သွားရောက်ဆွေးနွေးမည်ဖြစ်သည်။

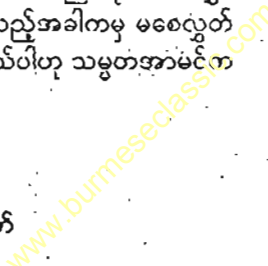
တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အရှေ့အာဖရိက စွမ်းအင်နှင့် လျှပ်စစ် ဓာတ်အားကော်ပိုရေးရှင်းမှ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ မစ္စတာဂျေကေဂင်စီလည်း

ကင်ညာနိုင်ငံသို့ ရောက်လာလေသည်။ ကင်ညာနိုင်ငံသည် ယူဂန္ဒာက လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ဖြတ်တောက်လိုက်သည့်အတွက် အခြားနေရာမှ လျှပ်စစ်ဓာတ်အား ရရှိရေးကို ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည်ဟု သတင်းစာ ဆရာများကို မစ္စတာဂင်စီက ပြောပြလိုက်လေသည်။

ကင်ညာနှင့်ယူဂန္ဒာ၏ တင်းမာမှုအခြေအနေကြောင့် ကင်ညာ ကုန်တင်ကားများကို ရဝမ်ဒါသို့ပို့ရန် မောင်းနှင်ရမည့် ကားမောင်းသမား များမှာ မမောင်းရဲဘဲ ဖြစ်နေသည်။ ထိုကားများမှာ ယူဂန္ဒာနိုင်ငံမှ ဖြတ်၍ မောင်းသွားရမည်ဖြစ်ရာ လူကိုသတ်ပြီး ကားကို သိမ်းယူသွားမည်ကို စိုးရိမ် ကြောက်ရွံ့နေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ရဝမ်ဒါမှလွတ်လိုက်သော ကားမောင်း သမား (၁၄)ဦးမှာ ယခုတိုင် မည်သည့်အရပ်သို့ ထွက်ပြေးသွားသည်ကို မသိရတော့ပေ။

အခြေအနေ ယင်းသို့ဆိုးဝါးနေစဉ်တွင် ဇူလိုင်လ (၂၉) ရက်နေ့ တွင် ယူဂန္ဒာသမ္မတအာမင်က ကင်ညာကို ဘယ်တော့မှမတိုက်။ ကင်ညာ နှင့် ယူဂန္ဒာနှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေးကဏ္ဍသစ်ကိုသာ မြင်လိုပါသည်ဟု ယူဂန္ဒာဓေဒိယီမှတစ်ဆင့် ပြောကြားလိုက်လေသည်။ အာရပ်ညီညွတ်ရေး အဖွဲ့ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး မစ္စတာအိတ်ကီကလည်း ယူဂန္ဒာသမ္မတ အာမင်သည် ကင်ညာနှင့် ငြိမ်းချမ်းရေးဆွေးနွေးရန် အသင့်ရှိပြီ ဖြစ်ကြောင်း နိုင်ရိုဘီမြို့တွင် ဇူလိုင်လ (၃၁)ရက်နေ့တွင် ကြေညာလိုက် လေသည်။

မစ္စတာအိတ်ကီသည် ထိုနှစ်နိုင်ငံ ဆက်ဆံရေးပြေလည်စေရန် အတွက် ကြားဝင်စေ့စပ်ရန် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ဆွေးနွေးပြီး နောက် ယခုအခါ ကင်ညာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ မစ္စတာ အိတ်ကီနှင့်အတူ ကင်ညာသမ္မတ ကင်ညာတားထံသို့ ပေးပို့လိုက်သော ယူဂန္ဒာသမ္မတအာမင်၏ သဝဏ်လွှာလည်း ပါလာသည်။ ထိုသဝဏ်လွှာ တွင် ယူဂန္ဒာစစ်သားများကို နယ်စပ်သို့ မည်သည့်အခါကမှ မစေလွှတ် ခဲ့ပါ။ ကင်ညာနိုင်ငံကိုလည်း တိုက်ရန် မရည်ရွယ်ပါဟု သမ္မတအာမင်က ရေးသားဖော်ပြထားလေသည်။

မစ္စတာအိတီကီသည် ကင်ညာနိုင်ငံ၏ ယာယီနိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ဂျမ်းအိုဆိုဂိုနှင့် ဇူလိုင်လ (၃၁)ရက်နေ့ ညနေပိုင်းတွင် တွေ့ဆုံကြ မည် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ တွေ့ဆုံခြင်းမှာ ယူဂန္ဒာနှင့် ကင်ညာတို့၏ နိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်များ တွေ့ဆုံမည်ရက်ကို သတ်မှတ်ရန် ဖြစ်လေသည်။

အကြိုဆွေးနွေးပွဲများကို အရှေ့အာဖရိကနိုင်ငံများ ဘောင် အတွင်း ဆွေးနွေးကြလိမ့်မည်ဟု အကဲခတ်များက ယူဆကြလေသည်။ ယင်းအရှေ့အာဖရိကနိုင်ငံများအစုကို ယူဂန္ဒာ၊ ကင်ညာ၊ တန်ဇန်နီးယား နိုင်ငံတို့ ပူးပေါင်းပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် သမ္မတ အာမင်က သူတို့နှစ်နိုင်ငံ ဆွေးနွေးပွဲသို့ တန်ဇန်နီးယားနိုင်ငံလည်း ပါဝင် စေလိုနေသည်။ တန်ဇန်နီးယားနိုင်ငံမှာလည်း ထိုအစည်းအဝေးသို့ အာရပ်ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ်နှင့် အတူ လေ့လာသူအဖြစ် တက်ရန် ရောက်ရှိနေလေသည်။

ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဒာတို့၏ နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေးမှာ အပျက် အပျက်နှင့် နှာခေါင်းသွေးထွက်နေရသည့်အပေါ် အခြားအာရပ်နှင့် အာဖရိကညီအစ်ကိုတော် နိုင်ငံများအဖို့ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ကြရလေ သည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ မပြေလည်မှုမှာ သူတို့၏ ရန်သူများအတွက် ဝမ်းသာစရာဖြစ်သည်ကလွဲ၍ ဘာမှအကျိုးမရှိ ဖြစ်ရသည်ကို ဝမ်းနည်း ဖွယ်ရာ တွေ့နေရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆိုမာလီသမ္မတမိုတာမက်ဆာအက်ဘာရေးက ယူဂန္ဒာသမ္မတအာမင်သို့ သဝဏ်လွှာတစ်စောင်ပေးပို့ကာ ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတို့ ပြန်လည်သင့်မြတ်စေရန် ကြားဝင်စေ့စပ်ပေးလေသည်။ ယင်းသို့ ကြားဝင်စေ့စပ်ပေးသည်ကို ကြိုဆိုပါသည်ဟု သမ္မတအာမင်က ဩဂုတ်လ (၁)ရက်နေ့တွင် ကမ်ပါလာမြို့တွင် ထုတ်ဖော် ကြေညာလိုက် လေသည်။

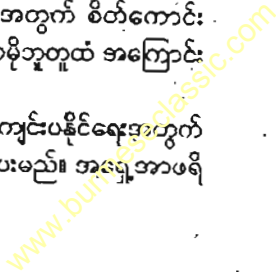
သမ္မတဘာရေးက သမ္မတအာမင်ထံ ပေးပို့သော သဝဏ်လွှာ တွင် ယခု ဖြစ်ပေါ်နေသော ယူဂန္ဒာနိုင်ငံနှင့် တင်ညာနိုင်ငံတို့၏ တင်းမာမှု မှာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အထင်လွှဲဖြစ်ပေါ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ အထင်အမြင်မှားခြင်းမှာလည်း အစွဲအစွဲက ယူဂန္ဒာနိုင်ငံကို ဝင်ရောက်

တိုက်ခိုက်ရာမှ ဖြစ်ပေါ် ချခြင်းဖြစ်ကာ နယ်ချဲ့ဇီယွန်ဝါဒတို့၏ အကြိုက်ပင် ဖြစ်နေသည်။ နှစ်နိုင်ငံ တင်းမာနေမှုကြောင့် ကင်ညာနိုင်ငံနှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံ တို့၏ တည်ငြိမ်မှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ထိခိုက်ကာ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်း ရေးနှင့် လုံခြုံရေးအတွက် အန္တရာယ်များပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအခြေ အနေမှာ အာဖရိကရန်သူတို့အတွက်သာ အမြတ်ရှိစေသဖြင့် ရပ်တန်းက ရပ်ကြစေလိုသည်ဟု ဖော်ပြလိုက်လေသည်။

ယင်းသို့လျှင် ညီအစ်ကိုတော် အာဖရိက အာရပ်နိုင်ငံများ၏ ဝိုင်းဝန်းစေ့စပ်နားချမှုကြောင့် ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဒာနိုင်ငံတို့သည် လက်ရှိ တင်းမာနေသော အခြေအနေများကို အဆုံးသတ်ရန် ဆွေးနွေးပွဲကျင်းပ ရေး စီစဉ်ကြလေသည်။ ယင်းဆွေးနွေးပွဲအား ဝန်ကြီးအဆင့် ဆွေးနွေး ပွဲပြုလုပ်ရန် ကင်ညာနိုင်ငံ၏ တင်ပြချက်အတိုင်း ယူဂန္ဒာသမ္မတအာမင် တလည်း လက်ခံလေသည်။ ယင်းအပြင် နှစ်နိုင်ငံ ပုံမှန်ဆက်ဆံမှုများ ကြောမီအတွင်း ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်နေလေသည်။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ အာရပ်ညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ် မစ္စတာအိတီကီအပြင် သမ္မတအာမင်၏ မေတ္တာရပ်ခံ ချက်အရ တန်ဇန်နီးယားကိုယ်စားလှယ်များလည်း တက်ရောက်ကြမည် ဖြစ်လေသည်။

ထိုစေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ အောင်မြင်ရန်အတွက် ဖိုင်ယာသမ္မတ မိုဘာတူကလည်း ဝင်ရောက်ကြိုးပမ်းလေသည်။ ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဒာတို့၏ အငြင်းပွားမှုများကို စေ့စပ်ဖြေရှင်းပြီးပြတ်ရေး လုပ်ဆောင်ကြပါရန် တင်ညာသမ္မတ ကင်ညတ်တားထံသို့ အထူးကိုယ်စားလှယ်တစ်ဦး စေလွှတ်ကာ ပြောကြားစေပြီး သမ္မတအာမင်ထံသို့ ကမ်ပါလာမြို့ရှိ ဖိုင်ယာသံမှူးမှတစ်ဆင့် သဝဏ်လွှာတစ်စောင် ပေးပို့လိုက်လေသည်။ သူဂန္ဒာသမ္မတအာမင်က မိမိသည် ထိုဆွေးနွေးပွဲအတွက် စိတ်ကောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် အသင့်ရှိနေပါသည်ဟု သမ္မတမိုဘာတူထံ အကြောင်း ပြန်လိုက်လေသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံကမူ ယခုစေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် သူဂန္ဒာနိုင်ငံသည် နယ်စပ်မှ တပ်များကို ရုပ်သိမ်းပေးမည်။ အရှေ့အာဖရိ

ကဒေသတွင် စစ်တိုက်ရန် ခြိမ်းခြောက်နေမှုများကို ဖယ်ရှားပေးရမည် စသည်ဖြင့် အချက်ခုံနစ်ချက်ပါ ငြိမ်းချမ်းရေးအစီအစဉ်ကို တင်ပြလိုက်လေသည်။

သို့ဖြင့် ယူဂန္ဓာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကို စက်မှုနှင့် စွမ်းအင်ဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးကြီး အုပ်သံမင်းဆာဘူနီခေါင်းဆောင်၍ ဇူလိုင်လ (၄)ရက်နေ့တွင် ကင်ညာနိုင်ငံ နိုင်ရိုဘီမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။ ထိုနေ့မှာပင် ယူဂန္ဓာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့သည် ကင်ညာနိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဝေယာကီခေါင်းဆောင်သော ကင်ညာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့နှင့် စတင်ဆွေးနွေးကြလေသည်။

ယင်းပထမနေ့အစည်းအဝေးမှာ နှစ်နာရီကျော်ကြာ၍ တံခါးပိတ်အစည်းအဝေးအဖြစ် ကျင်းပကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုအစည်းအဝေးသို့ အာဖရိကညီညွတ်ရေးအဖွဲ့ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးချုပ် အီတီကီလည်း တက်ရောက်လေသည်။

ယင်းအစည်းအဝေးတွင် နှစ်ဖက်ကိုယ်စားလှယ်များမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးကြပြီးနောက် နောက်ထပ် အစည်းအဝေးကို ဩဂုတ်လ (၅)ရက်နေ့နံနက် (၁၀)နာရီတွင် ထပ်မံကျင်းပရန် ရွှေ့ဆိုင်းလိုက်ကြလေသည်။

ယင်းအစည်းအဝေးတွင် ကင်ညာနိုင်ငံက တောင်းဆိုထားသည့် များတွင် ကင်ညာနိုင်ငံအား စစ်ရေးအရ ခြိမ်းခြောက်နေမှုနှင့် နယ်ချဲ့တောင်းဆိုနေမှုများကို ရပ်ဆိုင်းပေးရမည်ဟူသော တောင်းဆိုချက်များပါသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံကလည်း ကင်ညာ၏ ဖိနှိပ်ရေးပိတ်ဆို့မှုများကို ဆက်လက်မပြုလုပ်ရန် တောင်းဆိုသည်ဟု ဆိုလေသည်။

နောက်တစ်နေ့ အစည်းအဝေးတွင် ကင်ညာနိုင်ငံက နှစ်နိုင်ငံပုံမှန်ဆက်ဆံရေးမပြုလုပ်မီတွင်ပင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက ပေးစရာရှိသော ကြွေးများကို ပေးဆပ်ရန်နှင့် ကင်ညာနိုင်ငံသားများကို သတ်ဖြတ်နေမှုအား ရပ်သိမ်းရမည်ဟု တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံသည် ကင်ညာနိုင်ငံသို့ ဒေါ်လာသန်း (၅၀) ပေးဆပ်ရန် ရှိနေလေသည်။ ယူဂန္ဓာစစ်သားများက သတ်ဖြတ်ခဲ့သော ကင်ညာနိုင်ငံသားများ၏ စာရင်းကို ကင်ညာ

ကိုယ်စားလှယ်က တင်ပြကာ ကင်ညာလူမျိုးများအား မတရားသတ်ဖြတ်မှု မပြုတော့ကြောင်းကို ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက စာဖြင့် ရေးသားကတိပြုရမည်ဟု တင်ညာဘက်က တောင်းဆိုလေသည်။ ယင်းစာရင်းအရ အင်တက်ဘီလေဆီပ်သို့ အစွဲရေးတို့ ဝင်ရောက်တိုက်ပြီးသည့်နောက် အသတ်ခံရသော ကင်ညာနိုင်ငံသားများမှာ (၃၀၀) ခန့်ရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။

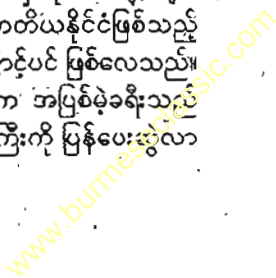
အခြားကိစ္စများကို ယူဂန္ဓာက ကင်ညာနှင့် ပြေလည်အောင် ဆွဲရှင်းနိုင်မည်ဖြစ်သော်လည်း အကြွေးကိစ္စမှာ ယူဂန္ဓာအခက်အခဲ ကြုံရလေသည်။ ကင်ညာက လောင်စာဆီပေးပို့မှု ပိတ်ဆို့ထားသဖြင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင် စက်ရုံအားလုံးမှာလည်း ပိတ်ထားရသည်။ ထိုစက်ရုံများ လည်တော်နိုင်ရေးအတွက် ကင်ညာနိုင်ငံမှ လောင်စာဆီဖြန့်ဖြူးရန် အရေးကြီး လိုနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကင်ညာနိုင်ငံနှင့် သဘောတူညီမှု ရရှိရေးမှာ ယူဂန္ဓာနိုင်ငံအဖို့ အရေးကြီး လိုအပ်ချက် ဖြစ်လေသည်။

သို့သော် ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့၏ နှစ်နိုင်ငံ ဒုတိယနေ့ဆွေးနွေးပွဲမှာလည်း ဘာမှအဖြေမပေါ်ဘဲ နောက်နေ့သို့သာ ရွှေ့ဆိုင်းရလေတော့သည်။

တကယ်က ကင်ညာနှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့မှာ အစည်းအဝေးတွင် ပြောကြားနေသော အကြောင်းအရာများကို သာမန် ပုံမှန်ဆက်ဆံရေးဆောင်းနေသော ကာလဆိုလျှင် တစ်ထိုင်တည်းဆွေးနွေးရုံနှင့် ပြီးပြတ်နိုင်လျက် နှစ်နိုင်ငံဆက်ဆံရေး တင်းမာနေသော ယခုလိုကာလတွင် ဆွေးနွေးနေရသဖြင့် သဘောတူညီမှု မရခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ နောက် ဘယ်နှစ်ရက်ကြာမှ သဘောတူညီမှု ရကြမည်ဆိုသည်ကိုလည်း မခန့်မှန်းနိုင်ပေ။ ကံဆိုးလျှင် ထိုအစည်းအဝေးလည်း ပျက်သွားနိုင်လေတော့သည်။

တစ်ခုဝမ်းနည်းစရာကောင်းသည်မှာ ဤနှစ်နိုင်ငံ စေ့စပ်ဆွေးနွေးနေရသည်အထိ တင်မာလာရခြင်းအကြောင်းမှာ နှစ်နိုင်ငံအချင်းချင်း ညီတိုက်ပြစ်ပွားရသော ကိစ္စကြောင့်မဟုတ်ဘဲ တတိယနိုင်ငံဖြစ်သည့် အစွဲရေးနိုင်ငံနှင့် ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားတို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံက အပြစ်မဲ့ခရီးသည်များ စီးနင်းလိုက်ပါလာသည့် ခရီးသည်လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲလာ

သော အကြမ်းဖက်သမားများအား လက်ခံခဲ့မှုနှင့် ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတို့
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် အစွဲအော်တို့အား ကင်ညာနိုင်ငံက လက်ခံမှုတို့
ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အကြမ်းဖက်သမားကို ကူညီမိသူနှင့် သူတစ်ပါး
နိုင်ငံကို ဝင်တိုက်နိုင်ရန် ကူညီမိသူ နိုင်ငံနှစ်နိုင်ငံ၏ အဖြစ်အပျက်မှာ
အမှန်တကယ် သင်ခန်းစာယူရန် ကောင်းနေပေတော့သည်။

အခန်း (၁၇)

စာအုပ်ရေး၍ ရုပ်ရှင်ရိုက်မည်

ယူဂန္ဓာနိုင်ငံ အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲအော်ကွန်မန်ဒိုများက
လျှက်တစ်ပြက် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကာ ဓားစာခံခရီးသည်များကို
တယ်ဆယ်ခဲ့သည်။ မယုံကြည်နိုင်လောက်သော စစ်ဆင်ရေးတစ်ရပ်ပင်
ဖြစ်သည်။ ဝတ္ထု သို့မဟုတ် ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်တို့က ထိုအကြောင်း
တို့ ဇာတ်လမ်းဖွဲ့၍ ယခင်က တင်ပြလျှင် စိတ်ကူးယဉ်လွန်းသော ဇာတ်
သမ်းအဖြစ် ပြောဆိုကြမည်သာ ဖြစ်လေသည်။ ယခု တကယ့်အဖြစ်
အပျက်ဖြစ်သောအခါ ကမ္ဘာသို့ ဂယက်ရိုက်ခတ်ကာ စာပေပညာရှင်
များနှင့် ရုပ်ရှင်ပညာရှင်တို့၏ အနုပညာစိတ်ကို လှုပ်ဆွပေးလိုက်လေ
သည်။

ထို့ကြောင့် အစွဲအော်နိုင်ငံ ဂျေရုဆလင်မှ စာရေးဆရာ ယူရီဒန်
သည် ကိတာစာအုပ်ထုတ်ဝေရေးဌာနမှနေ၍ “ယူဂန္ဓာစစ်ဆင်ရေး”
အမည်ဖြင့် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တစ်ပတ်အတွင်း အပြီးရေးသားပုံနှိပ်
ထုတ်ဝေလိုက်လေသည်။ ယင်းစာအုပ်တွင် စာမျက်နှာပေါင်း (၁၆၆)
မျက်နှာပါ၍ အစွဲအော်အိုင်အယ်လ် (၁၈) ဖြင့် ရောင်းချလိုက်လေ
သည်။

အင်တက်ဘီလေဆိပ်ကို အစွဲအော်တို့ ဝင်တိုက်သည့်သတင်းကို
ထိုင်လ (၄)ရက်နေ့က တစ်ကမ္ဘာလုံးတွင် တအံ့တဩ နားထောင်နေစဉ်

ပြန်လွတ်လာသော ခရီးသည်များနှင့် မိသားစုတို့ တဲလ်အာပစ်လေဆိပ်၌ ပြန်လည်တွေ့ဆုံကြစဉ်

အစွဲအနမ်းနှင့် ဂျေရုဆလင်မြို့ရှိ ကိတာ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးကုမ္ပဏီထံ ထိုစွန့်စားခန်းအတွက် သူတစ်ပါးစာအုပ်မထွက်နိုင်မီမှာပင် စာအုပ် ထုတ်ဝေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။ လျင်မြန်လှသော ဤခေတ်ကြီးတွင် သူများတကာထက် ပိုမိုလျင်မြန်နိုင်မှ တန်ကာကျပေမည်။ ထို့ကြောင့် စာအုပ်အမြန်ဆုံး ထွက်နိုင်ရေးကို ချက်ချင်းစီစဉ်လိုက်ကြသည်။

ယင်းစီစဉ်ချက်အတိုင်းပင် ဇူလိုင်လ (၄)ရက်နေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့ပိုင်းမှာပင် ထိုစာအုပ်ကိုရေးမည့် မာအားရစ် သတင်းစာမှ သတင်းထောက် ယူရီဒန်ထံသို့ စုဆောင်းပြီးသော အချက်အလက်များ ရောင်းချ လာကြလေသည်။ ယူရီဒန်မှာ ထိုသတင်းအချက်အလက်များကို တဲလ်အာပစ်မြို့ရှိ ဟိုတယ်အခန်းတွင်းမှ လက်နှိပ်စက်တစ်လုံးနှင့် စောင့်နေကြ ပြစ်လေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ယူရီဒန် စတင်ရေးရာ သောကြာနေ့ ရောက်သော အခါ စာအုပ်၏ နောက်ဆုံးအခန်းသို့အရောက် စာလုံးပေါက် (၃၅၀၀၀) ကို ရေးပြီးသွားလေတော့သည်။ စနေနေ့ညတွင် စာမူကို စာ စီမံသည်။ ပုံနှိပ်စက်သမားများမှာ နေ့ရောညရော အားသွန်လုပ်ကိုင်ကြသဖြင့် တနင်္လာနေ့ နံနက် (၈)နာရီတွင် စာအုပ်များမှာ စာအုပ်ချုပ်ခန်းတွင်းမှ ထွက်လာလေတော့သည်။ ထိုနေ့ည သန်းခေါင်တွင် ပြန်ဝေသူများလက်ထံ သို့ ထိုစာအုပ် ရောက်သွားကာ နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် စာဖတ်သူများ လက်ထံသို့ စာအုပ်ရောက်သွားလေတော့သည်။ ထိုစာအုပ်ကို ကိတာ စာအုပ်ထုတ်ဝေရေးဌာနက ဘာသာပေါင်း (၁၂)မျိုးဖြင့် ထုတ်ဝေခွင့်ရ ထားပြီး ပြစ်လေသည်။

အင်တက်ဘာသာဖြင့် ယင်းစာအုပ်ကို နယူးယောက်မြို့ရှိ ဘင်တန်စာပေမှ ထုတ်ဝေမည်ဖြစ်လေသည်။ ထိုစာအုပ်ကို အာရပ်-အစ္စရေး (၆)ရက်စစ်ပွဲ စာအုပ်ရေးခဲ့သူ ဝီလျံစတီဗင်ဆင်က ပြန်လည်ရေး သားမည် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင်လည်း ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရန်အတွက် အမေရိကန် ရုပ်ရှင် ကုမ္ပဏီဖြစ်သည့် ပါရမောင့်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက ထိုစာအုပ်ကို ဝယ်ယူသွားပြီး ပြစ်လေသည်။

ဝါနာဘာရားသား ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကလည်း အင်တက်ဘီစစ်ဆင် ရေးကို ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရန်အတွက် မင်းသား စီတီဗီမက်ကွင်းနှင့် စာချုပ် လိုက်ပြုဖြစ်ကြောင်း ဇူလိုင်လ (၂၇)ရက်နေ့က ကြေညာလိုက်လေသည်။ ဖော်ကွင်းသည် အင်တက်ဘီစစ်ဆင်၌ ဦးဆောင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သူ ဗိုလ်မှူး ချုပ် ဒန်ရွမ်ရွန်အဖြစ် ပါဝင်သရုပ်ဆောင်မည်။ ဒါရိုက်တာအဖြစ် မင်းသားမက်ကွင်းပါဝင်ခဲ့သည့် ပါပီလွန်ရုပ်ရှင်ကားကို ရိုက်ကူးခဲ့သူ ဇရင့်ကလင်ရှုဖနာက ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုရုပ်ရှင်ကား ရိုက်ကူး ရန်အတွက် ဒေါ်လာ (၁၀)သန်းမှ (၁၂)သန်းအထိ ကုန်ကျလိမ့်မည်ဟု ခန့်မှန်းထားလေသည်။

အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေးအကြောင်းကို ရုပ်ရှင်ရိုက်လိုပါသည်ဟု ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီပေါင်း (၉)ခုက ကမ်းလှမ်းထားသည်ဟု အစွဲအနမ်းကုန်သွယ်

ရေးနှင့် စက်မှုဝန်ကြီးဌာနမှ ရုပ်ရှင်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖီးဇာရာဆက်ဆွမ်းက ဩဂုတ်လ (၅)ရက်နေ့တွင် ဂျေရုဆလင်မြို့၌ ပြောကြားလေသည်။ မည်သည့်ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို အစိုးရက အကူအညီပေးရမည်ကို မကြာမီ အတွင်း ဆုံးဖြတ်မည် ဖြစ်သည်။ အင်တက်ဘီစစ်ဆင်ရေး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးခွင့်ရရှိသည့် ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီကို ပြန်ကြားရေးစစ်ပစ္စည်းကိရိယာ လေယာဉ်နှင့် အခြားလိုအပ်ချက်များကို ကူညီမည်ဖြစ်သည်ဟုလည်း ပြောကြားလေသည်။

အခန်း (၁၈)

ညီအစ်ကိုဘဝမှ ကမ္ဘာ့ရန်သူဘဝသို့

ပြင်သစ်ခရီးသည်လေယာဉ်ကြီးကို ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးအဖွဲ့က ပြန်ပေးဆွဲခဲ့ခြင်းမှာ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စ၊ ငွေကြေးရရှိရေးအတွက် မဟုတ်ပေ။ နိုင်ငံရေးအရာ သူတို့၏ အပယ်ခံနေရသော ပါလက်စတိုင်းပြောက်ကျားများနှင့် ပါလက်စတိုင်းကို လိုလားသူများ ပြန်လည်လွတ်ပေးရေးအတွက် ဖြစ်လေသည်။

ပါလက်စတိုင်းနှင့် အာရပ်တို့သည် အစွဲအမူးတို့အား ရောက်ရာနေရာမှနေ၍ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိရာ ယခုကဲ့သို့ လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲ၍ အကြပ်ကိုင်မှုများလည်း ပါဝင်ပေသည်။ ပါလက်စတိုင်းနှင့် အာရပ်တို့က ယင်းသို့ ပြုမူနေသော်လည်း အစွဲအမူးတို့ဘက်ကလည်း အလျှော့မပေး၊ အခွင့်အလမ်း ပြန်လည်ခွဲခံနေခဲ့သည်မှာလည်း ကြာပြီဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ သူတို့တစ်တွေ၏ ပြဿနာ နှစ်ပေါင်းရာထောင်ချီ၍ပင် ကြာခဲ့ပေပြီ။ ယခုတိုင် မရှင်းနိုင်ကြသေးပေ။ သို့သော် သူတို့ထစ်တွေကား တစ်ဖမ်းပြင်ပြင်ကား မဟုတ်ကြ။ သွေးကို ဖောက်ထုတ်စစ်ကြည့်ကြမည်ဆိုလျှင် ဆွေမျိုးအရင်းကြီးများသာ။

အာရပ်နှင့် အစွဲအမူးသမိုင်းကို လှန်လိုက်လျှင် နောက်ဆုံးတွင် အီဘရာဟင်၏ သားများဖြစ်သော အစ်ရှ်မေယယ်နှင့် အစ်စာယက်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးတွင် ဆုံးနေကြပေမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခု

အာရပ်ဟူသော လူမျိုးများနှင့် အစွဲရောဆိုသောလူမျိုးများသည် ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ဦးမှ စတင်ပေါက်ဖွားခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပင်။ ယင်းသို့ သူတို့ရာဇဝင်များ စတင်ခဲ့သည်ကိုလည်း သူတို့အားလုံးက လက်ခံကြပြီးဖြစ်သည်။ မည်သူကမှ မငြင်းခေး။

အစ်ရှ်မေယယ်၏ မိခင်မှာ အီဂျစ်ကျေးကျွန်တစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် အစ်ရှ်မေယယ်ကို တိုင်းပြည်မှ နှင်ထုတ်လိုက်လေရာ အစ်ရှ်မေယယ်သည် လူသူမနီး တောကြီးထဲတွင် သူတစ်သက်တာလုံး ဘဝဆုံးနေထိုင်သွားခဲ့ရလေသည်။ သို့သော် အစ်ရှ်မေယယ်သည် သူ့စမွေးဖွားလာသော သူ၏ သားစဉ်မြေးဆက်များကို ဘီဂွင်လူမျိုးများအဖြစ် ချွန်ထားခဲ့လေသည်။ ယင်းဘီဂွင်လူမျိုးစုမှာ ယခုခေတ် အာရပ်လူမျိုးများပင် ဖြစ်သည်ဟု အာရပ်ရော အစွဲရောတို့ကပါ ယုံကြည်သည်။

ညီဖြစ်သူ အစ်စာယက်မှာမူ ဂူလူးမျိုး (၁၂)စုကို ပေါက်ဖွားလာလေသည်။ ထိုဂူလူးမျိုး (၁၂)စုတွင် နှစ်စုသည် ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့သည်။ တစ်ခုမှာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများအဖြစ် ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို ဂူလူးတို့ကယုံကြည်သည်။ ယင်းသို့ယုံကြည်စရာလည်း အခိုင်အမာ အထောက်အထားများလည်း ရှိသည်ဟု ဆိုလေသည်။

သူတို့တစ်တွေ၏ သမိုင်းအစသည် မကောင်းခဲ့ပေ။ အစ်ရှ်မေယယ်နှင့် ညီဖြစ်သူ အစ်စာယက်တို့သည် မွေးလာကတည်းက အပြိုင်ပြိုင် ခဲ့သည်။ ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ ပြိုင်ဘက်မျိုးသည် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့်သာ ကူးလာခဲ့သည်။ မပျောက်ကွယ်ဘဲ ပိုမိုကြီးထွားလာသည်။ ထို့ကြောင့် မျက်မှောက်ခေတ်ရောက်သောအခါ ညှိုးသူရန်ဘက် ကမ္ဘာ့ရန်အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းကာ တွေ့ရာသင်္ချာဇားမဆိုင်း စစ်ပွဲများ နှံ့နေသည့်ဘဝသို့ ရောက်လာခဲ့တော့သည်။

မည်သို့ပင် ကမ္ဘာ့ရန်များ ဖြစ်နေကြသော်လည်း တကယ်တစ်သွေးထဲမှ ဆင်းသက်လာကြသူများဖြစ်သဖြင့် သူတို့၏ ဘာသာစကားများမှာ ဆင်တူရိုးများများသာလျှင် ဖြစ်သည်။

တမန်တော် မိုးဇက်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံတွင် ဖမ်းဆီးခြင်းခံခဲ့ရသော ဂူလူးမျိုးများကို နှစ်ပေါင်း (၃၅၀၀) ခန့်က ဆိုင်းနိုင်းသဲကန္တာရ၌

ကို ဖြတ်ကာ ကာနန်ဒေသသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့လေသည်။ ဂူလူးမျိုးသည် ကာနန်ဒေသတွင် သူတို့အရင် ရောက်နှင့်နေကြသော လူမျိုးစုများကို အောင်မြင်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြီး ထိုဒေသတွင် အခြေချနေလိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေကို သူပိုင်၊ ငါပိုင် အငြင်းပွားကာ နယ်မြေလုစစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆိုင်းနိုင်းသဲကန္တာရကြီးကို ဖြတ်ကျော်ကာ ကာနန်ဒေသသို့ ပြန်လာတွင် ဂူလူးမျိုးသည် တမန်တော် မိုးဇက်၏ သွန်သင်ချက်များကို နာယူခဲ့ကြလေသည်။ မိုးဇက်သည် ဂူလူးမျိုးတို့အား ကိုယ်ကျင့်တရား၊ အကျင့်သီလနှင့် စိတ်ဓာတ်ရေးရာများကို သွန်သင်ဆုံးမ သင်ကြားပေးခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အစွဲရောတို့ ယနေ့အသုံးပြုနေသော ဘာသာရေးအလေ့အထများ၊ အစဉ်အလာများ၊ တရားဥပဒေများမှ မိုးဇက်၏ သွန်သင်ဆုံးမချက်များအပေါ် အများဆုံး အခြေခံထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂူလူးမျိုးတို့သည် ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် လူမျိုးစု (၁၂)စုတို့နှင့်အတူ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီကာ နေထိုင်ခဲ့ကြလေသည်။ ယင်းသို့ နေထိုင်စဉ်အတွင်း ဘေဘီလုံစစ်တပ်ကြီးများ ကူးကျော်ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ကြကာ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းကိုလည်း ခံခဲ့ကြရသည်။ သို့သော် ပထမဦးဆုံး ဖမ်းဆီးခံရစဉ်က ဂူလူးတို့သည် နှစ်ပေါင်း (၅၀)မျှသာ အဖမ်းခံခဲ့ကြသည်။ ခရစ်မပေါ်မီ ဘီစီ (၅၃၈) ခုနှစ်တွင် ဂျေရုဆလင်မြို့သို့ ဂူလူးမျိုးလေးသောင်း ပြန်ရောက်လာကြ၏။

ဘေဘီလုံတို့ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးသွားသော ဂျေရုဆလင်မြို့တော်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ထူထောင်ကြကာ ခုတိယ ဂူလူးမျိုးသား ဓနသဟာယ နိုင်ငံကို တည်ထောင်လိုက်ကြလေသည်။

ဓနသဟာယနိုင်ငံဘဝပြင် ဂူလူးမျိုးတို့သည် နှစ်ပေါင်း (၅၀၀) ခန့် လွတ်လပ်စွာ အုပ်ချုပ်နေထိုင်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် ရောမစစ်သားများသည် ပါလက်စတိုင်းဒေသကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ကြပြန်သည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသသည် ရောမအင်ပါရာ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ

နယ်မြေကလေး ဖြစ်သွားရလေသည်။ ဂျူးလူမျိုးတို့သည် ဘာသာရေးအရ လည်းကောင်း၊ လူမျိုးရေးအရလည်းကောင်း၊ အချင်းချင်း စည်းစည်းလုံးလုံး ဖြင့် သွေးမကွဲ အစည်းမပြေဘဲ နေထိုင်လာခဲ့ကြလေသည်။

သို့ဖြင့် ခရစ်တော်ပေါ်ပြီး အေဒီ (၇၀)ခုနှစ်တွင် ရောမတို့အား ဂျူးလူမျိုးတို့သည် ပုန်ကန်တော်လှန်ကြသည်။ သို့သော် ထိုတော်လှန် ရေးကား မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ရောမစစ်တပ်များသည် ပါလက်စတိုင်းဒေသကို တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းပစ်လိုက်ကြလေသည်။ ဂျေရုဆလင် မြို့ရှိ ဒုတိယဂျူးလူမျိုး ဓနသဟာယနိုင်ငံဘဏ္ဍာ ပြန်လည်တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘုရားကျောင်းတော်ကြီးကို ရောမစစ်သားများက ဖျက်ဆီးမီးရှို့ပစ်လိုက်လေသည်။

ဂျူးသူရဲကောင်းကြီး မာစာဓာမာသည် ဂျူးလူမျိုးတို့ တော်လှန်ရေးဖြစ်အပြီး (၃)နှစ်အကြာတွင် ရောမတို့၏ ဖမ်းဆီးကွပ်မျက်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေသည်။ မာစာဓာမာသည် ဂျူးတော်လှန်ရေးသမိုင်းတွင် ဂုဏ်ရောင်ပြောင်ကာ ထင်ရှားလျက်ရှိလေသည်။ သူ့ဘဝ သူ့အကြောင်းကား ဂျူးတို့အလယ်တွင် ကြီးမြတ်သော ရာဇဝင်တစ်စောင် တစ်ဖွဲ့ဖြစ်လျက် ရှိလေသည်။

ရောမတို့သည် ပါလက်စတိုင်းဒေသကို တိုက်ခိုက်အောင်မြင်ပြီး နောက် ဂျူးလူမျိုးအားလုံးကို ဖမ်းဆီးလိုက်သည်။ ထိုသို့ ဖမ်းဆီးပြီးသော အခါ ဂျူးလူမျိုးတို့အား ရောမနိုင်ငံတော်ကြီးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းသည် မြွေပွေးများကို မွေးထားခြင်းနှင့်သာ တူမည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့အချင်းချင်း သတ်ခိုင်းစေကာ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ဇာတ်ကို ဤလူ့ဘောင်မှ ဖယ်ရှားဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မည်ဟု ရောမစစ်ဗိုလ်တစ်ဦးက စာတွေးဝင်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဂျူးယောက်ျားများအား သူတို့၏ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို သူတို့ကိုယ်တိုင် သတ်စေ၏။ မိန်းမနှင့် ကလေးများ ကုန်သွားသော အခါ ထိုဂျူးယောက်ျားများထဲမှ ဆယ်ဦးကို ရွေးထုတ်လိုက်လေသည်။ ထိုဆယ်ဦးကို ကျန်သမျှသော ဂျူးယောက်ျားအားလုံးကို သတ်စေပြန်၏။ ထိုသို့ သတ်ပြီးသည့်နောက် ဆယ်ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်ကို ရွေးထုတ်

လိုက်ပြီး ကျန်ကိုးယောက်ကို သတ်စေပြန်သည်။ နောက်ဆုံး ကျန်ရစ်သူ တစ်ဦးတည်းသော ဂျူးယောက်ျားကို မိမိစားပေါ်သို့ မိမိတို့ယ်ကို လှဲချ သတ်သေစေပြီး ဂျူးလူမျိုးတို့သော လူသားမျိုးနွယ်ကြီးတစ်ရပ်ကို ပယ်ဖျောက်ပစ်ရန် ရောမစစ်သားများသည် ရက်စက်ယုတ်မာစွာ ပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် ရောမတို့၏ အမျိုးဖြုတ်လူသတ်ပွဲကြီးမှာ ဂျူးလူမျိုးအဖွားအဖွဲ့နှစ်ယောက်နှင့် ကလေးငါးယောက်တို့သည် ကျောက်ဂူကြီးတစ်ခုထဲသို့ ပုန်းအောင်းလွတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။ ထိုသူတို့မှ တစ်ဆင့် ဂျူးလူမျိုးနွယ်များ ပြန်လည်ပွားများလာရလေသည်။ နောက်နှစ်ပေါင်း (၆၀) ကြာသောအခါ ဘာကော့ခ်ဘာ ခေါင်းဆောင်၍ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာသည်ကိုလည်း ရောမတို့သည် တိုက်ဖျက်ချေမှုန်းပစ်လိုက်ပြန်လေသည်။

သို့ဖြင့် ဂျေရုဆလင်မြို့တော်ကြီးမှာ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများအဖြစ်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

နောက်နှစ်ပေါင်းများစွာအကြာ၌ ရောမတို့သည် ဂျေရုဆလင်မြို့သစ်ကို တည်ဆောက်ကြ၏။ သို့သော် မြို့သစ်ထဲသို့ မည်သည့်ဂျူးလူမျိုးကိုမှ ဝင်ခွင့်မပေးချေ။ ဂျူးလူမျိုးတို့နှင့် ပတ်သက်သမျှ ဂျေရုဆလင်မြို့တွင် ဘာမှမထင်မကျန်စေရန်လည်း ရောမတို့က ပြုလုပ်ထားလေသည်။

အဖွားအဖွဲ့နှစ်ယောက်နှင့် ကလေးငယ် ငါးယောက်တို့မှ ပြန်လည်ပေါက်ပွားလာရသော ဂျူးလူမျိုးများမှာ ရောမစစ်သားတို့ ပါလက်စတိုင်းဒေသကို အုပ်စိုးနေစဉ် အာရှခိုင်းနားနိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ကာ မြို့ရွာတည်ထောင် နေထိုင်ကြရသည်။ ဂရိ၊ အီတလီ၊ စပိန်ပြည် တောင်ပိုင်း၊ ရှိန်တောင်ကြား၊ ပါရှား၊ ပင်လယ်နီကမ်းရိုးတစ်လျှောက် ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ သွားရောက်နေထိုင်ကြသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့သည် မည်သည့်ဒေသ၊ မည်သည့်နေရာပင်လျှောက် သည်ဖြစ်စေ သူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု ဘာသာရေး အစဉ်အလာများကို အပျောက်အပျက်မခံ ထိန်းသိမ်းကြလေသည်။

မိဉာဏ်

ဂျူးတို့သည် ရုရှ၊ ဂျာမနီနှင့် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတို့၌လည်း နေထိုင်လာကြသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့သည် မည်သည့်နေရာ၊ မည်သည့်ဒေသတွင် နေနေ ဂျူးလူမျိုးအချင်းချင်းသာ စုဝေးနေထိုင်ပြီး ဂျူးအသိုက်အမြုံလေးများ ထူထောင်တက်ကြသည်။ ဒေသခံ အခြားလူမျိုးများ၏ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အစဉ်အလာများက သူတို့ကို လွှမ်းမိုးသွားနိုင်စေရန် အမြဲ ကာကွယ်နေထိုင်ကြသည်။ ဂျူးလူမျိုးတို့သည် သူတို့၏ လူမျိုးရေးဘာသာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှုရေးရာ အစဉ်အလာများအပေါ် မြတ်နိုးကြလေးစားကြ၊ တွယ်တာတန်ဖိုးထားကြလေသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ပျံ့နှံ့နေထိုင်လာခဲ့ကြရာမှ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ခရစ်ယာန်ဘာသာ ပျံ့နှံ့လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ဥရောပနိုင်ငံများ၏ ယဉ်ကျေးမှုများ တိုးတက်ခေတ်မီလာရခြင်းမှာ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ကျေးဇူးကြောင့်ဆိုလျှင်ကား မမှားနိုင်ချေ။ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ ဂျူးလူမျိုးတို့ ခလေထုံးစံ အစဉ်အလာများကို အတုယူကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ဂျူးယဉ်ကျေးမှုသည် သူတို့ရောက်လေရာ ဒေသအတော်များတွင် ထိုးဖောက်ဝါးမျှနိုင်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့၏ တရားဥပဒေများ၊ ယဉ်ကျေးမှုများ၊ အကျင့်သီလများ၊ ဘာသာစာပေများကို အတုယူနိုင်သဖြင့်လည်း ဥရောပနိုင်ငံများသည် မြင့်မားတိုးတက်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ခရစ်တော်ပေါ်ပြီးနောက် အေဒီ (၅၇၀) ခုနှစ်တွင် မဏ္ဍာမြို့တွင် တမန်တော် မိုဟာမက်ကို ဖွားဖွားခဲ့လေသည်။ ထို တမန်တော် မိုဟာမက်၏ ဟောကြားသွန်သင်မှုများအပေါ် အခြေခံကာ အစ္စလာမ်ဘာသာဟူသော ဘာသာကြီးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။ (အစ္စလာမ် ဟူသည်ကား ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အရ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းဟူ၍ ဖြစ်သည်။)

အီဘရာဟင်၏သား အစ်ရှ်မေယယ်၏အမျိုးဆက် အာရပ်လူမျိုးများသည် တမန်တော်မိုဟာမက်၏ သွန်သင်ဆုံးမချက်များကို

လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြ၊ ရင်းနှီးရာကို စု၍ “စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့လေသည်။ အစ္စလာမ်ဘာသာတရားသည် မဏ္ဍာမြို့နှင့်အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ နိုင်ငံများမှ အာရပ်များအဖို့ တူညီသော ဘာသာတရား၊ တူညီသော ယဉ်ကျေးမှုအဆောက်အအုံကြီးတစ်ခုကို တည်ဆောက်မိစေလေသည်။

ထို့ကြောင့် အာရပ်လူမျိုးများသည် စည်းစည်းလုံးလုံးနှင့် ခိုင်မာသော လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ရပ်ကို ထူထောင်မိကြလေသည်။

အေဒီ (၆၃၂) ခုနှစ်တွင် တမန်တော် မိုဟာမက်သည် ဒိုဒါအရှင်မြတ်၏ အမိန့်တော်ကို ခံယူသွားလေသည်။ မိုဟာမက် ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း (၁၀၀)ခန့်အတွင်းမှာပင် အစ္စလာမ်ဘာသာရေးတရားသည် အနောက်ဘက်နိုင်ငံများသို့ ကျယ်ပြန့်သွားလေသည်။

သို့ဖြင့် ဂျေရုဆလင်မြို့သည် ရဟူဒီဘာသာ၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာနှင့် အစ္စလာမ်ဘာသာတို့၏ အရေးကြီးမြင့်မြတ်သော မြို့ဖြစ်လာလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျေရုဆလင်မြို့သည် ဘာသာကြီးသုံးရပ်ကို ကိုးကွယ်သူတို့အတွက် ရိုသေလေးမြတ်ရာ ဌာနကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ထိုသို့ ဘာသာကြီးတို့၏ အလေးအမြတ်ထားရာ ဖြစ်လာသည့် အတွက် သက်ဆိုင်ရာဘာသာကို ကိုးကွယ်သူများသည် ဂျေရုဆလင်မြို့ကို အခြားဘာသာ ကိုးကွယ်သူတို့ အဝင်မခံလိုဖြစ်လာကြသည်။

အလယ်ပိုင်းခေတ်သည် ဘာသာရေးကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ကာ အလေးအမြတ်ထားသောခေတ် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျေရုဆလင်မြို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဟိုခေတ်ကာလအတွင်း နှစ်ပေါင်း (၂၀၀) ကြာ ဘာသာရေးစစ်ပွဲကြီးများကို ဆင်နွှဲခဲ့ကြလေသည်။

ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်များက ဂျေရုဆလင်မြို့ကို အမိအရသိမ်းပိုက်နိုင်ရန် စစ်ပွဲကြီးများ ဆင်နွှဲကာ တိုက်ခိုက်ကြသည်။

အစ္စလာမ်ဘာသာကို ကိုးကွယ်သည့် အာရပ်လူမျိုးများကလည်း ဂျေရုဆလင်မြို့သို့ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသော အနောက်နိုင်ငံသားများကို ခုခံကာကွယ်ရေးစစ်ပွဲများကို ဆင်နွှဲကြရလေသည်။ ရဟူဒီဘာသာဝင် ဂျူးလူမျိုးများကလည်း တစ်နေ့သောအခါတွင် ဂျေရုဆလင်

မြို့သည် ယင်းတို့၏လက် တွင်းသို့ လုံးလုံးလျားလျား ကျရောက်ရမည်ဟု မျှော်လင့်နေကြလေသည်။

အေဒီ (၁၀၀၀)မှ (၁၉၀၀)နှစ်များအတွင်းကာလသည် ဥရောပ ရှိ ဂျူးလူမျိုးများအတွက် ပြင်းထန်သော ဘဝတိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲနေရသော ကာလများဟု ဆိုလျှင် မမှားပေ။ ဂျူးတို့သည် သူတို့ချင်း သွေးစည်းညီညွတ်မှုကို ရယူကာ ထိုတိုက်ပွဲများကို ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူတို့နေထိုင်ရာ နေရာအတော်များများတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့သည် အရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍများတွင် ပါဝင်လှုပ်ရှားခံရသူများ ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့ကို ဒေသခံနိုင်ငံများက အသိအမှတ်မပြု၊ မလိုမလားနှင့် လူရာမသွင်း၊ ဝိုင်းပယ်လျက်သာ ရှိလေသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့သည် သိပ္ပံ၊ စက်မှု၊ ဆေးဝါး၊ စာပေ၊ အနုပညာနှင့် အခြားလုပ်ငန်းများတွင် အရေးကြီးသော အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်လျက် ရှိလေသည်။ သို့သော် သူတို့ကား ထင်ပေါ်ခြင်းမရှိဘဲ အနှိမ်ခံဘဝဖြင့်သာ ရပ်တည်ကြရရှာသည်။

(၁၈၇၀) ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်များ ဂျာမနီတစ်ဝှမ်းတွင် လွှမ်းမိုးလျက် ရှိလေသည်။ ဂျူးတို့သည် ဂျာမနီလူမျိုးများကို တဖြည်းဖြည်းဝါးမျိုလျက်ရှိလာသည်ဟု ဂျာမနီလူမျိုးများက စွပ်စွဲလာကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင်းသို့ ဂျူးလူမျိုးများ ဝင်ရောက်မှုအား ပိတ်ပင်ပေးပါဟု ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေးအသင်းက (၁၈၈၁) ခုနှစ်တွင် တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေးအသင်းသည် ဂျာမနီတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် တိုးချဲ့စည်းရုံး ထူထောင်ကြလေသည်။ ယင်းတို့ စည်းရုံးမှုကြောင့်ပင် (၁၈၈၂) ခုနှစ်တွင် ဂျူးလူမျိုးအသင်းညီလာခံကို ဒရက်ဒက်မြို့တွင် ကျင်းပနိုင်သည်အထိ ကြီးကျယ်လာလေသည်။

(၁၈၉၀) ခုနှစ်တစ်ဝိုက်တွင် ရုရှနိုင်ငံ၌ ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးများ အကြီးအကျယ် ပြန့်နှံ့လာလေသည်။ ဂျူးလူမျိုးများ မော်စကိုနှင့် ကိယက်စ်မြို့များတွင် နေထိုင်ခွင့်မပြုဘဲ နှင်ထုတ်လိုက်သည်အထိ ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေး စိတ်ဓာတ်များ ပြင်းထန်လျက် ရှိကြသည်။ မော်စကိုမြို့

တွင်မူ ပြည့်တန်ဆာလိုင်စင်ရထားသော ဂျူးအမျိုးသမီးများကိုသာ နေထိုင်ခွင့်ပြုထားလေသည်။

ထိုနည်းအတူပင် (၁၈၉၄) ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံ၌လည်း ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေးများ အထူးဖြစ်ပေါ်ပေါက်ကွဲလျက်ရှိသည်။

ဤသို့လျှင် နေရာတိုင်းတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ဘဝမှာ အနှိမ်ခံ၊ ဝိုင်းပယ်ခံနှင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်မှုများ ခံနေကြရရာ သူတို့တွင် ကိုယ်ပိုင်နယ်မြေ၊ ကိုယ်ပိုင်နိုင်ငံကလေးတစ်ခု ထူထောင်မှု ဖြစ်တော့မည်ဟု သဘောရလာကြလေသည်။ ယခုလို နိုင်ငံမဲ့၊ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်ဖြင့် သူတစ်ပါးနိုင်ငံတို့တွင် ခိုကပ်နေကြလျှင် ရောမခေတ်က ဂျူးလူမျိုးမပျောက်ဘဲ ယခုမှ ပျောက်ရတော့မည်ဟု စဉ်းစားလာကြရတော့သည်။ မစဉ်းစား၍လည်း မဖြစ်တော့။ နိုင်ငံတိုင်းလိုလိုက သူတို့ကို လက်ခံလိုခြင်းမရှိ ဖြစ်နေကြပြီမဟုတ်လား။

ထို့ကြောင့် (၁၈၈၂) ခုနှစ်တွင် အိုဒက်ဆာမြို့မှ ဂျူးလူမျိုး ဥပဒေသိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးက ဂျူးလူမျိုးတို့အတွက် ဂုဏ်သရေရရှိ၍ ထိုက်ထိုက်တန်တန် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ထူထောင်ရေးအတွက် လှုံ့ဆော်သော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေလိုက်လေသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့သည် နေရာတကာတွင် အနှိမ်ခံ ဝိုင်းပယ်ခံနေရသည်။ နိုင်ငံတွေကလည်း ဂျူးလူမျိုးများကို လက်မခံချင်ကြ။ ထို့ကြောင့် ဂျူးလူမျိုးတစ်ယောက်အဖို့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံသားအဖြစ် ခံယူနိုင်ရေးမှာ အခက်အခဲနှင့် ရင်ဆိုင်နေရပြီ ဖြစ်သည်။ ထိုဒုက္ခများကို ဖြေရှင်းပြီး ဂျူးလူမျိုးတို့ သိက္ခာရှိရှိ တည်တည်တံ့တံ့ နေထိုင်နိုင်မည့်နည်းလမ်း ရှိသည်။ ထိုနည်းလမ်းမှာ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ မူလ ပင်မဒေသဖြစ်သော ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဂျူးနိုင်ငံထူထောင်ရေးပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုစာအုပ်၏ လှုံ့ဆော်ချက်အရ ရုရှားနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ကြသော ဂျူးလူမျိုးအနည်းငယ်သည် ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ သွားရောက်နေထိုင်ကြလေသည်။ ထိုဂျူးလူမျိုးများမှာ ကိုယ်အစုကလေးများဖြင့်ကိုယ်အုပ်စုဖွဲ့ကာ ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေတွင် စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ကိုင်ကြလေသည်။ သူတို့သည် သူတို့စိုက်ပျိုးသော လယ်ယာတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့၏

ရွာကလေးများ ထူထောင်ကြလေသည်။ ထိုအချိန်မှာ ပါလက်စတိုင်း ဒေသကို တူရကီနိုင်ငံက အုပ်ချုပ်နေချိန် ဖြစ်သည်။ ဂျူးတို့သည် တူရကီ တို့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ခွဲအောင်းလဲလှောင်း အားထား ရာ အစွဲရောနိုင်ငံအတွက် အစပျိုးလျက် ရှိကြလေသည်။ သူတို့၏ စိုက်ပျိုး ရေးလုပ်ငန်းများအတွက် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပဲရစ်မြို့မှ ဘဏ်သွေးကြီး ဘေဂွန်အက်ဒမန်ဒီရောချိုင်းက ငွေကြေးများ ထောက်ပံ့သည်။

(၁၈၉၄) ခုနှစ်တွင် စစ်ရေးလျှို့ဝှက်ချက်များကို ဂျာမဏီသို့ ရောင်းချမှုဖြင့် ဂျူးလူမျိုးပြင်သစ်အရာရှိ ဂရေဖတ်စ်ကို ခုံရုံးတင်ကာ စစ်ဆေးလေသည်။ ယင်းစစ်ခုံရုံးသို့ ဂျူးလူမျိုးစာရေးဆရာ သီအိုဒိုဟာ ဇဲမှာ ဝီယင်နာမြို့ထုတ် သတင်းစာတစ်စောင်၏ သတင်းထောက်အဖြစ် တက်ရောက်နားထောင်သည်။ ယင်းသို့ ခုံရုံးစစ်ချက်များကို နားထောင် ရင်း ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ဘဝမရေရာမှုကို စဉ်းစားမိလာသည်။ ဂျူးလူမျိုးတို့ အတွက် ကိုယ်ပိုင်တိုင်းနိုင်ငံ ထူထောင်သင့်ပြီဟု စိတ်ထဲဝယ် စွဲထင်လာ တော့သည်။ ဟာဇဲ၏ နည်းတူ အခြားဂျူးလူမျိုးများလည်း ကိုယ်ပိုင်နိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံ ရှိသင့်ပြီဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာကြသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ဟာဇဲ၏ ခေါင်းဆောင်မှု၊ ဦးဆောင်မှုဖြင့်ပင် ဇီယွန်ဝါဒီတို့၏ ပထမဆုံးအကြိမ်မြောက် ကွန်ဖရင့်ကို ဘောဆဲလ်မြို့တွင် (၁၈၉၇) ခုနှစ်၌ ကျင်းပနိုင်ခဲ့လေသည်။ ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့အတွက် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ထူထောင်ကာ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ လုံခြုံရေးအာမခံရေးကို ယင်းညီလာခံကြီးက ချမှတ်လိုက်ကြလေသည်။ ဇွန်ယွန်ဝါဒကို ဂျူးလူမျိုးအများအပြားတ လက်ခံလာကြသည်။

သို့သော် ကိုယ့်တိုင်းကိုယ်ပြည် ထူထောင်ရေးလုပ်ခြင်းသည် မိမိ တို့ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေသည့် ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးဝါဒကို ဆွပေးသလို ဖြစ်လာမည်ကိုမူ စိုးရိမ်နေကြသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ်ထူထောင်ရေးဆိုသည့် သဘောထားများကိုမူ ဂျူးလူမျိုးအများ အပြားကို ဆွဲဆောင်လျက် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ဟာဇဲ၏လုပ်ဆောင်ချက်များအပေါ် များစွာ အထင်ကြီးလာလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုင်းနိုင်ငံကျွန်းဆွယ်ပေါ်၌

မြေနေရာကို ဂျူးလူမျိုးတို့ နိုင်ငံထူထောင်ရန် ဗြိတိသျှအစိုးရကသာ အားပေးလေသည်။ သို့သော် ကိုလိုနီရေးရာဝန်ကြီး ဂျိုးဇက်ချိန်ဘာလိန်က ယူဂန္ဓာနိုင်ငံတွင်းရှိ မြေနေရာကို အစားထိုးအဆိုပြုလိုက်သဖြင့် အခက် အခဲ ဖြစ်လာရလေသည်။

ဟာဇဲကမူ ဗြိတိသျှပေးသော မြေနေရာများကို လက်မခံချေ။ ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေသည်သာလျှင် ဂျူးလူမျိုးတို့၏ မြင့်မြတ်သော နယ်မြေဖြစ်ကာ ဂျူးလူမျိုးများအား အမျိုးသားရေးစိတ်ဓာတ် နှိုးဆော် နိုင်မည့်နေရာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပါလက်စတိုင်းဒေသမှတစ်ပါး ဂျူးလူမျိုးတို့၏ တိုင်းနိုင်ငံကို ထူထောင်၍မဖြစ်၊ ထူထောင်၍မရဟု ယုံကြည်နေလေသည်။

(၁၉၀၄) ခုနှစ်တွင် ဂျူးနိုင်ငံ ထူထောင်ရေးအတွက် ဇီယွန်ဝါဒ တို့ စတင်မျှော်စေ့ချပေးခဲ့သူ ဟာဇဲမှာ အသက် (၄၄)နှစ်၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် နှင့်ပင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့လေသည်။ သူကွယ်လွန်သွားခဲ့သော သူ့စတင်ပျိုး ထောင်ပေးခဲ့သော ဇီယွန်ဝါဒကား ဆက်လက်ရှင်သန်ကြီးထွားလျက်သာ ရှိလေသည်။

ဂျူးလူမျိုးတို့သည် ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် မြေကွက်ဝယ်ပျိုးဟု ဆိုရာ ဂျူးအမျိုးသား ရန်ပုံငွေပွင့်ကာ ငွေများ ကောက်ခံကြသည်။ (၁၉၁၄) ခုနှစ်တွင် ဂျူးလူမျိုးတို့သည် တူရကီနိုင်ငံပိုင် ပါလက်စတိုင်း မြေပေါ်တွင် စတင်အခြေချကြတော့သည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ စတင်ကြပြီး ဒီဂါနီယာတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ကီဘွတ်ဘုံရိပ်မြို့ ကော့ရွာများ တို့ (၁၉၁၉) ခုနှစ်တွင် စတင်ထူထောင်ကြလေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အာရပ်တို့၏ ဂျာဟာမြို့အနီးရှိ သဲတောင် တုန်းပေါ်ဝယ် တဲလ်အပစ်မြို့ကို ထူထောင်လိုက်ကြပြန်သည်။ (၁၉၁၄) ခုနှစ်တွင် ဂျေရုဆလင်မြို့မှာ ဂျူးလူမျိုးတို့၏ ပန်းချီပန်းပု အနုပညာ ထက်ရာများ၏ ဗဟိုအချက်အချာ ဒေသကြီးဖြစ်လာလေတော့သည်။

(၁၉၂၁) ခုနှစ်တွင် ဂျေရုဆလင်မြို့မှ ဟပ်ဇီအမင်းအယ်လ်ဟု ဇိန်အား မှုဆလင်တို့၏ ဘာသာရေးခေါင်းဆောင် မတ်ဖတ်ီအဖြစ် ထင်မြောက်လိုက်ကြသည်။ မတ်ဖတ်ီသည် ထိုအချိန်မှစ၍ ဇီယွန်ဝါဒီများ

အား ဆန့်ကျင်ရေးတိုက်တွန်းမှုများနှင့် ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးအား နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးရန် သူ၏ ရလဒ်အဖြစ် သော အခွင့်အာဏာအားလုံးကို အသုံးပြုကာ လှုပ်ရှားလုပ်ဆောင်လေတော့သည်။

မတ်ဖိတ်က ဂျူးတို့သည် ပါလက်စတိုင်းနှင့် မြင့်မြတ်သော ဘုရားသခင်၏ နေရာတော်များကို အာရပ်တို့လက်မှ လုယူအပိုင်စီးရန် ကြံနေကြသည်။ ဗြိတိသျှအစိုးရက ပါလက်စတိုင်းဒေသကို အုပ်ချုပ်ကြီး ကိုင်ထားခြင်းမှာလည်း ပါလက်စတိုင်းတို့ အပိုင်စီးရေးအကြံ၏ ပဏာမ အစီအစဉ်ဖြစ်သည်ဟု အာရပ်များကို သွေးထိုးလှုံ့ဆော်လိုက်လေသည်။

မတ်ဖိတ်သည် ဂျူးလူမျိုးများနှင့် ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးကို ဆန့်ကျင်ရန်မှာ အကြမ်းဖက်လုပ်ဆောင်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်နေသူဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မတ်ဖိတ်သည် (၁၉၂၁) ခုနှစ်မှ (၁၉၃၃) ခုနှစ် အတွင်း ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးကို တောက်လျှောက်လုပ်လာခဲ့လေသည်။

(၁၉၃၆) ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အာရပ် အထွေထွေသပိတ်ကြီး ဆင်နွှဲရန် လှုံ့ဆော်ကြလေတော့သည်။ ယင်း သပိတ်ကြီးနှင့်အတူ ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေး တောင်းဆိုချက်ကြီး သုံးရပ်တို့ ချမှတ်တောင်းဆိုလိုက်ကြသည်။

ယင်းတောင်းဆိုချက်ကြီး သုံးရပ်မှာ ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ဂျူးလူမျိုးများ ဝင်ရောက်နေမှုအား တားမြစ်ရန်၊ ဂျူးလူမျိုးများအား ခြေရာ ရာများ ရောင်းချနေမှုအား ရပ်ဆိုင်းရန်နှင့် အမျိုးသားကိုယ်စားလှယ် အစိုးရအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပေးရန်တို့ ဖြစ်လေသည်။

ထိုတောင်းဆိုချက်များကို အစိုးရက လိုက်လျော့ခြင်း မရှိသော အခါ မတ်ဖိတ်သည် ဂျူးလူမျိုးများအပေါ် အကြမ်းဖက်မှုများနှင့် အစိုးရ၏ ဆန့်ကျင်မှုများအား ဦးစီးဦးဆောင် လုပ်လေတော့သည်။

ယင်းသို့ မတ်ဖိတ်၏ ဂျူးဆန့်ကျင်ရေး အကြမ်းဖက်လုပ်မှု စည်းရုံးမှုအား အီရတ်နှင့် ဆီးရီးယားနိုင်ငံများကဲ့သို့သော အခြား အာရပ် နိုင်ငံများရှိ ဘာသာရေး သမားများကလည်း ကူညီအားပေးကြလေသည်။ နာဇီဂျာမနီနှင့် ဖက်ဆစ်အီတလီတို့ကလည်း ထိုအကြမ်းဖက်လုပ်မှု

များအား လက်နက်နှင့် ငွေကြေးများ တိတ်တဆိတ် ထောက်ပံ့ကြလေ သည်။

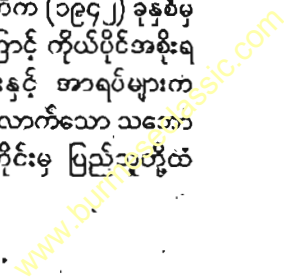
ဤသို့ဖြင့် ဂျူးလူမျိုးဆန့်ကျင်ရေး အကြမ်းဖက်မှုများမှာ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်သည်အထိ ပြင်းထန်စွာ ဆင်နွှဲလျက်ရှိသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးသောအခါ မတ်ဖိတ်အား စစ် ရာဇဝတ်ကောင်အဖြစ် အရေးယူဖမ်းဆီးရန် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဂျူးလူမျိုး တို့က ကြိုးပမ်းရာ အီဂျစ်နိုင်ငံတွင်းသို့ ဝင်ပြေးလွတ်မြောက်သွားလေ သည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံ ဖာရောက်ဘုရင်က သူ့အား နန်းတော်တစ်ဆောင် ပေး၍ ချီးမြှင့်ထားလေသည်။ မတ်ဖိတ်မှာ ယခုအခါ လက်ဘနွန်နိုင်ငံသို့ ရောက်နေပြီး နိုင်ငံရေးအရလည်း တက်ကြွစွာ ပါဝင်လုပ်ကိုင်လျက်ရှိ သည်။

(၁၈၂၄) ခုနှစ်တွင် ပါလက်စတိုင်းသို့ ဂျူးလူမျိုးများဝင်ရောက် လာမှုကို ချုပ်ခြယ်ခြင်းများ ကြီးမားလာသည်။ (၁၉၂၉) ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ ဂျူးအမျိုးသားများအဖွဲ့မှ ကိုယ်စားလှယ်များ ပါဝင်ပြီး ဗြိတိသျှ၏ ကြီးကြပ်မှုဖြင့် ပါလက်စတိုင်းအတွက် ဂျူးအေဂျင်စီကို ဖွဲ့စည်းလိုက်လေ သည်။

ပါလက်စတိုင်း၌ ဂျူးလူမျိုးများ တဖြည်းဖြည်း များပြားလာ ခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ဂျူးလူမျိုးတို့၏ လက်သို့ အစိုးရအာဏာ လွှဲပြောင်းပေးရလိမ့်မည်ဟု ဂျူးတို့က ယုံကြည်ကြလေ သည်။

ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေးအစိုးရများ ဖွဲ့စည်းရေးကိုလည်း တောင်းဆိုလိုက်ကြသည်။ သို့သော် နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းကြီး၏ နယ်မြေများ ထိန်းသိမ်းရေးကော်မတီက (၁၉၄၂) ခုနှစ်မှ စ၍ ဂျူးလူမျိုးရေးအဓိကရုဏ်းကြီးများ ဖြစ်ပွားခဲ့မှုကြောင့် ကိုယ်ပိုင်အစိုးရ ဖွဲ့စည်းရေးမှာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဂျူးလူမျိုးများနှင့် အာရပ်များက ကိုယ်ပိုင်အစိုးရဖွဲ့ရေး လိုလားနေကြသော်လည်း လုံလောက်သော သဘော ဖြစ်မှုများ မဟုတ်သေးကြောင်းဖြင့် ပါလက်စတိုင်းမှ ပြည်သူတို့ထံ အကြောင်းကြားလိုက်လေသည်။

ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် ဟစ်တလာက ဂျူးလူမျိုးများကို ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်နေသဖြင့် ပါလက်စတိုင်းနိုင်ငံတွင်းသို့ ဂျူးလူမျိုးတို့ ဝင်ရောက်လာမှုကို (၁၉၃၃) ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရက ခွင့်ပြုထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် (၁၉၂၁) ခုနှစ်တွင် ပါလက်စတိုင်းဒေသ၌ ဂျူးလူမျိုး (၁၁) ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှိခဲ့ရာ၌ (၁၉၃၉) ခုနှစ်တွင် (၂၉) ရာခိုင်နှုန်းအထိ တိုးတက်များပြားလာလေသည်။

ယင်းသို့ ပါလက်စတိုင်းသို့ ဂျူးတို့ ဝင်ရောက်လာနေမှုကို ကြည့်ကာ အာရပ်တို့ မျက်လုံးပြုပြီး လန့်နေကြသည်။ ယခုအတိုင်း မှန်မှန်ကြီး ဂျူးလူမျိုးတို့ လိုမိုဝင်လာကြမည်ဆိုလျှင် နောင်တွင် ဂျူးလူမျိုးတို့သည် ပါလက်စတိုင်းဒေသတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးသွားလိမ့်မည်ဟု ယူဆကြလေသည်။

(၁၉၃၉) ခုနှစ်၊ မေလ (၁၄)ရက်တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရက ပါလက်စတိုင်း စက္ကူပြုကြေညာစာတမ်းတစ်စောင် ထုတ်ပြန်၍ နောင် (၅)နှစ်အတွင်း ဂျူးလူမျိုး (၅၅၀၀၀) ကိုသာ ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင်း ဝင်ခွင့်ပြုတော့မည်ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ဂျူးလူမျိုးတို့ ဝင်ရောက်မှုကို ကန့်သတ်လိုက်လေသည်။ ဤကြေညာချက်၏ သဘောမှာ (၁၉၄၄) ခုနှစ်မှစ၍ ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ဂျူးလူမျိုးတို့ကို အဝင်မခံတော့ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ဤစက္ကူပြုကြေညာချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဂျူးအေဂျင်စီတို့ မပြေမလည်ဖြစ်ရတော့သည်။

ထိုကြေညာချက်အရ ဂျူးလူမျိုးများ ပါလက်စတိုင်းဒေသ (၅၅၀၀၀) ထက် ပိုမိုဝင်ရောက်လာရန် အာရပ်တို့၏ သဘောတူညီမှုမရယူရမည်ဖြစ်လေသည်။ ယင်းသို့ပြုလုပ်ခြင်းမှာ ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဂျူးလူမျိုးတို့ အာရပ်လူမျိုးတို့၏ရေထက် ပိုမိုမသွားစေရန် ကန့်သတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အာရပ်နယ်မြေအတွင်း၌ ဂျူးတို့၏ သီးခြားနိုင်ငံကို ထူထောင်ကာ ခွဲထွက်ခွင့် မပေးနိုင်ဟူ၍ အာရပ်တို့၏ တောင်းနေသော ဆန္ဒနှင့်အညီ ဖြစ်စေရန် စတုန်းဆိုကြေညာချက်က ရည်ရွယ်လေသည်။

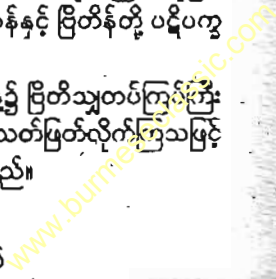
ထို ဟန့်တားပိတ်ပင်မှုများ၊ ချုပ်ခြယ်မှုများကို ဂျူးတို့သည် နည်းမျိုးစုံနှင့် ဆန့်ကျင်ကြလေသည်။ အဆိုးဝါးဆုံးအချိန်ကာလမှာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ ဟစ်တလာက ဂျူးလူမျိုးဖြုတ် သတ်ဖြတ်ပွဲများ ကျင်းပနေရာ ဂျူးတို့သည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ဦးတည်ရာ ပြေးလွှားပုန်းကြရသော ကာလဖြစ်လေသည်။ ယင်းသို့ အသက်လုပြေးလွှားရချိန်မှာ မည်သည့်တားဆီးပိတ်ပင်ထားသော နေရာကိုမဆို ဂျူးလူမျိုးတို့က ချိုးဖောက်ဝင်ရောက်ရေးမှာ ဝန်မလေးတော့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များနှင့် ဂျူးတို့သည် ကြီးမားစွာ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

သို့သော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး (၁၉၄၅) ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရ၏ သဘောထားမှာ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။ အီဂျစ်နိုင်ငံက ဗြိတိသျှစစ်တပ်များကို ခြင်းချက်မရှိ ရုပ်သိမ်းသွားရမည်ဟု တောင်းဆိုလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗြိတိန်သည် အီဂျစ်နိုင်ငံအစား ပါလက်စတိုင်းကို သူတို့၏ မဟာဗျူဟာနယ်မြေအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဇူးအက်တူးမြောင်းရန်နယ်မြေအဖြစ်လည်းကောင်း အစားထိုးနေရာယူ ချုပ်ကိုင်ရန် ပြုလုပ်လာကြလေသည်။ (၁၉၄၆) ခုနှစ်အကုန် (၁၉၄၇) ခုနှစ်အစပိုင်း၌ ဗြိတိသျှစစ်တပ်များ အီဂျစ်မှ ပါလက်စတိုင်းဒေသသို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် စတင်လုပ်ကိုင်လာကြလေသည်။

အနာဂတ်ပါလက်စတိုင်းကို ဂျူးများ၏ ဒိုလုံရာဒေသအဖြစ် သတ်မှတ်နေပြဿနာအပေါ် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်တို့ (၁၉၄၇) ခုနှစ်တွင် သဘောတူကြလေသည်။ အမေရိကန် ဂျူးလူမျိုးတို့အတွက် ပါလက်စတိုင်းကို သတ်မှတ်လိုသည်။ ဗြိတိန်က ကန့်သတ်လိုသည်။ သို့ဖြင့် ပါလက်စတိုင်းအရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိန်တို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ကြရလေတော့သည်။

(၁၉၄၇) ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁)ရက်နေ့၌ ဗြိတိသျှတပ်ကြပ်ကြီး နှစ်ယောက်တို့ ဂျူးလူမျိုး အယူသီးသမားများက သတ်ဖြတ်လိုက်ကြသဖြင့် ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးများ ပျံ့နှံ့ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။

မိုးညှော်

ယင်းကိစ္စမှအစပြု၍ ဗြိတိန်တွင် အမေရိကန်ဆန့်ကျင်ရေး များပါ ဖြစ်လာတော့သည်။ အမေရိကန်ဂျူးများကလည်း ဇီယွန်ဝါဒီ များအတွက် ရန်ပုံငွေကောက်ခံခြင်း၊ ဗြိတိသျှဆန့်ကျင်ရေးကြေညာ ချက်များ သတင်းစာများတွင် ထည့်သွင်းလာကြလေသည်။

သို့ဖြင့် ဂျူးလူမျိုးများနှင့် ပါလက်စတိုင်းပြဿနာသည် ကြီးထွား လာလေတော့သည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးတို့အဖို့လည်း ခေါင်းခဲရသည့် ပြဿနာဖြစ်လာသည်။ အာရပ်တို့ကလည်း ဂျူးဆန့်ကျင်ရေးကို အကြီး အကျယ်လုပ်လျက် ရှိလေသည်။

(၁၉၄၇) ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၂၅) ရက်နေ့တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရ က ပါလက်စတိုင်းပြဿနာကို ကုလသမဂ္ဂသို့ တင်သွင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်၏။ ကုလသမဂ္ဂကလည်း မေလ (၁၅)ရက်နေ့တွင် ပါလက် စတိုင်းဆိုင်ရာ အထူးကော်မတီတစ်ရပ်ကို ဖွဲ့စည်းလိုက်၏။

ထိုကုလသမဂ္ဂအထူးကော်မတီက ဂျေရုဆလင်ဒေသကို နိုင်ငံ တကာ အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ထားရှိကြောင်း ကြေညာလိုက်လေသည်။ (၁၉၄၇) ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၂၉) ရက်နေ့၌ ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် ဂျူးနှင့် အာရပ်တို့ ခွဲသင့် မခွဲသင့်ကို ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ၌ တင်ပြ မဲခွဲလေသည်။ ထိုအစည်းအဝေးတွင် အာရပ်နှင့် အစ္စရေးတို့ ခွဲရေး ဘက်က (၃၃)မဲ၊ ကန့်ကွက်မဲ (၁၃)မဲ၊ ကြားနေ (၁၉)မဲတို့ဖြင့် ခွဲရေးအဆို နိုင်သွားလေသည်။ ပါလက်စတိုင်းတွင် ဂျူးတို့ သီးခြားနိုင်ငံခွဲ၍ ထူထောင် သင့်ကြောင်း ဆိုဗီယက်၊ အမေရိကန်နှင့် ပြင်သစ်တို့က မဲပေးခဲ့ကြလေ သည်။

ကုလသမဂ္ဂ၏ ယင်းဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဂျူးလူမျိုးတို့က လက်ခံခဲ့ သော်လည်း အာရပ်နိုင်ငံများနှင့် အာရပ်လူမျိုးများက ကန့်ကွက်ခဲ့ကြလေ သည်။ ဂျူးလူမျိုးတို့အတွက် ပါလက်စတိုင်းဒေသတွင် မြေတစ်လက်မမျှ မပေးနိုင်ကြောင်းဖြင့် အာရပ်က ပြောကြားရှုတ်ချကြလေသည်။

သို့ဖြင့် (၁၉၄၈) ခုနှစ်၊ မေလ (၁၄)ရက်နေ့တွင် အစ္စရေးနိုင်ငံ တော်ကို ဂျူးတို့က ထူထောင်လိုက်ကြလေသည်။ ဤသို့ ဂျူးတို့က နိုင်ငံ သစ်ထူထောင်မှုသည် ဂျူးနှင့် အာရပ်တို့၏ စစ်ပွဲများကို ပို၍ပို၍သာ

ပြင်းထန်လာစေလေသည်။ အာရပ်တို့သည် ဘက်ပေါင်းစုံမှနေ၍ အစ္စရေး တို့ကို တိုက်သည်။ အစ္စရေးတို့ကလည်း ပြန်လည်လက်စားချေကြသည်။ အစ္စရေးတို့သည် ထိုသို့ အာရပ်များနှင့်တိုက်ခိုက်ရင်း သူတို့နိုင်ငံ၏ နယ်မြေကို တိုး၍တိုး၍ ချဲ့ထွင်လိုက်ကြသည်။

အစ္စရေးတို့နယ်မြေရှိ အာရပ်တို့လည်း ဖယ်၍ပေးကာ ပြေး၍ ပြေး၍သာ နေကြရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ပါလက်စတိုင်းဒေသမှ ပြေးခဲ့ ကြရသော ဒုက္ခသည်များသည် အာရပ်နိုင်ငံများတွင် အစုနှင့်အဝေးနှင့် ဖြစ်လာသည်။ အာရပ်နိုင်ငံများကလည်း ပါလက်စတိုင်းဒုက္ခသည်များကို ဆီးကြိုကာ ပြုစုစောင့်ရှောက်ထားသည်။

ထိုသို့ ပြေးလာရသော ပါလက်စတိုင်းဒုက္ခသည်များနှင့် အာရပ် တို့မှာ အစ္စရေးပေါ် မကျေမချမ်းဖြစ်ကာ သူတို့နယ်မြေ ပြန်လည်ရရှိရေး အတွက်နှင့် အစ္စရေးတို့အား ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေမှ မောင်းထုတ်ရေး အတွက် စစ်ပွဲကြီးများကို အကြိမ်ကြိမ်ဆင်နွှဲကြသည်။ စစ်ပွဲကလေးများ ကား မရေတွက်နိုင်တော့ပေ။

အစ္စရေးတို့အား အာရပ်တို့က တိုက်ခိုက်မည့် တိုက်ပွဲများတွင် လေယာဉ်ပြန်ပေးဆွဲ၍ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းလည်း ပါဝင်လေသည်။ အစ္စရေး တို့အား အာရပ်များက ပါလက်စတိုင်းနယ်မြေပေါ်တွင်သာမက ကမ္ဘာမြေ အနှံ့ ထွက်တိုက်မည်ဟူသော တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။

ထိုတိုက်ပွဲများမှ တိုက်ပွဲတစ်ပွဲအဖြစ် ပြင်သစ်လေယာဉ်ကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲကာ အင်တက်ဘီလေဆိပ်သို့ ခေါ်လာခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အစ္စရေး၊ အာရပ်တို့၏ ဤကမ္ဘာ့ရန်စစ်ပွဲကြီးများကြားတွင် အပြစ်မဲ့သော ပြည်သူများသည် မည်မျှကြာသည်အထိ စားစာခံများ အဖြစ် ရောက်နေကြဦးမည်ကိုကား မပြောနိုင်တော့ပေ။

မိုးညှော်